

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΖ'

Δευτέρα 18 Δεκεμβρίου 2000

Αθήνα, σήμερα στις 18 Δεκεμβρίου 2000, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.52', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ιωάννη Βαθειά, Βουλευτή Φθιώτιδας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι των Συνδικαλιστικών Φορέων και Προβληματικών περιοχών της προβλεπόμενης επιδότησης κατοικίας ζητούν να εγκρίνεται η επιδότηση κατοικίας για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους που υπηρετούν σε προβληματικές περιοχές.

2) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πρακτόρων ΠΡΟ-ΠΟ Αθηνών - Πειραιώς ζητεί την ικανοποίηση των οικονομικών αιτημάτων του κλάδου.

3) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων για τις Δυνάμεις των ΗΠΑ ζητεί την αποκατάσταση των απολυμένων από τις Αμερικάνικες Βάσεις.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων ΟΤΑ ζητεί την καταβολή του επιδόματος παραγωγικότητας των εργαζομένων στο Δήμο Σητείας.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Τσιρακάκης, κάτοικος Λασιθίου, ζητεί να λάβει την επιδότηση του ελαιολάδου που του αντιστοιχεί.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκμ/των Εστιάτοριων και Τεβερνών Αγίου Νικολάου διαμαρτύρεται για την άδικη νομοθετική ρύθμιση που προβλέπουν οι Ν. 1416/84 και 1080/80.

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδας επισημαίνει τα προβλήματα που θα δημιουργήσει το νομοσχέ-

διο περί εργασιακών σχέσεων στις ΜΜΕ επιχειρήσεις.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Επιμελητές Εισπράξεων του ΤΕΒΕ ζητούν τη νέα νομοθετική ρύθμιση του καθεστώτος εργασίας τους.

9) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία φορείς της Μήλου διαμαρτύρονται για τις υψηλές τιμές του συστήματος αντικειμενικών αξιών για τα εκτός σχεδίου ακίνητα.

10) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι τεχνίτες γεωργίας γεωργικού και κτηνοτροφικού που υπηρετούν στο ΚΕΠΥΕΛ Νάξου ζητούν τη χορήγηση της ημερήσιας αποζημίωσης εκτός έδρας.

11) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αίγινας Πειραιά ζητεί την επίλυση του προβλήματος λειτουργίας που αντιμετωπίζουν τα σχολεία του νησιού.

12) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ελαιουργών του Νομού Ηρακλείου ζητεί τη μη ασφάλιση στο ΙΚΑ των απασχολούμενων στα ελαιουργεία ασφαλισμένων του ΟΓΑ.

13) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ωρομισθίων Εκπαιδευτικών ΟΑΕΔ ζητεί την ικανοποίηση των αιτημάτων εργασιακής απασχόλησης των μελών τους.

14) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαλίων του Νομού Ηρακλείου ζητεί την καθιέρωση της 1ης Δεκεμβρίου ως ημέρα ιστορικής μνήμης προς τιμή των Κρητών Αγωνιστών.

15) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Περιφερειακή Επιτροπή Κρήτης ΓΣΕΒΕΕ υποβάλλει τις δικές της προτάσεις για τον τρόπο διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα.

16) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ξενοδοχοϋπαλλήλων του Νομού Ηρακλείου ζητεί τη χορήγηση του εφάπαξ βοηθήματος στους έχοντες αναπηρική σύνταξη.

17) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Μαγνησίας ζητεί την ολοκλήρωση της ανάπλασης της παραλίας Σκοπέλου.

18) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Μαγνησίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων χειμάρων στο Δημοτικό Διαμέρισμα Κλήματος του Δήμου Σκοπέλου.

19) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Νομού Μαγνησίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη διαμόρφωση των χερσαίων χώρων και για τη συντήρηση του βάθους λιμένος της Σκοπέλου.

20) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Νομού Μαγνησίας ζητεί να αναπλασθούν οι παραλίες του Έλιους και του Λουτρακίου Γλώσσας.

21) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Νομού Μαγνησίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την εκτέλεση εργασιών επισκευής στα σχολεία της νήσου Σκοπέλου.

22) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Νομού Μαγνησίας ζητεί παρέμβαση για να ενταχθεί στον Αναπτυξιακό Νόμο η κατασκευή νέου σφαγείου στο νησί Σκοπέλου.

23) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Φερών Νομού Μαγνησίας υποβάλλει προτάσεις σχετικά με τη δημιουργία Εμπορευματοικού Κέντρου Θεσσαλίας στην περιοχή του.

24) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αποφοίτων του Τμήματος Μουσικών Σπουδών ζητεί την αλλαγή του τρόπου διορισμού Μουσικών Δασκάλων στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

25) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Μαγνησίας ζητεί μέτρα για την εύρυθμη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Σκοπέλου.

26) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Μαγνησίας ζητεί να ενταχθούν τα σχολεία του νησιού στο Γ' ΚΠΣ.

27) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Μαγνησίας ζητεί την πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων εργασίας στις αστυνομικές υπηρεσίες της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μαγνησίας.

28) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Οικοδομικά Σωματεία της νήσου Σάμου ζητούν την αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων ενσήμων.

29) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Επιτροπή Συνταξιούχων τ. Δ/ντών Δημοσίων Περιφερειακών Πολιτικών Υπηρεσιών ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού τους προβλήματος.

30) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Λαλάγκας Ηρακλής, ζητεί τη διαπραγμάτευση με τις ΗΠΑ της παρακράτησης φόρου εισοδήματος 25,5% από το Αμερικάνικο Δημόσιο επί συντάξεων Social Security Ελλήνων μεταναστών.

31) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατι-

κό Κέντρο Ζακύνθου διαμαρτύρεται για την καταδίκη της Προέδρου και της Γ.Γραμματέως του Σωματείου Ξενοδοχοϋπαλλήλων, Σεργιτόρων κ.λπ. Ν. Ζακύνθου.

32) Οι Βουλευτές κύριοι ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Γονείς του 5ου Παιδικού Σταθμού του Δήμου Αχαρνών Αττικής ζητούν τη μείωση του ποσού των τροφείων.

33) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Σύλλογοι Αποστράτων Αξιωματικών ζητούν να μην καταργηθούν πόροι Ασφαλιστικών Ταμείων Ε.Δ.

34) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΚΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Καρδίτσας ζητεί τη συνέχιση των έργων για την εκτροπή του Αχελώου.

35) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Γονείς παιδιών που φιλοξενούνται σε Κρατικό Βρεφονηπιακό Σταθμό της Ιθάκης ζητούν τη μείωση του ποσού της μηνιαίας καταβολής τροφείων.

36) Οι Βουλευτές Λάρισας κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Δάσκαλοι του Νομού Λάρισας ζητούν να προηγηθούν στη χορήγηση του πτυχίου εξομοίωσης οι δάσκαλοι που έχουν πτυχίο για εκπόνηση διπλωματικής εργασίας.

37) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΖΕΤΑ ΜΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εργαζόμενοι στους πρώην κρατικούς παιδικούς σταθμούς ζητούν να ενταχθούν στον Οργανισμό του Κέντρου Παιδιού του Δήμου Βόλου Μαγνησίας.

38) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Λέσχη Φουσκωτών Νομού Χανίων επισημαίνει τα προβλήματα στους κατόχους μικρών σκαφών από τους περιορισμούς που προβλέπει ο κανονισμός λιμένα.

39) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Σαλαμίνας και Περιχώρων εντοπίζει το πρόβλημα της ελλειπούς υγειονομικής περίθαλψης που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της Σαλαμίνας.

40) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σαλαμίνας του Νομού Αττικής ζητεί μερίδιο από τα έργα που θα γίνουν στα πλαίσια της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας και της Ολυμπιάδας του 2004.

41) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ζάρακα Νομού Λακωνίας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από τις βροχοπτώσεις.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1364/17-7-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 552/22-8-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην με αριθμό 1364/17-7-2000 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Αντ. Σκυλάκο, Ορ. Κολοζώφ και κ. Λ. Κανέλλη με θέμα “προβλήματα σεισμοπαθών της 7-9-99 που παραμένουν άλυτα”, για θέματα αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας με τις υπ' αριθμ. Γ3/οικ. 2370/16-9-99, Γ3/2332/15-12-99, Γ3α/3370/21-12-99 και Γ3/οικ. 497/10-1-00 Υπουργικές Αποφάσεις κατέβαλε αντίστοιχα οικονομική ενίσχυση:

- Σε αλλοδαπούς σεισμοπαθείς που διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα.

- Σε οικογένειες που μέλη τους έχασαν τη ζωή τους στο σεισμό της 7-9-99.

- Σε άτομα με Ειδικές Ανάγκες.

- Σε πολύτεκνους.

Όσον αφορά τις αποζημιώσεις των οικοσυσκευών για τους σεισμοπαθείς, σας πληροφορούμε ότι αυτές συνεχίζονται να καταβάλλονται από τις κατά τόπους αρμόδιες υπηρεσίες των Νομαρχιών που επλήγησαν από το σεισμό.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΘΑΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 1401/18-7-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 306/21-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 1401/18.7.2000, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Τσιπλάκος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η κατασκευή του έργου Ευήνου καθώς και η μεταφορά του νερού μέσω του αγωγού Διοτόμου είναι έργα αρμοδιότητας του ΥΠΕΧΩΔΕ προς το οποίο κοινοποιούμε το παρόν έγγραφό μας με αντίγραφο της ερώτησης.

Από τα αρχεία της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας (Δ/νση Εγγείων Βελτιώσεων) δεν προκύπτει καμία δέσμευση του Υπ. Γεωργίας για άρδευση της Βοιωτίας από περίσσειμα 500.000 μ. ύδατος ημερησίως που θα δημιουργούσε η κατασκευή του έργου Ευήνου.

Η πρόταση που αφορά τη “Βελτίωση Άδρευσης Κωπαϊδικού Πεδίου” είναι καταγεγραμμένη στις προτάσεις που θα αξιολογηθούν για ένταξη στο ΙΙΙ ΚΠΣ.

Για το έργο δεν υπάρχει εγκεκριμένη οριστική μελέτη. Η ένταξη ή μη του έργου στο Πρόγραμμα θα αξιολογηθεί και με βάση τις οικονομικές δυνατότητες που θα έχει το αντίστοιχο Μέτρο του προγράμματος.

Ο ΙΙΙ ΚΠΣ δεν έχει καταρτισθεί ακόμη.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

3. Στην με αριθμό 1404/18-7-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 548/22-8-2000 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην με αριθμό 1404/18-7-2000 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Αθην. Φλωρίνη και αναφέρεται στη Διενέργεια Ελέγχων Υγειονομικού Ενδιαφέροντος στο Νομό Χαλκιδικής σας πληροφορούμε τα εξής:

Μετά τη δημοσίευση του ν. 2218/94 και των Οργανισμών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων τον Ιούνιο του 1995 καταργήθηκαν όλες οι κενές θέσεις των Δ/νσεων Υγείας και Πρόνοιας των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Υπουργείου μας και η αρμοδιότητα για τη στελέχωση και την προκήρυξη των κενών θέσεων μεταβιβάστηκε στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις στις οποίες και ανήκουν αυτές.

Κατόπιν των ανωτέρω αρμόδιο να απαντήσει επί του συγκεκριμένου θέματος της στελέχωσης με Επόπτη Δημ. Υγείας είναι το συνενωτικό Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Η Υφυπουργός
ΧΡ. ΣΠΥΡΑΚΗ

4. Στην με αριθμό 1420/19-7-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 310/22-8-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 1420/19-7-2000 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Κ. Κιλτίδης και Αν. Αγγελής, σας πληροφορούμε τα εξής:

Μετά την ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ (1981), ισχύει η κοινοτική νομοθεσία, βάσει της οποίας οι τιμές αγελαδινού γάλακτος διαμορφώνονται ελεύθερα σύμφωνα με την προσφορά και τη ζήτηση.

Κατά την περίοδο εμπορίας 1999/2000, και μετά τον συμψηφισμό (σε εθνικό επίπεδο) μεταξύ των υπερβάσεων των ατομι-

κών ποσοστώσεων αγελαδινού γάλακτος και των μη χρησιμοποιηθέντων τμημάτων αυτών, σημειώθηκε υπέρβαση σε εθνικό επίπεδο 37.238.548 λίτρων γάλακτος. Το πρόστιμο (υπερειασφορά) ανά λίτρο υπερβατικού γάλακτος διαμορφώθηκε στις 56,4 δραχμές (στοιχεία ΕΛΟΓ). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η συνολική υπέρβαση κατανέμεται αναλογικά στους υπερβατικούς παραγωγούς σύμφωνα με τις διατάξεις των σχετικών κανονισμών της Ε. Ένωσης.

Διευκρινίζεται επίσης ότι οποιαδήποτε κρατική παρέμβαση στο καθεστώς της υπερειασφοράς δεν είναι δυνατή, καθόσον θεωρείται ασυμβίβαστη προς το Κοινοτικό Δίκαιο.

Μετά την αύξηση της Εθνικής μας ποσόστωσης κατά 70.000 τόν. αγελ. γάλακτος/έτος, σε δύο δόσεις (44.800 τόν. από 1.4.2000 και 25.200 τόν. από 1.4.2001) το πρόβλημα των υπερβάσεων και της επιβολής υπερειασφοράς στους Έλληνες αγελαδοτρόφους αναμένεται να περιορισθεί σημαντικά.

Τέλος, σχετικά με την εφαρμογή του καθεστώτος της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του αγελαδινού γάλακτος, προωθούνται μέτρα, στα πλαίσια των νέων κανονισμών (1255/99, 1256/99), προς όφελος των ενεργών παραγωγών γάλακτος και των νέων αγροτών.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

5. Στην με αριθμό 1454/20-7-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 540/22-8-00 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στη με αριθμό 1454/20.7.00 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Στ. Μάνο, σχετικά με την προμήθεια δύο (2) ασθενοφόρων αεροπλάνων από το ΕΚΑΒ, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Στις 9.9.1999 υπεγράφη σύμβαση μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της κατασκευάστριας εταιρείας PIAGGIO για την προμήθεια δύο (2) αεροπλάνων παροχής επείγουσας ιατρικής βοήθειας και μεταφοράς βαρέως πασχόντων ασθενών.

2. Τα εν λόγω αεροσκάφη έφτασαν στο αεροδρόμιο του Ελληνικού στις 26/5/00 το πρώτο και στις 23/6/2000 το δεύτερο.

Οι αρμόδιες επιτροπές παραλαβής (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια), διαπίστωσαν λειτουργικές αδυναμίες στα αεροσκάφη, με συνέπεια το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, με την αρ. Υ45/οικ 9772/31.7.2000 επιστολή του, να καλέσει την κατασκευάστρια εταιρεία να προβεί με δαπάνες της στην άρση των λειτουργικών αυτών αδυναμιών, ενώ σε διαφορετική περίπτωση θα κηρυχθεί έκπτωτη σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και τους όρους της υπογραφείσας σύμβασης.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ

6. Στην με αριθμό 1471/20-7-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 551/22-8-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στη με αριθμό 1471/20.7.00 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ε. Κοντομάρη, σχετικά με την ικανοποίηση αιτήματος, των αποφοίτων Ι.Ε.Κ. (ειδικότητας “Νοσηλευτικής - Τραυματολογίας”), σας πληροφορούμε τα εξής:

Αναφορικά με τη χορήγηση άδειας άσκησης επαγγέλματος, στους ανωτέρω αποφοίτους, το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, έχει υποβάλει σχετικό ερώτημα, στο Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.) και αναμένεται σχετική γνωμοδότηση, προκειμένου να αποφανθεί για τη χορήγηση ή μη άδειας άσκησης επαγγέλματος γενικά στους βοηθούς νοσηλευτές (Μ.Τ. ΕΝ.Σ. ΤΕΛ, ΤΕΕ Α' και Β' κύκλου σπουδών ΙΕΚ).

Ο Υφυπουργός
Δ. ΘΑΝΟΣ

7. Στην με αριθμό 1458/20-7-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 321/21-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 1458/20-7-2000 που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Σ. Καλαντζάκου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Γεωργίας έχει ζητήσει από τις Ν.Α. της χώρας να προβούν δια των αρμοδίων υπηρεσιών τους (Δ/νσεις Γεωργίας ή Αγροτικής Ανάπτυξης) στην εξεταστική των ζημιών που προκλήθηκαν ή θα προκληθούν εντός του έτους 2000 σε γεωργοκτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις από πυρκαγιές.

Η καταβολή των σχετικών οικονομικών ενισχύσεων στους δικαιούχους θα αρχίσει αμέσως μετά την έγκριση από την Ε.Ε. των σχετικών προγραμμάτων.

Οι δασικές εκτάσεις που κήκαν θα κηρυχθούν αναδασωτές από τον Γεν. Γραμματέα της Περιφέρειας Πελοποννήσου εντός διμήνου υποχρεωτικά και θα απαγορευθεί η βοσκή και κάθε άλλη επέμβαση που δεν σχετίζεται με την αναδάσωση.

Οι δασικές εκτάσεις που κήκαν λόγω μη βλαστικής τους δομής θα αναγεννηθούν φυσικά. Για τις τυχόν όμως απαιτούμενες τεχνικές αναδασωτικές επεμβάσεις αναδασώσεως ή υποβοήθησης της φυσικής αναγέννησης θα συνταχθεί από τις περιφερειακές δασικές υπηρεσίες μελέτη, η εφαρμογή της οποίας θα ενταχθεί κατά προτεραιότητα στο ετήσιο πρόγραμμα έργων τους.

Ο Υπουργός ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ”

8. Στην με αριθμό 1468/20-7-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ’ αριθμ. 323/21-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 1468/20-7-2000 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Μπασιάκος, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Για την τρέχουσα αρδευτική περίοδο, ο Οργανισμός Κωπαϊδός, για την όσο το δυνατόν απρόσκοπτη άρδευση του Κωπαϊδικού και Εξωκωπαϊδικού Πεδίου, (έχε) προβεί στις κατωτέρω ενέργειες:

α.- Κλείσιμο των φραγμάτων Βοιωτικού Κηφισσού, κύριο τροφοδότη των νερών του Κωπαϊδικού πεδίου, από πολύ ενωρίς (αρχές Απριλίου), με σκοπό τη δημιουργία μικρών ταμειωτήρων νερού.

Η ενέργεια αυτή είχε σαν σκοπό να τροφοδοτηθεί το Κωπαϊδικό πεδίο με νερά του Βοιωτικού Κηφισσού μέχρι τα τέλη του Ιουνίου, όταν ο ανωτέρω ποταμός δεν είχε νερό από τις αρχές του μηνός Μαΐου (στέρεψε).

β. -Λειτουργία δώδεκα (12) μεγάλων γεωτρήσεων που βρίσκονται στη Νότια πλευρά του Ακοντίου Όρους από 10-5-2000, κατόπιν συνεννόησης με τον Νομάρχη Βοιωτίας.

γ. -Λειτουργία Χερσαίου Αντλιοστασίου Υλίκης από 24.5.2000 για απόληψη νερού από Υλίκη 20.000 μ. νερού ανά ώρα (Μέγιστη δυναμικότητα αντλιοστασίου)

δ. -Λειτουργία όλων των γεωτρήσεων και 50 περίπου ηλεκτροκίνητων αντλιοστασίων που υπάρχουν στη περίμετρο του Κωπαϊδικού -Εξωκωπαϊδικού πεδίου, καθώς και 20 περίπου πετρελαιομηχανών για υποβοήθηση της άρδευσης.

Η μείωση της παροχής των πηγών Χαρίτων είναι φαινόμενο σύνηθες (πολύ έντονο τα έτη 1997, 91, 93) και η στάθμη του επιηρεάζεται πιθανώς από τη λειτουργία των γεωτρήσεων δικαιοδοσίας του Δήμου Ορχομενού, που βρίσκονται στη θέση “Κάρκαρη” ανάντι των πηγών και αυτών που βρίσκονται στη θέση “Γύφτισσα”.

Το νερό που αντλείται από τις παραπάνω γεωτρήσεις, χρησιμοποιείται από το Δήμο για την άρδευση εκτάσεων δικαιοδοσίας του.

Ο Οργανισμός Κωπαϊδός από την έναρξη της αρδευτικής περιόδου, βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τους Δημάρχους και τους Προέδρους των Τοπικών Συμβουλίων των πρώην Κοινοτήτων για θέματα που άπτονται της άρδευσης περιοχών τους και μέχρι στιγμής δεν έχουν δημιουργηθεί ιδιαίτερα προβλήματα.

Σχετικά με το αντλιοστάσιο Διστόμου ΑΔ3 δικαιοδοσίας ΕΥΔΑΠ, επισημαίνουμε ότι, στη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 2-7-2000 στο ΥΠΕΧΩΔΕ, αποφασίστηκε η ενίσχυση της άρδευσης του Κωπαϊδικού και εξωκωπαϊδικού πεδίου με νερά από τον ανωτέρω Αντλιοστάσιο μέσω του αγωγού Μόρνου, αλλά και

από τις γεωτρήσεις των Ταξιαρχών που ανήκουν και αυτές στην ΕΥΔΑΠ.

Οι γεωτρήσεις των Ταξιαρχών (περιοχή Δήμου Ακραιφνίας) τέθηκαν ήδη σε λειτουργία και παράλληλα ξεκίνησαν και οι εργασίες μεταφορά νερού από τον αγωγό Μόρνου στο αντλιοστάσιο Μαυρονερίου και από εκεί στο Κωπαϊδικό πεδίο.

Το χερσαίο αντλιοστάσιο της Υλίκης, έχει τεθεί σε λειτουργία από τις 24-5-2000 και μέχρι σήμερα λειτουργεί κανονικά χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα.

Εάν η στάθμη της Υλίκης, κατέβει κάτω του ορίου άντλησης από το χερσαίο, τότε θα τεθεί αμέσως σε λειτουργία το πλωτό αντλιοστάσιο, στο οποίο έχουν γίνει οι απαραίτητες εργασίες συντήρησης.

Από τον Οργανισμό Κωπαϊδός αρδεύονται σήμερα 260.000 στρέμματα.

Τα τελευταία χρόνια έχει υπάρξει σημαντική βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών προς τους ωφελούμενους καλλιεργητές όχι μόνο του Κωπαϊδικού αλλά και του Εξωκωπαϊδικού πεδίου, αφού έχουν προγραμματισθεί και εκτελεσθεί αρκετά μεγάλα και μικρά έργα όπως το πλωτό αντλιοστάσιο της Υλίκης, η ηλεκτροδότηση με εναέρια γραμμή του πλωτού με το χερσαίο αντλιοστάσιο, η τοποθέτηση 30 μονίμων ηλεκτροκινήτων και 20 κινητών πετρελαιοκινήτων αντλ/σίων σε διάφορα σημεία του Κωπαϊδικού πεδίου, η ετήσια συντήρηση αρκετών απ’ αυτά και του χωματινού οδικού δικτύου καθώς και ο καθορισμός αρκετών αποστραγγιστικών και αρδευτικών διωρύγων, συμβάλλοντας έτσι στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη στήριξη του αγροτικού εισοδήματος και την αύξηση της γεωργικής παραγωγής.

Όμως η ανταπόκριση των ωφελομένων παραγωγών στην πληρωμή των ανταποδοτικών τελών άρδευσης είναι πάρα πολύ χαμηλή. Σήμερα υπάρχει ένα ποσοστό 49% παραγωγών, οι οποίοι αν και εξυπηρετούνται ανελλιπώς επί σειρά ετών δεν καταβάλλουν στον Οργανισμό τα ανταποδοτικά τέλη άρδευσης - αποστράγγισης και λειτουργίας των δικτύων του Κωπαϊδικού πεδίου με αποτέλεσμα οι οφειλές τους να ανέρχονται σε 3 δισ. δρχ. περίπου.

Πρόκειται για τους παραγωγούς εκείνους που παρά τις υψηλές αποδόσεις των κληροτεμαχίων τους ποτέ δεν έχουν καταβάλει την στρεμματική τους εισφορά η οποία τα τελευταία έξι (6) χρόνια παραμένει στις ίδιες χαμηλές τιμές 1.500 δρχ. για τις ξερικές και 3.000 δρχ. για τις ποτιστικές καλλιέργειες.

Κατόπιν των ανωτέρω και βάσει της ισχύουσας Νομοθεσίας οι οφειλές πρέπει να καταβληθούν.

Το Υπουργείο Γεωργίας εξετάζει την βελτίωση της Νομοθεσίας, η οποία διέπει τους Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων (Ο-ΕΒ) προς όφελος των παραγωγών χρηστών των έργων Εγγείων Βελτιώσεων, αλλά και της καλής λειτουργίας, συντήρησης και διοίκησής τους. Για το σκοπό αυτό, θα ληφθούν υπόψη οι προτάσεις όλων των εμπλεκόμενων φορέων.

Το θέμα βρίσκεται σε εξέλιξη.

Οι προτάσεις για ένταξη έργων ξστο ΙΙΙ Κ.Π.Σ. θα αξιολογηθούν με βάση την ωριμότητα που θα έχουν από άποψη μελετών και με βάση τις οικονομικές δυνατότητες που θα έχει το αντίστοιχο μέτρο του προγράμματος.

Το τρίτο ΚΠΣ δεν έχει ακόμη καταρτισθεί.

Τα έργα Βοιωτικού Κηφισσού αποτελούν αρμοδιότητα του συννερωτώμενου ΥΠΕΧΩΔΕ.

Ο Υπουργός Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ”

9. Στην με αριθμό 1483/21-7-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ’ αριθμ. 541/22-8-00 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 1483/21-7-2000 που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Λ. Κανέλλη και Α. Τζέκη, αναφορικά με την καταβολή αποζημιώσεων στους εργαζόμενους του Γ.Ν.Ν. Καβάλας, βάσει του ν. 201/75, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με την αριθμ. 81/99 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Κομοτηνής, εκδικάστηκε σε δεύτερο βαθ-

μό, η αξίωση εργαζομένων του Γ.Ν. Νοσοκομείου Καβάλας, για την καταβολή αποζημίωσης, που απορρέει από τις διατάξεις της παρ. 3 του αρ. 2 του ν. 201/75 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του ν. 1505/85, για το χρονικό διάστημα από 1-1-91 έως 31-10-93.

2. Επί της ανωτέρω απόφασης, το Γ.Ν. Νοσοκομείο Καβάλας, κατέθεσε αίτηση αναιρέσης στις 25-5-2000. Η ενέργεια του Νοσοκομείου είναι σωστή, διότι οφείλει να εξαντλήσει όλα τα ένδικα μέσα. Επιπροσθέτως τονίζεται ότι η αναφερόμενη απόφαση του Διοικ. Εφετείου Κομοτηνής, δεν είναι τελεσίδικη και αμετάκλητη εκτελεστή, ώστε να καταβληθούν τα επιδικαζόμενα ποσά στους δικαιούχους.

3. Κατόπιν των ανωτέρω και προκειμένου να καταβληθούν οι αξιώσεις των εργαζομένων του Γ.Ν. Νοσοκομείου Καβάλας, θα πρέπει να εκδικαστεί η αίτηση αναιρέσης του Νοσοκομείου και η εκτέλεση της δικαστικής απόφασης γίνεται, εφόσον αυτή είναι τελεσίδικη και αμετάκλητη οριστική.

Η Υφυπουργός ΧΡ. ΣΠΥΡΑΚΗ

10. Στις με αριθμό 1173/7-7-00, 1209/11-7-00 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 555/22-8-00 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στις ερωτήσεις 1173/7-7-2000 και 1209/11-7-2000 που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Θ. Λεβέντη και Στ. Μάνο και αφορούν τα μέτρα πρόληψης και ενημέρωσης που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση του συνδρόμου της ανοσοανεπάρκειας (AIDS), σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, μέσω του Κέντρου Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων (Κ.Ε. Ε.Λ.) σχεδιάζει, χρηματοδοτεί, και στηρίζει προγράμματα πρόληψης και ενημέρωσης για το AIDS, σε όλη την επικράτεια, με βάση τις κατευθυντήριες οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας και του UNAIDS.

Οι κατηγορίες παρέμβασης στα θέματα πρόληψης και ενημέρωσης αφορούν κυρίως:

1. Ενημέρωση Σχολείων.

Το Κ.Ε.Ε.Λ. έκανε τις εξής παρεμβάσεις στα σχολεία, σχετικά με την HIV λοίμωξη

Α. Επίσκεψη στα σχολεία της Αττικής με σκοπό να ενημερώσει τους μαθητές Λυκείων και Γυμνασίων για την πρόληψη του AIDS και των Σεξουαλικά Μεταδιδόμενων Νοσημάτων. Το Ακαδημαϊκό έτος 1999 - 2000 πραγματοποιήθηκε επίσκεψη σε 40 Σχολεία.

Β. Επίσης, υλοποιήθηκε με χρηματοδότηση του Κ.Ε.Ε.Λ. από τις ΜΗ ΚΥΟ, το Πιλοτικό Πρόγραμμα Παρέμβασης “Πρόγραμμα Αγωγής Υγείας και ευαισθητοποίησης για το AIDS” σε 10 σχολεία (6 της Αττικής, 3 της Θεσσαλονίκης και 1 της Λιβαδειάς).

Γ. Σε συνεργασία με την Ε.Σ. Δ.Υ. - Τμ. Δημόσιας Υγιεινής υλοποιήθηκε Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα με θέμα “AIDS Prevention in Secondary by Peer Education Method”.

Δ. Έχει καταρτισθεί πιλοτικό πρόγραμμα παρέμβασης από το Συμβουλευτικό Σταθμό του Κ.Ε.Ε.Λ. με θέμα “Πρόληψη του AIDS στο σχολείο με την εκπαιδευτική μέθοδο Peer Education - Εκπαίδευση από Ομότιμους” το οποίο υπεβλήθη στην αρμόδια Δ/ση του Υπουργείου Παιδείας & Θρησκ/των, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί από το 3ο Πλαίσιο Στήριξης. 2. Ενημέρωση Γενικού Πληθυσμού Το Υπουργείο Υγείας, δραστηριοποιείται σε πολλαπλές κατευθύνσεις προκειμένου να ενημερώσει και να ευαισθητοποιήσει τόσο το γενικό πληθυσμό όσο και τις ειδικές ομάδες στόχους:

α) Η Επιτροπή Ενημέρωσης του Κ.Ε.Ε.Λ. σχεδιάζει τις εκστρατείες ενημέρωσης και δραστηριοποιείται με βάσει τις κατευθυντήριες οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας και του UNAIDS.

β) Μελετά και τυπώνει κατά καιρούς τα ενημερωτικά φυλλάδια και σχεδιάζει γενικότερα τα επικοινωνιακά υλικά.

γ) Κάθε 1η Δεκεμβρίου (Παγκόσμια Ημέρα του AIDS) διοργανώνονται εκδηλώσεις και δημιουργούνται τηλεοπτικά spots

και ραδιοφωνικά μηνύματα.

δ) Υλοποιούνται Ευρωπαϊκά προγράμματα Ενημέρωσης που απευθύνονται σε ειδικές πληθυσμιακές ομάδες όπως Μετανάστες, Τσιγγάνους και εκδιδόμενα άτομα.

ε) Η Αυτοκίνητη Μονάδα Ενημέρωσης, συνολικά φέτος, θα επισκεφθεί 21 πόλεις της Ηπειρωτικής και νησιωτικής Ελλάδος καθώς και παρακείμενες αυτών περιοχές και θα πραγματοποιηθούν εκδηλώσεις οι οποίες στόχο έχουν την ευαισθητοποίηση κυρίως της νεολαίας.

Τηλεφωνική - Συμβουλευτική Γραμμή

Ο Συμβουλευτικός Σταθμός και Τηλεφωνική Γραμμή για το AIDS (Helpline) στεγάζονται στο Νοσοκομείο “Α. Συγγρός”.

Στο τηλέφωνο 7 22 22 22 γίνεται εμπιστευτική και ανώνυμη πληροφόρηση σε θέματα AIDS και Σ.Μ.Ν. από Δευτέρα έως Παρασκευή 7.00 - 23.00.

Ο Συμβουλευτικός Σταθμός (Σ.Σ.) και η Τηλεφωνική Γραμμή για το AIDS άρχισαν να λειτουργούν το Σεπτέμβριο του 1992 με την επιστημονική ευθύνη του Ψυχολογικού Τμήματος της Ψυχιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

3. Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη

Το Υ.Υ.Π. υποστηρίζει και χρηματοδοτεί 16 Μονάδες Ειδικών Λοιμώξεων σε Κρατικά Νοσοκομεία της χώρας μας, όπου παρέχεται δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Μονάδες ειδικών λοιμώξεων Νοσοκομείων του ΕΣΥ: 1. Νοσοκομείο Αφροδισίων & Δερματικών Νοσημάτων “Α. ΣΥΓΓΡΟΣ”

2. ΠΓΝΑ “Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ”

3. ΠΓΝΑ “ΛΑΙΚΟ”

4. ΠΓΝΑ “Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ”

5. 1ο ΝΟΣ. Ι.Κ.Α. ΑΘΗΝΩΝ “Η ΠΕΝΤΕΛΗ”

6. ΝΓΝΑ “ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟ-ΜΠΕΝΑΚΕΙΟ”

7. ΠΓΝΑ “ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ”

8. ΠΓΝ ΠΑΙΔΩΝ “Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ”

9. ΝΓΝ “ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ”

10. ΠΓΝΑ ΘΩΡΑΚΟΣ “ΣΩΤΗΡΙΑ”

11. ΠΓΝΑ “ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΕΙΟ”

12. ΠΓΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ “ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ”

13. ΠΓΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

14. ΠΠΓΝ ΠΑΤΡΩΝ

15. ΠΠΓΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ “ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟ-ΠΑΝΑΚΕΙΟ”

KENTRA ELEΓXOY KAI ANAΦOPAS AIDS (Συνολικά εννέα (9)).

Τέσσερα (4) στην Αθήνα, δύο (2) στη Θεσσαλονίκη, ένα (1) στα Ιωάννινα, ένα (1) στην Κρήτη, ένα (1) στην Αλεξανδρούπολη.

5. Συνεργασία με μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΗ.ΚΥ.Ο.).

Οι ΜΗ.ΚΥ.Ο. είναι οργανώσεις εθελοντών που επιτελούν έργο αυτόνομο.

Παράλληλα παρακολουθούν και συμπληρώνουν την πολιτική των κρατικών αρχών για το AIDS.

Το Υπουργείο Υγείας, μέσω του Κ.Ε.Ε.Λ., προωθεί τη συνεργασία με μη Κυβερνητικές Οργανώσεις Ελλάδος και του Εξωτερικού στα πλαίσια μιας αμοιβαίας προσπάθειας να βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής των ατόμων που είχαν την ατυχία να προσβληθούν από τον ιό HIV. Στα πλαίσια αυτά λειτουργεί και η Επιστημονική Επιτροπή ΜΗ.ΚΥ.Ο. του Κ.Ε.Ε.Λ. με τη συμμετοχή των εκπροσώπων από τις Οργανώσεις εκείνες που επιτελούν σημαντικότερο έργο. Οι εκδηλώσεις που οργανώνονται από τις ΜΗ.ΚΥ.Ο. στηρίζονται ποικιλότροπα από το Υπουργείο Υγείας.

Η Υφυπουργός Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από τα δυτικά θεωρείται αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας “ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ”: “Θράκη 2000: 80 χρόνια από την ενσωμάτωσή της στην Ελλάδα”, παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας είκοσι πέντε φοιτητές του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι Βουλευτές, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α)Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2001.

β)Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

γ)Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

Η συζήτηση του Προϋπολογισμού, του Απολογισμού και του Ισολογισμού του Κράτους, όπως γνωρίζετε, θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που σας έχει κοινοποιηθεί.

Θα καταβληθεί σήμερα προσπάθεια να μιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα, ως γενικοί και ειδικοί εισηγητές εναλλάξ. Θυμίζω ότι ο χρόνος ομιλίας των γενικών εισηγητών είναι πενήντα λεπτά της ώρας και των ειδικών εισηγητών είναι τριάντα λεπτά της ώρας.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων, συμφωνήθηκε να δοθούν από τα κόμματα που το επιθυμούν κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο. Θα ήθελα να σας προτείνω να δεχθείτε, όπως προβλέπει το άρθρο 65 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής, την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα που το επιθυμούν για την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου των ομιλητών με εναλλαγή.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα ως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών. Το ίδιο και όσοι από τους συναδέλφους επιθυμούν να μιλήσουν, αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί τα ονόματά τους στον κατάλογο των κομμάτων που ενδεχομένως θα δώσουν.

Συμφωνήθηκε επίσης στη Διάσκεψη των Προέδρων πριν αρχίσουν οι ομιλίες από τον ενιαίο αυτό κατάλογο να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα με έναν ομιλητή από κάθε κόμμα.

Στη συνέχεια, ο ενιαίος κατάλογος θα έχει πέντε Βουλευτές από το ΠΑ.ΣΟ.Κ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και ανά ένα από τα μικρότερα κόμματα, οι οποίοι θα εναλλάσσονται ένας από τη Συμπολίτευση και ένας από την Αντιπολίτευση. Ανά δύο από τις σειρές αυτές θα προστίθενται, εάν έχουν εγγραφεί για να μιλήσουν, και ένας από τους ανεξάρτητους.

Θα καταβάλουμε προσπάθεια και φέτος να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι, γι' αυτό αποφασίσαμε να σας προτείνουμε -όχι στη διαδρομή, αλλά από την αρχή- οι ομιλητές του ενιαίου αυτού καταλόγου να μην υπερβούν τα οκτώ λεπτά.

Επίσης, να κάνουμε μία εμβόλιμη συνεδρίαση το πρωί της Παρασκευής και αν δούμε ότι θα εγγραφούν αρκετοί συνάδελφοι για να μιλήσουν, θα κάνουμε μία την Πέμπτη το πρωί, ώστε να ικανοποιηθεί η επιθυμία και η ανάγκη όλων των συναδέλφων να μιλήσουν.

Επίσης, θα ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο Πρωθυπουργό να συστήσει στους συναδέλφους-Υπουργούς, όπως κάθε χρόνο, να μιλήσουν οι μεν αρμόδιοι Υπουργοί για τριάντα λεπτά και οι άλλοι Υπουργοί να μιλήσουν για είκοσι λεπτά. Βέβαια, ο χρόνος που ορίζει ο Κανονισμός ισχύει, αλλά θα πρέπει να διευκολύνουν. Ελπίζω ότι και φέτος θα ανταποκριθούν.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μπορούν να μιλήσουν για είκοσι λεπτά, εφόσον προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στο δεκάλεπτο που προβλέπει ο Κανονισμός για δευτερολογία και στο πεντάλεπτο που προβλέπεται για τριτολογία.

Προτείνω, τέλος, η σημερινή συνεδρίαση να λήξει στις 01.30', με την ελπίδα ότι μπορεί να εξαντλήσουμε τον κατάλογο των ομιλητών και των λοιπών εισηγητών. Βέβαια, για τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών θα πρέπει να υπάρξει κάποια μεγαλύτερη άνεση χρόνου.

Είμεθα σύμφωνοι για όλα αυτά;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εφόσον είμεθα σύμφωνοι, η κ. Ροδούλα Ζήση, γενική εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, έχει το λόγο.

Οι εισηγητές δεν είναι υποχρεωτικό να εξαντλούν όλο το χρόνο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Δεν μας φτάνει, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να εισηγούμαι στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία το σχέδιο νόμου για την κύρωση του κρατικού Προϋπολογισμού του 2001, σε μια ιστορική για τη χώρα μας στιγμή, που την ανέδειξαν και την καθόρισαν αφ' ενός η δυναμική των γεγονότων και η ανταπόκριση μας στις εξελίξεις και στις σύγχρονες απαιτήσεις και αφ'ετέρου κυρίως το εύρος, το πάθος, η ένταση και η ποιότητα της προσπάθειας του ελληνικού λαού, των Ελλήνων πολιτών.

Είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός που συζητά η Βουλή των Ελλήνων με την Ελλάδα πλήρες μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, πλήρες μέλος της οικογένειας των περισσότερο ανεπτυγμένων και ισχυρών χωρών της υπηλίου. Είναι ο Προϋπολογισμός που σηματοδοτεί το τέλος μιας περιόδου διαπραγματεύσεων, διεκδικήσεων και θυσιών του ελληνικού λαού στην πορεία για την ονομαστική και πραγματική σύγκλιση, αλλά ταυτόχρονα θεμελιώνει μια ελπιδοφόρα και αισιόδοξη προοπτική όχι μόνο για την οικονομία αλλά και για την πολιτική, αφού εντάσσει την ελληνική κοινωνία στον κύκλο των ανεπτυγμένων κοινωνιών και εμπαιδώνει την εμπιστοσύνη και την ασφάλεια των πολιτών με τις αναπτυξιακές και κοινωνικές διαστάσεις των στόχων του.

Η είσοδος στον 21ο αιώνα και η έναρξη της νέας χιλιετίας, η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και η ραγδαία εξέλιξη και επέκταση της τεχνολογίας, δημιουργούν νέες απαιτήσεις και υποχρεώσεις στην πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και ορίζουν νέες συνθήκες λειτουργίας της εθνικής οικονομίας του κάθε κράτους. Βεβαίως, δημιουργούν νέους χώρους και τρόπους δράσης, χωρίς τις αγκιλώσεις και τις στρεβλώσεις του παρελθόντος.

Σε αυτό το νέο οικονομικό περιβάλλον καλείται η Ελλάδα να απαντήσει, να δώσει το δικό της εαυτό, το δικό της κύρος και βεβαίως σε αυτόν το στόχο παραπέμπει ο παρών Προϋπολογισμός.

Ο Μάρσαλ Μακ Λούχαν έλεγε ότι ο χρόνος σταμάτησε, ο χώρος εξαφανίστηκε. Ζούμε τώρα σε ένα παγκόσμιο χωρίδι. Ένα τεράστιο χάπενινγκ που συμβαίνει παντού την ίδια στιγμή.

Η ρήση αυτή ορίζει μία νέα πραγματικότητα την οποία βιώνουμε και στην οποία πρέπει να ανταποκριθούμε. Ορίζει νέες προκλήσεις στις οποίες πρέπει να απαντήσουμε. Δηλαδή, πώς θα συμμετάσχουμε στο παγκόσμιο γίγνεσθαι και πώς θα συζητάμε και θα αποφασίζουμε γι' αυτήν τη συμμετοχή μας; Ποιά θα είναι τα εργαλεία γνώσης και θεσμικών μηχανισμών που θα προάγουν τους στόχους της χώρας και του ελληνικού λαού; Τώρα έχουμε εφόδια. Είναι τα επιτεύγματα της οικονομίας μας.

Έχουμε ισχυρή θέση αλλά και ιστορική ευθύνη. Χωρίς καθυστερήσεις και πισωγυρίσματα σε καιρούς ου μενετούς, να κατανοήσουμε ότι η ισχυρή οικονομία είναι η ικανή και αναγκαία συνθήκη που θα δημιουργήσει το υπόβαθρο για την κοινωνική ανάπτυξη. Η ισχυρή οικονομία αποτελεί κίνητρο, έναυσμα και προτροπή για τους πολίτες αλλά και για τους θεσμούς, ώστε να καινοτομούν, να εργάζονται συλλογικά και αποτελεσματικά και να διοχετεύουν τις ενέργειές τους μακροπρόθεσμα έτσι ώστε να πραγματώνεται το έργο των κοινών κατευθύνσεων, των κοινών οραμάτων και των μεγάλων προορισμών που υπερβαίνουν πολλές φορές τα εθνικά μας σύνορα.

Στο σταυροδρόμι του χώρου και του χρόνου ο Προϋπολογισμός του 2001 συγκρίνει το αβέβαιο χθες με το ασφαλές σήμερα και προετοιμάζει το καλύτερο αύριο. Σταθμός στην ιστορία της ελληνικής οικονομίας ο Προϋπολογισμός αυτός αποτελεί ένα θαυμάσιο μοχλό για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας στην επιτάχυνση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και βεβαίως ένα προνομιακό εργαλείο στήριξης της ελληνικής κοινωνίας μέσα από ορατές και συγκεκριμένες πολιτικές που συμφωνήθη-

καν και υπεγράφησαν από τον Κώστα Σημίτη και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τον ελληνικό λαό στο "αναπτυξιακό και κοινωνικό σύμβολαιο" της 9ης Απριλίου του 2000 για τη νέα τετραετία.

Αυτό είναι το έτος της νέας εκκίνησης, είναι η διαφορετική στιγμή της ιστορίας, η ανάγκη της συλλογικής μείζονος προσπάθειας. Είναι η ευθύνη του μέλλοντος, η πρόκληση της οικονομίας αλλά και της πολιτικής και των δημοκρατικών θεσμών που υψώνουν τείχη στον αναχρονισμό και στις απηρχαιωμένες πρακτικές και αντιστέκονται στην παραπολιτική, στην παραοικονομία, στην περιθωριοποίηση και στον αποκλεισμό. Είναι η ώρα των μεγάλων αποφάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον Προϋπολογισμό της ισχυρής Ελλάδας, του εσωτερικού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της εύρωστης οικονομίας, της διεθνούς αναγνώρισης, της Ελλάδας των περιφερειών, των στέρεων δημοκρατικών θεσμών που ορίζει την ιστορία της στην ευρωπαϊκή ζώνη ειρήνης, σταθερότητας, ευημερίας και δημοκρατίας. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτή είναι η σημερινή πραγματικότητα της Ελλάδας που κάποιοι από εσάς την αμφισβητούν και άλλοι τη θεωρούν νομοτελειακή έκβαση καθώς αποφεύγετε, κύριοι συνάδελφοι, να θυμηθείτε ότι το 1994 επικρίνατε το πρόγραμμά μας και λοιδορούσατε τις προσπάθειές μας για την τήρηση του χρονοδιαγράμματος που είχαμε θέσει. Θεωρούσατε ανέφικτο το σημερινό αποτέλεσμα και παρ'ότι σήμερα το αντιμετωπίζετε "επί των τύπων των ήλων", μας κατηγορείτε για θριαμβολογία και υπεραισιοδοξία.

Το σήμερα της Ελλάδας είναι αυτό που πιστέψαμε, που σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε χθες. Είναι αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς αλλά και τεκμήριο της αξιοπιστίας μας για να κτίσουμε το αύριο. Θεωρώ υποχρέωσή μας να δώσουμε το στίγμα της πολιτικής του αύριο και ειδικότερα της πολιτικής του επομένου έτους που αποτυπώνεται στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου μέσα στις πραγματικές διαστάσεις του ελληνικού και ευρωπαϊκού περιβάλλοντος, αλλά και μέσα σε ένα περιβάλλον που διαρκώς μεταβάλλεται.

Με δεδομένα τα βέλη της κριτικής και των επιθετικών προσδιορισμών που εκτοξεύτηκαν από την ίδια παλιά φαρέτρα της Αντιπολίτευσης, το τελευταίο διάστημα αισθάνομαι την ανάγκη να απαντήσω στους πλειοδοτούντες σε αφορισμούς και αρνήσεις και συγχρόνως μειοδοτούντες σε προτάσεις και συμβολή στη συνολική προσπάθεια της χώρας. Η συζήτηση του Προϋπολογισμού στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής εξήντησε τους αριθμούς και την αντιπαράθεση και ανέδειξε την αναγκαιότητα ενός άλλου τρόπου συζήτησης στην Εθνική Αντιπροσωπεία, ενός άλλου τρόπου δημόσιου διαλόγου που θα μεταφέρει το πραγματικό μήνυμα της δράσης και του έργου στον ελληνικό λαό και όχι τον απόηχο αφορισμών ή στείρας αντιπολιτευτικής πρακτικής που τελικά οδηγεί τον ελληνικό λαό στην αναζήτηση του άγνωστου και καινούριου.

Είναι φανερό ότι με τον Προϋπολογισμό η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με πλήρη αίσθηση της ευθύνης της, συνεχίζει σταθερά και καθοριστικά την επιτυχή της προσπάθεια για την περαιτέρω εξυγίανση και ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας. Μια προσπάθεια που αναγνωρίζει και σέβεται την ποικιλία των πολιτικών και κοινωνικών θέσεων αλλά και την πολυπλοκότητα των προβλημάτων όλων των κοινωνικών στρωμάτων και επιδιώκει την αντιμετώπισή τους και τη σύνθεση με επάρκεια και με κοινωνική ευθύνη. Εκεί είναι το δύσκολο το να αντιμετωπίσεις και να συνθέσεις τα προβλήματα της κοινωνίας, όχι να συνθέσεις υπάρχουσες πολιτικές και πρόσωπα. Οι αλήθειες που αποτυπώνονται με συγκεκριμένους αριθμούς αλλά και με συγκεκριμένες πολιτικές και ορατούς στόχους, δεν μπορούν να αμφισβητηθούν από τις όποιες φωνές που προσπαθούν να αμβλύνουν την πραγματική εικόνα της ισχυρής οικονομίας μας και της αναπτυξιακής τροχιάς της χώρας μας.

Αυτές οι αλήθειες καθιστούν τον παρόντα Προϋπολογισμό και ρεαλιστικό και ειλικρινή και συνεπή προς τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης απέναντι στον ελληνικό λαό και στη χώρα μας, αλλά κυρίως τον προσδιορίζουν ως αναπτυξιακό προϋπολογισμό

της περιφερειακής και κοινωνικής σύγκλισης, αφού δίνεται μια έμφαση στην αναπτυξιακή προοπτική της ελληνικής οικονομίας και υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα της ορθολογικής αξιοποίησης των πόρων στο στόχο της ισόρροπης ανάπτυξης της απασχόλησης και της ποιότητας ζωής των πολιτών. Πρόκειται για τον Προϋπολογισμό που οδεύει στην πραγματική σύγκλιση που ακουμπάει στις στρατηγικές επιλογές και στις βασικές κατευθυντήριες γραμμές των προγραμματικών μας δεσμεύσεων, για ανάπτυξη με κοινωνική ευαισθησία, για απασχόληση, για ανταγωνιστικότητα. Τρεις παράμετροι βασικές, τρεις συνιστώσες του εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας που δίνουν σαφές και ουσιαστικό περιεχόμενο στην παραγωγή πολιτικής για την κοινωνική ευημερία, για την ευημερία για όλους. Γιατί έτσι θα βαδίσουμε από την ισχυρή οικονομία που πετύχαμε στην ισχυρή κοινωνία της συνοχής και της δικαιοσύνης που οραματιζόμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την κατάθεση του Προϋπολογισμού ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, καταθέτουν το χρυσό μετάλλιο της Ολυμπιάδας της ελληνικής οικονομίας που είναι ένα μεγάλο επίτευγμα μετά από αγώνες και θυσίες, μετά από διαχωριστικές γραμμές των πολιτικών γιατί υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές στις πολιτικές. Το σήμερα που ζούμε ορίστηκε από την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, που συγκροήθηκε με την πολιτική της συντηρητικής παράταξης που κατέθετε εδώ στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία.

Αν εξετάσουμε την εμπειρία της εφαρμογής του προϋπολογισμού του προηγούμενου έτους και εκτιμήσουμε τα αποτελέσματά του, θα αντιληφθούμε ότι τόσο η συγκράτηση των δαπανών του δημοσίου όσο και η μείωση των δανειακών του αναγκών μαζί με την εκπλήρωση των κριτηρίων του πληθωρισμού, του περιορισμού του ελλείμματος και της αύξησης του ΑΕΠ δείχνουν ότι ικανοποιούνται οι βασικοί στόχοι που είχαμε θέσει πριν από ένα χρόνο παρ'όλες τις δυσμενείς επιδράσεις εξωγενών παραγόντων όπως η συνεχής άνοδος της τιμής του δολαρίου και του πετρελαίου. Καταγράφεται, έτσι, μία θετική παράμετρος της ανθεκτικότητας της ελληνικής οικονομίας, που και σε αρνητικές διεθνείς συγκυρίες παρουσιάζει ετοιμότητα και αξιοσημείωτες επιδόσεις μέσα από μια ισχυρή θωράκιση των κατακτήσεών της και των επιτευγμάτων της.

Υπάρχει αναμφισβήτητη ένα ηχηρό μήνυμα που ανταποκρίνεται στην εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού προς την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και απαντά στην κακόπιστη κριτική της Αντιπολίτευσης. Για πρώτη φορά από τη δημιουργία του νεοελληνικού κράτους παρατηρούμε πιστή εφαρμογή του προϋπολογισμού, αύξηση των εσόδων και συγκράτηση των πρωτογενών δαπανών μέσα από τη διοικητική ανασυγκρότηση στην άσκηση φορολογικής πολιτικής και την προσπάθεια περαιτέρω εξορθολογισμού των δαπανών.

Για πρώτη φορά τα δημόσια οικονομικά μας τίθενται υπό έλεγχο και δεν επιβιώνουμε πλέον με δανεικά, αλλά ζούμε με τις δικές μας δυνατότητες, αυτές που δημιουργήσαμε από την εξυγίανση, τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας.

Ο Προϋπολογισμός του 2001, ο πρώτος Προϋπολογισμός σε ευρώ και ο τελευταίος σε δραχμές, έχει έναν ιστορικό χαρακτήρα. Είναι ο πρώτος πλεονασματικός Προϋπολογισμός της Ελλάδας τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια μετά από πολλές δεκαετίες τεραστίων ελλειμμάτων και διόγκωσης του δημόσιου χρέους.

Η Ελλάδα πλέον έχει πλεόνασμα στον Κρατικό Προϋπολογισμό, ένα πλεόνασμα της τάξης των διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων δραχμών, μία κατάκτηση του ελληνικού λαού, μία δικαίωση της πολιτικής των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η δικαίωση της πολιτικής του Κώστα Σημίτη που διαρκώς αναζητά την πρωτοπορία και την πρόοδο.

Είναι προφανές ότι μετά από αυτήν τη θεαματική βελτίωση από ένα έλλειμμα που ήταν ένα παγκόσμιο ρεκόρ το 1993 (ίσο με 13,9% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, να φθάσουμε στον Προϋπολογισμό του 2001 σε πλεόνασμα, που αυτό σηματοδοτεί την ολοκλήρωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης της

Ελλάδας που γυρίζει σελίδα και μπαίνει σε μία νέα εποχή ισχυρής ανάπτυξης και δημιουργικής κοινωνικής πολιτικής. Αυτό είναι η απάντηση που δίνει η Κυβέρνηση στο κρίσιμο ερώτημα, αν ο Προϋπολογισμός αυτός είναι επαρκής να υπηρετήσει τη σταθερότητα της οικονομίας. Και βεβαίως το δίνει αυτό με τις αλήθειες των αριθμών.

Σε αυτό το σημείο, αν επιχειρήσουμε αναλυτικότερες συγκρίσεις, θα παρατηρήσουμε ότι η πιστή εφαρμογή του προγράμματος σύγκλισης και η συνεπής άσκηση της οικονομικής πολιτικής οδήγησαν τη χώρα σε τροχιά ισχυρής ανάπτυξης, χαμηλού πληθωρισμού και δημοσιονομικής ισορροπίας.

Συνολικά, κατά την εξαετία εφαρμογής του προγράμματος σύγκλισης 1994-1999, η οικονομική δραστηριότητα ακολούθησε συνεχή ανοδική πορεία και ο μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ την περίοδο αυτή ήταν 2,7% έναντι του 2,4% στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε, ενώ το 1999 ο ρυθμός ανάπτυξης 3,4% ήταν υψηλότερος από το μέσο ρυθμό ανάπτυξης των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο τέλος του 1999 η χώρα μας είχε εκπληρώσει τα κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ, ενώ είχαν τεθεί οι βάσεις για την εκπλήρωση των κριτηρίων του πληθωρισμού. Ο ρυθμός του πληθωρισμού ήταν σε μέσα επίπεδα ίσως με την τιμή αναφοράς για την εκπλήρωση του κριτηρίου και από τον Ιανουάριο του 2000 η Ελλάδα είχε επιτύχει ρυθμό πληθωρισμού χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης περιορίστηκε στο 1,8% του Α.Ε.Π. από 2,5% το 1998, υποχωρώντας σε επίπεδα αρκετά χαμηλότερα από το 3% που είναι η τιμή αναφοράς.

Να επισημάνω επίσης ότι το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του Α.Ε.Π. στην ίδια χρονική περίοδο, μειώθηκε κατά επτά εκατοστιαίες μονάδες με τάση πάντα μείωσης, που σηματοδοτεί την προοπτική της περαιτέρω αποκλιμάκωσης του δημόσιου χρέους ως ποσοστό του Α.Ε.Π. σε επίπεδα κάτω του 100%. Αυτός είναι ο στόχος.

Το επίπεδο των μακροπρόθεσμων επιτοκίων έφτασε το 6,4% κατά μέσο όρο, δηλαδή κάτω από την τιμή αναφοράς, ενώ αξίζει να θυμίσουμε τη συμμετοχή της δραχμής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών κατά την έναρξη του τρίτου σταδίου της ΟΝΕ, εκπληρώνοντας έτσι το αντίστοιχο κριτήριο.

Οι θετικές αυτές εξελίξεις της ελληνικής οικονομίας επιτεύχθηκαν μέσα σε ένα όχι ιδιαίτερα ευνοϊκό περιβάλλον και παρ' όλα αυτά οι τελικές επιδόσεις ξεπέρασαν τους αρχικούς μας στόχους και επιβεβαίωσαν την αξιοπιστία της οικονομικής μας πολιτικής. Δεν βοηθήσατε κι εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όσο θα έπρεπε στη θετική κατεύθυνση σε αυτό.

Σε ό,τι αφορά τα δημοσιονομικά του έτους 2000, θα παρατηρήσουμε ότι κινήθηκαν με έναν ιδιαίτερο θετικό τρόπο.

Σε ό,τι αφορά το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης για το 2000, θα περιοριστεί στο 0,8% του Α.Ε.Π. βελτιωμένο σε σχέση με το 1,2% του Α.Ε.Π. που είχε προϋπολογιστεί πέρυσι, αναδεικνύοντας έτσι μία αύξηση και βελτίωση των εσόδων χωρίς να επιβληθούν νέοι φόροι αλλά αποκλειστικά και μόνο από το δραστικό περιορισμό της φοροδιαφυγής.

Από τα πρόσθετα έσοδα της τάξεως των επτακοσίων δισεκατομμυρίων (700.000.000.000) δραχ. που έχουμε καταγράψει, τα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές προκύπτουν από τους φόρους στα κέρδη των επιχειρήσεων.

Έχουμε εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια (180.000.000.000) δραχμές από το Φ.Π.Α. μέσα πάντα από συστηματικούς ελέγχους, από την ενεργοποίηση του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, την υλοποίηση του TAXIS, τη μηχανοργάνωση και βεβαίως τη διοικητική ανασυγκρότηση της Δημόσιας Διοίκησης και σαφώς του Υπουργείου Οικονομικών.

Επιτρέψτε μου να καταθέσω μερικούς πίνακες, για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου που μου δίνει ο Κανονισμός.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ροδούλα Ζήση καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Είναι σαφές το μήνυμα της Κυβέρνησής μας προς τον ελληνικό λαό, αλλά και προς την όποια αντιπολιτευτική φωνή αμφισβητεί αυτήν τη σημαντική πολιτική πτυχή. Διότι είδατε πολύ καλά ότι πρωταρχικός στόχος της φορολογικής πολιτικής μας - φάνηκε και στο τελευταίο νομοσχέδιο - είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής και η μείωση των φόρων για τους ειλικρινείς και έντιμους Έλληνες φορολογούμενους.

Ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Οικονομικών, συνολικά η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ δεν φοβούνται να συγκρουστούν με συμφέροντα, ούτε με επώνυμους ούτε με μεγάλες επιχειρήσεις, προκειμένου να εξυγιάνουν την οικονομία και να ανταποκριθούν στις ανάγκες και τις προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας, των εργαζόμενων, των μισθωτών και των συνταξιούχων.

Αν η βελτίωση στο δημοσιονομικό αποτέλεσμα μηδενίζει ουσιαστικά τα έλλειμματα, στο στόχο της ανάπτυξης καταγράφεται εντυπωσιακή ανάκαμψη, αφού το 2000 ο ρυθμός ανάπτυξης ανέβηκε στο 4,1% -ψηλότερος σε σχέση με πέρσι και πρόπερσι- και ο πληθωρισμός θα είναι, πιστεύω, σε μέσα επίπεδα στο 2,9% -βεβαίως ο Προϋπολογισμός προβλέπει 2,7%- που είναι κοντά στα μέσα ευρωπαϊκά επίπεδα και χαμηλότερος από άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Μπορεί βεβαίως να υπάρχουν κάποιες επιφυλάξεις από τις εξελίξεις της διεθνούς συγκυρίας, αλλά σαφώς υπάρχουν και ασφαλιστικές δικλίδες, που κάνουν τις προβλέψεις να μπορούν να πραγματοποιηθούν, γιατί βεβαίως ακολουπουν σε μία αξιόπιστη και τεκμηριωμένη ανάλυση των βασικών μεγεθών της ελληνικής οικονομίας και σε κοινές παραδοχές και συμφωνίες στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στον ίδιο βηματισμό πολιτικής συνεχίζει ο Προϋπολογισμός του νέου έτους για περαιτέρω μείωση των καταλωτικών δαπανών του δημοσίου και για εξυγιαντικές ενέργειες, για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα με ισχυρή παρέμβαση στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας, που είναι απαίτηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και των σύγχρονων αναγκών της κοινωνίας μας.

Προβλέπεται, λοιπόν, με το νέο Προϋπολογισμό το 2001 αύξηση του Α.Ε.Π. κατά 5% και για πρώτη φορά το πλεόνασμα - 0,5% του Α.Ε.Π. - τα διακόσια δέκα δισεκατομμύρια (210.000.000.000) δραχμές.

Επίσης εκτιμάται ότι το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα μειωθεί στο 0,8% του Α.Ε.Π. έναντι του αρχικού στόχου και το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης θα διαμορφωθεί στο 2,5% έναντι του αρχικού στόχου του 3,1%. Αναμένεται δε να αυξηθεί το πρωτογενές πλεόνασμα και να φθάσει στο 5% του Α.Ε.Π. έναντι του αρχικού στόχου του 4,9%.

Τα συνολικά έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να αυξηθούν κατά 8,2%, τα φορολογικά έσοδα προβλέπεται επίσης να αυξηθούν κατά 8,1%, ενώ τα μη φορολογικά έσοδα κατά 9,3%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλάζει και ο λόγος αμέσων και εμμέσων φόρων. Αυτά όλα θα τα δούμε στους πίνακες. Οι πρωτογενείς δαπάνες αυξάνονται και αυτές.

Φαίνεται τελικά ότι υπάρχει μία συνεχιζόμενη προσπάθεια περιορισμού των καταλωτικών δαπανών -διότι εκεί υπάρχει το πρόβλημα- με παράλληλη όμως εξασφάλιση επαρκών πόρων για τους τομείς που αποτελούν πρώτη προτεραιότητα για την Κυβέρνηση, όπως είναι η παιδεία, η υγεία, η απασχόληση και οι συντάξεις.

Βεβαίως η εισοδηματική πολιτική καλύπτει τον πληθωρισμό και εξασφαλίζει για τους εργαζόμενους ουσιαστική συμμετοχή στην αύξηση του Α.Ε.Π. Οι αυξήσεις στους μισθούς των εργαζομένων από 1.1.2001 είναι γνωστές, μαζί βεβαίως με όλες τις άλλες αυξήσεις και τις φορολογικές ελαφρύνσεις λόγω της τιμαιοποίησης της φορολογικής κλίμακας.

Προβλέπεται βέβαια όλες οι υπηρεσίες να στελεχωθούν για τις ανάγκες τους, και η άμυνα και η Δημόσια Διοίκηση και η δημόσια ασφάλεια και η υγεία και η παιδεία. Οι καταλωτικές δαπάνες έχουν συγκρατηθεί, όπως είπαμε και πριν. Βεβαίως, ως μην ξεχνάμε ότι θα υπάρχουν αυξήσεις για την παιδεία, για την υγεία και τις δαπάνες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Πολύ σημαντικό βεβαίως είναι και το ποσοστό των

επενδυτικών δαπανών για την ενίσχυση και της απασχόλησης, ποσό που φθάνει στα ενενήντα εννιά δισεκατομμύρια (99.000.000.000) δραχμές.

Στον τομέα βεβαίως του πολιτισμού επίσης έχουμε αυξήσει τις επενδύσεις και έχουν προβλεφθεί και τα είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων και ειδικές πολιτιστικές εκδηλώσεις. Μια σειρά από μέτρα από πολιτικές, από αναλύσεις αριθμών που καταγράφουν έννοιες, προσπάθεια και πολιτικές, μπορούν να δείξουν ότι η πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι η πολιτική προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης και την ολοκλήρωση του κοινωνικού κράτους.

Σαφώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πολλές ανάγκες βρισκόμαστε όμως στη διαρκή προσπάθεια υλοποίησης της κοινωνικής μας πολιτικής. Όμως, ένα κόμμα όπως η Νέα Δημοκρατία που αγνοούσε και λοιδορούσε τις έννοιες του κοινωνικού κράτους, του ΕΣΥ, της δίκαιης κατανομής του πλούτου και τόσες άλλες έννοιες της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης δε νομιμοποιείται -το είδαμε και στην επιτροπή, αλλά και στο δημόσιο διάλογο- να λαϊκίζει πυροβολώντας τα επιτεύγματα της δικής μας ιδεολογίας και πολιτικής που στοχεύουν πάντα στην ικανοποίηση των συμφερόντων του ελληνικού λαού.

Για τη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το κρίσιμο στοιχείο είναι η ποιότητα της ανάπτυξης και η σωστή πορεία προς το κοινωνικό κράτος, έτσι ώστε η πολιτική που εφαρμόζουμε να βελτιώνει συνολικά τη θέση των εργαζομένων, να αυξάνει τα επίπεδα ευημερίας, τις υπηρεσίες και παροχές της κοινωνικής ασφάλειας και να αναβαθμίζει την ποιότητα ζωής. Η μείωση του δημόσιου χρέους που θα συνεχιστεί το 2001 και προβλέπεται να διαμορφωθεί στο 98,9% τι μας δείχνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Τα χρήματα που δίνουμε για να αποπληρώσουμε τους τόκους του δημοσίου χρέους είναι τώρα πόροι που απελευθερώνονται για την κοινωνική μας πολιτική. Και βεβαίως υπάρχει και πρόβλεψη αυτού του δημοσίου χρέους.

Για τον Έλληνα πολίτη η ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ σημαίνει διαφύλαξη και βελτίωση του πραγματικού εισοδήματος. Η μείωση των επιτοκίων σε συνδυασμό με τη σταθεροποίηση του πληθωρισμού σε χαμηλά επίπεδα συντελεί στο να μειώνεται το κόστος δανεισμού και να αυξάνεται το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών. Χωρίς τις θυσίες του παρελθόντος η δημοσιονομική προσαρμογή βοηθά στο να μεταφέρονται πόροι προς τις επενδύσεις και τις κοινωνικές ανάγκες, τονώνεται η ζήτηση και έχουμε σημαντική επίδραση στην ανάπτυξη και στην αύξηση της απασχόλησης. Αναλογιστείτε πόσο μεγάλη ήταν και είναι ακόμη η επιβίωση που έχει η χώρα μας και που μετακυλιέται στις επόμενες γενεές από το δημόσιο αυτό χρέος.

Θα ήθελα εδώ να αναφέρω ότι το 1994 από τις εκατό δραχμές που εισέπραττε το κράτος από φόρους δαπανούσε τις εξήντα πέντε για αποπληρωμή των υποχρεώσεών του και του απέμεναν και άλλες τριάντα πέντε για τη χρηματοδότηση όλων των άλλων αναγκών του. Το 2000 για κάθε εκατό δραχμές φορολογικών εσόδων μόνο οι τριάντα μία δραχμές δαπανώνται για τόκους, ενώ το 2001 θα έχουμε μεγαλύτερη βελτίωση. Βρισκόμαστε λοιπόν σε μια διαφορετική στιγμή της οικονομίας μας. Δηλαδή εκεί που διαχειριζόμασταν ελλειμματικούς προϋπολογισμούς, υπέρογκο χρέος και υψηλούς πληθωρισμούς, τώρα μιλάμε για πλεόνασμα και για απελευθέρωση πόρων που σύμφωνα με την οικονομική πολιτική μας κατευθύνονται σε δαπάνες υπέρ του φορολογούμενου Έλληνα πολίτη.

Τα νούμερα και οι δείκτες αποτυπώνουν τη θετική πορεία της οικονομίας και περιλαμβάνουν φιλοσοφία και πολιτική που προσδίδουν αυτόματα στον προϋπολογισμό, το δυναμικό, την ανεπάρκεια, ειλικρινή και αναπτυξιακό του χαρακτήρα. Επειδή όμως ο Προϋπολογισμός δεν είναι μόνο για την επίτευξη των συγκεκριμένων δεικτών και για τη σταθερότητα, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ απαντά δυνατά στο κρίσιμο ερώτημα αν ο Προϋπολογισμός αυτός είναι επαρκής για την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας. Και αυτό είναι σαφές αφού εγγράφεται μια πορεία που προωθεί με δυναμισμό της διαρθρωτικές αλλαγές και τη περαιτέρω σταθεροποίηση και οδηγεί στην ταχεία ανάπτυξη της χώρας μας. Η δομή αυτού του Προϋπολογισμού, το πλεόνασμα

που εξασφαλίζει, οι μειώσεις φόρων στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ο ορθολογικός σχεδιασμός και το πλούσιο πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων μαζί με την υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης καθιστούν τον Προϋπολογισμό κατ' εξοχήν αναπτυξιακό και τον προσδιορίζουν στο στόχο της ισόρροπης ανάπτυξης της αξιοποίησης όλων των φυσικών, οικονομικών και κοινωνικών πόρων και της ποιότητας της ζωής των πολιτών.

Τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρίνονται αποφασιστικά η ποιότητα και η δυναμική της συμμετοχής μας στην εντός Ο-ΝΕ εποχή. Για να συμμετάσχουμε δυναμικά στην πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, απαιτούνται άλλες πολιτικές, άλλες φιλοσοφίες, καινοτομίες και συγκρούσεις με την καθεστηκυία κατάσταση, απαιτείται διαφάνεια και ειλικρίνεια προς τον ελληνικό λαό.

Καταλαβαίνω, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τις σας ενοχλεί και όλο αυτό το διάστημα επιτίθεσθε στον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ να απευθυνέσθε στο Σώμα και όχι σε μία πλευρά για να μην έχετε και απαντήσεις.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Είχαμε μία μακρά συζήτηση, κύριε Πρόεδρε, στην επιτροπή και έχουν καταγραφεί οι θέσεις και ίσως και οι επιθέσεις της Νέας Δημοκρατίας προς τον Προϋπολογισμό. Γι' αυτό μιλώ.

Καταλαβαίνω ότι υπάρχουν ερινύες της δικής σας οικονομικής πολιτικής, της ολιγωρίας σας, της ένδοιας επιχειρημάτων και οραμάτων, της απουσίας πρότασης, τόλμης και ειλικρίνειας απέναντι στον ελληνικό λαό. Είναι ίσως οι γυμνές πολιτικές σελίδες των ημερών σας, με μόνες εγγραφές την επιδείνωση του πληθωρισμού και τη μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, με αποτέλεσμα την αύξηση της δυσπιστίας του πολίτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εκεί το πετύχατε!

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Ενοχλείσθε ίσως, γιατί αυτός ο Προϋπολογισμός αντιτίθεται στον αναχρονισμό και στη συντήρηση, γιατί ορίζει στόχους και προοπτικές και εγγυάται την ποιοτική διαφορά της ανάπτυξης, γιατί έχει όραμα και συμβάλλει στην κοινή προσπάθεια για αποσκωρίωση της συντηρητικής αντίληψης για την οικονομία, για ανακοπή των φαινομένων παρακμής σε μία δυναμική ώθηση προς τα μπρος για την ισχυρή εθνικά, οικονομικά και κοινωνικά Ελλάδα.

Όλες αυτές τις ημέρες εγώ είδα μία άδικη συκοφάντηση του Προϋπολογισμού και μία άκρατη επιθετικότητα στην πολιτική και στους στόχους που αυτός συμπεκνώνει. Αυτό δεν δείχνει τίποτε άλλο, παρά μόνο ανασφάλεια και ανεπάρκεια.

Εμείς πιστεύουμε στην επάρκεια και στην προοπτική του επιχειρήματος του εκσυγχρονισμού της ελληνικής οικονομίας και της κοινωνίας μας, που επιχειρεί ο Προϋπολογισμός. Επειδή το πιστεύουμε αυτό, απαντούμε με το έργο μας και με τις συγκεκριμένες πολιτικές μας. Έτσι προχωρούν τα μεγάλα έργα με εξυγίανση του κυκλώματος παραγωγής τους, μέσα από θεσμικές αφενός ρυθμίσεις και αφετέρου με τη δημιουργία ασφαλιστικών δικλείδων για την πορεία τους και τον ποιοτικό έλεγχο, προκειμένου να εξασφαλίσουμε τα ποσοτικά και ποιοτικά αποτελέσματα του έργου μας.

Στον προϋπολογισμό του 2001 υπάρχει ένα πλούσιο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και έχουμε αύξηση 10,3% στις δημόσιες επενδύσεις, με πάρα πολύ σημαντικό πρόγραμμα, αξιοσημείωτο θα έλεγα. Το χρησιμοποιούμε ως βασικό εργαλείο αναπτυξιακής πολιτικής και βεβαίως σε αυτό το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων πρώτη προτεραιότητα είναι η παιδεία, η υγεία, η γεωργία, η απασχόληση και ένα μεγάλο μέρος αφορά τη δημιουργία υποδομών.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι το 2001 θα πραγματοποιηθούν οι πρώτες ουσιαστικές εκταμιεύσεις για έργα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Οι επενδύσεις σε όλους τους τομείς της ανάπτυξης προωθούνται ικανοποιητικά, εξασφαλίζοντας τη συνοχή ανάμεσα στο στρατηγικό σχεδιασμό, στα επενδυτικά σχέδια και στην εφαρμογή τους. Αυτό σημαίνει ότι οι επενδύσεις ενσωματώνονται ά-

μεσα σε ένα σχεδιασμό που αξιολογεί τις πραγματικές ανάγκες της χώρας με ορθολογική ιεράρχηση προτεραιοτήτων και αξιοποιεί σωστά τους εθνικούς πόρους και τους πόρους των ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έτσι ώστε να υπάρχουν ελπιδοφόρες δραστηριότητες, που θα μπορέσουν να απορροφήσουν ένα μεγάλο κομμάτι της ανεργίας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέσα στη σημερινή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας αξιοποιεί τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, αλλά κυρίως της ελληνικής περιφέρειας, επιβεβαιώνοντας την πολιτική της για την περιφερειακή ανάπτυξη και για την προσέγγιση, για το κλείσιμο της ψαλίδας, για το πλησίασμα των αφετηριών κέντρου και περιφέρειας στον ανταγωνιστικό στίβο της ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι τα καλύτερα οικονομικά αποτελέσματα θα προέλθουν από τη συνέχιση αυτής της πολιτικής, που επιζητεί συνεχώς την εξυγίανση και την ανάπτυξη στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, μέσα από ένα δυναμικό συνολικό εκσυγχρονισμό όπου όλες οι λειτουργίες θα εκσυγχρονιστούν ταυτόχρονα και όχι από τη διασπορά των πόρων. Έχουμε ανάγκη από σύγχρονους και εξελιγμένους θεσμούς, που σέβονται πλήρως τις απαιτήσεις ασφάλειας που επιβάλλει η ανάπτυξη και η οικονομική της απόδοση, για να αποφευχθούν δυσκολίες και εμπόδια, που μπορεί να προκύψουν σε αυτήν την πορεία.

Ο εμπλουτισμός του οικονομικού μας συστήματος με σύγχρονους χρηματοπιστωτικούς θεσμούς, η ενεργοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων ενέργειας, βιομηχανίας, μικρομεσαίων επιχειρήσεων και η αναπτυξιακή παράμετρος των επενδύσεων είναι μέρος της αναδιαρθρωτικής μας πολιτικής, που βεβαίως με αποφασιστικά μέτρα προσδίδει ανθεκτικότητα στην ελληνική παραγωγή και στην ελληνική αγορά.

Η απρόσκοπτη πορεία της οικονομίας της χώρας εντός της Ζώνης του ΕΥΡΩ προϋποθέτει την αξιοποίηση όλου του αναπτυξιακού δυναμικού που διαθέτει. Η οικονομία μας θα αξιοποιήσει όλα τα οφέλη, που συνεπάγεται η ένταξή μας στην Ο-ΝΕ, δηλαδή τα χαμηλά επιτόκια, τη συναλλαγματική σταθερότητα και τους ρυθμούς ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όμως, η αύξηση του ΑΕΠ κατά 5% που προβλέπεται στον Προϋπολογισμό του 2001, θα προέλθει κυρίως από τη διεύρυνση της παραγωγικής δυναμικότητας της ελληνικής οικονομίας και τη δημιουργία νέων ευκαιριών επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Η εξάλειψη των συναλλαγματικών κινδύνων με την υιοθέτηση του ευρώ, σε συνδυασμό με την απελευθέρωση των αγορών κι όλα όσα μόλις πριν λίγο ανέφερα, θα προσελκύσουν επενδύσεις ξένων κεφαλαίων, κυρίως στους τομείς της ενέργειας, των τηλεπικοινωνιών και των μεταφορών.

Η απελευθέρωση των αγορών και βεβαίως η ενίσχυση του ανταγωνισμού θα αποτελέσουν κίνητρα, θα αποτελέσουν μοχλούς για την πολιτική που έχουμε χαράξει και που είναι η πολιτική της ανάπτυξης και της κοινωνικής ολοκλήρωσης.

Τα διαρθρωτικά προγράμματα είναι γνωστά σε όλους. Θα καταθέσω στη Γραμματεία κάποια απ' αυτά, που δείχνουν ότι η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με πλήρη αίσθηση της ευθύνης της και έχοντας στην ουσία και στην αιχμή της πολιτικής της την κοινωνική ανάπτυξη και την κοινωνική δημοκρατία επιταχύνει αυτές τις δομές εξυγίανσης, αναδιάρθρωσης και ανάπτυξης. Σε όλους τους τομείς της οικονομίας βεβαίως και αναδεικνύει την ταχύρυθμη ανάπτυξη ως προτεραιότητα με σταθερότητα και άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Και βεβαίως αναδεικνύει την κοινωνική αλληλεγγύη, βασικό στόχο της μακροοικονομικής της πολιτικής.

Αν προσεγγίσουμε αμερόληπτα τα δεδομένα, με ρεαλιστικές διαπιστώσεις βέβαια, όλων των προϋπολογισμών, των προγράμματος σταθεροποίησης, τους προϋπολογισμούς της σύγκλισης θα δούμε ότι έχουμε αύξηση των κοινωνικών δαπανών στη δύσκολη πορεία του σταθεροποιητικού προγράμματος.

Σε καμία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έγινε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και αν παρατηρήσουμε προσεκτικά, θα σημειώσουμε ότι οι κοινωνικές δαπάνες απευθύνονται ιδιαίτερα σε άτομα και κοινωνικές ομάδες με κριτήρια δια-

φορετικά από τους νόμους της αγοράς και περιλαμβάνουν την ασφάλιση, την υγεία, την πρόνοια, την εκπαίδευση, τη στεγαστική στήριξη, την προστασία από την ανεργία και άλλα.

Η τρίτη απάντηση βεβαίως, που είναι και η πιο σημαντική, ακολουπά στην κοινωνική διάσταση του Προϋπολογισμού. Η μη επιβολή νέων φόρων, η καταβολή ενός πλεονάσματος περίπου πεντακοσίων δισεκατομμυρίων στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα μέσα από μειώσεις συντελεστών και ειδικών φόρων και μέσα από τις κοινωνικές δαπάνες προσδίδουν το κοινωνικό πρόσωπο στον Προϋπολογισμό.

Μη το ρυπιδώνετε με πυροβολισμούς, μην το αφυδατώνετε με την όποια κακόπιστη κριτική. Είναι ένας στόχος. Τίποτε δεν γίνεται από τη μία στιγμή στην άλλη. Τα βήματα όμως είναι σταθερά και προσεγγίζουν αυτό το στόχο.

Ενισχύουμε αυτούς που έχουν χαμηλά εισοδήματα, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους αγρότες. Τα θεσμικά μέτρα και οι οικονομικές ενισχύσεις απευθύνονται σε όλους αυτούς τους τομείς που ανέφερα, υπάρχουν οι αναγκαίοι πόροι για την εξαγωγική μας πολιτική, που θωρακίζει και τα προϊόντα αλλά και την οικονομία της χώρας μας.

Σαφώς δίνουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην καινοτομία και ενισχύουμε τις καινοτόμες επιχειρηματικές δράσεις για έρευνα και τεχνολογία, μειώνουμε τους φορολογικούς συντελεστές με έκπλητο δαπανών για την τεχνογνωσία και εκπαιδευτικό λογισμικό.

Σαφώς δεν είναι εικονικά όλα αυτά. Μιλήσατε για εικονικό προϋπολογισμό, για πλασματικό, για αντιλαϊκό προϋπολογισμό. Είναι άραγε εικονικό το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης με τους συγκεκριμένους πόρους που προσεγγίζουν τα 17,5 τρισεκατομμύρια δραχμές;

Με αυτούς τους πόρους θα ενισχυθεί τα μέγιστα η ανάπτυξη, αφού θα αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα των παραγωγικών τομέων της ελληνικής οικονομίας, θα ολοκληρωθούν οι παραγωγικές υποδομές, θα στηριχθεί η αγροτική ανάπτυξη, θα εκσυγχρονιστεί η ελληνική ύπαιθρος και θα αναπτυχθεί η περιφέρεια.

Επίσης, θα ενισχυθεί η χώρα μας για τη μετάβασή της στη νέα οικονομία, ενισχύοντας τη διάχυση της κοινωνίας, της πληροφορίας. Θα βελτιωθεί η ποιότητα της ζωής και θα αναβαθμιστεί το εργατικό δυναμικό με την υλοποίηση προγραμμάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και απασχόλησης.

Για να είναι εφικτός ο στόχος της πραγματικής σύγκλισης απαιτούνται και δυναμικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας, που να παράγουν ανταγωνιστικά προϊόντα και να δημιουργούν νέες θέσεις απασχόλησης.

Εμείς επιμένουμε ότι σύγκλιση δεν είναι μόνο η σύγκλιση των οικονομικών μεγεθών, αλλά η άνοδος του βιοτικού επιπέδου, η σύγκλιση των υποδομών, όλα αυτά που έχουμε πει μέχρι τώρα. Και βεβαίως όλοι σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε την πραγματικότητα.

Τη γνωρίζει και η Αντιπολίτευση, άσχετα αν θέλει να την αντιμετωπίζει πολλές φορές με παραμορφωτικούς καθρέφτες μιας αντιπολιτευτικής εθιμικής πρακτικής. Ίσως βέβαια αυτό να συνιστά και ένα έλλειμμα στη θεσμική επάρκεια της ουσιαστικής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Κοιτάξτε μην σπεύσουν να καλύψουν αυτό το έλλειμμα άλλες δυνάμεις.

Αυτό που χαρακτηρίζει τον Προϋπολογισμό για το 2001 είναι ακριβώς, σε συνδυασμό με τη γενικότερη οικονομική πολιτική, το αναπτυξιακό και κοινωνικό του πρόσωπο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή φοβάμαι ότι δεν θα έχω επαρκή χρόνο για να μπορέσω να δώσω όλα αυτά τα στοιχεία περισσότερο αναλυτικά, θέλω μόνο να σημειώσω ότι η δημοσιονομική προσαρμογή που πετύχαμε μέχρι σήμερα, δεν στηρίζεται στη συμπίεση των αμοιβών των εργαζομένων και εγγυάται κάθε φορά εισοδήματα που ισορροπούν μεταξύ σταθεροποίησης και κοινωνικής συνοχής. Δηλαδή, έχουμε οικονομική ανάπτυξη και παράλληλα δικαιότερη κατανομή του εθνικού εισοδήματος και του πλούτου που επιτυγχάνεται με τη δημοσιονομική, την αναπτυξιακή και την κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης.

Όταν έδωσα τον χαρακτηρισμό "αναπτυξιακός και κοινωνικός", προσπάθησα να απελευθερώσω με λίγα λόγια αυτές τις έννοιες που οφείλουν να κατευθύνουν την εξέλιξη της ελληνι-

κής κοινωνίας, δηλαδή ανάπτυξη και ολοκλήρωση του κοινωνικού κράτους.

Για μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνική προστασία αποτελεί αξία αλλά και αναπτυξιακό μοχλό, αποτελεί επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Στοχεύουμε στο να επιτύχουμε μια πιο μαζική και όχι οριακή επίδραση στην απασχόληση, ανεργία. Πέρασε το νομοσχέδιο για την εργασία και είδατε ότι έγινε η μέγιστη προσπάθεια με τις ευρύτερες συναινέσεις και μέσα από δημοκρατικό διάλογο για να έχουμε αυτό το νομοθετικό εργαλείο, ώστε να προχωρήσουμε και να αντιμετωπίσουμε τα σύνθετα σημερινά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας μέσα στο παγκόσμιο επίπεδο. Είδατε ότι το πρώτο μέλημά μας είναι αυτή η αντιμετώπιση. Δεν είναι κανείς άλλος, παρά οι ανάγκες και οι προτεραιότητες της χώρας που συνέταξαν και διαμόρφωσαν τον Προϋπολογισμό και όχι άλλες επιταγές, όπως το πολιτικό κόστος ή το όφελος από την ωραιοποίηση πολλές φορές αρνητικών δεδομένων και άλλοτε από τη μεγιστοποίηση των προς επίλυση προβλημάτων.

Σίγουρα δεν είναι δυνατόν δια μαγείας να δοθούν όλες οι λύσεις άμεσα σε όλα τα προβλήματα που συσσωρεύτηκαν τα προηγούμενα χρόνια, ούτε να ικανοποιηθούν απόλυτα οι διαρκώς αυξανόμενες ανάγκες. Διατυπώνονται όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αντιμετωπίζονται μέσα στο νέο πλαίσιο των οικονομικών δυνατοτήτων της χώρας μας, αλλά και των στόχων που έχουμε ορίσει. Προσπαθούμε και κρινόμαστε γι' αυτό και απαντούμε, ικανοποιώντας δύο στόχους της πολιτικής μας: Να ξεπεράσουμε αφενός τις διαρθρωτικές αδυναμίες που υπάρχουν στη χώρα μας, χωρίς όμως να έχουμε αρνητικές συνέπειες στην κοινωνική μας συνοχή και αφετέρου, μέσα από τη δημοσιονομική εξυγίανση και τις διαρθρωτικές αλλαγές, να συμμετάσχουμε δυναμικά στο παραγόμενο αναπτυξιακό προϊόν για την πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Γι' αυτό στηρίζουμε αυτές τις πολιτικές.

Η πυξίδα του παρόντος προϋπολογισμού προσανατολίζει σ' αυτήν την κατεύθυνση, προτείνει το δρόμο της άνετης κίνησης, που η χωρική του ανάπτυξη περιλαμβάνει και οικονομική και κοινωνική διάσταση σε μια μηκοτομή που ακουμπούν οι περιβαλλοντικές τάσεις, η κινητικότητα για την απασχόληση, η ισόρροπη ανταγωνιστικότητα, η ισότητα στην πρόσβαση στη γνώση και στις υποδομές, οι ίσες ευκαιρίες, η στήριξη της νεολαίας, των γυναικών, η ορθολογική διαχείριση και ανάπτυξη των φυσικών και πολιτιστικών μας πόρων.

Ο Προϋπολογισμός έχει σαφείς επιδιώξεις. Ο Προϋπολογισμός στηρίζεται αυτήν τη στιγμή -και το κατανοεί κανείς διαβάζοντας όλα τα νούμερα, βλέποντας αναλυτικά τα στοιχεία- στο πάθος, στην όρεξη, στην πολιτική μας να ενεργοποιήσουμε όλες τις παραγωγικές και αναπτυξιακές δυνάμεις της χώρας μας. Για μας, η πορεία της χώρας μέσα στην ΟΝΕ σημαίνει δημιουργία της κοινωνίας της ανάπτυξης και της εργασίας, που τελικά οδηγεί στην κοινωνία των πολιτών.

Η πραγματική σύγκλιση δεν προσδιορίζεται μόνο από τη σύγκλιση των οικονομικών μεγεθών, αλλά και από τη σύγκλιση των υποδομών, από τη διεύρυνση και εμβάθυνση των θεσμών, την αύξηση των εισοδημάτων και γενικότερα από την άνοδο του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής των πολιτών στο επίπεδο του μέσου ευρωπαίου πολίτη. Γνωρίζετε ότι σήμερα ο Έλληνας έχει φθάσει στο 70% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 60% που ήταν πριν από μερικά χρόνια και βεβαίως ο στόχος είναι το 100%.

Για μας είναι σαφές το μήνυμα και των Ευρωπαίων πολιτών, αλλά και των Ελλήνων πολιτών. Και μετά την ΟΝΕ και με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και κατά τη διαδικασία της διεύρυνσης και μετά τη Σύνοδο της Νίκαιας είναι σαφές το μήνυμα που μας δίνουν οι πολίτες. Απαιτούν να υπάρξει ένα ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα προστασίας, αλλά και διεύρυνσης των κατακτήσεων του πολίτη, του ανθρώπου που θα τον αναδεικνύουν σε πρωταγωνιστή της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Άλλωστε τι σημαίνει πραγματική σύγκλιση; Η ολοκλήρωση που έχει κέντρο της τον άνθρωπο. Πρέπει να γίνει, λοιπόν, σαφές σε όλους μας ότι η Ευρώπη των κρατών δεν μπορεί να αναπτυχθεί αν δεν έχει σύμμαχο της την Ευρώπη των πολιτών και

ότι η Ελλάδα μιας ισχυρής οικονομίας δεν μπορεί να μεγαλουργήσει αν δεν έχει σύμμαχό της την Ελλάδα της ισχυρής κοινωνίας.

Αυτό είναι το πιστεύω του Κώστα Σημίτη, αυτό είναι το πιστεύω του ΠΑΣΟΚ, της Κυβέρνησής μας. Σε αυτήν την αρχή εστιάζεται όλο το πάθος, η δύναμη και η προσπάθεια της πολιτικής μας. Στο ότι η κινητήρια δύναμη και η ατμομηχανή της θετικής πορείας της χώρας μας είναι οι ίδιοι οι πολίτες της. Στην κοινωνία των πολιτών απευθύνεται ο Προϋπολογισμός αυτός, στην ελληνική κοινωνία της αυτοπεποίθησης και της δημιουργίας, στον ελληνικό λαό της αξιοπρέπειας και της υπερηφάνειας. Ναι, είναι ο προϋπολογισμός που ενισχύει τον παραγωγό, συμμετέτοχο, ενεργό πολίτη.

Μπαίνουμε σ' ένα νέο κύκλο ανάπτυξης. Ο Προϋπολογισμός, ο πρώτος ελληνικός της Ζώνης του ΕΥΡΩ είναι ο καθρέφτης του κοινωνικού και αναπτυξιακού χαρακτήρα της Κυβέρνησης, είναι ο καθρέφτης όμως, της βούλησης και της εντολής που μας έδωσε ο ελληνικός λαός για την ιστορική προωθητική κίνηση της χώρας μας σ' ένα νέο κύκλο δημιουργίας και προόδου, ασφάλειας και προοπτικής. Είναι άδικο να αλλοιώνονται με τις όποιες επιθέσεις τα πραγματικά στοιχεία του Προϋπολογισμού.

Καλούμαστε να κερδίσουμε ένα μεγάλο στοίχημα. Η επίτευξη αυτών των στόχων αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για την πλήρη ενσωμάτωση της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας στις πραγματικά ανεπτυγμένες χώρες.

Το στοίχημα αυτό μπορεί να κερδηθεί μόνο με την πραγμάτωση γενικών συναινέσεων, κοινών κατευθύνσεων και επιθέσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν κάτι πάει καλά να έχουμε το θάρρος να πούμε ότι ναι, πάει καλά και είναι θετική η πορεία. Ίσως έτσι αναδείξουμε και την αξιοπιστία που χρειάζεται και που πρέπει να έχει το πολιτικό μας σύστημα.

Άλλωστε εμείς στο ΠΑΣΟΚ δεν είμαστε οπαδοί του κράτους των ολίγων, αλλά το ξέρετε πολύ καλά ότι είμαστε της συμμετοχικής δημοκρατίας που στηρίζεται στις ζωντανές δυνάμεις του λαού. Πιστεύουμε στο κράτος της αφομοίωσης, της αλληλεγγύης και της ανάπτυξης, της ισονομίας και της ισοπολιτείας, που αναδεικνύει μια νέα σχέση με τον πολίτη. Μακριά από την πολιτική της αναληψίας ή τον μανδύα της πολιτικής φιλανθρωπίας δημιουργούμε μια ισχυρή οικονομία που εμπνέει ασφάλεια και εμπιστοσύνη για να συνεχίσουμε όλοι μαζί να θωρακίζουμε θεσμούς και να τους διευρύνουμε.

Με αυτήν την ισχυρή οικονομία έχουμε γίνει ισχυρή δύναμη στην περιφέρεια των Βαλκανίων, όπου η Ελλάδα είναι χώρα εγγύησης, είναι εγγύηση ειρήνης για την ευρύτερη περιοχή.

Μπαίνουμε με αποφασιστικότητα να δώσουμε μάχες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και έχουμε ακόμα να δώσουμε μάχες πολλές, αλλά έχουμε αξίες, έχουμε οράματα, έχουμε κεντρικό άξονα, έχουμε πολιτικές. Αυτό είναι το όραμα της Κυβέρνησής μας και αυτό αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό. Αυτή είναι η πρόταση του μέλλοντος της Ελλάδας. Είναι η κατάθεση των θυσιών, των αγώνων του ελληνικού λαού. Η Ελλάδα πορεύεται στον αστερισμό της δημιουργίας και της προόδου. Αφήνει πίσω της η ελληνική οικονομία τις εξαρτήσεις, το σαθρό της χαρακτήρα, τον παρασιτισμό. Πρέπει, πλέον, η οικονομία να υπηρετήσει κοινωνικούς και αναπτυξιακούς στόχους.

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ καταθέτουν με αυτόν τον Προϋπολογισμό ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας στο νέο αιώνα για μια βιώσιμη ανάπτυξη που αντιστέκεται στις ανισότητες του πλούτου και της φτώχειας, που αξιοποιεί όλες τις δυνατότητες της κοινωνικής προόδου και της ολοκλήρωσης τόσο στην τεχνολογία και στις μορφές της οικονομικής δραστηριότητας, αλλά και στον ανθρώπινο τρόπο, στον τρόπο ζωής και στις κοινωνικές αξίες. Τη βούληση και την ικανότητα εφαρμογής της βιώσιμης ανάπτυξης εγγυάται μόνο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μόνο η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη και αυτή η Κυβέρνηση θα εκτελέσει τον Προϋπολογισμό του 2001.

Υπάρχουν όμως προκλήσεις. Η πρόκληση για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι η εναρμόνιση και δημιουργική προώθηση των στόχων της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης με ταχείς ρυθμούς, μέσα σε ένα ισόρροπο πλαίσιο ανάπτυξης με κυρίαρχο ποιοτικό

μέτρο το σεβασμό στο περιβάλλον, όπου θα αναπτύσσονται δυναμικά οι τομείς της γεωργίας, της βιομηχανίας, του τουρισμού και των υπηρεσιών, αλλά παράλληλα θα αναπτύσσεται η παιδεία, ο πολιτισμός, η ισονομία, η ποιότητα ζωής.

Η πρόκληση για τη Νέα Δημοκρατία -το έχω ξαναπεί και στην επιτροπή- είναι αν στο έθος της άρνησης, μιας στείρας χρόνιας αντιπολιτευτικής πρακτικής μπορεί να τοποθετηθεί το ρεαλισμό, την ευαισθησία και την υπευθυνότητα της πρότασης μιας πραγματικής Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως.

Η πρόκληση για το σύνολο της αντιπολιτεύσεως είναι αν ρεαλιστικά απαντήσει με κατάφαση στη νέα προοπτική της χώρας μας για το σύγχρονο βηματισμό που προσεγγίζει το όραμα του ελληνικού λαού, όπως το όρισαν οι αγώνες και οι θυσίες του για ένα καλύτερο μέλλον.

Η νέα εκκίνηση είναι πρόκληση και για την Κυβέρνηση και για την Αντιπολίτευση, μόνο που η Κυβέρνηση έχει την εγγυητική επιστολή της πιστής μέχρι σήμερα εφαρμογής των δεσμεύσεών της. Ας δώσει και η Αντιπολίτευση το δικό της δείγμα γραφής. Ούτως ή άλλως ο ελληνικός λαός θα χειροκροτήσει και θα επιβραβεύσει μόνο την πρόοδο.

Ζητά λοιπόν ο ελληνικός λαός να ανταποκριθούμε όλοι στη νέα πρόκληση και θυμίζει προς όλους μας ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι δεσμευμένος από τους κανόνες που κατοχυρώνουν κατακτήσεις της οικονομίας μας, της κοινωνίας μας και της δημοκρατίας μας, είναι δεσμευμένος από τα οράματά μας. Γιατί μόνο έτσι, με θάρρος και συνέπεια, με ήθος, θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε το έργο της δημιουργίας μας και βεβαίως, μόνο έτσι μπορούμε να προωθήσουμε τους στόχους του ελληνικού λαού και της ελληνικής κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού.)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε ένα λεπτό για να τελειώσετε.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι ακρογωνιαίος λίθος της δημοκρατίας, της πολιτικής, της ανάπτυξης και του εκσυγχρονισμού της κοινωνίας είναι μια ισχυρή και θεσμικά σύγχρονη οικονομία που προάγει την πρόοδο και τις αξίες του ανθρώπου, αλλά και προσαρμόζεται στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες.

Αλίμονο στη χώρα, όπου η πολιτική και η πρόοδος δεν αναδεικνύονται ένεκα της ανεπάρκειας και των εξαρτήσεων της οικονομίας της και αυτή, η οικονομία δεν αναβαθμίζεται από ανεπάρκεια της πολιτικής της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή πιστεύω ότι κάθε πολιτική στάση, κάθε συμπεριφορά και κάθε έργο αφορούν περισσότερο τους αποδέκτες τους παρά τους δημιουργούς τους, σας διαβεβαιώ ότι ο ελληνικός λαός, απογοητευμένος από τις αποσκευές της ανεργίας, της ακρίβειας και της συντήρησης, της διαπλοκής και του εντυπωσιασμού που μεταφέρεται τον τελευταίο καιρό, απογοητευμένος από τη μιζέρια, τη γκρίνια και την αδιαφορία της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως στην αναζήτηση του χαμένου χρόνου και χώρου, αυτός ο ελληνικός λαός επιδοκιμάζει το έργο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Γιατί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να κάνει τομές. Με ηγέτη τον Πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, η Ελλάδα μπορεί να περάσει τη στενή πύλη της ιστορίας. Η Ελλάδα της αυτοπεποίθησης και της υπερηφάνειας δίνει ψήφο εμπιστοσύνης και εντολή πορείας στον Κώστα Σημίτη και στο ΠΑΣΟΚ για το μέλλον. Ζητά ο ελληνικός λαός από την Εθνική του Αντιπροσωπεία να επιβεβαιώσει τη δική του βούληση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας αποδώσει η ψήφος μας τη γνησιότητα και τη δικαίωση της λαϊκής εντολής. Ας κάνουμε και εμείς μια νέα εκκίνηση.

Σας καλώ λοιπόν να υπερψηφίσετε τον Προϋπολογισμό του 2001, για να στηρίξετε το καλύτερο μέλλον της δυνατής Ελλάδας, της δυναμικής κοινωνίας των πολιτών της. Ζητώ από την Εθνική Αντιπροσωπεία μας να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στους αγώνες, στις θυσίες και στις μεγάλες προσδοκίες του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" σαράντα δύο μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές τους από το 1ο Γυμνάσιο Βύρωνα Αττικής.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Καλείται ο γενικός εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Θεόδωρος Κασσίμης.

Ορίστε, κύριε Κασσίμη, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με ειλικρινή συμπάθεια, τη συνάδελφο από τη Μαγνησία, γενική εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε όλην αυτήν τη φιλότιμη προσπάθεια, όχι απλά και μόνο να παρουσιάσει ότι ζούμε σε έναν παράδεισο, ο οποίος θα γίνει καλύτερος, αλλά και στην επίθεση εναντίον της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, της Νέας Δημοκρατίας, όπου μας είπε ότι έχουμε θεσμικό έλλειμμα, ανεπάρκεια, ινώθουμε ανασφαλούς.

Αύριο το πρωί θα σας στείλω στο γραφείο σας όχι το τι λέμε εμείς, αλλά τα τελευταία άρθρα του κ. Νίκου Νικολάου, έγκριτου δημοσιογράφου οικονομικού αρθρογράφου στο "ΒΗΜΑ" και στον "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ", για να διαπιστώσετε για ποιον λέει ότι μένει άπραγος γιατί έχει κυριευθεί από ανασφάλεια και δείχνει μια ανεπάρκεια, η οποία είναι επικίνδυνη για την πορεία της οικονομίας μας. Ας αφήσουμε, όμως, τους χαρακτηρισμούς.

Θέλω, κύριοι συνάδελφοι, να σας πω ότι στην αλλαγή του Κανονισμού της Βουλής που έγινε πριν από δεκαοκτώ χρόνια -οι παλαιότεροι θυμούνται- συζητούσαμε χώρια τον απολογισμό, δηλαδή τη διαχείριση της Κυβέρνησης και χώρια τον Προϋπολογισμό. Εδώ και δεκαοκτώ χρόνια αυτά ενοποιήθηκαν, με αποτέλεσμα ουδείς να συζητεί τον Απολογισμό. Αλλά και ο Προϋπολογισμός όπως συζητείται, στην ουσία δε δέχεται καμία επεξεργασία. Στην επιτροπή συζητάμε, άνευ της δυνατότητας να παρέμβουμε. Εδώ δε καταθέτουμε τις απόψεις μας, αλλά μέχρι εκεί.

Η Νέα Δημοκρατία επειδή πιστεύει ότι πρέπει να αναβαθμισθούν οι λειτουργίες του Κοινοβουλίου, έχει προτείνει την αλλαγή του Κανονισμού της Βουλής και θα καταθέσω για τα Πρακτικά τη σχετική πρόταση, με στόχο να κατατίθεται νωρίς ο Απολογισμός, να συζητείται στις Διарκείς Επιτροπές επί μέρους - στην κάθε μια για το αντικείμενό της- να κατατίθεται δε νωρίς προσχέδιο Προϋπολογισμού και με τον ίδιο τρόπο στις επιτροπές να μπορεί το Κοινοβούλιο να καταθέτει απόψεις, να τις επεξεργάζεται και φυσικά η Κυβέρνηση να παίρνει πίσω τις παρατηρήσεις και 30 Νοεμβρίου κατά το Σύνταγμα να καταθέτει πλέον τον Προϋπολογισμό του κράτους, για να πιστέψουμε ότι κάπως συμμετέχουμε και εμείς ή τουλάχιστον ότι μπορούμε να συνεισφέρουμε στο σημαντικότερο νομοθέτημα της χρονιάς που είναι ο Προϋπολογισμός της χώρας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Κασσίμης, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

"ΠΡΟΤΑΣΗ

της Νέας Δημοκρατίας για την τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής με στόχο την ουσιαστική συζήτηση του Προϋπολογισμού και Απολογισμού του Κράτους.

Πρέπει να αναθεωρηθούν τα άρθρα 121 και 122 του Κανονισμού της Βουλής ώστε:

- Ο Απολογισμός του προηγούμενου έτους να κατατίθεται στο Κοινοβούλιο μέχρι 30 Ιουλίου κάθε χρόνο και να συζητείται από τις Διарκείς Επιτροπές -η κάθε μία για τον τομέα ευθύνης της- μέχρι 30 Σεπτεμβρίου. Στη συνέχεια να κατατίθεται στην Ολομέλεια του Σώματος μέχρι την 10η Οκτωβρίου. Η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων να απασχολείται σε μία μόνο συνεδρίαση για το σύνολο του Απολογισμού και στη συνέχεια να εισάγεται για συζήτηση και κύρωση στην Ολομέλεια μέχρι 30 Οκτωβρίου.

- Προσχέδιο του Προϋπολογισμού του Κράτους να κατατίθεται στο Κοινοβούλιο μέχρι 15 Σεπτεμβρίου. Εντός του Οκτωβρίου

ου, οπότε λειτουργεί το Σώμα σε πλήρη σύνθεση, πραγματοποιείται συζήτηση στις Διарκείς Επιτροπές. Η κάθε Επιτροπή συζητά το τμήμα του προσχεδίου που αναφέρεται στο αντικείμενό της.

- Η κυβέρνηση αφού συνεκτιμήσει τις παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου επί του προσχεδίου, συντάσσει τον Γενικό Προϋπολογισμό του Κράτους και τον καταθέτει στην Ολομέλεια μέχρι την 30η Νοεμβρίου.

- Ακολουθεί η συζήτηση στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και την Ολομέλεια σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής.)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία τρία-τέσσερα χρόνια η Κυβέρνηση διοχέτευε όλη την προσπάθειά της και είδαμε το αποτέλεσμα σήμερα στην εισηγήτρια του Προϋπολογισμού, στον εξωραϊσμό των δεικτών της οικονομίας. Μέχρι τώρα, είχε ένα επιχείρημα σημαντικό. Έπρεπε να πετύχουμε ονομαστική έστω σύγκλιση για να μπούμε στην ΟΝΕ. Μπήκαμε στην ΟΝΕ. Γιατί χρειάζεται να συνεχίσουμε την ίδια λογική και να μη λέμε την αλήθεια; Εμείς δεν πάσαμε να επισημαίνουμε ότι πέραν της ονομαστικής σύγκλισης, υπάρχει και η πραγματική οικονομία. Κατηγορηθήκαμε, ως υπονομευτές του εθνικού στόχου. Δεν χάθηκε ο κόσμος. Εκείνο όμως το οποίο έχει χαθεί είναι η αξιοπιστία της Κυβέρνησεως, μιας Κυβέρνησεως η οποία συνεχώς υπονομεύει το μέλλον της ελληνικής οικονομίας και ταυτόχρονα τη συνοχή της ελληνικής κοινωνίας.

Ακόμη και σήμερα αποφεύγει η Κυβέρνηση να πει την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Κουράστηκε ο κόσμος στη στενωπό μέσα δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια να περιμένει να δει φως στο τούνελ. Η κοινωνία έχει πέσει σε ανασφάλεια και η νεολαία μας νιώθει ότι οδηγείται καθημερινά στο περιθώριο. Υπερηφανεύτηκε η Κυβέρνηση ότι κατέθεσε τον πρώτο πλεονασματικό Προϋπολογισμό μετά από τριάντα πέντε χρόνια.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σχολείο μου έμαθαν τι σημαίνει πλεόνασμα. Ότι ξοδεύω από την τσέπη μου όσα χρειάζεται να ξοδέψω και μου μένει και κάποιο περίσσειμα. Όταν για να καλύψω τις ανάγκες μου πρέπει να δανεισθώ κιόλας, αυτό δε σημαίνει πλεόνασμα, αυτό σημαίνει έλλειμμα. Στον Απολογισμό, ο οποίος δε συζητείται συνήθως, του 1999 που κατετέθη στη Βουλή, βρέθηκαν τα εξής: Ότι έχουν πραγματοποιηθεί δαπάνες οκτακοσίων σαράντα δισεκατομμυρίων, οι οποίες δεν εμφανίστηκαν ποτέ ούτε στο επίσημο έλλειμμα ούτε στο δημόσιο χρέος της χώρας.

Παράλληλα την ίδια χρονιά έχουν διατεθεί τετρακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (460.000.000.000) δραχμές για την πληρωμή αμυντικών δανείων στο εξωτερικό τα οποία δεν αναγράφονται πουθενά. Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής ήταν να δανειστούμε τρεις χιλιάδες επτακόσια πενήντα ένα δισεκατομμύρια (3.751.000.000.000)δραχμές περισσότερα από όσα προεβλέπετο στον Προϋπολογισμό. Δεν είναι δικά μου στοιχεία είναι του Απολογισμού τον οποίο έχετε πάρει όλοι σας. Αλλά μήπως το 2000 είναι διαφορετικά; Δείτε την πορεία των δημοσίων οικονομικών το εννεάμηνο Ιανουαρίου - Σεπτεμβρίου. Πληρώθηκαν για δαπάνες διακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (240.000.000.000) δραχμές περισσότερα από εκείνα που γράφονται στον Προϋπολογισμό. Έχουμε υπέρβαση δαπανών διακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (240.000.000.000) τους εννέα μόνο μήνες, όχι τους δώδεκα. Την ίδια περίοδο παρά τα υπερέσοδα τα οποία διαφήμιζε η Κυβέρνηση και τα εισέπραξε, υποχρεώθηκε να δανειστεί και οκτακόσια εβδομήντα τρία δισεκατομμύρια (873.000.000.000) δραχμές.

Κύριοι συνάδελφοι, έτσι δημιουργείται το κρυφό δημόσιο χρέος, αυτό το οποίο δεν πρόκειται να εξαλλωθεί, θα εμφανιστεί κάποτε και θα πληρωθεί από τον ελληνικό λαό.

Ο φετινός Προϋπολογισμός αντανακλά και πάλι την αγωνία της Κυβέρνησεως για τους αριθμούς, ενώ απουσιάζει η ευαισθησία για τους ανθρώπους, τους σημερινούς, τους αυριανούς, τις επόμενες γενιές Ελλήνων στις οποίες θα είστε υπόλογοι, κύριοι της Κυβέρνησεως. Δεν είναι πλεονασματικός αυτός εδώ ο Προϋπολογισμός, είναι έντονα ελλειμματικός. Έχει έλλειμμα πάνω από ενάμισι τρισεκατομμύριο δραχμές. Χαρακτηρίζει κεφαλαιουχικές μεταβιβάσεις, τις επιδοτήσεις των ζημιο-

γόνων ΔΕΚΟ. Σαν να πιστεύει κανείς στη χώρα αυτή ότι τα χρήματα που δίνει ο Προϋπολογισμός, για την κάλυψη των ζημιών στον ΟΣΕ ή στον ΟΑΣΑ θα γυρίσουν κάποια μέρα πίσω ως κέρδη. Έχουμε το τρανό παράδειγμα της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Καταθέσαμε, καταθέσαμε, φτάσαμε στο ένα τρισεκατομμύριο και κανείς δεν θέλει ούτε καν να την αγοράσει σήμερα. Έτσι καταντήσαμε. Αποκρύπτεται το σύνολο των ποσών τα οποία θα πληρωθούν για επιστροφή φόρων, που είναι δαπάνες. Και παρουσιάζεται ένα πλεόνασμα τριακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών από τα ασφαλιστικά ταμεία.

Στη Διαρκή Επιτροπή ζητήσαμε από τον κύριο Υφυπουργό Οικονομικών να μας παρουσιάσει μία έκθεση η οποία αξιόπιστα να λέει από πού προκύπτει το πλεόνασμα αυτό. Λυπούμαι, αλλά έχω την αίσθηση ότι πρόκειται για "πλεόνασμα-μαϊμού", διότι τέτοια έκθεση δεν υπάρχει, γι αυτό και δεν μας την παρουσίασε. Έχει όλο το χρόνο αυτές τις πέντε μέρες να την φέρει εάν υφίσταται.

Πέραν όμως αυτών αποκρύπτει και άλλα. Βάσει του νόμου του 1999 αυτής της Κυβέρνησεως έπρεπε στην εισηγητική έκθεση υποχρεωτικά -το λέει ο νόμος- να αναφέρεται το ποσό το οποίο θα καταβληθεί τον επόμενο χρόνο στον Οργανισμό Ασφάλισης Προσωπικού της ΔΕΗ έναντι εξαγοράς των περιουσιακών στοιχείων που κρατάει η εταιρεία. Αυτά είναι ογδόντα δισεκατομμύρια. Δεν υπάρχουν πουθενά στον προϋπολογισμό, όπως δεν υπήρχαν και τα εξήντα τα φετινά. Παράλληλα διακόσια δισεκατομμύρια θα δώσει στο ΙΚΑ έναντι των οφειλών. Ούτε αυτά υπάρχουν πουθενά, αν θα τα δώσει.

Κύριοι συνάδελφοι, με την σπάταλη και αλόγιστη διαχείριση φορτώσατε τη χώρα με υπέρμετρο εξωτερικό χρέος τη δεκαετία του 1980. Δυστυχώς το ίδιο κάνετε και σήμερα. Για την ιστορική μνήμη θέλω να υπενθυμίσω ότι το 1980 το σωρευτικό χρέος της χώρας από ιδρύσεως της ελληνικής πολιτείας ήταν εξακόσια εβδομήντα πέντε δισεκατομμύρια (675.000.000.000) δραχμές και στα τέλη του επομένου χρόνου το χρέος που μπορούμε να ανιχνεύσουμε θα είναι σαράντα εννέα τρισεκατομμύρια (49.000.000.000) δραχμές. Μόνο το 2000 κάθε παιδί που γεννήθηκε φορτώθηκε τριακόσιες σαράντα χιλιάδες (240.000) δραχμές χρέος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Το δε συνολικό χρέος το οποίο κουβαλάμε όλοι μας, που κουβαλάει ο κάθε Έλληνας στην πλάτη του είναι 4,75 εκατομμύρια δραχμές. Αυτή είναι η προοπτική την οποία ετοίμασαν για τον ελληνικό λαό τον 21ο αιώνα.

Η διαχείριση του δημόσιου χρέους έχει χαρακτηριστικά την επιμήκυνση του χρόνου εξόφλησης, αύξηση συμμετοχής των ομολόγων, μείωση των εντόκων γραμματίων. Και εδώ θα έχουμε έναν άλλο κίνδυνο, διότι μη ξεχνάμε ότι τα ομόλογα έχουν σταθερό επιτόκιο. Από το 2002 θα υποχρεωθούμε να τα μετατρέψουμε σε ευρώ αλλά δεν υπάρχει πρόβλεψη για αλλαγή του επιτοκίου.

Επιχαίρεται η Κυβέρνηση ότι μειώθηκε σε 104% το δημόσιο χρέος του 1999 από 110,2% που ήταν το 1993. Ξέχασε όμως να προσθέσει και 1,7 τρισεκατομμύρια δραχμές από τόκους που κεφαλαιοποιήθηκαν και οι οποίοι πουθενά δεν είναι γραμμένοι, δεν φαίνονται πουθενά στο δημόσιο χρέος. Με αυτό και μόνο το κονδύλι φτάνει στο 109% του ΑΕΠ. Και αυτό σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει σημασία για να μπούμε ή να βγούμε από την ΟΝΕ. Έχει σημασία, όμως, για το αύριο και το μεθαύριο αυτής της χώρας και αυτού του λαού. Και αυτό είναι που υπονομεύετε και υποθηκεύετε μ' αυτήν την πορεία.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ακολουθεί ένα λάθος μίγμα οικονομικής πολιτικής. Το έχουμε επισημάνει επανειλημμένα, αλλά δεν θέλει με τίποτα να το συνειδητοποιήσει. Το πρόβλημα ξεκινάει από μια πεισματική άρνηση να περιορίσει τις δαπάνες. Ξεκινάνε οι προϋπολογισμοί με αφετηρία τι θέλει να ξοδέψει η κυβέρνηση, αγνώντας αν αντέχει η οικονομία, αν αντέχει ο πολίτης. Και μετά στρέφεται πώς θα τα πάρει από τον ελληνικό λαό. Αυτοί οι ογδόντα πέντε φόροι που μπήκαν τα τελευταία έξι χρόνια πληρώθηκαν από τον απλό Έλληνα πολίτη. Σήμερα το 47% του εθνικού πλούτου ο οποίος παράγεται σε αυτήν τη χώ-

ρα πηγαίνει στα δημόσια ταμεία, τον διαχειρίζεται η Κυβέρνηση της χώρας.

Και τι εισπράττει ο Έλληνας ο οποίος ξοδεύει αγωνία και ιδρώτα για να βγάλει αυτόν τον πλούτο; Ένα άθλιο σύστημα υγείας.

Σήμερα ανακαλύψατε ότι το πολυδιαφημισμένο ΕΣΥ νοσεί και υπόσχετε νέες παρεμβάσεις για την εξυγίανσή του. Γιατί όμως ο πολίτης να σας πιστεύει όταν μετά από είκοσι χρόνια, όταν χρειαστεί υπηρεσίες δημόσιας υγείας, το πρώτο το οποίο πλήττεται είναι η αξιοπρέπειά του;

Είναι απαράδεκτο να έχουμε από τους καλύτερους επιστήμονες του κόσμου, να ξοδεύουμε εκατοντάδες δισεκατομμύρια και αυτά να καταλήγουν στις τσέπες προμηθευτών ή άλλων επιτηδίων. Πάντως οπωσδήποτε όχι στην ποιότητα των υπηρεσιών υγείας.

Θα σας πω ένα νούμερο. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία το 1974 ο Έλληνας ξόδευε από το προσωπικό του εισόδημα το 3,71% για θέματα υγείας. Το 1999 υποχρεώνεται να ξοδεύει το 6,82%, σχεδόν διπλάσια διότι στα χρόνια αυτά έχουν υποβαθμιστεί οι υπηρεσίες υγείας, παρά τα χρήματα τα οποία έχουν ξοδευτεί.

Τι άλλο απολαμβάνει ο Έλληνας; Ένα εκπαιδευτικό σύστημα σε πλήρη διάλυση. Θα έπρεπε να ντρέπεστε, κύριοι της Κυβέρνησεως, για τις επιδόσεις σας στον τομέα της παιδείας. Επενδύουμε τα λιγότερα χρήματα από οποιαδήποτε άλλη Ευρωπαϊκή χώρα. Λειτουργούν ακόμη σχολεία σε δύο βάρδιες. Κάθε χρόνο υποσχόμαστε ότι αυτό το αίσχος θα λείψει. Και όμως συνεχίζει και τον επόμενο και το μεθεπόμενο χρόνο.

Υπάρχει ακόμη έλλειψη διδακτικού προσωπικού. Στα τεχνικά λύκεια ακόμη και σήμερα τα παιδιά διδάσκονται όχι από βιβλία αλλά από φωτοτυπημένες σημειώσεις. Το μόνο που έχει πετύχει αυτή η Κυβέρνηση είναι η πολιτεία να βρίσκεται σε συνεχή αντιπαράθεση με τη μαθητική και την εκπαιδευτική κοινωνία.

Η ανωτάτη παιδεία συνεχίζει να χρησιμοποιείται ως παπαγαλάκι στο κομματικοπολιτικό χρηματιστήριο. Η υποδομή των επιμελητηρίων είναι από ελλιπής μέχρι απαράδεκτη. Συστήνουμε πανεπιστήμια και σχολές με βάση πού έχουμε κομματικές ανάγκες, χωρίς καμία σοβαρή μελέτη και με πολύ μικρές προοπτικές. Η πανεπιστημιακή κοινότητα είναι όμηρος των ορέξεων της Κυβέρνησεως. Το αυτοδιοίκητο παραμένει στα χαρτιά. Αντί να συνδέσουμε τα πανεπιστήμια με την παραγωγή και τις ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας μαζί τους, ενισχύουμε το σφιχτό εναγκαλισμό του κράτους και μετατρέπουμε τους καθηγητές σε κακοπληρωμένους δημοσίου υπαλλήλους. Οι εισαγόμενοι αυξομεινώνονται ανάλογα με τις εκλογικές ανάγκες της Κυβέρνησης, χωρίς σεβασμό και χωρίς καμία συνεννόηση με τα Α.Ε.Ι. Η οικογένεια που θέλει να σπουδάσουν τα παιδιά της, καθίσταται όμηρος των πειραματισμών των ταχύτατα εναλλασσόμενων Υπουργών Παιδείας. Την ίδια στιγμή συνεχίζουμε να ξοδεύουμε δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές σε συνάλλαγμα, για να στείλουμε τα παιδιά μας να σπουδάσουν σε ιδρύματα του εξωτερικού. Και αυτό, διότι εγκλωβισμένοι στα ιδεολογήματά σας, απαγορεύετε τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων από καταξωμένα στον τομέα της εκπαίδευσης μη κερδοσκοπικά ιδρύματα του εξωτερικού, τα οποία θα ελέγχε η ελληνική πολιτεία. Την ώρα που όλοι περίμεναν ότι η Ελλάδα θα διεκδικήσει να γίνει κέντρο εκπαίδευσης και παιδείας των πολιτών της Ανατολικής Ευρώπης και όχι μόνο, συνεχίζουμε να είμαστε οι καλύτεροι πελάτες των ξένων πανεπιστημίων και δυστυχώς όχι μονάχα των καταξωμένων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αλλά και των αμφιβόλου ποιότητος παρεχομένων σπουδών.

Τον περασμένο Νοέμβριο παρουσιάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η έκθεση για την παιδεία, η οποία αποτελεί ντροπή για τη χώρα μας.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάς δαπανά χίλια εννιακόσια ECU ανά μαθητή στις δύο βαθμίδες υποχρεωτικής εκπαίδευσης, όταν η Ισπανία δαπανά τρεις χιλιάδες, το Βέλγιο τέσσερις χιλιάδες και η Δανία έξι χιλιάδες τριακόσια. Ο πολίτης που το 1974 δαπανούσε το 1,26% του εισοδήματός του για την παιδεία, σήμερα ξοδεύει το 2,8%, δηλαδή 122% μεγαλύτερη επιβάρυνση. Σύμφωνα με μια πανελλαδική έρευνα, που έκανε το Πανεπιστή-

μιο Ιωαννίνων, ένας γονέας σήμερα δαπανά εβδομήντα τρεις χιλιάδες δραχμές για φροντιστήρια και ενενήντα έξι χιλιάδες για ιδιαίτερα μαθήματα, συμπεριλαμβανομένων των ξένων γλωσσών.

Εξάιρεση αποτελεί η 'Ηπειρος. Είναι η φτωχότερη περιοχή της Ευρώπης και δεν αντέχει. Ξοδεύει μονάχα εξήντα επτά χιλιάδες το μήνα για κάθε μαθητή η οικογένεια της Ηπείρου, της πιο φτωχής περιοχής της Ελλάδας.

Δεν πρόκειται, κύριοι συνάδελφοι, να πετύχουμε ποτέ εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, αν δεν ξεκινήσουμε από μηδενική βάση. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία, επειδή πιστεύουμε ότι σε επαφή με την κοινωνία πρέπει να χαράσσεται η οικονομική πολιτική, ξεκινήσαμε για πρώτη φορά πριν από λίγες μέρες στην Κοινοβουλευτική Ομάδα και καλέσαμε εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων, καλέσαμε εκπροσώπους της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, της ΓΣΕΒΕΕ, του ΣΕΒ, της ΕΣΕΕ, των Επιμελητηρίων, της ΠΑΣΕΓΕΣ. Συνεννοηθήκαμε και συζητήσαμε με εκπροσώπους της ΕΝΑΕ και της ΚΕΔΚΕ, για να έχουμε και τη δική τους άποψη για τον Προϋπολογισμό. Και ήρθαμε εδώ, γνωρίζοντας την αγωνία, αν θέλετε και τα κρυφά οράματα όλων των κοινωνικών εταίρων και κοινωνικών ομάδων αυτής της χώρας. Θα ήθελα να καταθέσω τις εισηγήσεις των εκπροσώπων των φορέων που ανέφερα, γιατί θα είναι πάρα πολύ χρήσιμο να τις μελετήσουν όλοι, έστω και αργά, ακόμη και η Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Κασσιμής καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες εισηγήσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Κυβέρνηση πρέπει ν' αλλάξει τον τρόπο με τον οποίον χάρσσει την οικονομική πολιτική της. Οι δαπάνες τρέχουν με ρυθμούς δύο και τρεις φορές υψηλότερους του πληθωρισμού με αποτέλεσμα να επιδιώκουμε όλο και μεγαλύτερες εισπράξεις μέσα από τη φορολογία και την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Και το εννοώ όταν λέω "εκποίηση" διότι αυτό το εφεύρημα των μετοχοποιήσεων δεν αφορά βέβαια ούτε σε αποκρατικοποίηση ούτε σε αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Αποτελεί ένα εφήμερο εισπρακτικό τέχνασμα, το οποίο ευκαιριακά προσπορίζει κάποια έσοδα στο δημόσιο, φορτώνει όμως τη σπάταλη διαχείριση στον ελληνικό λαό και το χειρότερο νοθεύει τον ελεύθερο ανταγωνισμό και απαξιώνει σε πολλές περιπτώσεις την ίδια τη δημόσια περιουσία.

Χαρακτηριστικό είναι ότι η πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ λέει στην Κυβέρνηση, ότι πρέπει να ανατρέψει την ακολουθούμενη πολιτική μέσω γενναίων ελαττώσεως των φόρων και δραστηρικής περικοπής των δαπανών προκειμένου να απελευθερωθούν πόροι για την ανάπτυξη με αντικειμενικό σκοπό την καταπολέμηση της ανεργίας και την αποκατάσταση της κοινωνικής ισορροπίας, η οποία διακυβεύεται επικίνδυνα.

Αντ' αυτού η Κυβέρνηση δηλώνει υπερήφανη διότι το 2000 πέτυχε σημαντική αύξηση των φορολογικών εσόδων και προβάλλει τη δήθεν φορολογική μεταρρύθμιση που έκανε με τον πρόσφατο νόμο που πέρασε από τη Βουλή. Μ' αυτόν ακριβώς το νόμο, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση απέδειξε ότι στερείται τόσο κοινωνικής όσο και αναπτυξιακής προσέγγισης. Αγνοεί τελείως τα μεσαία εισοδήματα, τα εισοδήματα εκείνα τα οποία αποτελούν τον κορμό της ελληνικής κοινωνίας και περιπαίζει τα χαμηλά εισοδήματα με τη δήθεν μείωση της φορολογίας, αν αναλογιστεί κανείς ότι το ετήσιο συνολικό εισόδημα από τις αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη υπόκειται σε φορολόγηση φόρου εισοδήματος. Το αφορολόγητο είναι μέσα στα όρια της φτώχειας. Αυτό είναι απαράδεκτο. Τι να τα κάνουμε τα εννιακόσια δισεκατομμύρια (900.000.000.000) δραχμές εισπράξεις παραπάνω που κατάφερε να συγκεντρώσει η Κυβέρνηση όταν συνεχίζον δυόμισι εκατομμύρια ελληνικές οικογένειες να ζουν κάτω από το επίπεδο της φτώχειας;

Δείχνει μεγαλοσύνη η Κυβέρνηση στα υψηλά εισοδήματα και σε δύο φάσεις μειώνει από 2,5% τη φορολογία για να τη φθάσει κάποια στιγμή στο 40%.

(Στο σημείο αυτό εξέρχεται της Αίθουσας ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ : Καθίστε. Καλό θα σας κάνει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ : Αυτό το θεωρεί κίνητρο για να γίνουν επενδύσεις; Όχι, απλώς θα μείνουν πιο πολλά χρήματα στην τσέπη κάποιων διότι δεν πρόκειται περί κινήτρου. Η Γερμανία κύριοι συνάδελφοι, η οποία ήθελε πράγματι να δώσει κίνητρο για ανάπτυξη και απασχόληση, όταν κατέβασε στο 23% τη φορολογία των κερδών των επιχειρήσεων πέτυχε αμέσως 2,7% αύξηση της ανάπτυξης και κατέβασε την ανεργία στο 7,5%.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ : Σοσιαλιστική κυβέρνηση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ : Ναι.

Αντίθετα σήμερα που όλες οι ευρωπαϊκές χώρες μειώνουν τη φορολογία με στόχο το δίδυμο ανάπτυξη-απασχόληση η Ελλάδα διατηρεί τη φορολογία σε ανεπίτρεπτα υψηλά επίπεδα. Και πολύ φοβόμαστε ότι τα επόμενα χρόνια θα είμαστε έξω από το φορολογικό ανταγωνισμό της Ευρώπης με αποτέλεσμα να υποστούμε και νέο πλήγμα στις επενδύσεις και κατ'επέκταση στην απασχόληση.

Θα ήθελα να αναφερθώ τώρα σε αυτά τα εννιακόσια περίπου δισεκατομμύρια υπερέσοδα τα οποία συγκέντρωσε η Κυβέρνηση πέραν των προβλέψεων της και τα οποία ξέρουμε από που προήλθαν. Και προήλθαν από το χρηματιστήριο, προήλθαν διότι πολλές επιχειρήσεις δεν έκαναν τις νόμιμες αποσβέσεις για να παρουσιάσουν καλύτερη εικόνα και να μπουν στο χρηματιστήριο. Είδα ένα δημοσίευμα ότι δεκαεπτά από αυτές κατηγορούνται επειδή δεν έκαναν τις νόμιμες αποσβέσεις. Δεν είδα, όμως, κανέναν να τις κατηγορήσει ότι εξαπάτησαν το μικροεπενδυτή μπαίνοντας στο χρηματιστήριο με πλασματική εικόνα κερδών, διότι η Κυβέρνηση ήθελε να εισπράξει τα χρήματα αυτά και ας ήταν ευκαιριακά κέρδη.

Εάν, λοιπόν, από τα εννιακόσια αυτά δισεκατομμύρια, κύριοι συνάδελφοι, το 1/3 πήγαινε για ελάφρυνση της φορολογίας των επιχειρήσεων και των εργαζομένων, θα είχαμε πετύχει σημαντικούς ρυθμούς ανάπτυξης και τουλάχιστον κατά μιάμιση μονάδα μείωση της ανεργίας.

Έχουμε υποχρέωση να αποκαταστήσουμε και πάλι την κοινωνική ισορροπία στη χώρα που κινδυνεύει από τις στρατιές των καταγεγραμμένων ανέργων και τις δεκάδες χιλιάδες των νέων που στην πιο κρίσιμη περίοδο της ζωής τους έχουν κυριευθεί από ανασφάλεια και αβεβαιότητα για το μέλλον τους.

Η αύξηση της εγκληματικότητας στις νεαρές ηλικίες και η πρωτόγνωρη, για την Ελλάδα μας, εξάπλωση της χρήσης των ναρκωτικών ανάμεσα στους νέους, έχουν ως αφετηρία το αίτημα εγκατάλειψης από την πολιτεία και την κοινωνία που νιώθουν τα νέα παιδιά και το περιβάλλον ανασφάλειας μέσα στο οποίο μεγαλώνουν.

Η ανεργία δεν καταπολεμάται, κύριοι συνάδελφοι, ούτε με αφορισμούς, ούτε με διορισμούς. Μονάχα η πραγματική ανάπτυξη μπορεί να αποκαταστήσει την κοινωνική ισορροπία. Και αυτή θα επιτευχθεί μόνο εάν απελευθερώσουμε τις δυνάμεις της αγοράς και το κράτος περιοριστεί στο ρυθμιστικό του ρόλο.

Από όλους τους διεθνείς οργανισμούς επισημαίνεται η πεισματική άρνηση της Κυβερνήσεως να προχωρήσει σε γενναίες και απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές ώστε να καταστεί ανταγωνιστική η ελληνική οικονομία.

Η απελευθέρωση των αγορών καθυστερεί επικίνδυνα. Το κράτος επιμένει να παρεμβαίνει στρεβλώνοντας τους νόμους της αγοράς. Τρανταχτό παράδειγμα, οι εργασιακές σχέσεις. Όταν σε ολόκληρη την Ευρώπη η κοινωνική συναίνεση αποτελεί την απαραίτητη προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των όποιων προβλημάτων στην πορεία προς την ανάπτυξη, στη χώρα μας η Κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί να το δυναμιτίσει. Το σύνδρομο του "πατερούλη-αφέντη", αυτή η διεστραμμένη αντίληψη περί ιδιοκτησίας του κράτους και χειραγωγήσεως της κοινωνίας, δεν επιτρέπει στους κυβερνώντες να απελευθερώσουν τις κοινωνικές δυνάμεις προς όφελος της χώρας και του λαού μας.

Μόλις πριν από τρεις μήνες ζήσαμε το φαινόμενο εργαζόμενοι και εργοδότες να συζητούν την αντιμετώπιση ενός μεγάλου αριθμού θεμάτων που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις σε ένα κλίμα συνεννοήσεως και αγωνίας για το μέλλον του τόπου, για την κοινωνική ισορροπία. Και ξαφνικά εμφανίζεται η Κυβέρνηση και στέλνει τηλεσίγραφο ζητώντας μέσα σε είκοσι ημέρες ή να

έχουν βρει κοινό τόπο ή θα παρέμβει με νόμο. Και έκαναν έκκληση τόσο η ΓΣΕΕ όσο και ο ΣΕΒ, “αφήστε μας να συζητήσουμε και θα τα βρούμε”. Αλλά η Κυβέρνηση θέλησε να καταστήσει σαφές με το χειρότερο τρόπο, ότι αυτή είναι η μόνη εξουσία στη χώρα. Ούτε η κοινωνία, ούτε οι εργαζόμενοι, ούτε οι εργοδότες ούτε η αγορά, κανένας. Μοναδική εξουσία η Κυβέρνηση των εκσυγχρονιστών.

Και ψηφίστηκε ένας νόμος ο οποίος καταγγέλλεται τόσο από τους εργαζόμενους όσο και από τους εργοδότες ότι όχι μόνο δεν θα ευνοήσει την ανάπτυξη και τις επενδύσεις, αλλά θα οδηγήσει σε νέα έξαρση της ανεργίας.

Ας με συγχωρήσει ο απουσιάζων Πρωθυπουργός, αλλά όλοι οι καθηγητές που κοσμούν την Κυβέρνηση, κατά πλειοψηφία νομίζω -καλά τα διδακτορικά τους, καλά τα PHD- δεν νιώθουν την πραγματική κοινωνία, δεν νιώθουν την πραγματική οικονομία και δεν γνωρίζουν, φοβούμαι, ότι η ελεύθερη οικονομία είναι το ίδιο με τη δημοκρατία.

Δεν είναι εύκολο πράγμα, κύριοι της Κυβέρνησης, γι' αυτό και υπερέχει από τα κάθε λογής πολιτικά και οικονομικά κεντρικά διευθυνόμενα συστήματα. Έχει τις δικές της δυνάμεις και τους δικούς της νόμους. Και αν τους βιάσεις, είναι βέβαιο ότι θα εκδικηθούν. Και αυτό συνέβη με το χρηματιστήριο. Επιχειρήσατε να βιάσετε έναν από τους βασικούς θεσμούς της ελεύθερης οικονομίας. Και καταφέρατε να πλήξετε καίρια έναν από τους σημαντικότερους μοχλούς οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Με τις παρεμβάσεις σας, τις πολιτικές και άλλες γκρίζες παρεμβάσεις πετύχατε να μετατρέψετε το χρηματιστήριο από αιμοδότη σε ναό του τζόγου. Και δυστυχώς, ως τζογαδόρος απήντησε. Τι έφταιγαν όμως εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες που είχαν εναποθέσει τις οικονομίες και τα όνειρά τους εκεί για να εξαυλωθούν από τη μια μέρα στην άλλη; Τι έφταιγαν οι υγιείς επιχειρήσεις μέσα κι έξω από το χρηματιστήριο που απέβλεπαν σ' αυτό, για να υλοποιήσουν τα επενδυτικά τους σχέδια με στόχο να παράγουν περισσότερο πλούτο στη χώρα και να αυξήσουν τις θέσεις απασχόλησης; Πολύ φοβούμαι όμως, απ' ό,τι είδα τις τελευταίες ημέρες, ότι δεν βάλατε μυαλό και συνεχίζετε τα ίδια δυστυχώς επικίνδυνα παιχνίδια.

Η έλλειψη κοινωνικής ευαισθησίας και αναπτυξιακού προσανατολισμού αποδεικνύεται περίτρανα μέσα από τα στοιχεία του νέου Προϋπολογισμού.

Η έμμεση φορολογία, παρ' ό,τι έχω ακούσει επανειλημμένα από στελέχη κυβερνητικά να την καταγγέλλουν ως αντικοινωνική, αυξάνει τη συμμετοχή της στο σύνολο των φορολογικών εσόδων από 58,4% σε 58,5%, ενώ έναντι του 2000 αυξάνεται κατά 8,3%, έναντι 7,8% της άμεσης φορολογίας. Αυτό δείχνει την επιμονή σας σε ένα συγκεκριμένο αντικοινωνικό φορολογικό μοντέλο.

Η φορολογία φυσικών προσώπων αυξάνεται κατά 7,7%, ποσοστό υπερδιπλάσιου του πληθωρισμού, ποσοστό υπερδιπλάσιου των αυξήσεων αποδοχών και όταν δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για αύξηση της απασχόλησης. Αντίθετα, όπως πληροφορούμαι και στο νέο πρόγραμμα σταθερότητας, το δεύτερο σε ένα χρόνο, αναθεωρημένο, που κατετέθη στις Βρυξέλλες σήμερα, προβλέπεται ότι η ανεργία τα επόμενα τέσσερα χρόνια θα παραμείνει κάπου στα επίπεδα του 11%.

Αλλά και η σύνθεση των δαπανών δεν δίνει καλύτερη εικόνα. Οι δαπάνες για τη γεωργία καλύπτουν μόλις το 1,2% του Α.Ε.Π. Η αύξηση των συνολικών ενισχύσεων, εθνικών και κοινοτικών είναι μειωμένη κατά 50% και περιορίζεται στο 6% έναντι του 11% που ήταν για φέτος. Τα εθνικά κονδύλια για διαρθρωτικά έργα στη γεωργία μειώνονται κατά 23,5%.

Οι δημόσιες επενδύσεις είναι ουσιαστικά μειωμένες, αφού η δραχμική τους αύξηση καλύπτει μόλις το 50% του πληθωρισμού, είναι 2% έναντι 4,2%.

Χαρακτηριστική και ανησυχητική είναι η πρόβλεψη για μηδενική αύξηση των εσόδων του ΕΛΓΑ, που σημαίνει ότι η Κυβέρνηση προβλέπει τουλάχιστον στασιμότητα, αν όχι μείωση, της ζωικής και της φυτικής παραγωγής.

Η μείωση του αγροτικού πληθυσμού, κύριοι της Κυβερνήσεως, δεν πρέπει να γίνει με εξόντωση του αγροτικού πληθυσμού, ούτε με απαξίωση της αγροτικής απασχόλησης. Χρειάζονται κί-

νητρα και υποδομές για να κρατήσουμε τους νέους στην αγροτική γη.

Τρομάζω, κύριοι συνάδελφοι, όταν βλέπω παγκοσμιοποιημένα τελάρια στα μανάβικα. Και πονάω τον Έλληνα αγρότη, όταν βλέπει τα παιδιά του να τον εγκαταλείπουν, για να πάνε στα υπερφορτωμένα αστικά κέντρα, να προστεθούν κι αυτά στην ουρά των ανέργων, που μαστίζουν τις μεγαλουπόλεις.

Δεν είναι μονάχα το κόστος και το χαμηλό εισόδημα. Είναι η έλλειψη κάθε λογής υποδομών και η πλήρης απουσία κοινωνικών παροχών που γεμίζουν το νέο αγρότη, το νέο άνθρωπο της υπαίθρου με ανασφάλεια.

Πάνω απ' όλα, είναι η πλήρης απουσία υποτυπώδους νοσοκομειακής μέριμνας. Οι δαπάνες για την υγεία και την παιδεία, χωρίς καμία ένδειξη για ορθολογικότερη χρησιμοποίησή τους, μειώνονται ελαφρά. Τα επιδόματα των πολυτέκνων, σε μια χώρα που η υπογεννητικότητα αποτελεί ή τείνει να αποτελέσει ύψιστο εθνικό πρόβλημα, περιορίζονται.

Την ίδια πορεία ακολουθούν οι συντάξεις, η περίθαλψη και όλοι οι τομείς της κοινωνικής ευθύνης της πολιτείας. Όταν άλλες χώρες ξοδεύουν 6% με 6,5% για την παιδεία, η δική μας χώρα μειώνει τις δαπάνες από 3,52% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος στο 3,46%.

Κύριοι συνάδελφοι, μια χώρα, μια κοινωνία που αντί να εξοπλίζει τα παιδιά της και να τους προσφέρει ευκαιρίες, τα ρίχνει στην απόγνωση και στην ανασφάλεια, είναι μια χώρα χωρίς προοπτική, είναι μια κοινωνία παρακμής.

Ακόμα και στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων η συμμετοχή του τομέα της παιδείας περιορίζεται από χρόνο σε χρόνο. Από 10,8% που ήταν, το 2001 θα είναι 8,3%.

Στο περιβάλλον από 2,7% οι δαπάνες περιορίζονται στο 1,8%. Στον πολιτισμό από 2,4% οι δαπάνες περιορίζονται στο 1,8%.

Στον τουρισμό από 0,7% οι δαπάνες περιορίζονται στο 0,6%.

Χαρακτηριστικό δε της κοντόφθαλμης πολιτικής, της πολιτικής χωρίς όραμα αυτής της Κυβέρνησης, είναι ότι σε μια εποχή όπου η πληροφορική και η γνώση θα οδηγήσουν τις νέες γενιές, για την έρευνα και την τεχνολογία προβλέπονται μόνο το 1,8% του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω και μια σύντομη αναφορά στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Στη μεγάλη αυτή και τελευταία ευκαιρία της χώρας μας η Κυβέρνηση επιχείρησε, γιατί εξασφάλισε μεγάλα κονδύλια. Όλοι χαίρομαστε γι' αυτό!

Αναλογιζόμαστε, όμως, τις δύο προηγούμενες ευκαιρίες που χάθηκαν και το γιατί χάθηκαν. Βλέπουμε, δυστυχώς, να υπονομεύεται η αξιοποίηση των πόρων αυτών πριν ακόμα τους πάρουμε, με την επιμονή της Κυβερνήσεως να διαχειριστεί με το γνωστό αδιαφανή τρόπο, ώστε να κρατήσει ανέπαφο το δίκτυο της διαπλοκής που έχει υφάνει.

Χάσαμε ήδη τον πρώτο χρόνο και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά. Είναι αμφίβολο αν θα προλάβουμε να απορροφήσουμε κονδύλια και το 2001, διότι μόλις τον περασμένο Ιούλιο εγκρίθηκε επί της αρχής το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, ενώ τα επιχειρησιακά προγράμματα σήμερα εξετάζονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε γιατί αυτό γίνεται τόσο αργά; Διότι, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ηρνεύτο να εξετάσει τα ελληνικά επιχειρησιακά προγράμματα, εάν προηγουμένως η Κυβέρνηση δεν δημιουργούσε ένα πλαίσιο διαχείρισης και ελέγχου βάσει των συγκεκριμένων κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο σχετικός νόμος πέρασε πριν από λίγες μέρες από τη Βουλή, στα τέλη, δηλαδή, του πρώτου χρόνου. Για να υλοποιηθεί, χρειάζεται να εκδοθούν τριάντα δύο υπουργικές αποφάσεις. Αντιλαμβάνεσθε ότι ενώ σε δύο εβδομάδες μπαίνουμε στο δεύτερο έτος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ακόμη δεν έχουμε τους μηχανισμούς για να αρχίσει η απορρόφηση.

Δυστυχώς, ακούω πολλές φορές -άκουσα και την εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- να μας κατηγορούν ότι κάνουμε μηδενιστική κριτική, ότι δεν είναι δυνατόν να μην πιστεύουμε και εμείς ότι κάτι έχει κάνει αυτή η Κυβέρνηση.

Μα, αλίμονο! Και βέβαια έχει κάνει. Παρά τις προσπάθειές σας, κάτι καταφέρατε, αλλά είναι πολύ λιγότερο από εκείνο που μπορούσατε και από εκείνο που είχατε υποχρέωση να κάνετε.

Και δεν μπορείτε να επαίρεστε γιατί κάνατε το 3% ή το 5% από εκείνο που είχε απαίτηση ο ελληνικός λαός να κάνετε για τη χώρα. Παραπατάτε σε ένα δρόμο που δυστυχώς δεν τον γνωρίζετε και από ό,τι φαίνεται δεν τον πιστεύετε. Αντί να οδηγήσετε την Ελλάδα να συμμετάσχει στη διαμορφούμενη νέα Ευρώπη και στη νέα παγκόσμια κοινωνία, την οδηγείτε στην απορρόφηση και στην εθνική απαξίωση.

Υπερηφανεύεστε, κύριοι της Κυβέρνησεως, διότι σε μία περσινή έρευνα η Ελλάδα κατετάγη δεύτερη μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ σε κερδοφορία. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία ντρεπόμαστε, διότι ανάμεσα στις δεκατρείς φτωχότερες περιοχές της Ευρώπης οι τρεις βρίσκονται στην Ελλάδα. Φτωχότερη είναι η ελληνική Ήπειρος. Σύμφωνα με είκοσι επτά διαρθρωτικούς δείκτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα σας πω χαρακτηριστικά την κατάσταση της Ελλάδας σε ορισμένους τομείς. Είναι δεύτερη σε φτώχεια και κοινωνική συνοχή, αφού συνυπολογιστούν και οι όποιες κοινωνικές παροχές. Είναι προτελευταία σε απασχόληση στις ηλικίες από δεκαπέντε ως εξήντα τεσσάρων ετών. Είναι τελευταία στη διά βίου μάθηση. Είναι τελευταία στη δημόσια δαπάνη ως ποσοστό επί του ΑΕΠ για την παιδεία. Είναι τελευταία στη χρήση νέων τεχνολογιών από ιδιώτες και επιχειρήσεις. Η ελληνική οικονομία, κύριοι συνάδελφοι, στερείται βάθους και δυστυχώς τα όποια επιτεύγματα είναι καθαρά επιδερμικά. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να θέσουμε ως στόχους άμεσης προτεραιότητας, τη μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης, τη μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, ώστε από μηχανισμό συλλογής εσόδων να μετατραπεί σε εργαλείο ανάπτυξης. Να γίνουν ουσιαστικές τομές στην αγορά εργασίας μετά από διάλογο των κοινωνικών εταίρων με στόχο το αναπόσπαστο δίδυμο ανάπτυξη-απασχόληση.

Πρέπει να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός και να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Πρέπει να καταργηθεί το άθλιο σύστημα φορολόγησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και να αρθούν όλα τα αντικίνητρα και αντιθέτως να δοθούν κίνητρα για να έχουμε νέους επιχειρηματίες στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών μέσα από μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Χρειαζόμαστε ένα γενναίο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων. Πρέπει άμεσα να υπάρξει αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, το οποίο από φόβο και έλλειψη γενναιότητας το εγκαταλείψατε, για να έχουμε οριστική αντιμετώπιση των προβλημάτων χρηματοδότησης που θα αντιμετωπίσουν τα ταμεία στο άμεσο μέλλον. Αυτό πρέπει να γίνει μετά από κοινωνικό διάλογο με συγκεκριμένους στόχους και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Παράλληλα πρέπει να αλλάξουμε το παραδοσιακό μοντέλο ανάπτυξης για την περιφέρεια η οποία έχει εγκαταλειφθεί. Πρέπει να αφήσουμε τη στενά οικονομικίστικη άποψη και το περιορισμένο της να επεκταθεί σε θέματα κοινωνικής, πολιτιστικής και περιβαλλοντικής υφής. Παράλληλα με το στόχο της μεγιστοποίησης του ΑΕΠ επιβάλλεται να τεθεί ως προτεραιότητα η ικανοποίηση των βασικών αναγκών των πολιτών της περιφέρειας, η αξιοποίηση των τοπικών πόρων και η ενεργοποίηση του ενδογενούς δυναμικού στην αναπτυξιακή διαδικασία.

Όλα αυτά για μας αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για να μπορέσει η χώρα μας να αντιμετωπίσει με επιτυχία τις προκλήσεις που μας έφερε ο νέος αιώνας μέσα σε ένα περιβάλλον ασφάλειας και αισιοδοξίας. Λυπάμαι που απουσιάζει ο Πρωθυπουργός της χώρας. Ολοκληρώνοντας θα ήθελα να σας πω ότι με θλίψη τον παρακολούθησα προ ημερών σε μία κομματική εκδήλωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να επιτίθεται στη Νέα Δημοκρατία λέγοντας ότι είναι γνωστές οι σχέσεις της δεξιάς με την πλουτοκρατία και τα τζάκια.

Επί λέξει η φράση του απόντος αυτήν τη στιγμή Πρωθυπουργού της χώρας. Τα παιδιά μου και είμαι βέβαιος και τα δικά σας παιδιά, κύριοι συνάδελφοι, νομίσανε ότι βγαίνει από μία ασπρόμαυρη ελληνική ταινία της δεκαετίας του '50. Θα ήθελα να ακούει ο κ. Σημίτης από το γραφείο του να σημειώσει ότι με τις όποιες κακές στιγμές μας με τα όποια λάθη και παραλείψεις μας είμαστε περήφανοι για τις εθνικές μας επιλογές γιατί όλες δικαιώθηκαν.

(Χειροκροτήματα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας. Πρέπει να καταλάβετε, κύ-

ριοι της Κυβέρνησης, ότι δεν κρινόμαστε εμείς σήμερα για τυχόν συμμετοχή μας στο προπατορικό αμάρτημα. Κρίνεσθε εσείς από τα παιδιά μας, από τα παιδιά όλης της Ελλάδας σας κρίνει το έθνος ολόκληρο.

(Χειροκροτήματα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Τον Απρίλιο δεν κριθήκαμε; Δεν είχαμε εκλογές τον Απρίλιο;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: Κύριε συνάδελφε, αστειεύεσθε αλλά μας ακούν και αισθάνονται ντροπή γι' αυτά τα οποία υπονοείτε, τουλάχιστον εσείς.

Κύριοι συνάδελφοι, οι δικοί μας πατεράδες και πιστεύω όλων που διαχειρίστηκαν τις τύχες του έθνους και του λαού μας σε κρίσιμες περιόδους μας παρέδωσαν μια πατρίδα μεγαλύτερη, μια Ελλάδα ισχυρότερη μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη και ένα λαό περισσότερο ευτυχημένο από τους γείτονές του, ελεύθερο και δημοκρατικό.

Εσείς δημιουργείτε μια Ελλάδα ουραγό, μια πατρίδα που συρρικνώνει όχι μονάχα τα σύνορα αλλά και τα οράματά της. Μας οδηγείτε στην απορρόφηση από μία θολή παγκοσμιοποίηση και μια Ευρώπη που ψάχνει το δρόμο της χωρίς την ουσιαστική δική μας συμμετοχή. Και όλα αυτά μέσα από τη μίζερη λογική του Πρωθυπουργού ο οποίος εδώ στη Βουλή ανέκραξε "τι να κάνουμε, αυτή είναι η Ελλάδα σήμερα".

Όχι, κύριε Πρωθυπουργέ, όχι, κύριοι της Κυβέρνησης, εμείς οραματιζόμαστε μία Ελλάδα που θα συμμετέχει στη δημιουργία της νέας παγκόσμιας κοινωνίας. Μία Ελλάδα η οποία θα συμβάλει ουσιαστικά στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και θα σφραγίσει με το δικό της πολιτισμικό και κοινωνικό όραμα τις εξελίξεις στη γηραιά Ήπειρο. Μία Ελλάδα που θα προσφέρει ασφάλεια και προοπτική στα παιδιά της, που θα σέβεται το παρελθόν της και θα χτίζει υπερήφανα το μέλλον της.

Αυτήν την Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, θέλει να παραδώσει στις επόμενες γενεές η Νέα Δημοκρατία και ο Κώστας Καραμανλής και να είσθε βέβαιοι ότι με τη βοήθεια όλων θα το πετύχουμε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας περί συνεργασίας στους τομείς των ταχυδρομείων και των τηλεπικοινωνιών". Επίσης:

Οι Υπουργοί Γεωργίας, Εξωτερικών και Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου "Κύρωση του Μνημονίου κατανόησης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Οργάνωσης για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας".

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Ο γενικός εισηγητής του ΚΚΕ κ. Άγγελος Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τους δύο εισηγητές πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός βγάζει χρήσιμα και σπουδαία συμπεράσματα, που θα τον οδηγήσουν όπως πιστεύουμε εμείς να εκτιμήσει ποια πολιτική είναι εκείνη που μπορεί να δώσει διέξοδο στα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει.

Κύριοι συνάδελφοι, κάθε κρατικός προϋπολογισμός, είναι το διαχειριστικό εργαλείο στα χέρια της Κυβέρνησης για να υλοποιήσει τους στόχους και τις επιλογές της κοινωνικής και οικονομικής της πολιτικής.

Από το περιεχόμενο αυτής της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής εξαρτάται και ο χαρακτηρισμός που δίνεται στον κρατικό προϋπολογισμό, δηλαδή το αν θα χαρακτηριστεί φιλολαϊκός ή αντιλαϊκός, φιλομονοπωλιακός ή αντιμονοπωλιακός.

Με άλλα λόγια ο κρατικός προϋπολογισμός είναι ο καθρέφτης της ασκούμενης πολιτικής. Γι' αυτό όσες λογιστικές αλχημείες και να γίνουν, δεν αλλάζει η πολιτική του φυσιογνωμία.

Έτσι λοιπόν και ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2001 συνεχίζει τα βήματα των προηγούμενων, όσο κι αν η Κυβέρνηση επιδιώκει να τον παρουσιάσει ως "ιστορικό γεγονός" γιατί είναι ο

πρώτος στην ONE, στη Ζώνη του ευρώ και ο τελευταίος σε δραχμές.

Άλλωστε και άλλοι κρατικοί προϋπολογισμοί είχαν χαρακτηρισθεί ως ιστορικοί, χωρίς όμως να αλλάξει ο βασικός προσανατολισμός της οικονομικής τους πολιτικής, δηλαδή ενίσχυση των κερδών του κεφαλαίου σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων.

Έτσι οι πηγές των εσόδων και η κατεύθυνση των δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού το 2001 υπηρετούν την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων, τις αναδιαρθρώσεις, τη μεγάλη κερδοφορία του κεφαλαίου. Σε αυτό το σημείο βέβαια μπορεί να έχει υπογράψει συμβόλαιο ο κ. Σημίτης και η Κυβέρνησή του όχι όμως με το λαό, αλλά με αυτήν την πλουτοκρατία.

Είναι, δηλαδή, και αυτός ο κρατικός Προϋπολογισμός αντιλαϊκός, φιλομονοπωλιακός και βαθιά ταξικός. Πρόκειται για έναν Προϋπολογισμό που ενισχύει παραπέρα την έντονα αναδιανεμητική του λειτουργία υπέρ του κεφαλαίου, ενισχύει τη συγκεντροποίηση και την κερδοφορία του κεφαλαίου μέσω των ιδιωτικοποιήσεων, προβλέπει τη διάθεση 3,2 τρισεκατομμυρίων δραχμών για την καταβολή τόκων στο τραπεζικό και χρηματιστηριακό κεφάλαιο, προβλέπει τη διάθεση στο μεγάλο κεφάλαιο τεράστιου χρηματικού ποσού μέσω του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων είτε έμμεσα, με χρηματοδότηση και αξιοποίηση των μεγάλων έργων, είτε άμεσα, παραδείγματος χάρι διατίθενται ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια δραχμές για να κάνουν επενδύσεις και ενεργήματα πέντε δισεκατομμύρια για να καταρτίσει ανέργους, καθώς και σειρά άλλες οικονομικές ενισχύσεις και επιχορηγήσεις, όπως παραδείγματος χάρι και η επιχορήγηση στο Μέγαρο Μουσικής, που ξέρουμε όλοι ότι ελέγχεται από το γνωστό Δημοσιογραφικό Όμιλο, ύψους πέντε δισεκατομμυρίων δραχμών αλλά και με ρυθμίσεις χρεών μεγάλων επιχειρήσεων προς το δημόσιο, σε ασφαλιστικά ταμεία κλπ.

Οι προσπάθειες της Κυβέρνησης να εμφανίσει ότι είναι ένας κρατικός Προϋπολογισμός που αγαλιάζει και ενδιαφέρεται για το σύνολο του λαού πέφτουν στο κενό.

Όπως αναφέρει εισηγητικά ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, η ένταξη στην ευρωζώνη είναι μια "εθνική επιτυχία" η οποία οφείλεται στις προσπάθειες ολόκληρου του ελληνικού λαού και στην αποφασιστικότητα, τη συνέπεια και τη σταθερότητα που επέδειξε η Κυβέρνηση στην οικονομική της πολιτική.

Πράγματι η Κυβέρνηση έδειξε αποφασιστικότητα και συνέπεια στην αύξηση όμως των κερδών του κεφαλαίου της πλουτοκρατίας. Και είναι γεγονός, ότι τα κέρδη του 1999 είχαν αύξηση σε σχέση με το 1998 κατά 48,7% και βέβαια αυτό το ποσοστό έχει αυξηθεί μέσα στο 2000.

Την ίδια όμως, ίσως και μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, σταθερότητα και συνέπεια έδειξε η Κυβέρνηση στην καθήλωση των μισθών, των ημερομισθίων, των συντάξεων, σ' αυτό το σημείο να πούμε ότι η απώλεια των εργαζόμενων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα την τελευταία δεκαετία είναι πάνω από 20% και 25% αντίστοιχα, στο χτύπημα των εργασιακών σχέσεων, των ασφαλιστικών κατακτήσεων, στην αύξηση της ανεργίας, την υποβάθμιση της υγείας, της πρόνοιας, της παιδείας, του πολιτισμού, του περιβάλλοντος, στο κλείσιμο χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, στο ξεκλήρισμα της φτώχειας και μεσαίας αγροτιάς. Δεν δίστασε μάλιστα να αντιμετωπίσει με πυγμή, δηλαδή με τα ΜΑΤ, τα δικαστήρια, τις διώξεις, τους αγώνες των αγροτών, των εργατών, των συνταξιούχων, των μαθητών, των καθηγητών, με τους οποίους αγώνες διεκδίκησαν το αυτονόητο, δηλαδή αυτά που δικαιούνται. Μάλλον έτσι δικαιολογούνται και οι αυξημένες δαπάνες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Αυτή, λοιπόν, την εθνική επιτυχία την πλήρωσε σκληρά μόνο ο εργαζόμενος λαός και όχι οι εκμεταλλευτές του, δηλαδή οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, οι μεγαλέμποροι. Έτσι "η εθνική επιτυχία" ενός "εθνικού στόχου" όπως παρουσιάστηκε η ένταξη στην ONE, στη Ζώνη του ευρώ, ήταν στόχος και επιτυχία του κεφαλαίου και όχι της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Στόχος που ξεκίνησε με την είσοδο της χώρας μας στην ΕΟΚ, προχώρησε με τις Συνθήκες του Μάαστριχτ και του Άμστερνταμ και κάνει ένα βήμα παραπέρα με τη Συνθήκη της Νίκαιας, βήμα που ενισχύει τα αντιδραστικά χαρακτηριστικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης εν όψει της διεύρυνσής

της και της παραπέρα καπιταλιστικής ολοκλήρωσης του ευρωπαϊκού χώρου.

Οι αποφάσεις της Νίκαιας της Γαλλίας αποτελούν βήμα προς τη δημιουργία του σκληρού πυρήνα των ηγετικών δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα αποφασίζει για λογαριασμό των υπολοίπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδείχθηκε και πάλι ότι οι αποφάσεις που αφορούν το μέλλον της χώρας και του λαού παίρνονται χωρίς την ενημέρωσή του και ιδίως χωρίς την έγκρισή του. Και σ' αυτό το σημείο είναι σοβαρές οι ευθύνες της Κυβέρνησης και των υπολοίπων κομμάτων εκτός του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας που συμφώνησαν στο να μη δημιουργηθούν τα δημοψηφίσματα για να ενημερωθεί ο λαός και να αποφασίσει ο ίδιος για την τύχη του.

Με το ιδεολόγημα αυτό η Κυβέρνηση και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου προσπαθούν να αποκρύψουν το ταξικό περιεχόμενο της πολιτικής του στόχου αυτού. Εξάλλου, ο κρατικός Προϋπολογισμός καταρτίστηκε σύμφωνα με τις δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα μας όπως αναφέρει και η εισηγητική έκθεση.

Επίσης, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση η κατεύθυνση της οικονομικής πολιτικής της χώρας μας συνάδει με τη στρατηγική που εκφράζεται στους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής για την επίτευξη σταθερού και αξιόπιστου μακροοικονομικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο θα προχωρήσουν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στις αγορές αγαθών, υπηρεσιών, κεφαλαίου και εργασίας. Ακριβώς για την εξυπηρέτηση αυτών των στόχων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καταρτισμένος ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2001.

Η Κυβέρνηση συνεχώς προβάλλει την αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος για να πείσει ότι υπάρχει ανάπτυξη στη χώρα, το ζήτημα όμως που προκύπτει είναι ποιος ωφελείται από την ανάπτυξη αυτή. Επίσης, η Κυβέρνηση πανηγυρίζει ότι για πρώτη φορά ο κρατικός Προϋπολογισμός θα είναι πλεονασματικός και θα πάψουμε να ζούμε με δανεικά ενώ στην εισηγητική έκθεση οι χρηματοδοτικές ανάγκες της κεντρικής Κυβέρνησης για το 2001 είναι πέντε χιλιάδες διακόσια ογδόντα έξι δισεκατομμύρια δραχμές. Και αυτά βέβαια θα τα καλύψουμε με τον εξωτερικό και εσωτερικό δανεισμό.

Η όποια αναπτυξιακή πλευρά, λοιπόν, του Προϋπολογισμού - εκτίμηση ρυθμού μεταβολής του ΑΕΠ 4,1% για το 2000 και 5% για το 2001, ισοσκελισμένος τακτικός Προϋπολογισμός και πλεονασματικός Προϋπολογισμός Γενικής Κυβέρνησης αν και διατηρούμε σε αυτό το σημείο σοβαρές επιφυλάξεις για το τι περιλαμβάνει στις πρωτογενείς δαπάνες του 2001 σε σχέση με τις υποχρεώσεις πληρωμών χρεών των ΔΕΚΟ, ασφαλιστικών ταμείων και άλλων - αφορά αποκλειστικά και μόνο την ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, τη διευκόλυνση της συγκεντροποίησης και αναπαραγωγής του μέσω των κρατικών παρεμβάσεων.

Το συμπέρασμα: Είναι Προϋπολογισμός που αναδιανέμει τον πλούτο που παράγεται στη χώρα υπέρ του κεφαλαίου. Αυτή, λοιπόν, είναι η ανάπτυξη που ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι πετυχαίνει, γιατί αυτή η ανάπτυξη δεν είναι προς όφελος της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Προσπαθεί η Κυβέρνηση να πείσει ότι ό,τι κάνει το κάνει για το συμφέρον του εργαζόμενου λαού. Είναι έτσι όμως;

Η ανεργία θα έπρεπε με αυτήν την ανάπτυξη να μειώνεται αντί να αυξάνει και να φθάνει το 11,2% το 1998, το 12% το 1999 και πάνω από το 13% το 2000. Οι μισθοί και τα μεροκάματα, οι συντάξεις θα έπρεπε να αντιμετωπίζουν με επάρκεια τα αυξημένα έξοδα της λαϊκής οικογένειας αντί να εξανεμίζονται από τις πολιτικές λιτότητας. Οι κοινωνικές δαπάνες για υγεία, κοινωνική ασφάλιση, παιδεία, πολιτισμό να αυξάνουν αντί να μειώνονται και να επωμίζεται τις δαπάνες η λαϊκή οικογένεια. Σ' αυτούς τους τομείς και δείκτες η χώρα μας κατέχει μία από τις τελευταίες θέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατέχει όμως την πρωτιά στην αύξηση των κερδών του κεφαλαίου. Και σ' αυτό το σημείο το ολυμπιακό μετάλλιο μπορεί να το πάρει μόνο την πλουτοκρατία η Κυβέρνηση!

Επίσης, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της χώρας μας σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης βελτιώθηκε και έφθασε το 70%. Ακόμη και να πάρουμε ως πραγματικό το στοιχείο αυτό και πάλι κατέχουμε την τελευταία θέση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αν και εδώ υπάρχει διαφορά ως προς τις περιοχές της χώρας μας. Το στοιχείο αυτό όμως δεν μπορεί να αποκρύψει την ανισότητα που υπάρχει. Η πολιτική της Κυβέρνησης διευρύνει αντί να σμικραίνει το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών. Επομένως, για να βγει αυτό το αποτέλεσμα βάζει στο ίδιο τσουβάλι το εισόδημα του τραπεζίτη, του εφοπλιστή του βιομηχάνου, του μεγαλέμπορου, με το εισόδημα του εργατοϋπάλληλου, του συνταξιούχου, του φτωχού αγρότη, του μικροεπαγγελματία και βγάζει το μέσο όρο. Δηλαδή, κάνει λογιστική τακτοποίηση της κοινωνικής ταξικής ανισότητας μεταξύ της εργασίας και του κεφαλαίου.

Δεν μπορεί όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εξαφανίσει η Κυβέρνηση τα δύομισι εκατομμύρια ανθρώπων που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας -και μεταξύ αυτών είναι μεγάλο το ποσοστό αυτών που είναι ή και πλησιάζουν στην απόλυτη φτώχεια- τους πεντακάσιους πενήντα χιλιάδες αγρότες, τους εκατόν είκοσι χιλιάδες άστεγους, τα έξι χιλιάδες περίπου παιδιά των φαναριών!

Και το αναφέρουμε αυτό γιατί πριν από λίγες μέρες διάφορα φιλανθρωπικά ιδρύματα έχυσαν κροκοδείλια δάκρυα προκειμένου -λέει- να μαζέψουν χρήματα γι' αυτά τα παιδιά. Και αυτό το κάνουν σκόπιμα για να αποκρύψουν ότι και αυτό το σημείο είναι αποτέλεσμα του καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο τόσο πολύ εξωραϊζει η Κυβέρνηση και άλλα κόμματα της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρατηρούμε ότι αυτή η πολιτική αφήνει πίσω της οικονομικά και κοινωνικά συντρίμια. Ο κρατικός Προϋπολογισμός είναι αντιλαϊκός και φοροεισπρακτικός.

Από το γενικό σύνολο εσόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού, που είναι δώδεκα χιλιάδες εξακόσια δισεκατομμύρια δραχμές, οι φόροι αποτελούν το 93,40%, δηλαδή έντεκα χιλιάδες επτακόσια εξήντα εννιά δισεκατομμύρια (11.760.000.000.000 τρισεκατομμύρια δραχμές).

Αν πάρουμε σαν γεγονός αυτό που γίνεται με τον προϋπολογισμό του 2000, ότι δηλαδή τα φορολογικά έσοδα ήταν εννιά χιλιάδες εννιάκόσια τριάντα έξι τρισεκατομμύρια (9.936.000.000.000) δραχμές και η εκτίμηση λέει ότι πλησιάζουν τα δέκα χιλιάδες οκτακόσια ενενήντα δισεκατομμύρια (10.890.000.000) δραχμές, δηλαδή επιπλέον διαφορά εννιάκοσίων πενήντα τεσσάρων δισεκατομμυρίων (954.000.000.000) δραχμών, καταλαβαίνετε ότι και αυτό το νούμερο θα πάει προς τα πάνω, δηλαδή, θα αυξηθούν οι φόροι και ιδίως οι έμμεσοι.

Σκόπιμα, λοιπόν, προϋπολογίζει μειωμένα φορολογικά έσοδα η Κυβέρνηση, για να κρύψει το φοροεισπρακτικό χαρακτήρα του κρατικού Προϋπολογισμού, ενώ γνωρίζει, όπως γνωρίζουμε όλοι εμείς και όλος ο λαός, ότι με την πολιτική αυτή μειώνονται τα εισοδήματα της πλειοψηφίας των μισθοσυντηρήτων και των λαϊκών στρωμάτων της πόλης και της υπαίθρου.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειώσουμε ότι το 1999 οι έμμεσοι φόροι μισθωτών και συνταξιούχων κάλυπταν το 26,5% των ετήσιων έμμεσων φόρων, σε σχέση με το 1998, που κάλυπταν αντίστοιχα το 25,7% του συνόλου. Παρατηρούμε, δηλαδή, μια συνεχή αύξηση.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισχυρίζεται ότι δεν επιβάλλει νέους φόρους. Ένα χαρακτηριστικό όμως παράδειγμα για το πώς επιβαρύνονται τα λαϊκά στρώματα, χωρίς να επιβάλλονται νέοι φόροι, είναι η διαφορά του κόστους για το επίδομα θέρμανσης από τα πρόσθετα έσοδα της αυξημένης τιμής πετρελαίου.

Η αύξηση είναι θετική υπέρ των εσόδων της Κυβέρνησης και ενώ από τον ΦΠΑ πετρελαιοειδών προϋπολογίστηκαν το 2000 διακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (240.000.000.000) δραχμές, η εκτίμηση αναφέρει τριακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (340.000.000.000) δραχμές, δηλαδή, μια αύξηση εκατό δισεκατομμυρίων (100.000.000.000) δραχμών. Από αυτά, εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) θα δοθούν στο επίδομα θέρμανσης -και βέβαια πρέπει να σημειώσουμε ότι οι φτωχοί αγρότες

εξαιρούνται από αυτό το επίδομα- και τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) είναι έσοδα υπέρ της Κυβέρνησης.

Τι θα μπορούσε να κάνει η Κυβέρνηση, εάν ήθελε πραγματικά να ανακουφίσει τα λαϊκά στρώματα και να αποφύγει τις ανατιμήσεις των προϊόντων; Γιατί γνωρίζουμε όλοι ότι την όποια αύξηση στο πετρέλαιο όλοι οι βιομήχανοι τη μετακυλύουν στις τιμές πώλησης και έτσι ποτέ δεν είναι χαμένοι, απεναντίας έχουν μεγαλύτερα κέρδη. Θα μπορούσε, λοιπόν, η Κυβέρνηση να κατεβάσει τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης, να κατεβάσει και το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας έτσι ώστε το πετρέλαιο να αγοράζεται σε πραγματικά λαϊκές τιμές για να ανακουφιστούν τα λαϊκά στρώματα.

Το ότι η φορολογία, άμεση και έμμεση, συνεχίζει να αυξάνεται και να επιβαρύνει τα λαϊκά στρώματα φαίνεται και στην εισηγητική έκθεση. Το 1991 η φορολογία αποτελούσε το 20,7% του ΑΕΠ, ενώ το 2000 αποτελεί το 26,6%. Είναι, δηλαδή, σταθερά ανοδοτική η ποσοστιαία συσχέτιση του συνόλου της φορολογίας με το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν.

Παρ' όλες τις φοροελαφρύνσεις που υποσχέθηκε η Κυβέρνηση, παρατηρείται αύξηση της άμεσης και έμμεσης φορολογίας. Ενώ το 1999 οι μισθωτοί αποτελούσαν το 37,3% του συνόλου των φορολογούμενων, συμμετείχαν στη συνολική φορολογία με το 43,7%. Οι εισοδηματίες, που είναι το 12,1% του συνόλου των φορολογούμενων, συμμετέχουν στη συνολική φορολόγηση με 4,6%.

Καταλαβαίνετε, δηλαδή, ότι πάντοτε εκείνοι οι οποίοι καλούνται να πληρώσουν μέσω της άμεσης και έμμεσης φορολογίας είναι οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι και τα άλλα λαϊκά στρώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις νέες φοροαλλαγές που εξαγγέλλει για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους η Κυβέρνηση, μάλλον θέλει να υποκρύψει ότι οι ρυθμίσεις αυτές ελαφρύνουν το μεγάλο κεφάλαιο. Από τη μείωση του ανώτατου συντελεστή φορολόγησης φυσικών και νομικών προσώπων το κόστος υπολογίζεται σε δεκαπέντε δισεκατομμύρια (15.000.000.000) και εκατόν είκοσι δύο δισεκατομμύρια (122.000.000.000) δραχμές αντίστοιχα, σύνολο, δηλαδή, εκατόν τριάντα επτά (137.000.000.000).

Αντίθετα από την αύξηση του αφορολόγητου και την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας για τους εργαζόμενους υπάρχει κόστος ενενήντα δισεκατομμύρια (90.000.000.000) δραχμές. Θα πρέπει όμως να υπολογιστεί πόσα έχουν χάσει μέχρι σήμερα, δηλαδή, από το 1992 μέχρι το 1998, από τη μη τιμαριθμοποίηση. Αυτά όλα υπολογίζονται σε τρισεκατομμύρια δραχμές.

Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι οι μεσαίοι φορολογικοί συντελεστές μένουν οι ίδιοι, τα μεσαία, δηλαδή, στρώματα των εργαζόμενων και των συνταξιούχων καλούνται να πληρώνουν αυξημένους φόρους.

Όσο για τις ελαφρύνσεις των μικρομεσαίων επιχειρήσεων το κόστος είναι είκοσι δισεκατομμύρια δραχμές, ενώ για τα νομικά πρόσωπα είναι, όπως είπα, εκατόν είκοσι δύο δισεκατομμύρια δραχμές. Εδώ ακριβώς φαίνεται και η διαφορά της μικρής και μεσαίας επιχείρησης σε σχέση με την προνομιακή μεταχείριση που έχουν οι μεγάλες επιχειρήσεις από την Κυβέρνηση. Έτσι για μια ακόμα φορά οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, τα λαϊκά στρώματα καλούνται να πληρώσουν τα βάρη του Προϋπολογισμού.

Όπως προκύπτει εξάλλου από την επεξεργασία της Στατιστικής Υπηρεσίας και του ΚΕΠΥΟ οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι πληρώνουν το 55%-58% του φόρου φυσικών προσώπων, ενώ οι εισοδηματίες μόνο το 5% και οι βιομήχανοι το 22%-23%. Πιστεύουμε ότι αυτά τα νούμερα είναι καταλυτικά για να αποδείξουν για μια ακόμη φορά ότι με τα όσα είπε η Κυβέρνηση και η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ μάλλον θέλουν να αλλάξουν την εικόνα, μια κατάσταση όμως που ο λαός τη ζει στο πετσί του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει πάγιες, διακηρυγμένες θέσεις για τη ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, όχι μόνο γιατί το σημεινόν είναι άδικο και έντονα αντιλαϊκό, αλλά και γιατί χωρίς μια ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, χωρίς ου-

σιαστική ενίσχυση των εσόδων του κράτους από τους έχοντες και για χρόνια φοροδιαφεύγοντες, δεν μπορεί να υπάρξει ούτε αναπτυξιακή και κοινωνική πολιτική.

Το κόμμα μας θεωρεί ότι βασικός άξονας μιας δημοκρατικής φορολογικής μεταρρύθμισης πρέπει να είναι η φορολόγηση των πραγματικών εσόδων, κερδών, εισοδημάτων και περιουσίας, η πάταξη της φοροδιαφυγής, η είσπραξη των βεβαιωμένων φόρων και η πάταξη της φοροκλοπής, ιδιαίτερα του μεγάλου κεφαλαίου, η φορολόγηση των εισοδημάτων με προοδευτική κλίμακα, ώστε να επιβαρύνονται τα μεγάλα εισοδήματα, η αντιστροφή της σχέσης έμμεσων και άμεσων φόρων με στόχο τη μείωση της έμμεσης φορολογίας και η αύξηση του αφορολόγητου ποσού στα έσοδα ενός λαϊκού οικογενειακού προϋπολογισμού, για να μπορεί να ανταποκρίνεται στα μεγάλα και αυξημένα έσοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αξιοσημείωτο το γεγονός, ότι ενώ οι άμεσοι και έμμεσοι φόροι αυξάνονται για το 2001 σε σχέση με το 2000 κατά 7,7% και 8,3% αντίστοιχα, ενώ ο φόρος προστιθέμενης αξίας αυξάνεται κατά 10,4%, η αύξηση στους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα -που αποτελεί όμως και κατεύθυνση για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα- προβλέπεται να είναι 2,2% με πληθωρισμό 2,3%, όπως προβλέπει ο Προϋπολογισμός, και αύξηση του ΑΕΠ κατά 5%. Να υπολογιστεί βέβαια ότι τώρα ο Προϋπολογισμός είναι 4,2% και η Τράπεζα της Ελλάδος προβλέπει να είναι πάνω από 3,5% το 2001.

Με τη "μεγάλη αυτή απλόχερη" αύξηση που δίνει η Κυβέρνηση στους εργαζόμενους, τους καλεί να αντιμετωπίσουν τα αυξημένα έξοδα που η ίδια δημιουργεί με τη συντηρητική νεοφιλελεύθερη πολιτική της. Η Κυβέρνηση όμως προσπαθεί με τεχνάσματα να παρουσιάσει αυτήν την αύξηση στο 5,9%, υπολογίζοντας τη μισθολογική ωρίμανση αλλά και τους μισθούς για νέες προσλήψεις, για εφημερίες γιατρών και άλλα.

Παρατηρούμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όσο μειώνεται το πραγματικό εισόδημα του εργαζόμενου τόσο αυξάνονται τα κέρδη της πλουτοκρατίας και των καπιταλιστών. Αυτήν την αντεργατική εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης δοκιμάζουν σήμερα οι εργαζόμενοι με τη μείωση του πραγματικού τους εισοδήματος, με τις απολύσεις, με την ανεργία, με τη μείωση των κοινωνικών δαπανών.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι η Κυβέρνηση προώθησε ένα νομοσχέδιο -που τώρα βέβαια έγινε νόμος- που είναι έκτρωμα για τις εργασιακές σχέσεις. Κεντρικός πυρήνας του νόμου αυτού είναι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε ετήσια βάση, η κατάργηση του οκτάωρου, η επιβολή συνεχούς και απλήρωτης εργασίας μέχρι δώδεκα ώρες την ημέρα και γενικότερα η διαχείριση του χρόνου εργασίας από τον εργοδότη, σύμφωνα με τις ανάγκες της επιχείρησης, δηλαδή, του κεφαλαιοκράτη, η αύξηση του ορίου απολύσεων, η μείωση κατά 18% των εργοδοτικών εισφορών του ΙΚΑ, η επέκταση της μερικής απασχόλησης.

Όλα αυτά τα μέτρα εμείς πιστεύουμε -και το έχουμε διακηρύξει- ότι οδηγούν στον εργασιακό μεσαίωνα. Όλα τα αντισφαλιστικά μέτρα που πάρθηκαν μέχρι τώρα έγιναν δήθεν στο όνομα της σωτηρίας της κοινωνικής ασφάλειας. Το αποτέλεσμα όμως ήταν να αυξηθούν τα όρια συνταξιοδότησης, να δοθούν προνόμια στους καπιταλιστές, να μειωθούν οι συντάξεις. Τα προβλήματα που υποτίθεται ότι θα αντιμετωπίζαν οξύνθηκαν περαιτέρω. Οι κυβερνήσεις δεν έκαναν λάθος: Ακολούθησαν συνειδητά αντισφαλιστική πολιτική.

Είναι χαρακτηριστική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του είδους του ενδιαφέροντος της Κυβέρνησης η πρόσφατη ρύθμιση των χρεών του ελληνικού δημοσίου προς το ΙΚΑ, ύψους ενός τρισεκατομμυρίου τριακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών, με καταβολή του σε δεκαπέντε χρόνια, με επιτόκιο μόλις 2%, την ίδια ώρα που το κράτος δανείζεται από το μεγάλο χρηματιστικό τραπεζικό κεφάλαιο με επιτόκιο πολλαπλάσιου ύψους.

Την ίδια ώρα βέβαια η εισφοροδιαφυγή έχει ξεπεράσει τα τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) δραχμές καθυστέρούμενες οφειλές εργοδοτών προς το ΙΚΑ, μαζί με τα πρόσθετα τέλη εξακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (650.000.000.000)

δραχμών. Μεγάλο μέρος από αυτά τα χρήματα είναι κρατήσεις των εργαζομένων. Αν σε αυτά προστεθούν και τα ποσά που χάνει το ΙΚΑ από τους ανασφάλιστους και τα ποσά από τις εισφοροαπαλλαγές των εργοδοτών που έχουν επιβάλει οι κυβερνήσεις, τα διαφεύγονται έσοδα του ΙΚΑ ξεπερνούν τα δύο τρισεκατομμύρια (2.000.000.000.000) δραχμές.

Με τις πολιτικές λιτότητας δε που εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις όχι μόνο μείωσαν το εισόδημα των εργαζομένων, αλλά αφαίρεσαν και εισόδημα από τα ασφαλιστικά ταμεία, αφού οι εισφορές υπολογίζονται στο ποσοστό επάνω στο μισθό ή στο μεροκάματο του εργαζόμενου.

Έτσι το έλλειμμα που παρουσιάζει το ΙΚΑ για το 2001 υπολογίζεται να είναι τριακόσια εξήντα ένα δισεκατομμύρια (361.000.000.000) δραχμές, τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) το οργανικό και πενήντα ένα τα τοκοχρεωλύσια. Θα μπορούσε με άλλη πολιτική να έδινε παραπάνω, ικανοποιητικές συντάξεις, αν εφαρμοζόταν και η τριμερή χρηματοδότηση, για την οποία βέβαια η Κυβέρνηση δεν λέει τίποτα.

Την ίδια ώρα παραμένει παγωμένη η ενίσχυση του ΙΚΑ από τον κρατικό Προϋπολογισμό για το 2001. Είναι στα ίδια επίπεδα του 2000, δηλαδή, διακόσια επτά δισεκατομμύρια (207.000.000.000). Στην ουσία αν υπολογιστεί και ο πληθωρισμός θα έχουμε μείωση.

Αν ληφθεί υπόψη ότι τα προηγούμενα χρόνια άλλα προϋπολογίζονταν στους προϋπολογισμούς και άλλα στο τέλος έδινε η Κυβέρνηση στο ΙΚΑ, τότε και γι' αυτά τα διακόσια επτά δισεκατομμύρια (207.000.000.000) δραχμές εμείς δεν είμαστε σίγουροι ότι θα δωθούν. Γιατί; Γιατί το 1998 προϋπολογίστηκαν διακόσια επτά και δόθηκαν εκατόν ογδόντα. Το 1999 προϋπολογίστηκαν διακόσια επτά και δόθηκαν εκατόν ογδόντα οκτώ. Για το 2000 προϋπολογίστηκε να διατεθούν διακόσια επτά και μέχρι στιγμής είναι εκατόν εξήντα. Δηλαδή παρατηρούμε ότι χρόνο με το χρόνο τα χρήματα που δίνονται από τον κρατικό Προϋπολογισμό είναι όλο και πιο λίγα. Και ενώ το 1992 αντιστοιχούσαν στο 37% των εσόδων του ΙΚΑ, τώρα αντιστοιχούν στο 17% περίπου. Συνεπώς είναι ψεύτικο το ενδιαφέρον που τάχα δείχνει η Κυβέρνηση για το ΙΚΑ.

Την ίδια όμως πολιτική η Κυβέρνηση ακολουθεί και για τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία, για το ΤΕΒΕ, για το ΤΣΑ, για τον ΟΓΑ, αλλά και άλλα ταμεία, όπως το ταμείο της ΔΕΗ που ξέρουμε ότι άλλαξε ο ασφαλιστικός οργανισμός μέσα στη ΔΕΗ και βέβαια η Κυβέρνηση δεσμεύθηκε να δώσει από τον κρατικό Προϋπολογισμό πενήντα δισεκατομμύρια (50.000.000.000) δραχμές, αλλά μέσα στον κρατικό Προϋπολογισμό δεν αναφέρεται κανένα κονδύλιο. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι πηγαίνοντας έτσι ακόμη και τα καινούρια ταμεία θα έχουν σοβαρά προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πιστεύει ότι τα μέτρα αυτά θα βρουν σύμφωνους τους εργαζόμενους. Σύμφωνες όμως μπορεί να βρει τις γνωστές συνδικαλιστικές ηγεσίες και τους εργοδότες, οι οποίοι πιέζοντας ζητούν να τα πάρουν όλα. Σε καμία περίπτωση όμως δεν θα βρει σύμφωνους τους εργάτες, τους υπαλλήλους, το ταξικό εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Η πολιτική που θέλει να εφαρμόσει προϋπήρχε αλλά με σκληρούς, ταξικούς και αιματηρούς αγώνες η εργατική τάξη την ανέτρεψε. Δεν πρωτοτυπεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση, αλλά σαν γνήσιος εκφραστής του κεφαλαίου, της πλουτοκρατίας μένει πιστή στις υποσχέσεις που τους έδωσε. Ο καθένας, λοιπόν, αναλαμβάνει και τις ευθύνες του. Επιλέγετε σαν Κυβέρνηση τη σύγκρουση με τους εργαζόμενους για να φανερίτε συνειστές στις συμφωνίες για την ΟΝΕ στη Ζώνη του ΕΥΡΩ, στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς ΟΟΣΑ, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και κυρίως στην πλουτοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες των εργαζομένων προβάλει την ανάγκη να καλυφθεί με διορθωτικό ποσό η απώλεια των αποδοχών των εργαζομένων για το 2000, να αυξηθεί το κατώτατο μεροκάματο στις δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές και ο κατώτερος μισθός στις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές.

Πιστεύουμε ότι οι απώλειες των συνταξιούχων από το 1990

μέχρι το 2000 είναι πολύ μεγάλες, διότι ενώ το 1990 η σύνταξη ήταν είκοσι μεροκάματα ανειδίκευτου εργάτη, σήμερα βρίσκεται στα 15,3 μεροκάματα. Σύμφωνα με τον ασφαλιστικό νόμο του 1992, δηλαδή, νόμος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που τότε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. βέβαια έλεγε ότι θα καταργήσει, τώρα οι εργαζόμενοι που είναι να συνταξιοδοτηθούν θα έχουν αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης κατά έξι μήνες.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προτείνει τα εξής: Οι άνδρες θα πρέπει να συνταξιοδοτούνται στα εξήντα και οι γυναίκες στα πενήντα πέντε, ενώ στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα θα πρέπει να συνταξιοδοτούνται στα πενήντα πέντε και πενήντα αντίστοιχα.

Μετά από τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης ή δέκα χιλιάδες πεντακόσιες έσοιμα να δίνεται σύνταξη ίση με το 80% των αποδοχών. Για όσους δε, δεν συμπληρώνουν τον ελάχιστο χρόνο συνταξιοδότησης, να καθιερωθεί επιτέλους ο θεσμός της κοινωνικής σύνταξης η οποία θα στηρίζεται σε κρατικούς πόρους και να δίνεται από κρατικό φορέα.

Επίσης, να σταματήσετε να παίζετε στο χρηματιστήριο τα αποθεματικά των ταμείων. Αυτά ανήκουν στους εργαζόμενους και δεν ανήκουν στις διορισμένες από εσάς κυβερνήσεις, που προκειμένου να εξυπηρετήσουν το κυβερνητικό σας έργο, παίζουν στο χρηματιστήριο τα χρήματα των εργαζομένων και βέβαια μέχρι σήμερα έχουν και μεγάλες απώλειες.

Υπήρχε παλιά δέσμευση της Κυβέρνησης να καταργήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλους τους αντισσφαλιστικούς νόμους, που όμως δεν την έχει κάνει πράξη. Δέχεται τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας, γι' αυτό και από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας δεν ακούσαμε τίποτα για τις συντάξεις και την κοινωνική ασφάλιση, που αφορά τον εργαζόμενο λαό.

Επίσης προτείνουμε άμεσα να εφαρμοστεί το τριαπεντάωρο με νομοθετική ρύθμιση και το τριαντάωρο για ανθυγιεινά και επικίνδυνα επαγγέλματα με επτά ώρες την ημέρα, πέντε μέρες την εβδομάδα, με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και με βελτίωση των αποδοχών. Το επίδομα της ανεργίας πρέπει να αυξηθεί στο 80% της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης και να διαρκεί όσο διαρκεί η ανεργία. Να επιδοτηθούν οι νέοι, που βγαίνουν για πρώτη φορά στην αγορά εργασίας και δεν μπορούν να βρουν δουλειά. Να πληρώνει το κράτος την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη όλων των ανέργων.

Αυτά που λέμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορούν να γίνουν πράξη μέσα από έναν κρατικό Προϋπολογισμό, που θα στηρίζεται σε άλλου είδους ανάπτυξη, με άλλο φορολογικό νομοσχέδιο που θα τα παίρνει από αυτούς, που καταλήττει στον μόχθο και τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Είναι πολιτική επιλογή, λοιπόν, μπροστά στον κάθε προϋπολογισμό η κάθε πολιτική δύναμη να παίρνει τη δική της ευθύνη.

Γι' αυτό το οποίο λέγεται από την Κυβέρνηση, αλλά και από άλλα κόμματα, ότι δεν υπάρχουν λεφτά για να δοθούν στους εργαζόμενους, αποδεικνύεται ότι λεφτά υπάρχουν, με τη διαφορά μόνο ότι αυτά τα καρπώνεται η πλουτοκρατία. Και αν προσθέσουμε και τα χρήματα, που δίνει από το υστέρημά του ο εργαζόμενος λαός για τα εξοπλιστικά προγράμματα του ελληνικού στρατού, που δεν εμφανίζονται καθόλου μέσα στον Προϋπολογισμό, καταλαβαίνουμε όλοι ότι υπάρχει ένας τεράστιος πλούτος, που θα μπορούσε πραγματικά να κάνει τη ζωή των εργαζομένων πολύ καλύτερη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2001 για τη γεωργία συνεχίζει τη στασιμότητα και τη συρρίκνωση σε μία περίοδο που τα ελλείμματα στο αγροτικό, εμπορικό ισοζύγιο της χώρας έχουν φτάσει σε υψηλά επίπεδα. Σε αυτό το σημείο, αξίζει να μνημονεύσουμε την εισήγηση τόσο της πλειοψηφίας, αλλά και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Χύθηκαν πολλά δάκρυα για τους αγρότες, τους μικρομεσαίους, τους φτωχούς και μεσαίους αγρότες, κτηνοτρόφους και ψαράδες. Η πολιτική αυτή όμως, που συνεχίστηκε ιδίως τα τελευταία χρόνια, είναι εκείνη που αποδεκατίζει το αγροτικό εισόδημα, επιταχύνει το ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών και καταδικάζει την ύπαιθρο στη φτώχεια και την εγκατάλειψη.

Τους στόχους αυτούς τους διακρίνουμε σε εκτιμήσεις, που προβλέπουν αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος κα-

τά 1% το 2001, όταν το συνολικό ΑΕΠ εκτιμάται ότι θα αυξηθεί στο 5%. Παρατηρούμε σε αυτό το σημείο ότι από το '98 και μετά, αλλά και πιο πριν, υπάρχει μία σταδιακή μείωση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος σε σχέση με το ΑΕΠ.

Οι στόχοι αυτοί επιβεβαιώνονται από τη συνεχή μείωση του αγροτικού εισοδήματος. Και εδώ θέλουμε να αναφέρουμε τα επίσημα στοιχεία της

EUROSTAT. Το '96 χάθηκε το 2,5% από το εισόδημα του αγρότη. Το '97 το 4,4%, το '98 το 3,9% και στο σύνολο της τετραετίας '96-'99 η μείωση είναι 13,8%. Και αν πάρουμε υπόψη μας ότι η ίδια η υπηρεσία έχει βγάλει τα πρόχειρα στοιχεία, που λένε ότι για το 2000 υπάρχει στασιμότητα και μείωση του εισοδήματος των αγροτών, καταλαβαίνουμε ποια είναι η θέση του αγροτικού εισοδήματος.

Αλλά επίσης υπάρχει -σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση- και ένα άλλο νούμερο, που αποδεικνύει ότι την τελευταία εξαετία, '94-'99, ξεκληρίστηκαν από τον αγροτικό τομέα εκατόν είκοσι εννέα χιλιάδες αγρότες. Η αύξηση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων, που προκάλεσε η αύξηση της τιμής του πετρελαίου και η ανατίμηση του δολαρίου, πιστεύουμε ότι έχει ανεβάσει όλα τα εφόδια.

Και βέβαια εδώ η Κυβέρνηση κάνει και μία αλχημεία. Λέει ότι θα δώσει δεκατρία δισεκατομμύρια στους αγρότες από την επιτροπή της μείωσης του ΦΠΑ στα καύσιμα, μέσα από ένα συντελεστή. Βέβαια το ζήτημα του κόστους παραγωγής είναι πολύ σοβαρό, για να το αντιμετωπίζει τόσο πρόχειρα η Κυβέρνηση και μάλλον εκείνο που θέλει να κάνει, είναι να παραπλανήσει τους ίδιους τους αγρότες. Αλλά οι αγρότες δεν παραπλανούνται. Είναι αυτοί που αγοράζουν το λίπασμα, αυτοί που αγοράζουν το σπόρο, αυτοί που αγοράζουν τα μηχανήματα και καταλαβαίνουν πολύ καλά πού έχουν πάει αυτές οι τιμές.

Όμως δεν μπορεί να καλύψει η Κυβέρνηση και τη μείωση των τιμών των αγροτικών προϊόντων, που προκάλεσε η κατάργηση των τιμών παρέμβασης και των ελάχιστων τιμών και η επιβολή των ποσοστώσεων του προστίμου συνυπευθυνότητας σε όλα τα προϊόντα από την Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Και να σημειώσουμε σ' αυτό το σημείο ότι οι νέοι κανονισμοί που είναι προς ψήφιση στο Ευρωκοινοβούλιο, στα πλαίσια της "Αντζέντας 2000", θα έχουν δραματικές συνέπειες παραπέρα για τους αγρότες και τους αλιείς. Η ίδια κατάσταση ισχύει, όπως είπα, για όλα τα αγροτικά προϊόντα: ρύζι, οπωροκηπευτικά, καπνά, γαλακτοκομικά, την κτηνοτροφία και την αλιεία. Θέλω όμως να τονίσω ένα παράδειγμα εμπαιγμού και κοροϊδίας της Κυβέρνησης. Αυτό είναι, η προεκλογική ψηφοθηρική προκαταβολή των τριάντα και σαράντα δραχμών το κιλό που δόθηκε στους παραγωγούς βαμβακιού και ελαιολάδου αντίστοιχα και που συνεχίζεται και μετεκλογικά και δεν υπάρχει κανένα κονδύλι μέσα στον προϋπολογισμό που να δοθεί στην ΑΤΕ, ώστε αυτή να μην τα απαιτήσει από τους παραγωγούς. Είναι αυτό το γνωστό τέχνασμα, που είπε προεκλογικά ότι θα δώσει την προκαταβολή στους αγρότες και βέβαια μετεκλογικά το έχει ξεχάσει συνειδητά, για να υφαρπάξει μόνο και μόνο την ψήφο του φτωχού και μεσαίου αγρότη. Αυτή, λοιπόν, την άσχημη κατάσταση στον αγροτικό τομέα προσπαθεί να αλλάξει προπαγανδιστικά η Κυβέρνηση με τον δήθεν πακτωλό χρημάτων που τάχα εξασφάλισε για τη γεωργία, στα πλαίσια της "Αντζέντας 2000". Και ανεβοκατεβάζει ανάλογα αυτό το ποσό από εννιά μέχρι δεκαπέντε τρισεκατομμύρια για την επταετία 2000-2006.

Η πραγματικότητα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι διαφορετική. Τα συνολικά κονδύλια που θα δοθούν σαν ενισχύσεις στη γεωργία και στους αγρότες το 2001 από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους ανέρχονται στα χίλια εννιακόσια ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (1.985.000.000.000) δραχμές, ενώ το 2000 ήταν χίλια εννιακόσια εξήντα εννιά δισεκατομμύρια (1.969.000.000.000) δραχμές, δηλαδή έχουμε μια ονομαστική αύξηση 0,8% αλλά σε πραγματική αύξηση είναι μειωμένοι.

Δεύτερον, τα συνολικά κονδύλια για τη γεωργία, κτηνοτροφία και αλιεία από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Γεωργίας προβλέπεται να φθάσουν το 2001 στα χίλια εκατόν δεκαεπτά δισεκατομμύρια (1.117.000.000.000) δραχμές, ενώ το 2000 ήταν χίλια διακόσια τέσσερα δισεκατομμύρια (1.204.000.000.000) δραχμές, εί-

ναι, δηλαδή, μειωμένα κατά 7,8% σε ονομαστικές τιμές και σε πραγματικές τιμές βέβαια είναι κατά πολύ περισσότερα.

Τρίτον, από το σύνολο των κοινοτικών επιδοτήσεων μόνο το 1% είναι εξαγωγικές επιδοτήσεις, ενώ το 1999, δηλαδή, ένα χρόνο πριν την εφαρμογή της συμφωνίας της GATT, του τωρινού Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, το ποσοστό αυτό ήταν 5%. Αυτή η αλλαγή δείχνει τις αρνητικές συνέπειες της συμφωνίας, αλλά και την υποκρισία της Κυβέρνησης που τάχα ενδιαφέρεται για την προώθηση των ελληνικών αγροτικών προϊόντων στη διεθνή αγορά. Το έλλειμμα όμως του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου της χώρας όπως και γενικότερα, το εμπορικό ισοζύγιο της χώρας αποδεικνύει ακριβώς το αντίθετο. Και σ' αυτό το σημείο έχουν σοβαρές ευθύνες κι εκείνα τα πολιτικά κόμματα της Βουλής που συμφώνησαν μ' εκείνη τη συμφωνία της GATT.

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, η Κυβέρνηση αλλά και άλλα κόμματα για να δικαιολογήσουν τη συμφωνία τους στη μείωση των κοινοτικών κονδυλίων προς τη γεωργία, κτηνοτροφία και αλιεία ισχυρίζονται ότι δεν μπορεί να έχουμε πλέον συνέχεια επιδοτούμενη γεωργία. Γι' αυτό θα πρέπει να βελτιώσουμε τις υποδομές της για να είναι ανταγωνιστική στη λεγόμενη "παγκοσμιοποιημένη αγορά". Στην πράξη όμως η Κυβέρνηση κάνει ακριβώς το αντίθετο. Αντί να αυξάνει τα κονδύλια για το πρόγραμμα γεωργικών δημοσίων δαπανών μειώνει τα κονδύλια αυτά το 2001 σε σχέση με τα αντίστοιχα κονδύλια του 2000. Το 2001 έχουμε διακόσια εξήντα δύο κονδύλια, ενώ το 2000 ήταν 262,1.

Μια σύντομη ανάλυση των κονδυλίων αυτών δείχνει το μέγεθος της υποκρισίας της Κυβέρνησης. Πρώτον, ενώ υπάρχει έντονη λειψυδρία με αρνητικές συνέπειες στη γεωργική παραγωγή, στο αγροτικό εισόδημα, στο περιβάλλον, η Κυβέρνηση μειώνει τα κονδύλια για εγγειοβελτιωτικά έργα σε σαράντα πέντε δισεκατομμύρια (45.000.000.000) δραχμές από πενήντα οκτώ δισεκατομμύρια διακόσια εκατομμύρια (58.200.000.000) που ήταν το 2000. Και να τονίσουμε σ' αυτό το σημείο ότι η χώρα έχει το χαμηλότερο ποσοστό αξιοποίησης του προγράμματος υδάτινου δυναμικού, μόλις 8%, ενώ με έργα μπορούν να αρδευθούν είκοσι εκατομμύρια στρέμματα αντί δεκατριών που είναι σήμερα και να αποτραπούν, ταυτόχρονα, σοβαρές περιβαλλοντικές υποβαθμίσεις, όπως υφαιμυρώσεις, νιτροποιήσεις, διαβρώσεις και ερημοποιήσεις των εδαφών.

Δεύτερον, οι μειώσεις των κονδυλίων του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων και του τακτικού προϋπολογισμού για τα δάση αποδεικνύουν ότι η πολιτική εμπορευματοποίησης, υποβάθμισης και καταστροφής των δασών αποτελεί συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησης. Μειώνει τα κονδύλια του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων από 35,4 δισεκατομμύρια (35.400.000.000) δραχμές που είναι το 2000 σε τριάντα τρία δισεκατομμύρια (33.000.000.000) δραχμές το 2001. Αυτό βέβαια θα πρέπει να συνδυαστεί με την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος. Παρά τις υποσχέσεις για κάποιες μικροβελτιώσεις και τις αντιδράσεις ιδίως των κομμάτων και των οργανώσεων, τα δάση σκόπιμα αφήνονται στο έλεος των μεγαλοκαταπατητών και των οικοπεδοφάγων, με συνέπεια να οξύνονται τα φαινόμενα πλημμυρών και καταστροφών. Και βέβαια σ' αυτό το σημείο αντί η Κυβέρνηση μέσα από τον κρατικό Προϋπολογισμό να δίνει σοβαρά κονδύλια για την αποκατάσταση αυτών των καταστροφών και για την οικονομική ενίσχυση των πλημμυροπαθών και των άλλων, εκείνο που κάνει είναι να μοιράζει σακιά με ρύζι προκειμένου -λέει- να βοηθήσει αυτούς οι οποίοι επλήγησαν από τις καταστροφές.

Σοβαρές, ολέθριες είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ευθύνες της Κυβέρνησης και για την κατάσταση των συνεταιρισμών. Παρά την ψήφιση του νόμου στον Προϋπολογισμό δεν προβλέπεται δαχμιά για τα χρέη των συνεταιρισμών και για την καταβολή κινήτρων για τις συνενώσεις. Αυτό αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση θέλει ένα περιθωριοποιημένο και αποδυναμωμένο συνεταιριστικό κίνημα. Απώτερος στόχος της είναι η Α.Τ.Ε. να βάλει χέρι στα περιουσιακά στοιχεία των συνεταιρισμών που είναι χρεομένοι. Άλλωστε είναι γνωστό ότι σήμερα 18 του μήνα έχει γίνει εισαγωγή στο χρηματιστήριο και η Α.Τ.Ε. πηγαίνει προς την ιδιωτικοποίηση, όσες υποσχέσεις και αν δώσετε ότι θα

παραμείνει στο 13% ή στο 26% μέσα από το χρηματιστήριο. Είναι προσφιλή σας τακτική αυτή που κάνετε να λέτε ότι δεν πρόκειται να δώσουμε παραπάνω αλλά, όπως κάνατε και στον Ο.Τ.Ε., θα την ξεπουλήσετε και αυτήν, όπως και άλλους οργανισμούς του δημοσίου.

Την ίδια πολιτική ακριβώς ακολουθεί η Κυβέρνηση και για τον ΕΛΓΑ. Για δωδέκατη χρονιά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν τον χρηματοδοτεί με αποτέλεσμα τα χρέη του το 1999 να έχουν φτάσει και ξεπεράσει τα 48,3 δισεκατομμύρια δραχμές και να αναγκάζεται ο ΕΛΓΑ να δανείζεται, προκειμένου να μπορέσει να προσφέρει την ασφαλιστική κάλυψη στα αγροτικά προϊόντα.

Στόχο, λοιπόν, έχει να ιδιωτικοποιήσει και να παραδώσει και αυτόν τον τομέα στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες που άρχισαν να δραστηριοποιούνται ενεργά στο συγκεκριμένο κλάδο.

Μία κοροϊδία όμως σημαντική είναι και η αύξηση που δίνει στις συντάξεις του Ο.Γ.Α. Πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές για το 2001, που εμείς πιστεύουμε ότι δεν εξαπατά τους αγρότες. Πρόκειται για μία αύξηση κοροϊδία. Εκατόν εξήντα επτά (167) δραχμές την ημέρα, που ούτε έναν καφέ του αγρότη, του κτηνοτρόφου στο καφενείο του χωριού δεν μπορεί να καλύψει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο Προϋπολογισμός για τη γεωργία είναι κομμένος και ραμμένος στα μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι Προϋπολογισμός που εντείνει τη συγκέντρωση της αγροτικής παραγωγής και της γης σε λίγους μεγαλοαγρότες. Θέλει να προσταρμόσει και αυτόν τον τομέα, δηλαδή, τη γεωργία, αλιεία, κτηνοτροφία στις ανάγκες της λεγόμενης παγκοσμιοποιημένης αγοράς και να κατοχυρώσει την ασυδοσία των εμποροβιομηχανών σε βάρος των μικρομεσαίων αγροτών και των καταναλωτών. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι αντίθετο με τους στόχους αυτούς. Πιστεύει στην ανάπτυξη της γεωργίας που θα αξιοποιεί τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας μας, θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες διατροφικές ανάγκες του λαού και της διεθνούς αγοράς, θα στηρίζεται στους παραγωγικούς συνεταιρισμούς, θα διασφαλίζει το αγροτικό εισόδημα, θα αναζωογονεί οικονομικά και κοινωνικά την ύπαιθρο, γιατί πολλοί είπαν για τις επτά περιφέρειες της χώρας που είναι ανάμεσα στις έντεκα πιο φτωχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε αυτό το σημείο θέλω να κάνω μία παρένθεση σχετικά με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Είναι συγκεκριμένο ότι αυτά τα κονδύλια θα πάνε σε συγκεκριμένα έργα που αποφασίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι έργα τροφοδότησης του μεγάλου κεφαλαίου. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να δώσετε εξήγηση για τα αποτελέσματα του Α' και του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και να αιτιολογήσετε γιατί δεν αναπτύχθηκε η περιφέρεια. Το λέμε αυτό για να προειδοποιήσουμε τον ελληνικό λαό ότι είναι μία κοροϊδία ότι αυτά τα κονδύλια που θα δώσετε, θα είναι για την ανάπτυξη της περιφέρειας. Μία τέτοια ανάπτυξη, που είπα παραπάνω, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απαιτεί Α.Τ.Ε. κρατική που θα λειτουργεί με αναπτυξιακά, κοινωνικά κριτήρια. Απαιτεί ανάπτυξη της εγχώριας έρευνας και τεχνολογίας μέσα από κρατικά ιδρύματα, έρευνες με αυξημένες τις σχετικές δαπάνες του κρατικού Προϋπολογισμού και όχι μειωμένες, όπως παρουσιάζονται στον Προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι οι αγρότες δεν θα μείνουν με σταυρωμένα χέρια περιμένοντας τις δραματικές συνέπειες της πολιτικής σας. Τα αγροδικαία, ο αυταρχισμός και οι παρατρεχάμενοί σας δεν θα μπορέσουν να σταματήσουν τους νέους αγώνες του αγροτικού κινήματος γιατί ο αγώνας των μικρομεσαίων αγροτοκτηνοτρόφων και ψαράδων είναι αγώνας για την επιβίωση των οικογενειών τους και αναζωογόνησης της υπαίθρου και των νησιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ίδια άσχημη κατάσταση επικρατεί και στο χώρο των μικρών επιχειρήσεων. Η φιλομονοπωλιακή πολιτική της Κυβέρνησης αφανίζει χιλιάδες τέτοιες επιχειρήσεις και ιδίως παραδοσιακών κλάδων με σημαντική συμμετοχή στο εξαγωγικό εμπόριο. Με τον κρατικό Προϋπολογισμό συνεχίζεται η ίδια πολιτική, αφού δεν προβλέπεται η ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, απεναντίας ενισχύει τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Η ετήσια έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος για

το 1999 αναφέρει ότι οι μικρές επιχειρήσεις είχαν αύξηση 3,2%, οι μεσαίες επιχειρήσεις 26,4% και οι μεγάλες πάνω από 33%. Η δήθεν, λοιπόν, ελεύθερη αγορά σημαίνει επικράτηση των μεγάλων επιχειρήσεων και ιδίως των πολυεθνικών και λουκέτο για δεκάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Ο δε ισχυρισμός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ενισχύει με προγράμματα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν ισχύει για τη χώρα μας, αφού το 90% των μικρών, αλλά και πολλών μεσαίων επιχειρήσεων, τίθενται εκτός των προγραμμάτων, λόγω των κριτηρίων του τζίρου και της απασχόλησης που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας υποστηρίζει ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις μπορούν να αναπτυχθούν και να αντιμετωπίσουν την επιθετικότητα του μεγάλου κεφαλαίου μόνο με την ανάπτυξη των συνεταιρισμών, τη χάραξη και την εφαρμογή κλαδικών πολιτικών και τη στήριξη μέσα από το χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση θέλει να πείσει ότι παράγει κοινωνικό έργο και ότι έχει στόχο την εκπλήρωση των κοινωνικών αναγκών του λαού και μάλιστα υπόσχεται ακόμα μεγαλύτερες κοινωνικές δαπάνες τώρα που δεν ζούμε με δανεικά.

Θριαμβολογεί για μια ακόμα φορά η Κυβέρνηση, θέλοντας να παρουσιάσει το άσπρο - μαύρο. Αναφέρω συγκεκριμένα. Το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης που περιλαμβάνει, όπως γνωρίζουμε όλοι και το χρέος των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά δεν περιλαμβάνει όμως τα εξοπλιστικά προγράμματα, το 1998 ήταν 41.558 δισεκατομμύρια δραχμές, ενώ το 2001 έχει ανέβει σε 49.040 δισεκατομμύρια δραχμές. Το δε χρέος της γενικής κυβέρνησης από 37.835 δισεκατομμύρια που ήταν το 1998 προϋπολογίζεται για το 2001 σε 43.694 δισεκατομμύρια δραχμές.

Μπορεί, λοιπόν, ως ποσοστό επί του Α.Ε.Π. να έχει μειώσει, αν και η αύξηση του 5% αμφισβητείται. Άλλωστε αυτό το είπε και σήμερα ο κύριος Υπουργός στη συνέντευξη που έδωσε για το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης. Είπε ότι μέχρι το 2004 η μέση αύξηση του Α.Ε.Π. προβλέπεται να είναι 5,3%.

Υπάρχει όμως και ένα εναλλακτικό σχέδιο -γιατί λόγω ύφεσης μπορεί να αντιμετωπίσουμε προβλήματα- που προβλέπει 4,4%, όσο, δηλαδή, προβλέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλοι ηπεριαστικοί οργανισμοί, στους οποίους δίνει εμπιστοσύνη η Κυβέρνηση και δίνουν τα ίδια στοιχεία.

Μπορεί η Κυβέρνηση βέβαια να θεωρεί ως επιτυχία την επιμήκυνση του χρόνου πληρωμής, μεταθέτει όμως την αποπληρωμή σε περισσότερα χρόνια. Αυτό το γεγονός μπορεί να έχει στον επιμερισμό αποπληρωμής μείωση στην ετήσια ποσοστιαία καταβολή, όμως στο σύνολο η αποπληρωμή θα κοστίσει πολύ περισσότερο. Είναι μια από τις αλχημείες που κάνει η Κυβέρνηση.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συναδελφοί, με δανεικά ζούσαμε και με δανεικά ζούμε. Αυτά τα δανεικά μόνιμα τα φορτώνονται με την πολιτική της Κυβέρνησης στα λαϊκά στρώματα. Αυτή είναι η σκληρή πολιτική πραγματικότητα. Κερδισμένοι απ' αυτόν τον δανεισμό βγαίνουν οι τραπεζίτες, το μεγάλο κεφάλαιο που κερδίζει τεράστια χρηματικά ποσά από τους τόκους, με τους οποίους δανείζουν το δημόσιο.

Σ' αυτό το σημείο πρέπει να αναφερθεί και ο ρόλος του χρηματιστηρίου. Είναι γνωστό ότι οι ντόπιοι και ξένοι επενδυτές έχουν αντλήσει τεράστια χρηματικά ποσά, τρισεκατομμύρια, με τα οποία ύστερα δανείζουν το κράτος και μάλιστα με υψηλά επιτόκια.

Καταλαβαίνει λοιπόν ο λαός, ποιος ευνοείται από τη λειτουργία του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθήνας. Αυτό έχει άλλωστε αποδειχτεί και από την ίδια τη ζωή.

Ο Υπουργός και πολλοί άλλοι στην Κυβέρνηση έλεγαν ότι φταίει ορισμένοι που προπαγανδίζουν. Είναι τα γνωστά "πουλάκια" που λέμε. Αλλά εδώ υπήρχαν οι βασικοί κράχτες για το χρηματιστήριο μέσα στην ίδια την Κυβέρνηση. Είναι η ίδια η Κυβέρνηση που με ευθύνη της καταλήστεψε τη λαϊκή αποταμίευση, κατεβάζοντας τα επιτόκια καταθέσεων, για να πάρει από εκεί ο μικροκαταθέτης τις καταθέσεις μιας ζωής και να τις παίξει στο χρηματιστήριο, ελπίζοντας σε ένα καλύτερο αύριο, όπως

μας είπε και η Κυβέρνηση σε πολλά νομοσχέδια. Βέβαια, παρατηρούμε τώρα ότι παίζουν τον Πόντιο Πιλάτο.

Δικαιώνεται, λοιπόν, η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ότι το χρηματιστήριο είναι μηχανισμός που λειτουργεί προς όφελος του κεφαλαίου, καταληστεύοντας τις λαϊκές αποταμίεύσεις. Εξάλλου, πρόσφατα η Κυβέρνηση έδωσε ένα νέο προνόμιο προς το μεγάλο κεφάλαιο, μειώνοντας το φόρο τζίρου μέσα στο χρηματιστήριο. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση, που την άνοιξη είχε ανεβάσει το φόρο, η ίδια, κάτω από τις πιέσεις του μεγάλου κεφαλαίου, τον έχει κατεβάσει, βλέπουμε λοιπόν, ποιους εκπροσωπεί η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εντελώς αστήρικτοι οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης ότι δήθεν στον Προϋπολογισμό του 2001 δόθηκε μεγάλη προτεραιότητα στις δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα για παιδεία, υγεία, απασχόληση και γενικά για ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Στην πραγματικότητα οι δαπάνες που προβλέπει ο Προϋπολογισμός του 2001 για την κάλυψη των αναγκών της υγείας, της πρόνοιας, της παιδείας, του πολιτισμού, του αθλητισμού, είναι εντελώς ανεπαρκείς. Πρόκειται για μια εκτίμηση που προκύπτει από τα ίδια τα στοιχεία του Προϋπολογισμού.

Τα προβλήματα της δημόσιας παιδείας, τα οποία διαρκώς εντείνονται λόγω της χρόνιας κρατικής υποχρηματοδότησης, ουσιαστικά αντιμετωπίζονται με τον περιορισμό των σχετικών αναγκών. Η μέθοδος είναι απλούστατη. Όποια ανεπαρκή κονδύλια προβλέπει ο νέος Προϋπολογισμός, ουσιαστικά χρηματοδοτούν και στηρίζουν τη διαβόητη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία κυριολεκτικά πετά έξω από το σχολικό σύστημα δεκάδες χιλιάδες μαθητών, κυρίως από λαϊκές οικογένειες και προσαρμόζει το όλο σύστημα στις ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου για ευέλικτο και χωρίς απαιτήσεις εργατικό δυναμικό.

Τα κενά καλύπτονται από την ιδιωτική εκπαίδευση και την παραπαιδεία. Γνωρίζει βέβαια καλύτερα από όλους μας η λαϊκή οικογένεια τι δαπανά από τον οικογενειακό προϋπολογισμό για φροντιστήρια, ξένες γλώσσες κλπ. Αυτός άλλωστε είναι και ο στόχος της Κυβέρνησης, να παραδώσει τον τομέα της μόρφωσης στις κερδοσκοπικές ορέξεις του κεφαλαίου. Το δημόσιο Εθνικό Σύστημα Υγείας ξεθεμελιώνεται. Νοσοκομεία διαλύονται, άλλα που είναι έτοιμα δεν λειτουργούν. Είναι τεράστιες οι ελλείψεις του προσωπικού όλων των ειδικοτήτων και κατηγοριών, ενώ οι σχετικές πιστώσεις του Προϋπολογισμού είναι εντελώς ανεπαρκείς. Τα νέα εξάλλου κυβερνητικά μέτρα για την υγεία αποσκοπούν στο να λειτουργούν τα νοσοκομεία με χρηματοδότηση από ίδιους πόρους, δηλαδή, από τα νοσήλια τα οποία πληρώνουν οι πολίτες και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Το κατά τα άλλα δημόσιο Εθνικό Σύστημα Υγείας, χρηματοδοτείται από τους ασθενείς, αν βέβαια έχουν να πληρώσουν. Την ίδια ώρα τα ιδιωτικά μονοπωλιακά συγκροτήματα που δραστηριοποιούνται στο χώρο, κάνουν χρυσές δουλειές και γιγαντώνονται. Τα ίδια ισχύουν και για την πρόνοια. Βλέπουμε ότι κάνει δήθεν κοινωνική πολιτική, αλλά από έναν πίνακα που θα καταθέσω, οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας δεν είναι κρατικές δαπάνες κατά κύριο λόγο, αφού αυτές αποτελούν το λιγότερο από 25% του συνόλου. Το κύριο μέρος της δαπάνης, δηλαδή 75% το καταβάλουν οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή προέρχονται από τα χρήματα των εργαζομένων. Τα ίδια ακριβώς ισχύουν για τον πολιτισμό και για τον αθλητισμό. Προσφέρονται στην ιδιωτική κερδοσκοπία. Οι κάθε λογής χορηγοί, δηλαδή, τα μονοπωλιακά συγκροτήματα αναλαμβάνουν το πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας. Να σημειώσουμε μάλιστα εδώ, ότι σε σχέση με την Ολυμπιάδα παραδίδεται στην κερδοσκοπική επιχειρηματική δραστηριότητα των ιδιωτών, οι οποίοι ξεκοκαλίζουν κυριολεκτικά τα τεράστια ποσά από την πίτα των έργων στην Ολυμπιάδα. Σε αυτήν την πολιτική της η Κυβέρνηση, εκτός από το δημόσιο τομέα που κατά τα άλλα τον συκοφαντεί, χρησιμοποιεί και την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η έλλειψη επαρκούς χρηματοδότησης, η παρακράτηση πόρων που οφείλει να αποδώσει η Κυβέρνηση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αποδεικνύει ότι ούτε περιφερειακή πολιτική ασκεί, ούτε την αποκέντρωση επιδιώκει. Απεναντίας, ασκεί έναν ασφυκτικό έλεγχο μέσω του γενικού γραμματέα της περιφέρειας για

σωστή υλοποίηση των αποφάσεών της και μεταφορά αρμοδιοτήτων, δίδως τους αναγκαίους πόρους.

Σε αυτά τα πλαίσια η πρωτοβάθμια Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση χρησιμοποιούνται σαν μέσο διοχέτευσης και εφαρμογής της αντιλαϊκής πολιτικής, των ιδιωτικοποιήσεων της πρόσθετης φορολογίας, αλλά και σαν όργανο κυρίως διαμόρφωσης συνειδήσεων και υποταγής σε αυτήν την πολιτική.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος η αιρετή Τοπική Αυτοδιοίκηση πρώτου, δευτέρου και τρίτου βαθμού πρέπει να είναι εργαλείο ανάπτυξης με αρμοδιότητες και πόρους στα πλαίσια μιας άλλης αναπτυξιακής πολιτικής που έχει ανάγκη η χώρα. Και σήμερα όμως κάτω από προϋποθέσεις, παρά το συγκεκριμένο ασφυκτικό πλαίσιο, η αυτοδιοίκηση μπορεί και πρέπει να προβάλλει το διεκδικητικό της χαρακτήρα, προκειμένου να υπερασπίσει το ρόλο της και τα λαϊκά συμφέροντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο Προϋπολογισμός δεν είναι ένα οικονομικό λογιστικό ζήτημα, αλλά βαθιά πολιτικό και η θέση που παίρνει η κάθε δύναμη έχει να κάνει με την πολιτική επιλογή στο κεντρικό ζήτημα, την υπεράσπιση των λαϊκών συμφερόντων ή των συμφερόντων του μονοπωλιακού κεφαλαίου;

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας χωρίς ενδοιασμούς, με ξεκάθαρη πολιτική πρόταση έχει ταχθεί από την ημέρα της ίδρυσής του με τα λαϊκά συμφέροντα. Τάσσεται με την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα. Η όξυνση των προβλημάτων, οι αγώνες που αναπτύσσονται, μπορούν να συντελέσουν στη δημιουργία συσπειρώσεων, στη δημιουργία κοινωνικού αλλά και πολιτικού μετώπου σε αντιμονοπωλιακή αντιιμπεριαλιστική κατεύθυνση. Αυτή η κατεύθυνση είναι σε αντίθεση με την αντιλαϊκή πολιτική του μονόδρομου της ΟΝΕ, της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης με την οποία θέλουν να τρομοκρατήσουν τους λαούς, για να μην αναζητήσουν τον άλλο δρόμο ανάπτυξης, ανάπτυξη που μπορεί να εφαρμόσει μια λαϊκή εξουσία μέσα από τη λαϊκή οικονομία.

Η χώρα μας έχει προϋποθέσεις να διαμορφώσει και να αναπτύξει τη λαϊκή οικονομία. Με το λαό σε δράση, με την εμπειρία, τη γνώση, τη δεξιότητα των εργαζομένων και το ικανό επισημονικό προσωπικό μπορεί να αλλάξει τη ρότα. Προϋπόθεση για μια τέτοια πορεία είναι οι πλουτοπαραγωγικές πηγές της και τα βασικά μέσα παραγωγής, να περάσουν στην ιδιοκτησία της κοινωνίας, να μπουν στην υπηρεσία της λαϊκής οικονομίας, που στόχο θα έχει την ευημερία του λαού σε αντίθεση με τη σημερινή οικονομία που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Αναπόσπαστο στοιχείο αποτελεί η διαμόρφωση ενός κεντρικού πανεθνικού οικονομικού μηχανισμού με ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων που θα διευθύνει και αξιοποιεί τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους και θα ασκεί κοινωνικό και εργατικό έλεγχο. Ο σχεδιασμός αυτός θα περιλαμβάνει πολιτική προσαρμοσμένη σε περιφερειακό κλαδικό, διακλαδικό επίπεδο, την ισορροπη ανάπτυξη των περιφερειών της χώρας. Δίπλα στον κρατικό τομέα, λαϊκό τομέα θα διαμορφώνεται ο συναπτεριστικός αγροτικός τομέας στην αγροτική παραγωγή και στον κλάδο μεταποίησης. Θα διεκδικεί την ανάπτυξη διεθνών οικονομικών σχέσεων της χώρας με διμερείς πολυμερείς περιφερειακές συνεργασίες, αλλά και ευρύτερα ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Με αμοιβαίο όφελος χωρίς ηγεμονισμούς.

Η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είναι ζωτικής σημασίας για τη χώρα και το λαό. Είμαστε αισιόδοξοι. Οι πηγές αντιστάσεων υπάρχουν και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για τη δημιουργία αυτού του μετώπου. Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο γενικός εισηγητής του ΚΚΕ κ. Τζέκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο γενικός εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνω ότι είναι λίγο βαρετό να μιλάει κανείς ως τέταρτος γενικός εισηγητής. Δεν θέλω να σας κρύψω ότι αισθάνομαι και μία δυσκολία σε αυτόν το ρόλο ακούγοντας κατ'αρχάς τη γενική εισηγήτρια από την πλευρά του κυβερνητικού κόμματος καθώς και με άλλους όρους το γενικό εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Διότι ακούγοντας τη γενική εισηγήτρια του κυβερνητικού κόμματος αισθάνθηκα ότι ζω σε μια άλλη χώρα και όχι στην Ελλάδα, στην Ελλάδα που έχει ανεργία με ύψος ρεκόρ, νέα φτώχεια εκτεταμένη και τεράστιες κοινωνικές ανισότητες.

Επίσης ακούγοντας τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης νόμισα ότι ζω στη δεκαετία του '80, διότι πολύ φοβούμαι ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν έχει αντιληφθεί ότι το μεταλλαγμένο σημερινό κυβερνητικό κόμμα ακολουθεί μία πολιτική φιλελεύθερη, νεοφιλελεύθερη. Αντιγράφει το δικό σας πρόγραμμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Προσπαθεί ανεπιτυχώς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και το προωθεί αρκετά αποτελεσματικά, κύριε επίτιμε της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δυστυχώς όχι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διότι και εσείς επιχειρήσατε να το κάνετε, αλλά δεν μπορέσατε. Και ερχόμαστε στο 2000 να γίνονται οι ιδιωτικοποιήσεις που όταν εσείς τις αποφασίζατε η κυβέρνηση σας έπεφτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα το πω ευθέως και εξ αρχής, δυστυχώς συζητάμε για ένα μίζερο και άχρωμο Προϋπολογισμό στα χνάρια των προϋπολογισμών των τελευταίων ετών. Έναν Προϋπολογισμό που όμοια με τους προηγούμενους δεν διαθέτει τίποτα το καινούριο. Καμιά πρωτυπία, καμιά καινοτομία. Και το κυριότερο δεν διαθέτει καμιά ουσιαστική κοινωνική και αναπτυξιακή πνοή. Έναν Προϋπολογισμό τέλος όμοιο των νεοφιλελεύθερων μυθοπλασιών και προσαρμοσμένο δυστυχώς στις χειρότερες εκδοχές των αγοραίων κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Προϋπολογισμός του 2001, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο πρώτος που θα υλοποιηθεί με την Ελλάδα εντός του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος. Η Κυβέρνηση είχε διακηρύξει και μάλιστα προεκλογικά ότι στη μεταΟΝΕ περίοδο θα τερματισθεί η μονόπλευρη λιτότητα. Θα ανοίξουν νέοι δρόμοι αναδιανομής του πλούτου, ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, μέριμνα για την ποιότητα της ζωής και θα δοθεί κεντρικό βάρος στην πραγματική σύγκλιση και την ανάπτυξη. Δυστυχώς ενέπαιξε προεκλογικά τον ελληνικό λαό. Ο Προϋπολογισμός που κατέθεσε για το 2001 διαψεύδει παταγωδώς όλες αυτές τις υποσχέσεις. Είναι μία από τα ίδια και ακολουθεί την πεπατημένη των προηγούμενων. Έτσι ως αποτέλεσμα του Προϋπολογισμού που κατέθεσε η Κυβέρνηση, αλλά και της γενικότερης οικονομικής πολιτικής που ακολουθεί θα διευρυνθούν περαιτέρω οι εκρηκτικές κοινωνικές ανισότητες στη χώρα μας. Θα διογκωθεί το ήδη τραγικό φαινόμενο της νέας φτώχειας, θα εξακολουθήσει να κινείται σε υψηλά επίπεδα, αν όχι και σε υψηλότερα η ανεργία που αποτελεί το υπ'αριθμόν ένα κοινωνικό πρόβλημα της χώρας. Θα συνεχιστεί η μονομερής συμπίεση των εισοδημάτων από μισθούς και συντάξεις. Θα αυξηθούν οι πιέσεις σε βάρος του αγροτικού και επαγγελματιοτεχνικού κόσμου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Νέα υποβάθμιση θα γνωρίσουν οι κοινωνικές δαπάνες. Θα παραμείνουν άλυτα τα πραγματικά διαρθρωτικά αναπτυξιακά προβλήματα της χώρας. Άλλο θα παραμείνει το πρόβλημα της πραγματικής σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που θα έχει ακόμα πιο μελανές επιπτώσεις για την οικονομική πορεία της χώρας μας λόγω του ότι θα είμαστε μέσα στο ενιαίο νόμισμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μια φορά καλούμαστε να συζητήσουμε στη Βουλή τον προϋπολογισμό με τον ίδιο τυπικό τρόπο που έχουν συζητηθεί και οι προηγούμενοι προϋ-

πολογισμοί. Δυστυχώς για άλλη μια φορά έχουμε ενώπιόν μας έναν προϋπολογισμό χαώδη και δαιδαλώδη, πολύπλοκο, μυστικοπαθή και κρυψίνου, τον οποίο ουδείς μπορεί να αναγνώσει και να κατανοήσει το σύνολό του, παρά μόνο οι κατασκευαστές του στο Υπουργείο Οικονομικών.

Η εντύπωση που για άλλη μια χρονιά προκύπτει, είναι ότι ο προϋπολογισμός συντάσσεται με αυτόν το δαιδαλώδη και γεμάτο γρίφους τρόπο, απλά και μόνο για να κρύψει τα πραγματικά δεδομένα από την κοινή θέα και να συσκοτίσει τα μεγέθη του. Ακόμα χειρότερο όμως είναι ότι η Κυβέρνηση μας έφερε για άλλη μια φορά έναν Προϋπολογισμό ο οποίος στην πράξη δεν είναι δυνατό να τροποποιηθεί σε κανένα από τα σημεία του. Τι νόημα τότε έχει η συζήτησή του; Τι νόημα έχει μια συζήτηση στη Βουλή όταν η Κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη στην πράξη να αποδεχτεί καμιά αλλαγή, καμιά υπόδειξη, καμιά τροποποίηση ακόμα και αν προέρχεται από τους Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος οι οποίοι καλούνται να υπερψηφίσουν τον Προϋπολογισμό συνδέοντας αυτήν την υπερψήφιση με ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, όπως άκουσα να λέει ο Πρωθυπουργός πριν από μερικές μέρες;

Θα ήθελα να προσθέσω και κάτι ακόμα. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας παρουσίασε σήμερα σε συνέντευξη Τύπου το πρόγραμμα σταθερότητας που θα κατατεθεί προς έγκριση στο ECOFIN. Σε αυτό το πρόγραμμα εντάσσεται και ο Προϋπολογισμός του 2001. Η Βουλή όμως δεν γνωρίζει απολύτως τίποτα γι' αυτό το πρόγραμμα. Το ακούσαμε σήμερα μαζί με τους δημοσιογράφους. Τι δείχνει αυτό το πράγμα; Καταδεικνύει αυτό που είπα, δηλαδή, την πλήρη υποβάθμιση της Βουλής, την πλήρη υποβάθμιση των αντιπροσωπευτικών θεσμών στην εποχή μας, τον απόλυτα αντιδημοκρατικό τρόπο με τον οποίο καθορίζονται οι γενικές κατευθύνσεις της οικονομικής πολιτικής σας. Αυτές οι γενικές κατευθύνσεις και μάλιστα για τετραετία, θα συζητηθούν και θα επικυρωθούν στο ΕΚΟΦΙΝ. Η ελληνική Βουλή δεν μπορεί να τις συζητήσει; Δεν μπορεί να τις συζητήσει έστω η αρμόδια επιτροπή; Έστω να εμφανίσετε αυτό το πρόγραμμα ώστε να μην το μάθουμε από τους δημοσιογράφους;

Αλλά η ελληνική Βουλή παραμένει στην άκρη, δυστυχώς στο περιθώριο από τη νέα δήθεν εκσυγχρονιστική αντίληψη.

Κύριοι συνάδελφοι, ο τρόπος που συζητάμε και εγκρίνουμε τον Προϋπολογισμό, αλλά και ο τρόπος με τον οποίο στη συνέχεια αυτός ο Προϋπολογισμός υλοποιείται το μόνο που επιτυγχάνει είναι να δείχνει, όπως είπα και προηγουμένως πόσο υποβαθμίζεται η δημοκρατία μας και να επιδεινώνει επίσης το πελώριο δημοκρατικό έλλειμμα που υπάρχει στη δημοσιονομική διαχείριση της χώρας.

Για άλλη μια φορά υπογραμμίζουμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι όλη η διαδικασία διαμόρφωσης, συζήτησης, έγκρισης και εκτέλεσης του Προϋπολογισμού πρέπει να αλλάξει και να αλλάξει ριζικά. Ο Προϋπολογισμός ως σχέδιο πρέπει να κατατίθεται πριν από μήνες στη Βουλή, ώστε η Βουλή να μπορεί να τον συζητά και να τον συνδιαμορφώνει σε συνεργασία με τους κοινωνικούς φορείς, τόσο στο σύνολό του όσο και στα επιμέρους κονδύλιά του μέσω των αρμόδιων επιτροπών. Έτσι ο Προϋπολογισμός που θα φθάσει σε μια γενικευμένη συζήτηση σ' αυτήν την Αίθουσα θα είναι το καταστάλαγμα μιας πλούσιας δημοκρατικής διαδικασίας, διαλόγου και σύνθεσης.

Κατά τον ίδιο τρόπο ο προϋπολογισμός που θα διαμορφώνεται με αυτήν τη δημοκρατική διαδικασία πρέπει να παρακολουθείται στην εκτέλεσή του σε όλη τη διάρκεια του έτους τόσο από τη Βουλή, όσο και από τις αρμόδιες επιτροπές.

Γιατί όμως η Κυβέρνηση κωφεύει απέναντι σ' αυτές τις προτάσεις; Γιατί θέλει να συντηρεί αυτήν τη μυστικοπάθεια και την αδιαφάνεια στη διαμόρφωση και εκτέλεση του Προϋπολογισμού;

Ο κύριος Υφυπουργός, που μας κάνει την τιμή να παρευρίσκεται στην ομιλία μας, αναγνώρισε το πρόβλημα στην αρμόδια επιτροπή και μας είπε ότι θα ζητήσει διακομματική επιτροπή, έτσι ώστε να επεξεργαστεί ένα νέο τρόπο διαμόρφωσης και συζήτησης του Προϋπολογισμού.

Κύριε Υπουργέ, προς τιμήν σας, οι δηλώσεις σας είναι καλές. Είμαστε, όμως, υποχρεωμένοι να σας πούμε ότι ανάλογες δη-

λώσεις στο παρελθόν έχουν κάνει και οι προκάτοχοί σας. Και ο ίδιος ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ανάλογες δηλώσεις έκανε πέρυσι και όμως δεν έγινε τίποτε. Οι δηλώσεις ξεχάστηκαν. Ακολουθούμε και φέτος την ίδια πεπατημένη.

Εγώ δεν θέλω να αμφισβητήσω κατά κανένα τρόπο την αξιοπιστία σας. Γι' αυτό εύχομαι να μη μείνουν στα χαρτιά αυτές οι δεσμεύσεις σας στην αρμόδια επιτροπή. Αλλά δεν μπορώ να μην υπογραμμίσω ότι η διαφάνεια στη δημοσιονομική διαχείριση σκοντάφτει σ' αυτήν τη χώρα και σκοντάφτει σε μεγάλα εμποδία.

Το πρώτο και κύριο είναι ότι η διαφάνεια στην κατάρτιση και εκτέλεση του Προϋπολογισμού έρχεται σε αντίθεση με το πρόνομο της εκάστοτε κυβέρνησης να χρησιμοποιεί τον Προϋπολογισμό προκειμένου να ασκεί επιλεκτικές πελατειακές πολιτικές, να εξωραίζει λογιστικά την κοινωνική πραγματικότητα, να επιδιώκει σε κάθε είδους μηχανεύσεις και πλασματικές ταχυδακτυλουργίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν τα αναφέρω αυτά τυχαία, διότι αυτός ο Προϋπολογισμός που συζητάμε έχει ένα γνώρισμα. Την αμφίβολη αξιοπιστία η οποία αγγίζει τα όρια της πλασματικότητας. Η Κυβέρνηση και το οικονομικό επιτελείο θριαμβολογούν, διότι πρώτη φορά, μετά από πολλά χρόνια απ' ό,τι μας λένε, καταθέτουν έναν Προϋπολογισμό ο οποίος προβλέπεται να εμφανίσει πλεόνασμα της τάξης των διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων και χρέος για την ελληνική Κυβέρνηση λιγότερο από το ΑΕΠ.

Υπάρχει, όμως, πλεόνασμα στον Προϋπολογισμό ή πλεόνασμα υπεραισιοδοξίας και προπαγάνδας;

Κατ' αρχάς θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι η συζήτηση για έλλειμμα ή πλεόνασμα έχει τεχνητή σημασία σε μια χώρα σαν τη δική μας που το δημόσιο χρέος της προβλέπεται επίσημα για το 2001 να φθάσει τα σαράντα εννιά τρισεκατομμύρια δραχμές. Όπως είναι η ειρωνεία να θριαμβολογεί η Κυβέρνηση για πλεόνασμα σε έναν Προϋπολογισμό στον οποίο θέτει υπό αυστηρή συγκράτηση και αυστηρό περιορισμό θεμελιώδεις δαπάνες, όπως οι δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την έρευνα κλπ., από τις οποίες εξαρτάται η τύχη της χώρας μας.

Πέραν αυτών όμως ο πλεονασματικός Προϋπολογισμός στηρίζεται σε τρεις βασικές υποθέσεις. Σε μια αύξηση το 2001 στο ΑΕΠ κατά 5%, σε ένα προς ένα ισοτιμία δολαρίου ευρώ και σε είκοσι έξι δολάρια την τιμή του βαρελιού μπρεντ.

Εύχομαι να επιβεβαιωθούν αυτές οι προβλέψεις σας. Το εύχομαι ειλικρινά γιατί θα είναι για το καλό της χώρας. Αλλά νομίζω ότι ορισμένες τουλάχιστον απ' αυτές είναι αισιόδοξες ή και υπεραισιόδοξες. Εκτός αυτών όμως πλεόνασμα στον Προϋπολογισμό μπορεί να μην υπάρξει. Υπάρχει όμως σίγουρα πλεόνασμα δημιουργικής λογιστικής και παραπλανητικών τεχνασμάτων που προκαλούν δυστυχώς τη νοημοσύνη μας.

Πρώτον, η Κυβέρνηση στο πλαίσιο της δημιουργικής λογιστικής εμφανίζει αυθαίρετα επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις στις ΔΕΚΟ και λοιπές επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα ύψους εξακοσίων τριάντα δισεκατομμυρίων δραχμών ως κεφαλαιακές μεταβιβάσεις για συμμετοχή στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου αυτών των επιχειρήσεων. Με αυτόν τον αυθαίρετο επί της ουσίας τρόπο μειώνετε τεχνητά το έλλειμμα, όπως μειώνετε τεχνητά το έλλειμμα με την εξαίρεση του ποσού είκοσι δισεκατομμυρίων δραχμών, πενιχρού κατά τα άλλα, που πρόκειται να δοθεί στους σεισμοπαθείς. Και το ερώτημα είναι γιατί το κάνει αυτό η Κυβέρνηση; Γιατί επιχειρεί με αυτόν τον τρόπο να εμφανίσει πλεόνασμα;

Δεύτερον, η Κυβέρνηση έσπευσε στην έκδοση προμετόχων και ευρωπρομετόχων που αφαιρούν μελλοντικές εισπράξεις του δημοσίου από ιδιωτικοποιήσεις. Προχώρησε επίσης στην υλοποίηση προσόδων ύψους τετρακοσίων ογδόντα δισεκατομμυρίων δραχμών για μελλοντικές εισπράξεις του δημοσίου από τα κέρδη των κρατικών λαχείων και του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων. Οι προεισπράξεις αυτές του δημοσίου που γίνονται με επαχθείς όρους, ενώ μειώνουν το χρέος και κατ' επέκταση το έλλειμμα, δεν εμφανίζονται με το δημιουργικό τρόπο που γίνονται ως δανεισμός του δημοσίου, όπως πράγματι είναι.

Ελπίζω ο κύριος Υπουργός, να μας δώσει επ' αυτών εξηγή-

σεις. Και γιατί για εφήμερες εντυπώσεις υποθηκεύονται οι μελλοντικοί προϋπολογισμοί σε βάρος μάλιστα του δημοσίου συμφέροντος.

Τρίτον, ενώ το έλλειμμα του κρατικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να φθάσει τα οκτακόσια είκοσι πέντε δισεκατομμύρια, αιφνιδίως με ένα πλεόνασμα των δημόσιων οργανισμών της τάξης των χιλίων τριάντα πέντε δισεκατομμυρίων, αυτό το έλλειμμα του κρατικού Προϋπολογισμού μετατρέπεται σε πλεόνασμα της γενικής κυβέρνησης, της τάξης των διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων δραχμών ή 0,5% του ΑΕΠ.

Η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι όμως, παρ' όλο που τους το ζητήσαμε, δεν μας παρουσίασαν μέχρι τώρα κανένα πίνακα ή στοιχείο για το πώς προκύπτει. Μου στείλατε, κύριε Υπουργέ, και ευχαριστώ πολύ, έναν πίνακα, ο οποίος όμως είναι αυτός που περιέχεται μέσα στην εισηγητική έκθεση. Προφανώς δεν σας ζήτησα αυτό. Σας ζήτησα τον αναλυτικό πίνακα που να μας παρουσιάζεται το πλεόνασμα που έχει κάθε δημόσιος ή ασφαλιστικός οργανισμός και να αιτιολογείται αυτό το πλεόνασμα. Διότι προφανώς δεν είναι δυνατόν να μιλάτε για πραγματικά πλεονάσματα ασφαλιστικών οργανισμών, που εσείς λέτε ότι είναι χρεοκοπημένοι και προετοιμάζετε άκρως δυσμενείς για τους ασφαλισμένους αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα. Αυτά που εμφανίζονται ως πλεονάσματα, είναι λογιστικά, είναι τεχνητά, δεν είναι ταμειακά πλεονάσματα. Και σας ρωτώ: Αφού βάζετε τα πλεονάσματα των δημοσίων οργανισμών...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πιο συγκεκριμένα. Από πού τα βγάξετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γι' αυτό ρώτησα τον κύριο Υπουργό, να μας καταθέσει αναλυτικά τον πίνακα, όπου να φαίνεται το πλεόνασμα ενός εκάστου δημόσιου οργανισμού ή ασφαλιστικού φορέα. Νομίζω ότι θα το κάνει στην επόμενη συζήτηση στη Βουλή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Να δεχθούμε τη διακοπή του κυρίου Υπουργού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, αν μου αφαιρεθεί ο χρόνος, γιατί δεν θα προλάβω να ολοκληρώσω, ευχαρίστως να ακούσω τον κύριο Υπουργό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριοι συνάδελφοι, ο εκλεκτός ομιλών συνάδελφος, μου ζήτησε να του εξηγήσω πώς δημιουργείται για πρώτη φορά το πλεόνασμα των διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων (210.000.000.000) δραχμών. Και απαντώντας στην ερώτησή του αυτή, του απέστειλα ένα αναλυτικό σημείωμα. Είναι σήμερα η πρώτη φορά που ζητά να του προσκομίσω τα πλεονάσματα ή τα ελλείμματα των οργανισμών του δημόσιου τομέα. Θα τα ζητήσω από το αρμόδιο Υπουργείο και θα σας τα δώσω σε επόμενη συνεδρίαση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λοιπόν, ήταν σαφές το αίτημα που είχε υποβληθεί, μπορεί να μην το κατανοήσατε σωστά ή εγώ να μην το εξήγησα σωστά. Ευχαριστώ πολύ που θα δώσετε στη Βουλή αναλυτικό πίνακα κατά δημόσιου οργανισμού και ασφαλιστικού φορέα, τι πλεόνασμα έχει. Και δίπλα, παρακαλώ, αν είναι δυνατόν, να μας λέτε και τα αντίστοιχα χρέη του ασφαλιστικού οργανισμού ή του δημόσιου οργανισμού, για να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται. Διότι, ενώ τα πλεονάσματα τα εντάσσετε στη γενική κυβέρνηση, προκειμένου να μειώσετε το έλλειμμά της, δεν προσθέτετε προφανώς τα χρέη αυτών των ασφαλιστικών και δημόσιων οργανισμών. Και σας ρωτώ: Αυτά δεν είναι χρέη της γενικής κυβέρνησης;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι αφανές έλλειμμα. Αυτά δεν περνούν πουθενά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τέταρτο, ενώ το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης προβλέπεται να κινηθεί το 2001 πάνω από 49 τρισεκατομμύρια, αιφνιδίως ξανά η Κυβέρνηση εμφανίζει ένα θετικό ισοζύγιο στο ενδοκυβερνητικό χρέος της τάξης των 5,3 τρισεκατομμυρίων μειώνοντας έτσι το χρέος της γενικής κυβέρνησης στα 43,7 τρισεκατομμύρια ή στο 98,9% του προβλεπόμενου για το 2001 Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Πάλι κανένα αναλυτικό πίνακα στοιχείων δεν έχει δοθεί για το ενδοκυβερνητικό χρέος και πώς κατανέμεται για κάθε δημόσιο οργανισμό ή ασφαλιστικό φορέα.

Δεν μας λείπει επίσης η Κυβέρνηση, αν στο χρέος της γενικής

κυβέρνησης συμπεριλαμβάνει και τα υπέρογκα δυσθεώρητα χρέη των δημόσιων αυτών οργανισμών. Γιατί δεν συμπεριλαμβάνονται αυτά τα χρέη; Τις προάλλες αναγνωρίσατε αφανές χρέος ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια δισεκατομμύρια (1.300.000.000.000) δραχμών προς το Ι.Κ.Α. Πού το γράφετε αυτό το χρέος στην κεντρική κυβέρνηση; Πουθενά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πουθενά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και το δίδετε με ομόλογα δεκαπενταετή, με επιτόκιο 2,%, πράγμα που σημαίνει ότι θα μείνει και αδιάθετο από το Ι.Κ.Α. -διότι κανείς δεν αγοράζει αυτού του είδους τα ομόλογα- όταν εσείς κάνετε προέσοδα με επιτόκιο της τάξης του 6% στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πέραν αυτών όμως θα ήθελα να σημειώσω ότι στον Προϋπολογισμό, όπως αναγνώρισε και ο κ. Δρυς δεν έχει εγγραφεί κονδύλι περίπου πενήντα έως ογδόντα δισεκατομμυρίων, που με βάση τον ν. 2773/99 θα έπρεπε να επιχορηγηθεί το 2001 το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η., προκειμένου να καλυφθεί το έλλειμμα του έναντι της ενσωματωμένης περιουσίας των εργαζομένων στη Δ.Ε.Η.

Από πού, λοιπόν, θα δοθούν αυτά τα χρήματα αν δεν τα γράφετε στον Προϋπολογισμό; Δεν θα τα δώσετε; Ασφαλώς θα τα δώσετε. Τότε γιατί δεν τα αναφέρετε ή τουλάχιστον γιατί δεν τα αναφέρετε στην εισηγητική έκθεση; Πώς είναι δυνατόν να εμφανίζετε πλεόνασμα διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων (210.000.000.000) δραχμών όταν ήδη πρέπει να καταβάλετε, χωρίς να το γράφετε, ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) δραχμές για το ταμείο ασφάλισης στη ΔΕΗ;

Τέλος πώς θα αναπληρωθούν έσοδα δεκάδων δισεκατομμυρίων που χάνει ο Προϋπολογισμός του 2001 με τα φορολογικά μέτρα που ανακοίνωσε ο κ. Παπαντωνίου μετά την κατάθεση του Προϋπολογισμού; Χαρακτηριστική είναι η μείωση από έξι σε τρία τοις χιλίοις του φόρου συναλλαγών στο χρηματιστήριο. Δεν θα μειωθούν εξ αυτού κατά δεκάδες δισεκατομμύρια τα φορολογικά έσοδα ή θα ισοφαριστούν με το τριπ που είδα στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ότι, δηλαδή, η μείωση κατά τρία τοις χιλίοις θα αυξήσει το τζίρο των συναλλαγών στο χρηματιστήριο; Αυτός ο τζίρος, κύριοι της Κυβέρνησης, μπορεί να αυξηθεί ή να μειωθεί, αλλά το μόνο που δεν θα τον επηρεάσει -ή τουλάχιστον δεν θα τον επηρεάσει καθοριστικά- είναι τα τρία τοις χιλίοις. Γι' αυτό να είστε βέβαιοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι με τον Προϋπολογισμό του 2001 προωθεί φορολογικές ελαφρύνσεις και προχωρεί σε φορολογική ανακούφιση των ασθενεστέρων. Απαντάμε απολύτως κατηγορηματικά: Δεν υπάρχει τίποτα πιο αναληθές απ'αυτούς τους προπαγανδιστικούς ισχυρισμούς. Τα συνολικά φορολογικά έσοδα που προβλέπει ο Προϋπολογισμός του 2001 ανέρχονται σε έντεκα τρισεκατομμύρια επτακόσια εξήντα εννιά δισεκατομμύρια (11.769.000.000.000) δραχμές αυξημένα σε σχέση με το 2000 κατά οκτακόσια εβδομήντα εννιά δισεκατομμύρια (879.000.000.000) δραχμές. Και αν προσθέσουμε την απώλεια φορολογικών εσόδων από την κατάργηση του ΕΦΤΕ το 2001 και τη μείωση του τέλους ταξινόμησης των Ι.Χ., τότε οι νέοι φόροι του Προϋπολογισμού προβλέπεται να ανέλθουν σε εννιάκόσια πενήντα δισεκατομμύρια (950.000.000.000) δραχμές. Κοντά στο ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δηλαδή. Και το απλό ερώτημα είναι: Λέτε ότι κάνετε φορολογικές ελαφρύνσεις. Ποιοι θα πληρώσουν αυτούς τους νέους φόρους που είναι κοντά στο ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000); Δεν θα τους πληρώσουν και πάλι τα μεσαία και αδύνατα λαϊκά εισοδήματα;

Ο Προϋπολογισμός του 2001 πιο συγκεκριμένα προβλέπει άμεσους φόρους τέσσερα τρισεκατομμύρια οκτακόσια εβδομήντα εννιά δισεκατομμύρια (4.879.000.000.000) αυξημένους σε σχέση με τις περσινές προβλέψεις κατά 7,8% και έμμεσους φόρους 6,890 τρισεκατομμύρια αυξημένους σε σχέση με το 2000 κατά 8,3%. Μια παρατήρηση εδώ είναι ότι για το 2001 σύμφωνα με τις προβλέψεις σας γίνεται πιο δυσμενής σε βάρος των έμμεσων η σχέση έμμεσων και άμεσων φόρων. Είχε βελτιωθεί κάπως τα τελευταία χρόνια. Εσείς ανακόπτετε αυτήν τη βελτίωση και πολύ φοβάμαι ότι ακολουθείτε αντίστροφη τάση όταν ξέρετε ότι η απόσταση που μας χωρίζει στη σχετική αναλογία εί-

ναι χαώδης από την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου είναι πενήντα προς πενήντα. Και αυτό είναι ένα βασικό στοιχείο που δείχνει πόσο επαχθές και αντιλαϊκό είναι αυτό το φορολογικό σύστημα που έχουμε στη χώρα μας.

Από πού κι ως πού, λοιπόν, μιλάει η Κυβέρνηση για φορολογική ελάφρυνση των ασθενεστέρων μάλιστα με νέους έμμεσους φόρους που θα αυξηθούν κατά 8,7% και θα ανέλθουν περίπου στα επτά τρισεκατομμύρια δραχμές; Και ποιοι θα πληρώσουν μάλιστα αυτούς τους φόρους; Θα τους πληρώσουν πάλι τα λαϊκά εισοδήματα όταν φέτος ακολουθείτε για άλλη μια χρονιά -και πολύ φοβούμαι και στις επόμενες- πολιτική εισοδηματικής λιτότητας.

Πέραν όμως αυτών ελαφρύνσεις προς τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα δεν υπάρχουν ούτε στην άμεση φορολογία. Οι λεγόμενες ελαφρύνσεις που ψήφισε η Κυβέρνηση με τον πρόσφατο φορολογικό νόμο του Δεκεμβρίου κατ' αρχάς δεν ισχύουν για τα εισοδήματα του 2000 που θα φορολογηθούν το 2001 και άρα θα συμπεριληφθούν στον Προϋπολογισμό του 2002. Φορολογικές ελαφρύνσεις όπως τις λέτε εσείς για το 2000 και για τα εισοδήματα του 2000 δεν υπάρχουν.

Εκτός αυτού όμως ελαφρύνσεις για τα ασθενέστερα στρώματα ακόμα κι έτσι δεν βρίσκονται στις φορολογικές διατάξεις που ψήφισε η Κυβέρνηση. Είναι μήπως, κύριοι της Κυβέρνησης, φορολογική ελάφρυνση προς τους ασθενέστερους η μείωση κατά 5% σε δύο δόσεις από 40% σε 35% του συντελεστή φορολόγησης των ετήσιων εισοδημάτων για εισοδήματα πάνω από δεκαεπτά εκατομμύρια (17.000.000) δραχμές; Έχετε δει πολλούς από τα λαϊκά στρώματα που να έχουν ετήσιο εισόδημα πάνω από δεκαεπτά εκατομμύρια (17.000.000) δραχμές το χρόνο; Είναι φορολογική ελάφρυνση των ασθενεστέρων η μείωση κατά 5% σε δύο έτη του συντελεστή φορολόγησης των ανώνυμων μη εισηγμένων στο χρηματιστήριο εταιρειών;

Έχετε δει πολλούς από τα λαϊκά στρώματα να έχουν ανώνυμες εταιρείες και επομένως να διευκολύνονται με αυτές τις φορολογικές διατάξεις; Δυστυχώς, όμως, αυτή είναι η πολιτική σας. Κάνετε το μαύρο - άσπρο όταν μιλάτε για φορολογικές ελαφρύνσεις. Τις φορολογικές ελαφρύνσεις στα πιο πλούσια στρώματα της ελληνικής κοινωνίας τις εμφανίζετε σαν φορολογικές ελαφρύνσεις γενικώς. Και πολύ φοβούμαι ότι αυτήν την πολιτική φορολογικών παροχών προς τους έχοντες και κατέχοντες θα τη συνεχίσετε. Πολύ φοβούμαι ότι ίσως και μέσα στο 2001 θα μειώσετε περαιτέρω το φορολογικό συντελεστή για τις εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρείες από 35% είτε σε 30% σταδιακά, είτε και σε 25%. Και παρακαλώ, αν δεν είναι αυτό στη σκέψη σας, αν δεν το μελετάτε αυτό το μέτρο, να με διαψεύσετε.

Το μόνο ευνοϊκό μέτρο που υπάρχει για τα μεσαία και χαμηλά στρώματα -και πάλι αναφέρομαι όχι στα εισοδήματα του 2000, αλλά του 2001- είναι η κατά 5% τιμαριθμοποίηση των φορολογικών κλιμακίων και εφεξής κατά το δείκτη τιμών καταναλωτή.

Και αυτό, όμως, το μέτρο που έρχεται καθυστερημένα, όταν ο πληθωρισμός είναι σχετικά χαμηλός και που δεν συνοδεύεται από την απαραίτητη αναδιάρθρωση των φορολογικών κλιμακίων, δεν σημαίνει φορολογική ελάφρυνση για τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα. Διότι όπως είναι φανερό ακόμα και η τιμαριθμοποίηση που γίνεται με τους ιδανικότερους όρους, όχι αυτή χωρίς αναδιάρθρωση των φορολογικών κλιμακίων, δεν σημαίνει ποτέ φορολογική ελάφρυνση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Επιβάρυνση, αλλά μικρότερη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σημαίνει απλώς όχι περαιτέρω επιβάρυνση. Άλλο ελάφρυνση και άλλο περαιτέρω επιβάρυνση. Διότι μείωση της φορολογίας έχουμε να δούμε δεκαετίες για τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα σε αυτήν τη χώρα.

Με τον κουτσουρεμένο, όμως, τρόπο που κάνετε την τιμαριθμοποίηση, απλώς μειώνετε την περαιτέρω δεδομένη φορολογική επιβάρυνση. Δεν έχουμε ούτε καν συνέχιση του ίδιου επιπέδου φορολόγησης για τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα.

Και ενώ, λοιπόν, τα δύο επωφελητή για τα υψηλά εισοδήματα μέτρα κοστίζουν, σύμφωνα με το Γενικό Λογιστήριο του Κρά-

τους, εκατόν τριάντα επτά δισεκατομμύρια (137.000.000.000) δραχμές, το μέτρο για την τιμαριθμοποίηση έχει κόστος ενενήντα δισεκατομμύρια (90.000.000.000) δραχμές. Και ασφαλώς συμπεριλαμβάνει και τα υψηλά εισοδήματα. Έχουμε, δηλαδή, ένα ισοζύγιο εκατόν εξήντα έως εκατόν εβδομήντα περίπου δισεκατομμυρίων για τους έχοντες και κατέχοντες και εξήντα με εβδομήντα δισεκατομμύρια, λιγότερο από τα μισά, προς τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα, που έτσι κι αλλιώς θα πληρώσουν περισσότερους φόρους.

Αυτή είναι η σύγκριση και αυτή είναι η πραγματικότητα.

Για τα εισοδήματα του 2000 -για να έλθω τώρα στο 2000- το μόνο μέτρο που υπάρχει για τους μισθωτούς είναι η περιορισμένη κατά τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμές αύξηση του αφορολόγητου ορίου, από ένα εκατομμύριο εννιακόσιες χιλιάδες (1.900.000) σε δύο εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες (2.300.000) δραχμές. Παρά, όμως, αυτήν την αύξηση, τα μεσαία και αδύνατα στρώματα θα πληρώσουν το 2000, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, πολύ περισσότερους άμεσους φόρους.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα μιας μικρομεσαίας ε-τραμελούς οικογένειας με εισόδημα για παράδειγμα το 1999 έξι εκατομμύρια (6.000.000) δραχμές. Εάν τα εισοδήματα αυτής της οικογένειας αυξηθούν το 2000 κατά 3,5%, όσο περίπου ή και λιγότερο μπορεί από τον πληθωρισμό, τότε θα πληρώσει αυξημένους φόρους κατά 7,5%. Ιδού, λοιπόν, οι φορολογικές ε-λαφρύνσεις που διαφημίζετε! Πρόκειται για νέες φορολογικές επιβαρύνσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άλλο σημαντικότερο θέμα του Προϋπολογισμού είναι οι δαπάνες, το ύψος τους, η αποτελεσματικότητά τους, η ορθολογική τους διαχείριση, ο κοινωνικός και αναπτυξιακός προσανατολισμός τους. Η νεοφιλελεύθερη συνταγογραφία των καιρών μας υποδεικνύει τη μείωση γενικώς των κρατικών δαπανών και ιδιαίτερα τη μείωση των κοινωνικών δαπανών, τις οποίες περίπου θεωρεί περιττό και αντιπαραγωγικό βάρος. Δυστυχώς αυτήν την πολιτική ακολουθεί επί χρόνια η Κυβέρνηση και τη συνεχίζει και με αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Το δόγμα που συναινετικά υποστηρίζουν Κυβέρνηση και Νέα Δημοκρατία είναι πεντακάθαρο. Μειώνουμε γενικώς τις δαπάνες και ιδιαίτερα αυτές που έχουν κοινωνική και περιβαλλοντική διάσταση. Γι'αυτό και στον Προϋπολογισμό του 2001 οι δαπάνες γενικώς και ιδιαίτερα αυτές που κατευθύνονται σε κρίσιμους κοινωνικούς τομείς, είναι μειωμένες ως ποσοστό του ΑΕΠ, γιατί έτσι πρέπει να τις μετράμε.

Το δόγμα αυτό είναι κυριολεκτικά καταστροφικό για το μέλλον της χώρας, διότι οι δαπάνες του Προϋπολογισμού, παρά τα περί αντιθέτου θρυλούμενα, υστερούν ως σύνολο έναντι του μέσου όρου των ευρωπαϊκών χωρών.

Υστερούν επίσης στην ορθολογική και αποτελεσματική αξιοποίηση τους. Υστερούν επιπλέον στην κοινωνική και αναπτυξιακή τους διάσταση. Και η δαπάνη αυτή με όρους κοινωνικού και αναπτυξιακού αποτελέσματος γίνεται ακόμη πιο δραματική για τρεις πολύ συγκεκριμένους λόγους:

Πρώτον, διότι στις δαπάνες περιλαμβάνονται οι υπερόγκοι τόκοι του δημοσίου χρέους, που είναι πολύ υψηλότεροι σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προβλέπεται να ανέλθουν το 2001 στο 31,3% των δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού.

Δεύτερον, διότι οι δαπάνες για τη συντήρηση των Ενόπλων Δυνάμεων και τη χρηματοδότηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων είναι πολύ υψηλότερες από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με υπολογισμούς θα πρέπει να ανέλθουν στο 4% του ΑΕΠ -βάζω και κονδύλια που δεν τα βάζετε στα κονδύλια των Ενόπλων Δυνάμεων- πολύ πάνω από τις δαπάνες, είτε για την παιδεία είτε για την υγεία. Και το κυριότερο, οι δυσθεώρητες δαπάνες για εξοπλιστικά προγράμματα αποφασίζονται με αδιαφάνεια, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής, συχνά χωρίς διαγωνισμό και χωρίς συζήτηση στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή για τη σκοπιμότητα κάθε εξοπλιστικού προγράμματος.

Τρίτον, διότι εξαιτίας των πελατειακών και κομματικοκεντρικών πολιτικών των εκάστοτε κυβερνήσεων και της δικής σας έ-

χουμε εκτεταμένη αποδιάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης, που τη χαρακτηρίζουν η αναποτελεσματικότητα, η γραφειοκρατία, η δαιδαλώδης νομοθεσία, η διάχυτη διαφθορά. Αυτές οι νοσηρές καταστάσεις οδηγούν σε εκτεταμένη σπατάλη και ανορθολογική χρήση των δημοσίων δαπανών.

Γι'αυτούς τους τρεις λόγους, για τους οποίους ευθύνη έχουν όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις και η δική σας Κυβέρνηση, το πραγματικό λειτουργικό αντίκρισμα των δημοσίων δαπανών είναι μόνο κλάσμα του λογιστικού τους μεγέθους για τον πολίτη, την κοινωνική προστασία, την ανάπτυξη. Το γεγονός βέβαια αυτό αποτυπώνεται πολύ χαρακτηριστικά στις δαπάνες για την υγεία και την παιδεία, που για να μη σας κουράζω είναι κατώτερες φέτος σε σχέση με πέρσι ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Και ρωτώ: Έτσι θα αντιμετωπισθούν τα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης και οι εξαγγελίες του Υπουργείου Παιδείας με αυτού του είδους τις δαπάνες; Έτσι θα κάνει τη μεταρρύθμιση για την υγεία; Με αυτές τις δαπάνες του Προϋπολογισμού;

Πολύ φοβάμαι ότι την υγεία και την παιδεία κατ'αυτόν τον τρόπο τις οδηγείτε με μαθηματική ακρίβεια στην εμπορευματοποίηση και στα ιδιωτικά χέρια αυξάνοντας έτσι το κόστος ζωής για την ελληνική οικογένεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πολλές φορές και με ιδιαίτερη έμφαση στην προεκλογική περίοδο είχε διακηρύξει ότι στη μετά ΟΝΕ περίοδο το κύριο βάρος θα δοθεί στην αναδιανομή του πλούτου και άλλα τινά και πολύ ωραία. Δυστυχώς τίποτα απ'όλα αυτά δεν επιβεβαιώνεται τόσο με τον Προϋπολογισμό του 2001 όσο και με τη γενικότερη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Αντιθέτως, η μονομερής σκληρή λιτότητα για μισθούς και συντάξεις θα συνεχισθεί και το 2001. Και επιτρέψτε μου να πω ότι θα επεκταθεί κιόλας.

Στη χώρα μας την τελευταία δεκαπενταετία έχει γίνει από όλες τις κυβερνήσεις μια πραγματική λεηλασία των εισοδημάτων από μισθούς και συντάξεις, μια πρωτοφανής αναδιανομή πλούτου υπέρ των οικονομικά ισχυρών, η οποία πήρε ακόμη πιο τραγικές διαστάσεις με τα χρηματιστηριακά παιχνίδια τα τελευταία χρόνια.

Τα στοιχεία που υπάρχουν -απόλυτα έγκυρα στοιχεία- είναι δυστυχώς αμείλικτα. Το κατώτατο μεροκάματο με πραγματικούς όρους και με βάση την εθνική συλλογική σύμβαση βρίσκεται σήμερα 18% κάτω από τα επίπεδα του 1984. Ο μέσος πραγματικός μισθός στην οικονομία κινείται περίπου στα ίδια επίπεδα με αυτά του 1983. Η κατώτερη σύνταξη από τα είκοσι μεροκάματα της εθνικής συλλογικής σύμβασης έχει φθάσει σήμερα στα δεκάεξ. Ακόμη και το επίδομα ανεργίας από το 70% του κατώτερου μισθού του 1982 έφθασε σήμερα στο 51% του κατώτερου μισθού.

Και αυτή η τεράστια υποβάθμιση μισθών και συντάξεων συντελέστηκε την ίδια ώρα που τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων έχουν σπάσει κάθε ρεκόρ και διεκδικούν παγκόσμια πρωτεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τα κέρδη των τραπεζών, που το 1999 έφθασαν να ξεπερνούν το μυθώδες ποσό του 1,3 τρισεκατομμυρίων δραχμών, επτά φορές όσο παίρνουν όλοι οι συνταξιούχοι αυτής της χώρας επί ένα μήνα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και δεν ρυθμίσαμε τα πανωτόκια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βέβαια. Μα, οι τράπεζες κυβερνούν αυτήν τη χώρα.

Και όμως, έρχεται η Κυβέρνηση μετά από αυτήν την πραγματική λεηλασία και τις θυσίες, τις οποίες η ίδια αναγνώρισε για να μπούμε στην ΟΝΕ, να αποφασίζει για φέτος τη μετά ΟΝΕ εποχή εισοδηματική πολιτική της τάξεως του 2,2% για τους δημοσίου υπαλλήλους συν 3.000 το επίδομα εξομάλυνσης το οποίο δίδεται.

Εισοδηματική πολιτική που ως γνωστόν αποτελεί οδηγό για τις συλλογικές συμβάσεις όλων των εργαζομένων.

Από την άλλη πλευρά οι εργοδότες αρνούνται να επαναδιαπραγματευτούν την εθνική συλλογική σύμβαση, όταν είχαν υποσχεθεί αυξήσεις για το 2000 και το 2001 της τάξης του 2% και του 2,5%.

Κύριοι της Κυβέρνησης, τι είναι αυτό εάν δεν είναι εμπαιγμός προς τους μισθωτούς;

Από αυτήν την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης που κινείται στον αστερισμό του 2,2% θα προκύψει νέα μεγάλη απώλεια των εισοδημάτων των μισθωτών, κυρίως για τους εξής τέσσερις λόγους:

Πρώτος και αυτονόητος λόγος διότι ο πληθωρισμός έχει ξεπεράσει τις προβλέψεις σας για το 2000 και πρόκειται να κινηθεί το 2001 γύρω στο 4%, σε κάθε περίπτωση πάνω από το 2,2% που δίνεται αύξηση. Αυτό το ισχυριζόμαστε πολύ περισσότερο, διότι "πέφτουν βροχή" οι ανατιμήσεις, κυρίως στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, που δεν αποδίδονται με το γενικό δείκτη τιμών καταναλωτού.

Δεν έχω το χρόνο να σας αναφέρω τα σχετικά στοιχεία, τα οποία είναι συντριπτικά. Ήδη στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι μόνο οι τιμές των αμνοερπιών προβλέπεται να αυξηθούν κατά 40% τουλάχιστον.

Δεύτερον, νέα απώλεια θα προκύψει για το πραγματικό εισόδημα ενός μέσου μισθωτού από την άμεση φορολογία. Όπως εξήγησα προηγουμένως, θα επιβαρύνει για φέτος από 7% έως 10% τη μισθωτή οικογένεια. Τρίτον, νέα επιβάρυνση για τις οικογένειες των μισθωτών και όχι μόνο, θα προέλθει από την όλο και μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση κοινωνικών αγαθών όπως: η παιδεία, η ασφάλιση, η υγειονομική περίθαλψη, από τις πρόσθετες ανάγκες για να καλυφθούν από κάθε οικογένεια τα άτομα τρίτης ηλικίας και οι νέοι που μένουν όλο και μεγαλύτερο διάστημα άνεργοι.

Τέταρτον, μεγάλη αφαίμαξη στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα θα προκύψει από τις αυξημένες τιμές σε βενζίνη και κυρίως σε πετρέλαιο θέρμανσης. Το πενιχρό επίδομα για το πετρέλαιο δίδεται από την Κυβέρνηση μόνο στα πιο φτωχά στρώματα και όχι σε όλα τα φτωχά.

Τι γίνεται, όμως, για παράδειγμα, με τους μισθωτούς των διακοσιών χιλιάδων (200.000) δραχμών ή των διακοσίων πενήντα χιλιάδων (250.000) δραχμών; Αυτοί είναι πλούσιοι; Δεν χρειάζονται ενίσχυση όταν το κράτος, τα διυλιστήρια και οι εταιρείες εμπορίας πετρελαίου βγάζουν υπερκέρδη από τις ανατιμήσεις του πετρελαίου;

Η Κυβέρνηση όμως δεν είχε υποσχεθεί μόνο τη στήριξη των μισθών, που όπως είδαμε δεν υπάρχει, αλλά και κατώτερη σύνταξη που θα φτάσει στις εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές. Αυτό αποδείχθηκε ένα μεγάλο ψέμα. Στη χώρα μας από τα δύο εκατομμύρια συνταξιούχους, το ένα εκατομμύριο τριακόσιες πενήντα χιλιάδες, δηλαδή το 80%, παίρνουν σύνταξη ίση με την κατώτερη και κάτω από την κατώτερη σύνταξη. Από όλους αυτούς σύνταξη εκατόν πενήντα δύο χιλιάδων (152.000) δραχμών θα πάρουν μόνο οι εκατόν τριάντα με εκατόν πενήντα χιλιάδες συνταξιούχοι, που δεν έχουν απολύτως κανέναν άλλον πόρο και γι' αυτό παίρνουν ολόκληρο το ΕΚΑΣ. Όλοι οι υπόλοιποι, δηλαδή το 80% με 90% από αυτούς, θα συνεχίσουν να παίρνουν σύνταξη πολύ κάτω από εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες, συντάξεις εξαθλίωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα υπογραμμίζω αυτά και για έναν πρόσθετο λόγο: Η νέα φτώχεια εξαιτίας των νεοφιλελεύθερων μονεταριστικών συνταγών της δεκαετίας του '90 έχει πάρει πλέον στη χώρα μας εφιαλτικές διαστάσεις. Σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT δύο εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Ένα εκατομμύριο εξ αυτών ζει στη φτώχεια για τρίτη συνεχή χρονιά. Πεντακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας, σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, ζουν με εισόδημα κάτω από σαράντα τρεις χιλιάδες δραχμές το μήνα. Τέσσερις στους δέκα ηλικιωμένους, τα περιφάνη γηρατειά, ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Αυτή η εφιαλτική κατάσταση δεν αντιμετωπίζεται με τη νέα μετά ΟΝΕ λιτότητα ούτε με επιλεκτικές φιλανθρωπικές ενέσεις τύπου ΕΚΑΣ ούτε με το δεκαχίλιάρη στους κατώτερους μισθούς, το οποίο και αυτό όπως το δώσατε -το καταγγείλαμε, δεν μας ακούσατε, σας προειδοποιήσαμε- από τους τετρακόσιους δεκαεπτά χιλιάδες δικαιούχους το παίρνουν μόνο δεκαεπτά χιλιάδες.

Δυστυχώς με αυτούς τους τρόπους συντηρείται η φτώχεια και επεκτείνεται η εξαθλίωση. Αντ' αυτού θα έπρεπε να εγκαταλειφθούν αυτές οι μυθοπλασίες που ακολουθείτε και να γίνει μί-

α μεγάλη προσπάθεια δίκαιης αναδιανομής του πλούτου.

Να εφαρμοστεί μια πολιτική ουσιαστικής αύξησης μισθών και συντάξεων και κυρίως μια πολιτική στήριξης των ανέργων και πλήρους απασχόλησης. Δυστυχώς όμως η Κυβέρνηση επιχειρεί να αντιμετωπίσει την ανεργία που χρόνο με το χρόνο καλπάζει με τις λεγόμενες ευέλικτες ελαστικές σχέσεις εργασίας, με το ωρομίσθιο και τη μερική απασχόληση, με την απελευθέρωση ουσιαστικά των απολύσεων, τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των εργοδοτών.

Έτσι όμως δεν αντιμετωπίζεται η ανεργία. Απλώς διαλύονται οι εργασιακές σχέσεις. Έτσι το μόνο που διαμορφώνεται είναι ένας νέος τύπος εργαζομένων στη νέα εποχή, που θα έχει μισή δουλειά, θα παίρνει μισό μισθό και αύριο θα παίρνει μισή σύνταξη έχοντας στην ουσία μισή ζωή.

Ο Συνασπισμός έχει καταθέσει επανειλημμένως δέσμη προτάσεων για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Σας καταθέσαμε για δεύτερη φορά την πρότασή μας για το τριανταπεντάωρο και τους μακροχρονίως ανέργους τρίτης ηλικίας. Όχι μόνο δεν αποδεχθήκατε την πρότασή μας, αλλά δεν αποδεχθήκατε και τη συζήτησή της, διότι τη θεωρήσατε αντισυνταγματική. Λες και είναι συνταγματικό να υπάρχει αυτή η τεράστια ανεργία, η μακροχρόνια ανεργία των ηλικιωμένων ανθρώπων. Είναι αντισυνταγματικό να συζητήσει η Βουλή προτάσεις για να αντιμετωπιστούν αυτά τα τεράστια προβλήματα;

Το πρόβλημα της μεγάλης ανεργίας στην χώρα μας είναι άμεσα συνδεδεμένο με την κατάσταση του αγροτικού κόσμου και την τύχη των επαγγελματιοβιοτεχνών και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Αυτό γιατί η μεγάλη ανεργία στη χώρα μας τροφοδοτείται κυρίως από τη μείωση του αγροτικού πληθυσμού και, δεύτερον, γιατί στο μεγαλύτερο βαθμό θέσεις νέας απασχόλησης δημιουργούν κυρίως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και όχι οι μεγάλες. Επομένως, πέραν των άλλων, αν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε την ανεργία, θα έπρεπε να στηρίξουμε την αγροτική παραγωγή και τον αγρότη, να ενισχύσουμε τη μικρομεσαία επιχείρηση, η οποία στη χώρα μας βρίσκεται υπό πολλαπλό διωγμό. Όμως ο προϋπολογισμός δεν έχει κανένα απολύτως μέτρο για τη μικρομεσαία επιχείρηση. Απλώς την αγνοεί παντελώς, την έδια ώρα που οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις δέχονται ασφυκτικές φορολογικές πιέσεις και βρίσκονται εκτός κάθε κρατικής ενίσχυσης και εκτός κοινοτικών προγραμμάτων.

Το χειρότερο είναι ότι ο προϋπολογισμός δεν δείχνει κανένα ενδιαφέρον για την αγροτική παραγωγή και τον αγρότη. Δυστυχώς και φέτος οι δαπάνες για τη γεωργία ως ποσοστό επί του ΑΕΠ θα είναι ακόμη λιγότερες από τις μειωμένες περσινές, ενώ όλες οι άμεσες ενισχύσεις για τη στήριξη των τιμών και επομένως για την άμεση στήριξη του αγροτικού εισοδήματος είναι στάσιμες ή εμφανίζουν και μείωση μέχρι 10%.

Σύμφωνα με φετινά στοιχεία της EUROSTAT το αγροτικό εισόδημα το 2000 στη χώρα μας παραμένει στάσιμο. Είναι προφανές ότι αυτή η στασιμότητα σημαίνει πραγματική μείωση του εισοδήματος για τους μικρομεσαίους αγρότες, διότι υπάρχει ανισοκατανομή στη διανομή του εισοδήματος. Μάλιστα αυτή η μείωση θα ήταν πολύ μεγαλύτερη αν δεν υπήρχε ταυτόχρονη μείωση του αγροτικού πληθυσμού.

Το συμπέρασμα είναι οφθαλμοφανές. Με την πολιτική σας, κύριοι της Κυβέρνησης, και με την παθητική και όχι διεκδικητική στάση που ακολουθείτε εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξωθείτε την ελληνική αγροτιά να εγκαταλείψει τα χωράφια. Αυτή η πολιτική συνιστά εθνικό έγκλημα. Αυτό διότι το αγροτικό πρόβλημα για μια χώρα σαν την Ελλάδα είναι το κατ'εξοχήν περιφερειακό πρόβλημα, είναι πρόβλημα ζωής και θανάτου για την ελληνική επαρχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νεοφιλελεύθερες αντικοινωνικές συνταγές που ακολουθήθηκαν όλη τη δεκαετία του 1990 δικαιολογήθηκαν εν μέρει για την ονομαστική κατά Μάαστριχτ σύγκλιση, για την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ. Η ίδια η ονομαστική σύγκλιση και η ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ προβάλλεται κατά κόρον από την Κυβέρνηση στη συνέχεια ως απόδειξη ισχυρής οικονομίας. Τίποτα πιο αναληθές από αυτούς τους συλλογισμούς. Δεν είναι δυνατόν να αποδεχθούμε αυτή την α-

κροβατική λογιστική αντίληψη που διαχωρίζει περίπου ως ξένα και αντιπαρτιθέμενα την οικονομία από την κοινωνία. Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για ισχυρή οικονομία και να παραγνωρίζουμε την εφιαλτική ανεργία τις δυσθεώρατες κοινωνικές ανισότητες, την εξαπλούμενη νέα φτώχεια, την καθήλωση κι υποβάθμιση μισθών και συντάξεων, την αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων την συρρίκνωση του αγροτικού πληθυσμού, τη συνεχή υποβάθμιση της ποιότητας ζωής, της ασφάλειας των τροφίμων και την υποβάθμιση του περιβάλλοντος.

Πέραν αυτών πώς είναι δυνατόν να μιλάτε για ισχυρή οικονομία όταν το δημόσιο χρέος δεν έχει χάσει τη δυναμική του και σταθερά ανεβαίνει σε απόλυτους αριθμούς; Όταν η απόκλιση έναντι των υπολοίπων ευρωπαϊκών χωρών παραμένει πολύ υψηλή, όταν διαρκώς επιδεινώνονται τα περιφερειακά προβλήματα και οι επτά από τις δεκατρείς φτωχότερες περιφέρειες της Ευρώπης είναι στην Ελλάδα, όταν η βιομηχανική παραγωγή έχει βελτιωθεί ελάχιστα τα τελευταία χρόνια και παραμένει περίπου στάσιμη εδώ και δύο δεκαετίες, ενώ είναι τρομακτική η καθυστέρηση μας σε νέα προϊόντα και στις νέες τεχνολογίες, όταν διατηρείται ένα υπερσυγκεντρωτικό, αναποτελεσματικό κράτος με υποβαθμισμένους και αφυδατωμένους τους θεσμούς αυτοδιοίκησης την ίδια ώρα που η Δημόσια Διοίκηση εξαιτίας των πολιτικών σας αποτελεί τροχοπέδη κάθε αναπτυξιακής προσπάθειας; Πώς μπορούμε να μιλάμε για ισχυρή οικονομία, όταν οι ρυθμοί ανάπτυξης του ΑΕΠ είναι αποκλειστικό σχεδόν αποτέλεσμα της ισοδύναμης εισροής πόρων από την κοινότητα; Έτσι αντί αυτοί οι πόροι να προσφέρουν μια πολλαπλασιαστική αναπτυξιακή δυναμική, δεν επιτελούν εξαιτίας της σπατάλης, των καθυστερήσεων, της κακοδιοίκησης και της αναποτελεσματικότητας στη διαχείρισή τους το διαρθρωτικό τους ρόλο; Έτσι προκύπτουν αμείλικτα ερωτήματα, όπως τι θα γίνει με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, που ήδη έχει καθυστερήσει ένα χρόνο από τη στιγμή που η Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλει αυστηρότερα πλαίσια και ελέγχους στη διαχείρισή του; Τι θα γίνει, πολύ περισσότερο, με τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας όταν τελειώσουν το 2006 τα Κοινοτικά Πακέτα; Σε ποιες δομές θα στηρίξετε με αυτές τις πολιτικές την αναπτυξιακή μας πορεία;

Το αναπτυξιακό πρόβλημα της χώρας, η αποδοτικότητα της ελληνικής οικονομίας αποτυπώνεται πολύ χαρακτηριστικά στα ελλείμματα του ισοζυγίου πληρωμών και τα αυξανόμενα εμπορικά ελλείμματα της χώρας.

Ιδιαίτερα φέτος όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι πάμε για ένα διπλασιασμό στο έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών και την ίδια ώρα το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο θα εκτιναχθεί σε νέα ύψη. Το χειρότερο είναι ότι φέτος φαίνεται να έχουμε μείωση σε απόλυτους αριθμούς κατά 10% των εξαγωγών μας στην Κοινότητα. Το γεγονός αυτό γίνεται άκρως επικίνδυνο, γιατί αν συνεχιστεί αυτή η τάση και δεν βλέπω πώς μπορείτε να την ανακόψετε με το δρόμο που ακολουθείτε. Με την Ελλάδα εντός του ευρώ, χωρίς δυνατότητα άσκησης εθνικής νομισματικής πολιτικής ο κίνδυνος περιθωριοποίησης της χώρας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνεται υπαρκτός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νεοφιλελεύθερες δοξασίες που βρίσκονται στον πυρήνα της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, που κυριαρχούν στη χώρα μας γενικότερα αλλά και στις κατευθύνσεις δυστυχώς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιχειρούν να αποδώσουν αυτά τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας στο υπέρμετρο τάχα μισθολογικό και μη μισθολογικό κόστος εργασίας στην απουσία δήθεν ευελιξίας στην αγορά εργασίας, στον εκτεταμένο υποτίθεται δημόσιο τομέα της οικονομίας, στην υψηλή φορολογία των επιχειρήσεων. Από εδώ και η εμμονή της Κυβέρνησης στην παράταση της συμπίεσης μισθών και συντάξεων και την ιδιωτικοποίηση όλων των δημόσιων επιχειρήσεων, το διαρκή περιορισμό των κοινωνικών δαπανών, στη μείωση των συντελεστών φορολόγησης των ανωνύμων εταιρειών, στην περαιτέρω απορύθμιση της αγοράς εργασίας.

Εμείς έχουμε επανειλημμένα διακηρύξει την αντίθεσή μας σε όλη αυτή τη νεοφιλελεύθερη συνταγογραφία, στο πλαίσιο της οποίας κινείται και η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Η Ελλάδα, όπως σαφώς καταδείξαμε με επίσημα στοιχεία, έρχεται πρώτη σε κερδοφορία των επιχειρήσεων σε όλη την Ευ-

ρώπη, προτελευταία στα κοινωνικά δικαιώματα και τη στήριξη των εργαζομένων. Κατέχει δε μια από τις τελευταίες θέσεις ως προς το μέγεθος του δημόσιου τομέα της οικονομίας.

Αυτό που χρειάζεται λοιπόν η χώρα μας είναι η ενίσχυση των εισοδημάτων από τη μισθωτή εργασία, η δραστική μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων, η αναβάθμιση και όχι η υποβάθμιση του κοινωνικού κράτους και πρώτα απ' όλα του δημόσιου εκπαιδευτικού και υγειονομικού συστήματος της χώρας. Η στήριξη των συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων αντί της εξάρθρωσης που προετοιμάζει η Κυβέρνηση και αυτή η στήριξη θα γίνει μόνο με μια πολιτική πλήρους απασχόλησης, αν την ακολουθήσετε. Η ανεργία δυστυχώς λειτουργεί ως υπονομευτικός παράγοντας για τα ασφαλιστικά ταμεία και έτσι έχοντας μεγάλη ανεργία δημιουργείται πρόβλημα στα ασφαλιστικά ταμεία και μετά έρχεστε και λέτε να περικόψουμε ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Ιδού ο φαύλος κύκλος της πολιτικής σας σήμερα.

Επίσης, αυτό που χρειαζόμαστε είναι η εξυγίανση και η χειραφέτηση των δημόσιων επιχειρήσεων από τον κυβερνητικό κομματικό εναγκαλισμό, ώστε να λειτουργήσουμε με κριτήρια αποδοτικότητας και κοινωνικού προσανατολισμού και όχι ιδιωτικοποίησής τους.

Πολύ περισσότερο χρειαζόμαστε νέες πολιτικές, νέους θεσμούς και νέα πλαίσια διαφάνειας κατά της εκτεταμένης διαπλοκής για τον όσο το δυνατόν ουσιαστικό δημοκρατικό και κοινωνικό έλεγχο των αγορών και των επιχειρήσεων, έτσι ώστε τα κέρδη να κατευθύνονται σε νέες επενδύσεις αντί να χρησιμοποιούνται για υψηλή κατανάλωση, κερδοσκοπικές τοποθετήσεις και χρηματιστηριακά παιχνίδια, που ευνόησε στη λογική της χρηματιστηριακής διαχείρισης της ελληνικής οικονομίας η Κυβέρνησή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους ο Συνασπισμός θα καταψηφίσει στο σύνολό του τον Προϋπολογισμό. Είναι όλοι αυτοί οι λόγοι που μας κάνουν να τονίζουμε ότι το οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα της χώρας μας είναι κατ'εξοχήν πολιτικό πρόβλημα.

Η νεοφιλελεύθερη ομηρία της Κυβέρνησης δεν απαντά στα προβλήματα, αλλά τα επιδεινώνει και εξωθεί σε νέα αδιέξοδα. Απάντηση στα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της Ελλάδας δεν μπορεί να είναι η Νέα Δημοκρατία, ούτε απάντηση μπορεί να δοθεί με νέα πολιτικά σχήματα που επιχειρούν να ανασυνθέσουν συντηρητικότερα το πολιτικό τοπίο. Η λύση μπορεί να δοθεί μόνο με την ήττα των ασκούμενων πολιτικών και των νεοφιλελεύθερων συνεινέσεων που κυριαρχούν στη χώρα μας, με τη ριζική και σε βάθος ανασυνθεση προς τα αριστερά του πολιτικού σκηνικού, με την αλλαγή προς τα αριστερά των πολιτικών και κοινωνικών συσχετισμών και κυρίως με την ενίσχυση, όπως πιστεύουμε εμείς, της σύγχρονης ριζοσπαστικής Αριστεράς, που φιλοδοξεί να εκφράσει ο Συνασπισμός και την ενίσχυση των κοινωνικών αγώνων και των κοινωνικών κινημάτων. Αυτός πιστεύουμε ότι είναι ο δρόμος για την προοδευτική ανασυγκρότηση και την προοδευτική αναγέννηση της πατρίδας μας. Αυτή είναι η λύση για την Ελλάδα του αύριο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει τελειώσει ο κατάλογος των Γενικών Εισηγητών και θα προχωρήσουμε στον κατάλογο των Ειδικών Εισηγητών.

Ο κ. Μακρυπιδης έχει το λόγο για τριάντα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε ένα σύντομο σχόλιο στα όσα είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας. Αν σημειώσα σωστά, είπε ότι η Νέα Δημοκρατία καμαρώνει για το παρελθόν της. Ακριβώς αυτό της καταλογίζουμε και εμείς, αυτό της καταλογίζει και ο ελληνικός λαός, αυτό που λέμε ότι "ο λύκος τρίχα αλλάζει, γνώμη και μυαλό δεν αλλάζει".

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω, αν ερμηνεύσα σωστά τους υψηλούς τόνους του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ότι ίσως οι πολιτικές εξελίξεις, ίσως η εξαγγελία νέου κόμματος στο χώρο

της συντηρητικής παράταξης δικαιολογούν και τους υψηλούς τόνους και τη μηδενιστική θέση και την ισοπεδωτική στάση που τήρησε πάνω σε ένα σοβαρό ζήτημα, που είναι αυτό που κουβεντιάζουμε τώρα, ο Προϋπολογισμός και η πορεία της οικονομίας και γενικότερα της χώρας τα επόμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με τον Προϋπολογισμό του 2001 θα ήθελα να πω ότι μέσα στις παγερές γραμμές, μέσα στις λογιστικές γραμμές συμπικνώνεται η μεγαλειώδης προσπάθεια του ελληνικού λαού να προχωρήσει όρθιος με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση στους δύσκολους δρόμους του ανταγωνισμού μίας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και κοινωνίας.

Ο προϋπολογισμός του 2001 ορίζει το τέλος μιας εποχής και συγχρόνως ορίζει την αρχή μιας άλλης εποχής. Η σημερινή και αυριανή ημέρα δεν είναι απλώς μία άλλη ημέρα, είναι και θα είναι μια καλύτερη ημέρα. Ο προϋπολογισμός του 2001 αποτελεί τη δικαίωση της μακρόχρονης, συνεπούς πολιτικής της Κυβέρνησής μας. Γι' αυτό και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Κυβέρνησή και όλοι μας δίκαια νιώθουμε ικανοποιημένοι. Παραλάβαμε μία παραπάνουσα χώρα με αρνητικούς οικονομικούς δείκτες, με αναξιόπιστη διεθνή παρουσία και δύο αποτυχημένα προγράμματα σύγκλισης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και επειδή ακούω αντιρρήσεις θα ήθελα να πω ποια ήταν η θέση της Νέας Δημοκρατίας όταν το 1994 κουβεντιάσαμε το πρόγραμμα σύγκλισης και έλεγαν ότι είναι πρόγραμμα απόκλισης. Δεν πίστευε ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε τα στελέχη της ότι μπορεί ποτέ να φθάσουμε να ενταχθούμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Σήμερα θεωρούμε ότι αυτό έγινε πατώντας ένα κουμπί σαν να ήταν κάποιος αυτόματος πιλότος που μας οδήγησε.

Δημιουργήσαμε σήμερα μια ισχυρή Ελλάδα με οικονομία που έχει εξυγιανθεί, θετικούς οικονομικούς και κοινωνικούς δείκτες, διεθνή αξιοπιστία, ένα πλήρες μέλος στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, χώρα και κύρια στην προσπάθεια όλου του ελληνικού λαού, προσπάθεια που καθοδηγήθηκε με όραμα, με πρόγραμμα, με αποφασιστικότητα, από την Κυβέρνηση και έγινε πράξη η συμμετοχή της πατρίδας μας στο μεγαλύτερο διακρατικό σύστημα οικονομικής συνεργασίας σήμερα στον πλανήτη.

Η ένταξη στην ΟΝΕ διαμορφώνει για τη χώρα μας πιο ευνοϊκές συνθήκες που θα της επιτρέψουν να ανταποκριθεί με επιτυχία στις προκλήσεις του νέου αιώνα που ξεκίνησε. Το πολύτιμο εισιτήριο για την είσοδο στην ΟΝΕ σαφώς δεν μας το χάρισε κανείς. Η συμμετοχή της χώρας μας στο σκληρό πυρήνα της Ευρώπης στη Ζώνη του Ευρώ δεν ήταν εκ των προτέρων αυτονόητη και δεδομένη. Είναι αποτέλεσμα της τεράστιας προσπάθειας και των υψηλών επιδόσεων της οικονομίας μας τα τελευταία επτά χρόνια.

Η συμμετοχή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση διανοίγει νέες προοπτικές για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική ευημερία, ταυτόχρονα όμως δημιουργείται ένα νέο πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής πολιτικής τα επόμενα χρόνια, δεδομένου ότι η νομισματική πολιτική θα ασκείται πλέον από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η ένταξή μας στην ευρωζώνη εξασφαλίζει οικονομική σταθερότητα, μείωση του κόστους συναλλαγών, εξάλειψη του συναλλαγματικού κινδύνου, διαφάνεια των τιμών, αύξηση του ανταγωνισμού και ενίσχυση της προστασίας των καταναλωτών. Με βάση αυτά τα δεδομένα προχωρήσαμε τόσο στη σύνταξη του νέου Προϋπολογισμού του 2001 όσο και στην κατάρτιση του Νέου Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Επibάλλεται, όμως, κατά τη γνώμη μου να δούμε εν συντομία με τη μορφή απολογισμού τον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους, του 2000. Το 2000 υπήρξε σταθμός για την ελληνική οικονομία. Πέρα από την επίτευξη των κριτηρίων οικονομικής σύγκλισης και την είσοδό μας στη ζώνη του ΕΥΡΩ σημειώσαμε ιδιαίτερα υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Για το 2000 ο ρυθμός ανάπτυξης είναι 4,1% και για πέμπτο συνεχές έτος θα έχουμε ρυθμό ανάπτυξης του ΑΕΠ μεγαλύτερο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2000 υπήρξε ιδιαίτερα ικανοποιητική παρά τις αντίξοες εξωγενείς συνθήκες, οι οποίες δημιουργήθηκαν από την ανατίμηση του δολαρίου και του πετρελαίου το δεύτερο εξάμηνο του 2000.

Τα δημόσια ελλείμματα θα διαμορφωθούν σε χαμηλότερα επίπεδα από αυτά που είχαν προϋπολογιστεί.

Το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης θα περιοριστεί στο 2,5% του ΑΕΠ έναντι αρχικού στόχου 3,1%, ενώ το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης εκτιμάται σε 0,8% του ΑΕΠ έναντι στόχου 1,2%.

Το χρέος της γενικής κυβέρνησης εξελίσσεται σύμφωνα με τον αρχικό σχεδιασμό και διαμορφώνεται μέχρι το τέλος του έτους στο 103,9% του ΑΕΠ.

Στην επίτευξη των ιδιαίτερα ικανοποιητικών αυτών αποτελεσμάτων σημαντικός είναι ο ρόλος των εσόδων του τακτικού Προϋπολογισμού, ο ρυθμός ανάπτυξης του οποίου θα ανέλθει στο 10%.

Σε σχέση με τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού θα εισπραχθούν επιπλέον έσοδα εξακοσίων ενενήντα πέντε δισεκατομμυρίων δραχμών, πράγμα που συνέβαλε στην περαιτέρω μείωση του ελλείμματος. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η απόδοση του φόρου εισοδήματος και των έμμεσων φόρων και κυρίως του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας.

Η αύξηση των εσόδων οφείλεται κυρίως στο δραστικό περιορισμό της φοροδιαφυγής μέσα από την άσκηση συστηματικών φορολογικών ελέγχων, την εισαγωγή της μηχανοργάνωσης και τη διοικητική ανασυγκρότηση των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών. Επομένως τα πρόσθετα έσοδα προέκυψαν από την αύξηση της αποτελεσματικότητας του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, παρά τη συστηματική μείωση των άμεσων και έμμεσων φόρων κατά τη διάρκεια τουλάχιστον της τελευταίας διετίας.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 έχει τους εξής στόχους:

Πρώτον, προβλέπει τη δημιουργία για πρώτη φορά πλεονάσματος της γενικής κυβέρνησης και περαιτέρω μείωση του δημοσίου χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ.

Αύξηση των επενδυτικών δαπανών με παράλληλη συγκράτηση των καταναλωτικών δαπανών.

Επειδή άκουσα στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και προηγουμένως τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρεται στην περιστολή δαπανών, θέλω να πω ότι δεν προσδιορίζει σε ποια περιστολή δαπανών αναφέρεται. Γενικά και αόριστα το "σπάταλο κράτος" δεν λέει τίποτα. Μήπως τυχόν θέλουν να προχωρήσουμε σε περιστολή των κοινωνικών δαπανών, δαπανών που αφορούν τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, για την υγεία, την παιδεία, την απασχόληση, τις συντάξεις; Μήπως θέλουν να μας επαναφέρουν στο φιλελεύθερο καθεστώς στιλ Θάτσερ πριν από δεκαπέντε χρόνια;

Ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης, της κοινωνικής πολιτικής με φοροελαφρύνσεις για τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα και αυξημένη διάθεση πόρων σε τομείς πρώτης προτεραιότητας, όπως η παιδεία, η υγεία, η απασχόληση και οι συντάξεις.

Είναι αξιοιδιαίτερης αναφοράς το γεγονός ότι για πρώτη φορά τις τελευταίες δεκαετίες εξασφαλίζεται πλεόνασμα του προϋπολογισμού της γενικής κυβέρνησης ύψους διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων, ποσοστό 0,5% επί του ΑΕΠ.

Εδώ θα ήθελα να ζητήσω, αλλά έφυγαν οι διατελέσαντες Υπουργοί Οικονομικών επί κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας, να μας πουν αν έστω και μία φορά μετεκλογικά -τον πρώτο χρόνο μετά από εκλογές- υπήρξε προϋπολογισμός που να μην είχε φορολογικές επιβαρύνσεις, προϋπολογισμός που να ήλθε στη Βουλή των Ελλήνων και να μην είχε περιορισμένη εισοδηματική πολιτική, προϋπολογισμός που ήλθε μετά από εκλογές και δεν είχε περιορισμό στις κοινωνικές δαπάνες. Ποτέ. Είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που περιλαμβάνει και φοροελαφρύνσεις και αύξηση των κοινωνικών παροχών και δαπανών και εισοδηματική πολιτική που διασφαλίζει το εισόδημα των εργαζομένων.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι καθοριστικός για την πορεία της χώρας μέσα στην ΟΝΕ. Η δημιουργία πλεονασμάτων επιμελώνει την οικονομική σταθερότητα. Η δέσμη των κοινωνικών μέτρων, των φοροελαφρύνσεων και των εισοδηματικών ε-

νισχύσεων ύψους τετρακοσίων πενήντα δύο δισεκατομμυρίων προωθεί τη δικαιότερη διανομή εισοδήματος και ενισχύει την κοινωνική συνοχή.

Τέλος, η μεγάλη αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων επιταχύνει την αναπτυξιακή διαδικασία.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 προσδιορίζει το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα διαμορφωθούν οι προϋπολογισμοί και των επόμενων ετών.

Τα συνολικά έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού για το έτος 2001 προβλέπεται να αυξηθούν κατά 8,2% και θα ανέλθουν σε δώδεκα τρισεκατομμύρια διακόσια εξήντα δισεκατομμύρια. Τα φορολογικά έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν κατά 8,1% και τα μη φορολογικά έσοδα κατά 9,3%.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι αυτός ο ρυθμός μεταβολής των εσόδων δεν είναι αποτέλεσμα αύξησης των υφιστάμενων πόρων ή επιβολής νέων φόρων, αλλά είναι αποτέλεσμα της ανάπτυξης της οικονομίας, της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης και της πάταξης της φοροδιαφυγής, κυρίως μέσα από την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών.

Για τον λόγο το αληθές, επειδή ακούστηκαν πολλά και διάφορα, θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα στοιχεία. Στις 31.12.1993 ο αριθμός φορολογουμένων ήταν τρία εκατομμύρια ογδόντα εννέα χιλιάδες. Στις 31.12.1999 ήταν τέσσερα εκατομμύρια πεντακόσιες ογδόντα πέντε χιλιάδες. Βλέπουμε ότι υπήρξε διεύρυνση της φορολογικής βάσης και αύξηση των φορολογουμένων με εισοδήματα που μέχρι χθες ήταν στο φορολογικό απυρόβλητο, είχαν φορολογική ασυλία. Σήμερα μετά από επιμονή, μεθοδικότητα και αποφασιστικότητα και πάνω απ' όλα πολιτική βούληση, διευρύνουμε τη φορολογική βάση και αυξήσαμε τα υγιή φορολογικά έσοδα χωρίς να ακολουθήσουμε την πεπατημένη της επιβολής νέων φόρων ή την επιβάρυνση στους ήδη υφιστάμενους φόρους.

Η εξέλιξη αυτή δίνει τη δυνατότητα για σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται η αύξηση του αφορολόγητου ορίου για μισθτούς και συνταξιούχους. Το όριο αυτό έφθασε στα δύο εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες και άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι είναι μικρό το ποσό. Μπορεί να μας πει πόσο ήταν το αφορολόγητο στις 31-12-1993; Μερικές εκατοντάδες χιλιάδες. Μπορεί να μας πει πόσο ήταν πριν από τρία χρόνια; Ένα εκατομμύριο τριακόσιες πενήντα χιλιάδες. Και τα τρία τελευταία χρόνια διπλασιάσαμε το αφορολόγητο για μισθτούς και συνταξιούχους.

Δεν είμαστε ικανοποιημένοι. Μπορούμε όμως να πούμε ότι πετύχαμε πολλά και μπορούμε σ' αυτήν την κατεύθυνση, επιτρέποντας και του Προϋπολογισμού που θα υλοποιηθεί τον επόμενο χρόνο, να πάμε σε πιο ουσιαστική αύξηση των αφορολόγητων για τις αδύνατες κοινωνικά ομάδες και για μισθτούς και συνταξιούχους.

Δεύτερον, είναι η κατά 5% τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και η μείωση του ανώτατου φορολογικού συντελεστή του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, η μείωση του φορολογικού συντελεστή για τις προσωπικές εταιρείες από 30% έως 25% για τους μικρομεσαίους μετά την κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων. Άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι δεν μειώνουμε τολμηρά τους συντελεστές για τους μικρομεσαίους.

Και μπαίνει το ερώτημα: Πότε επιβλήθηκε το 35% στις προσωπικές εταιρείες; Το 1992.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Δύο χρόνια πέρασαν από τότε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Σας παρακαλώ, επί Μάνου, Ανδριανόπουλου και Παλαιοκρασσά, όταν ήταν η τριάδα του νεοφιλελευθερισμού στο ακραίο της σημείο. Είχαμε επιβολή φόρων στις προσωπικές εταιρείες. Και σήμερα είμαστε εμείς, που πριν από ένα χρόνο μειώσαμε από το 35% στο 30% και τώρα από το 30% στο 25%. Πέρα από την προσπάθεια αύξησης του αφορολόγητου σε μισθτούς και συνταξιούχους, έχουμε μείωση ουσιαστικά της φορολόγησης των μικρομεσαίων.

Επίσης, είναι η μείωση των φορολογικών συντελεστών από 40%, που ίσχυε, σε 37,5% σήμερα για τη χρήση του 2001 και σε 35% για τη χρήση του 2002 για τις μη εισηγμένες ανώνυμες εταιρείες, η αύξηση των φοροαπαλλαγών για πολυμελείς οικογέ-

νεις, η αύξηση των φοροαπαλλαγών για τις μεταβιβάσεις ακινήτων σε αγρότες, η αύξηση της επιστροφής στους αγρότες του ειδικού φόρου κατανάλωσης πετρελαίου στο 50% και επιπλέον επιστροφή στο 30% για θερμοκήπια και ξηραντήρια, η έκπτωση από το αφορολόγητο εισόδημα δαπανών αγοράς λογισμικού και υπηρεσιών πρόσβασης στο INTERNET, η κατάργηση του ειδικού φόρου τραπεζικών εργασιών, του γνωστού ΕΦΤΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έτος 2000 σηματοδοτεί την κατάληξη μιας επταετούς προσπάθειας με στόχο την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ. Η περίοδος που αρχίζει, θα είναι περίοδος ταχύρρυθμης ανάπτυξης, σταθερότητας και άμβλυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων. Η ένταξη της ελληνικής οικονομίας σε ένα σταθερό και αξιόπιστο μακροοικονομικό περιβάλλον διανοίγει νέες προοπτικές για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική ευημερία.

Σε αυτό το νέο οικονομικό περιβάλλον οι κύριοι στόχοι της οικονομικής πολιτικής είναι η επίτευξη ετήσιων ρυθμών αύξησης του ΑΕΠ της τάξεως του 5%, η συνέχιση της δημοσιονομικής προσαρμογής με τη δημιουργία πλεονασμάτων στον προϋπολογισμό και η περαιτέρω μείωση του δημόσιου χρέους, η προώθηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων προσανατολισμένων στην ενίσχυση του ανταγωνισμού και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων, η εφαρμογή ενεργητικών πολιτικών για την απασχόληση με στόχο τη βελτίωση της ανεργίας και την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, η δικαιότερη, τέλος, κατανομή των φορολογικών βαρών και η ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής.

Πραγματικά όμως, σύγκλιση δεν σημαίνει μόνο σύγκλιση οικονομικών μεγεθών, αλλά και άνοδο του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής των πολιτών, τουλάχιστον στο μέσο επίπεδο του Ευρωπαίου πολίτη. Και αυτός είναι ο στόχος μας.

Σήμερα το βιοτικό επίπεδο του μέσου Έλληνα πολίτη έχει φθάσει στο 70% του αντίστοιχου εισοδήματος του Ευρωπαίου πολίτη, από 60% που ήταν στις αρχές της δεκαετίας του '90. Η ανοδική αυτή πορεία θα συνεχιστεί με στόχο να προσεγγίσουμε το 100% των εισοδημάτων των προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών.

Παράλληλα, κύριο χαρακτηριστικό του Προϋπολογισμού του 2001 είναι η υλοποίηση της κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησης και των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει έναντι του ελληνικού λαού. Στο πλαίσιο αυτό ο νέος Προϋπολογισμός εστιάζεται με σειρά μέτρων στην ενίσχυση των οικονομικά και κοινωνικά ασθενεστερών ομάδων του πληθυσμού για τη δικαιότερη διανομή του εισοδήματος.

Στο νέο Προϋπολογισμό προβλέπεται για πρώτη φορά μετά από τριάντα πέντε χρόνια πλεόνασμα γενικής κυβέρνησης της τάξεως των διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων (210.000.000.000) δραχμών, ποσοστό 0,5% του ΑΕΠ και το γεγονός αυτό σηματοδοτεί την έναρξη μιας περιόδου πλεονασματικών δημοσιονομικών αποτελεσμάτων με προτεραιότητα την ταχεία αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους, τη διατήρηση υψηλού ρυθμού ανάπτυξης στη μείωση της ανεργίας, στην απελευθέρωση πόρων για την ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής.

Την προηγούμενη τετραετία ο στόχος για μια ισχυρή οικονομία επιτεύχθηκε. Τη νέα τετραετία που ανοίγεται μπροστά μας ο στόχος είναι να δημιουργήσουμε την ισχυρή κοινωνία και να είσθε βέβαιοι ότι θα το πετύχουμε. Η Ελλάδα μέσα σε μια επταετία κατάφερε να μειώσει το έλλειμμα κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες ως ποσοστό του ΑΕΠ, ενώ την ίδια περίοδο η Ευρωπαϊκή Ένωση μείωσε το δημοσιονομικό της έλλειμμα κατά 5,1 μονάδες. Η χώρα μας, δηλαδή, πραγματοποίησε διπλάσια σχεδόν δημοσιονομική προσαρμογή σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το ύψος του δημόσιου χρέους, ακολουθώντας τη δυναμική της ελληνικής οικονομίας, θα κινηθεί πτωτικά για πέμπτη συνεχή χρονιά και αναμένεται να σπάσει το ψυχολογικό φράγμα του 100% ως ποσοστό του ΑΕΠ και θα διαμορφωθεί στο 98,9%. Στόχος είναι η μείωση του δημόσιου χρέους στο 60% του ΑΕΠ πριν από το τέλος της νέας δεκαετίας.

Αρωγός σε αυτήν την προσπάθεια και σ' αυτούς τους στόχους της κυβερνητικής πολιτικής και φυσικά και των επόμενων

ετών είναι οι πόροι των διαρθρωτικών ταμείων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, οι οποίοι για τη χώρα μας θα προσεγγίσουν τα εννέα τρισεκατομμύρια (9.000.000.000.000) δραχμές για το χρονικό διάστημα 2000-2006 και σχετίζονται και με την ανάπτυξη και με την ενίσχυση της απασχόλησης.

Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του νέου Προϋπολογισμού προκύπτει και από το γεγονός ότι μια σειρά κονδυλίων, που διατίθενται άμεσα ή έμμεσα για την ανάπτυξη, παρουσιάζουν σημαντική αύξηση. Ειδικότερα, οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων από δύο τρισεκατομμύρια πεντακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (2.520.000.000.000) δραχμές το 2000 αυξάνονται σε δύο τρισεκατομμύρια επτακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (2.780.000.000.000) δραχμές το 2001, δηλαδή ποσό διακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (260.000.000.000) και ποσοστό αύξησης 10,3%. Πρέπει να τονισθεί ότι το ποσοστό αυτό είναι κατά πολύ υψηλότερο από το ρυθμό αύξησης των δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού και αυτό υποδηλώνει την απόφαση της Κυβέρνησης να κατευθύνει τις δαπάνες σε αναπτυξιακούς σκοπούς.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι δαπάνες για την εκπαίδευση οι οποίες -κατά τη γνώμη μας- θεωρούνται ιδιαίτερα αναπτυξιακές και ανέρχονται το 2001 σε ένα τρισεκατομμύριο πεντακόσια ογδόντα επτά δισεκατομμύρια (1.587.000.000.000) δραχμές, παρουσιάζοντας αύξηση εκατόν είκοσι εννέα δισεκατομμύρια (129.000.000.000), ποσοστό 8,8%.

Η κατάργηση του ΕΦΤΕ μαζί με τη μείωση των επιτοκίων θα συμβάλουν αποφασιστικά στην αναπτυξιακή διάσταση των επιχειρήσεων, που δανείζονται από το τραπεζικό σύστημα. Η μείωση των συντελεστών φορολογίας των μη εισηγμένων στο χρηματιστήριο ανωνύμων εταιρειών από σαράντα, που ισχύει σήμερα, σε τριάντα πέντε θα συμβάλει στην ενίσχυση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα έσοδα του Προϋπολογισμού για το 2000 εκτιμάται ότι θα ανέλθουν σε έντεκα τρισεκατομμύρια εξακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (11.650.000.000.000) δραχμές, παρουσιάζοντας μία μεγάλη αύξηση έναντι των προβλέψεων κατά εξακόσια ενενήντα πέντε δισεκατομμύρια (695.000.000.000), όπως ανέφερα και προηγουμένως. Η θετική εικόνα που παρουσιάζει η πορεία των εσόδων του τακτικού Προϋπολογισμού είναι αποτέλεσμα τόσο του ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας όσο και των προσπαθειών βελτίωσης του φορολογικού συστήματος και δεν είναι αποτέλεσμα αύξησης των υφιστάμενων φορολογιών ή επιβολής νέων φόρων.

Τα έσοδα από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας προβλέπεται να φθάσουν τα τρία τρισεκατομμύρια τριακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (3.380.000.000.000) δραχμές και θα παρουσιάσουν υπέρβαση εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια (180.000.000.000) ή ποσοστό 5,6% έναντι των προβλέψεων. Θα παρουσιάσουν δηλαδή αύξηση έναντι του 1999 κατά τριακόσια ενενήντα τρία δισεκατομμύρια ή ποσοστό 13,1%. Και μιλάμε για έσοδα από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, μιλάμε για έσοδα από την πάταξη της φοροδιαφυγής, της φοροκλοπής. Η θετική αυτή πορεία επιβεβαιώνει την προσπάθεια που γίνεται στο Υπουργείο Οικονομικών για την πάταξη και της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής και της φοροκλοπής μέσω των ελεγκτικών μηχανισμών: λειτουργία Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, Εθνικού Ελεγκτικού Κέντρου, περιφερειακών ελεγκτικών κέντρων, Δ.Ο.Υ. κλπ.

Θα ήθελα εδώ να τονίσω κάτι που είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας σχετικά με το κατά πόσο τα προβλεπόμενα φορολογικά έσοδα και από το Φ.Π.Α. θα γίνουν πραγματικότητα.

Μήπως μπορεί να μας πει η Νέα Δημοκρατία πόσο ήταν η φοροδιαφυγή στο Φόρο Προστιθέμενης Αξίας το 1993; Μετά την 1.1.1993 η κατάργηση των τελωνειακών συνόρων και η απελευθέρωση των ενδοκοινοτικών συναλλαγών, αυτές οι θεσμικές αλλαγές σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης βρήκαν τη χώρα μας ξέφραγο αμπέλι και οργάνωσε η φοροδιαφυγή, γιατί επί τρία χρόνια (90-92) η Νέα Δημοκρατία δεν είχε τη θέληση, δεν είχε το πρόγραμμα, δεν είχε τη δύναμη να προχωρήσει τις θεσμικές αλλαγές, να δημιουργήσει τους κατάλληλους μηχανισμούς και

το θεσμικό πλαίσιο για να μην έχουμε όργιο στη φοροδιαφυγή. Ένα τρισεκατομμύριο ήταν η φοροδιαφυγή από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας το 1993. Από τότε άρχισε άρδην να αλλάζει το σκηνικό και φτάσαμε σήμερα σε αυτά τα συγκεκριμένα θεαματικά αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού του 2001 εκτιμάται ότι θα φτάσουν τα δώδεκα τρισεκατομμύρια εξακόσια δισεκατομμύρια δραχμές. Θα αυξηθούν κατά πολύ και της πρόβλεψης και όσων είχαμε σαν στόχο. Η εξέλιξη αυτή κρίνεται ικανοποιητική αν ληφθεί υπόψη τόσο ότι με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο θεσπίζονται μέτρα τα οποία θα έχουν αρνητική επίπτωση πάνω στα έσοδα, όσο και το ύψος των εσόδων του 2000 θα διαμορφωθεί σε επίπεδο ανώτερο των αρχικών προβλέψεων κατά εξακόσια ενενήντα πέντε δισεκατομμύρια.

Το μεγαλύτερο μέρος από τα έσοδα του 2001 θα προέλθει από την αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας του εθνικού εισοδήματος, τον περιορισμό της φοροδιαφυγής από τη διαμόρφωση κλίματος φορολογικής δικαιοσύνης και σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη και φορολογικών Αρχών.

Η μέχρι τώρα θετική πορεία των εσόδων του 2000 σε συνδυασμό με την εντατικοποίηση των ελέγχων και τον περιορισμό της φοροδιαφυγής μας επιτρέπει να πιστεύουμε ότι ο στόχος των φορολογικών εσόδων για το 2001 είναι και ρεαλιστικός και πραγματοποιήσιμος.

Την τελευταία τριετία με φορολογικές παρεμβάσεις που γίνονται, το ποσοστό συμμετοχής του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων στο σύνολο του φόρου εισοδήματος προβλέπεται να αυξηθεί κατά 9,3 ποσοστιαίες μονάδες, (από 33% που ήταν το 1999 σε 42,3% το 2001). Η συμμετοχή του φόρου φυσικών προσώπων όπου περιλαμβάνονται και οι μισθωτοί στο σύνολο του φόρου στο εισόδημα προβλέπεται ότι θα μειωθεί κατά 6,9 ποσοστιαίες μονάδες, από 52% σε 46% το 2001 που σημαίνει ότι έχουμε βελτίωση της σχέσης φόρων στην άμεση φορολογία μεταξύ νομικών και φυσικών προσώπων.

Επαναλαμβάνω ότι από τον πίνακα που έχουμε στη διάθεσή μας το 1999 από την κατανομή των φορολογικών βαρών προβλέπεται φόρος στο εισόδημα από τα φυσικά πρόσωπα 52,9% και στα νομικά 33% και το 2001 έχουμε 46% με 42%. Έχουμε φτάσει σχεδόν στον ισοσκελισμό.

Αντίστοιχα είναι και τα αποτελέσματα στη σχέση έμμεσων και άμεσων φόρων. Όλοι επικαλούμαστε ότι η έμμεση φορολογία είναι η πιο άδικη φορολογία. Και τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι το 1993 από τους άμεσους φόρους το ποσοστό ήταν 29,8% και από τους έμμεσους ήταν 70,2%. Το 1999 ήταν 40,9% από τους άμεσους φόρους και 59% από τους έμμεσους. Μίκρυνε η ψαλίδα κατά δέκα και πλέον μονάδες.

Όντως το 2000 έχουμε μία μικρή απόκλιση -απευθύνομαι στον εισηγητή του Κ.Κ.Ε.- που ήταν 40,9% το 1999 και πήγαν 41,6%. Έχουμε μία αύξηση των άμεσων φόρων και αλλάζει η σχέση επί τω χείρρω. Γιατί όμως, κύριοι; Γιατί έχουμε ουσιαστικές ελαφρύνσεις στο εισόδημα με αυξήσεις των αφορολογητών ορίων για μισθωτούς, συνταξιούχους και μικρομεσαίους. Έχουμε ουσιαστική μείωση των εισοδημάτων από την άμεση φορολογία, πιο άμεση παροχή και όχι μόνο μέσα από το φορολογικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια σειρά μέτρα παίρνονται για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, κύρια στο σκέλος των εσόδων. Είμαστε και σήμερα, όπως και άλλες φορές έχουμε τονίσει, περήφανοι, γιατί πέρα από τη δημιουργία του πιο σύγχρονου θεσμικού πλαισίου -από άποψη φορολογίας και νομοθεσίας- του φορολογικού συστήματος, τοιμήσαμε και προχωρήσαμε σε δύο εξίσου σοβαρές θεσμικές αλλαγές.

Πρώτον, στη δημιουργία του νέου οργανωτικού σχήματος, του πιο σύγχρονου που υπάρχει στη Δημόσια Διοίκηση τα τελευταία τριάντα χρόνια στο Υπουργείο Οικονομικών. Μέσα από αυτό το οργανόγραμμα μπορούμε σήμερα να μιλάμε για σύγχρονες και αποτελεσματικές υπηρεσίες, για το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, υπηρεσία που είναι αιχμή του δόρατος στην περιστολή της φοροδιαφυγής και μάλιστα και της φοροκλοπής, στο λαθρεμπόριο, στα ναρκωτικά και στη φοροδιαφυ-

γής μεγάλων επιχειρήσεων.

Μέσα από τη δημιουργία των ελεγκτικών κέντρων, σε επίπεδο εθνικό, οι μεγάλες επιχειρήσεις, που για δεκαετίες είχαν φορολογική ασυλία, δεν ελέγχονταν ποτέ και από κανέναν, σήμερα ελέγχονται τακτικά, με στόχο κάθε τρία χρόνια να ελέγχεται κάθε επιχείρηση μεγάλη από δύο δισεκατομμύρια ακαθάριστα έσοδα και πάνω.

Με τα περιφερειακά ελεγκτικά κέντρα στην ίδια κατεύθυνση μπορούμε να πούμε ότι σήμερα είμαστε αποτελεσματικοί στην περιστολή της φοροδιαφυγής, στον έλεγχο, με αύξηση των φορολογικών εσόδων με υγιείς τρόπους.

Όλα αυτά όμως δεν θα είχαν ουσιαστικό αποτέλεσμα, αν παράλληλα δεν προχωρούσαμε στην πιο καινοτόμο προσπάθεια που έγινε τα τελευταία χρόνια στη Δημόσια Διοίκηση, που ήταν η εισαγωγή της Πληροφορικής. Κατορθώσαμε κάτι που πριν από πέντε-έξι χρόνια φαινόταν αδιανόητο. Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι έχουμε πετύχει να έχουμε μηχανογραφήσει και μηχανοργανώσει όλες τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών με το πιο έγκυρο, με το πιο αποτελεσματικό πληροφοριακό σύστημα και στο επίπεδο εφοριών του TAXIS και μέσα από το ICIS στα τελωνεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να πω και μια σειρά άλλα επιχειρήματα, τα οποία αποδεικνύουν και το σωστό προγραμματισμό, που έχουμε κάνει ως Κυβέρνηση και ως ΠΑΣΟΚ, αλλά και την αποτελεσματικότητα αυτών των προσπαθειών μας.

Θα ήθελα όμως, σεβόμενος κι εγώ το χρόνο, να περιοριστώ και να πω ότι μια εισήγηση σε ένα μέρος του γενικού Προϋπολογισμού, που αναφέρεται στο σκέλος των εσόδων, πρέπει να είναι προσεκτική και αντικειμενική σε σχέση με τη σημερινή εικόνα. Μπορώ να πω ότι όντως υπήρξαν και χθες προβλήματα, τα οποία όμως ξεπεράστηκαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

Είμαστε βέβαιοι ότι και αύριο θα παρουσιαστούν και στο μέλλον. Είμαστε όμως έτοιμοι να τα αντιμετωπίσουμε, γιατί μπορούμε, γιατί ξέρουμε, γιατί έχουμε και την πολιτική βούληση και τη γνώση και τη δυνατότητα.

Δεν θέλω με την εισήγησή μου αυτή να ωραιοποιήσω καμία κατάσταση, αλλά επιβάλλεται να αναφέρουμε και να απεικονίσουμε την πραγματικότητα και την πρόοδο, που συντελέστηκε κυρίως τα τελευταία χρόνια και που μας επιτρέπει να αντιμετωπίσουμε τα όποια προβλήματα από καλύτερη θέση.

Έτσι η εξυγίανση των οικονομικών του κράτους ολοκληρώνεται, η νομισματική σταθερότητα εδραιώνεται, η οικονομική ανάπτυξη αποκτάει δυναμική και υπόσχεται ενίσχυση της απασχόλησης. Η οικονομική σύγκλιση επιτυγχάνεται, η πραγματική σύγκλιση επιταχύνεται. Τέλος, η κοινωνική συνοχή διασφαλίζεται.

Είμαστε ως οικονομία και χώρα, σε σταθερά ανοδική πορεία. Τη συνέχιση αυτής της πορείας μπορεί να εγγυηθεί η ψήφιση και πιστή εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2001. Με τη δική σας θετική ψήφο θα διασφαλίσετε την απρόσκοπτη συνέχιση αυτής της πορείας και θα επιτρέψετε στον ελληνικό λαό να αισιόδοξα και ελπίδα το νέο αιώνα, που ήδη αρχίσαμε να διανύουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Τσιαρτσιώνης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά θα ήμουν πολύ ευτυχής, αν μπορούσα να συμμεριστώ την αισιοδοξία, του μόλις προ ολίγου κατελθόντος συναδέλφου εισηγητού. Θα του πρότεινα να του έστελνα ένα μέρος της εισήγησής μου και ας προβληματιστεί εκείνος κατελθών εκ του Βήματος. Σε ένα πράγμα μπορώ να συμφωνήσω, όμως, στην αρχική του διαπίστωση πως αυτός ο προϋπολογισμός θα έπρεπε να σηματοδοτεί την αρχή μιας νέας πορείας για τη χώρα, καθώςον είναι ο πρώτος προϋπολογισμός μετά την πολυπόθητη και πολύπαθη ένταξή μας στην Ευ-

ρωπαϊκή Ένωση.

Θα έπρεπε αυτός ο προϋπολογισμός να ανοίγει νέους δρόμους που θα οδηγούσαν την οικονομία της χώρας μας στην πραγματική σύγκλιση με εκείνη της Ευρώπης. Θα έπρεπε να ανοίγει νέες προοπτικές για την ισόρροπη ανάπτυξη, για την αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου, την απασχόληση και την κοινωνική ευημερία, μέσω της στήριξης των μεσαίων και χαμηλών εισοδημάτων. Και είναι προς στιγμή ευχάριστο να διαπιστώνει κανείς διαβάζοντας τα εισαγωγικά του προϋπολογισμού τους παραπάνω στόχους, πλην όμως, είναι άκρως απογοητευτικό, όταν διατρέξει στη συνέχεια κανείς στους αριθμούς και στους πίνακες και βρεθεί σε τελείως αντίθετα συμπεράσματα. Σε ένα στόχο πραγματικά είναι συνεπής ο φετινός προϋπολογισμός και εναρμονίζεται πλήρως με τη διαχρονική πολιτική πρακτική της Κυβέρνησης, στο στόχο της δημιουργίας μιας οικονομικής πραγματικότητας, ενός σκηνικού δηλαδή, που καμία σχέση δεν έχει με τη μίζερη πραγματικότητα που βιώνει καθημερινά ο Έλληνας πολίτης. Και αυτό προκύπτει καθαρά, μέσα από τις μεγάλοςχημες εξαγγελίες για τον πρώτο μετά από τριάντα πέντε χρόνια πλεονασματικό προϋπολογισμό και τους συνοδευτικούς κομπασμούς ότι δήθεν για πρώτη φορά από τη δημιουργία του νεοελληνικού κράτους τα δημόσια οικονομικά τέθηκαν υπό έλεγχο και ότι για πρώτη φορά δεν έχουμε πρόβλημα ρευστότητας στη χώρα -πάψαμε να ζούμε με δανεικά- και επιχειρείται μια πρωτοφανής διαστρέβλωση της αλήθειας και της πραγματικής εικόνας της οικονομίας μας. Το πραγματικό σκηνικό, όμως, είναι τελείως διαφορετικό από εκείνο της μαγικής εικόνας, το οποίο προσπαθεί να μας περάσει το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης. Η αλήθεια είναι ότι σ' αυτήν τη χώρα οι συνταξιούχοι στη συντριπτική τους πλειοψηφία ζουν με λιγότερο από εκατόν είκοσι χιλιάδες δραχμές το μήνα και οι εργαζόμενοι που μπορούν ακόμη και κρατούν τις θέσεις τους, από τη μια βλέπουν τις πραγματικές αποδοχές τους να μειώνονται και από την άλλη να αυξάνεται διαρκώς το κόστος διαβίωσης, εξαιτίας της ανεξέλεγκτης δράσης των κυκλωμάτων της παραοικονομίας.

Στην εισοδηματική πολιτική, παρά την κυβερνητική δέσμευση ότι αυτή θα κάλυπτε το ύψος του πληθωρισμού, τρέχει πλέον αυτός στο 4% και οι αυξήσεις που δόθηκαν -για μεν το 2000 1,7% έως 2% και για το 2001 2,2%- το μόνο που κάνουν είναι να προσθέτουν νέες απώλειες εισοδήματος στους μισθωτούς. Η αλήθεια είναι ότι η ανεργία που είναι και ο κυριότερος πραγματικός δείκτης της οικονομίας αυξάνεται συνεχώς, σπρώχνοντας στο περιθώριο τη νεολαία μας, υπονομεύοντας έτσι το μέλλον αυτής της χώρας.

Να σας θυμίσω ότι το πρόβλημα σύγκλισης του 1998 είχε προβλέψει μείωση της ανεργίας στο 9,3%, ενώ η πραγματικότητα σήμερα την ανεβάζει στο 10,9%. Η αλήθεια είναι ότι οι χειρισμοί της Κυβέρνησης έχουν βυθίσει το χρηματιστήριο στην παραπεταμένη κρίση που διανύει και οι συνολικές απώλειες των μετόχων έφθασαν τα είκοσι τρισεκατομμύρια. Ενώμια και πλέον εκατομμύριο μικροεπενδυτές έχουν υποστεί τεράστια οικονομική ζημιά. Οι πολίτες εξαπατήθηκαν από τις απροκάλυπτες παρεμβάσεις αγοράς μετοχών από τη ΔΕΚΑ, προκειμένου να στηριχθεί ο γενικός δείκτης προεκλογικά και να κερδηθούν έτσι οι εκλογές στη συνέχεια και βεβαίως μετεκλογικά να εγκαταλειφθεί και να πέσει στα επίπεδα που σήμερα βρίσκεται. Βιώσαμε έτσι τη μεγαλύτερη αναδιανομή εισοδήματος από συστάσεως του ελληνικού κράτους με συνέπεια να έχουν θησαυρίσει ελάχιστα υμέτεροι και καλά ενημερωμένοι σε βάρος των πολλών ανυποψίαστων νεόπτωχων συμπολιτών μας. Η απαξίωση του χρηματιστηρίου σε συνδυασμό με τα επιτόκια καταθέσεων κάτω του πληθωρισμού δημιουργούν τέτοια αδιέξοδα στους μικροεπενδυτές, που δεν θα ξέρουν πλέον πού να τοποθετήσουν το περισσευμά τους. Η αλήθεια είναι ότι στο εμπόριο και στην αγορά έχουν δημιουργηθεί δραματικές συνθήκες, όπου σύμφωνα με μετριοπαθείς εκτιμήσεις κάθε μέρα βάζουν λουκέτο εννέα μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ενώ οι ακάλυπτες επιταγές και τα γραμμάτια ανέρχονται σε εκατοντάδες δισεκατομμύρια.

Η αλήθεια είναι ότι η μείωση κατά 5,5% των κονδυλίων που προβλέπονται για τον αγροτικό τομέα, δηλαδή από το 1,27 στο 1,2 του ΑΕΠ, απεικονίζει την εγκατάλειψη της αγροτιάς και την

ανυπαρξία αγροτικής πολιτικής. Η αλήθεια είναι, τέλος, ότι συνεχίζουμε να διαθέτουμε επτά από τις δεκατρείς φτωχότερες περιφέρειες της Ευρώπης, καθώς επίσης και την ύπαρξη διευρυνμένων κοινωνικών ανισοτήτων. Και ενώ στην τετραετία 1997-2000 υπήρξε σημαντική άντληση επιπλέον φόρων καθώς ο ρυθμός αύξησης των φορολογικών εσόδων ήταν περίπου διπλάσιος εκείνων του ονομαστικού ΑΕΠ και ενώ παράλληλα υπήρξε σημαντική ελάφρυνση των κρατικών δαπανών του προϋπολογισμού, λόγω του περιορισμού της δαπάνης για τόκους του δημόσιου χρέους. Τίποτα απ' όλα αυτά τα περισεύματα δεν διατέθηκε για την αναβάθμιση του κοινωνικού προσώπου του κράτους. Και ακούστε τους συντελεστές αναλυτικά ως ποσοστό επί του ΑΕΠ. Από το 1997 στο 2000 έχουμε για μεν την εκπαίδευση από 3,5% σε 3,5% το 2001. Στην υγεία από 2,9 σε 3% το 2001 και για την κοινωνική ασφάλιση από 3,3% πάλι σε 3,3% το 2001. Καμιά βελτίωση δηλαδή, καθώς από την άλλη πλευρά ο νέος προϋπολογισμός αυξάνει πλουσιοπάροχα τις κρατικές δαπάνες κατά 7,9%.

Όλα τα παραπάνω συνθέτουν τη ζοφερή εικόνα της ελληνικής κοινωνίας σήμερα, όπου οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις δεν προχωρούν. Η δημοσιονομική σταθεροποίηση αποδεικνύεται εύθραυστη και το φάσμα του πληθωρισμού απλώνεται και πάλι απειλητικά. Ένας προϋπολογισμός που δεν υπηρετεί το στόχο της αναδιάρθρωσης και της ανάπτυξης της πραγματικής οικονομίας που στηρίζεται στην αύξηση της φορολογίας που δεν συγκρατεί τη σπατάλη στο δημόσιο τομέα και δεν προωθεί τις αποκρατικοποιήσεις και το άνοιγμα των αγορών, δεν εξασφαλίζει και δεν αξιοποιεί τις απόψεις των πολιτικών κομμάτων και των κοινωνικών εταίρων με τη συμμετοχή τους στο σχεδιασμό της δημοσιονομικής πολιτικής, είναι ένας προϋπολογισμός που δεν οδηγεί πουθενά. Τι έγινε όμως με τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις. Οι αποκρατικοποιήσεις εκφυλίστηκαν σε σοφτ μετοχοποιήσεις προκειμένου να κλείσουν τις μαύρες τρύπες και να συντηρηθεί όσο μπορούσε περισσότερο ο φαύλος κύκλος των προμηθειών και των αναθέσεων στο δημόσιο τομέα. Η απελευθέρωση της αγοράς εργασίας με στόχο την αύξηση της απασχόλησης κατέληξε σε ένα συνονθύλευμα συμβιβασμών σε μια απονευρωμένη και αναποτελεσματική πρόταση που έφερε στα όρια της παράκρουσης τα εμπλεκόμενα μέλη και παγίωσε την εκατέρωθεν καχυποψία.

Το μεγάλο θέμα του ασφαλιστικού κανείς δεν έχει την πρόθεση να το ανοίξει και η κατάρρευση του όλου συστήματος είναι μπροστά μας. Επισημαίνω ότι στον προϋπολογισμό δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για την καταβολή του ενός τρισεκατομμυρίου οφειλών του κράτους προς το ΙΚΑ. Η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας των τηλεπικοινωνιών και των μεταφορών εξαγγέλλονται συνεχώς με φιλόδοξα προγράμματα, τα οποία όμως μένουν στο κενό λόγω των αντικρουόμενων εξωθεσμικών συμπεριόντων αλλά και των ιδίων των Υπουργών που εκφράζουν διαφορετικές πολιτικές. Και όλα αυτά μόλις στο παρά πέντε της εκπνοής του επί διετία παραταθέντος χρονικού περιθωρίου. Κανείς δεν μπόρεσε ποτέ να εξηγήσει πώς και γιατί εξωθήθηκε η ΔΕΗ στη θέση του φτωχού συγγενή στην ασύρματη σταθερή τηλεφωνία. Όταν είναι σε όλους μας γνωστό ότι το Φεβρουάριο του 2001 η επιχείρηση βγαίνει στον ελεύθερο ανταγωνισμό παραχωρώντας το 30% του μονοπωλίου της σε άλλους παίκτες. Μόνο με πονηρές σκέψεις μπορούν να εξηγηθούν αυτές οι συμπεριφορές. Η αλλαγή στη Δημόσια Διοίκηση καρκινοβατεί. Η αξιοκρατία, η ανεξαρτησία της διοίκησης, η καταπολέμηση του κομματισμού και των διακρίσεων, η εκπαίδευση, η επιμόρφωση, η βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής και η εφαρμογή των νέων τεχνολογιών παραμένουν ζητούμενα. Έτσι η επιδιωκόμενη ανάπτυξη της οικονομίας μας παραμένει τελματωμένη. Μεγάλα ερωτηματικά προκύπτουν και στην εκτέλεση των μεγάλων έργων. Καθυστέρησεις, κακοτεχνίες, υπέρβαση προϋπολογισμών είναι οι κοινοί παρανομαστές τους.

Η Εγνατία, έργο πνοής για τη βόρειο Ελλάδα, καρκινοβατεί. Και ας μη βιαστεί κανείς να πει για τα τμήματα που παραδόθηκαν, για τις απορροφήσεις με υψηλούς δείκτες, γιατί το πρόβλημα δεν είναι ποσοτικό αλλά είναι κυρίως ποιοτικό, με την έννοια του ποια τμήματα και πώς αυτά κατασκευάζονται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής **κ. ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Στην απομονωμένη Περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας, για παράδειγμα, προκειμένου να εμφανιστεί έργο, κατασκευάζονται τα επίπεδα τμήματα της περιοχής, ενώ τα δύσκολα περάσματα της Καστανιάς, της Πίνδου και των καθέτων αξόνων αφήνονται για την επόμενη εξαετία.

Από το 1993 έχετε διαχειριστεί το τρομακτικό ποσό των 97.000.000.000.000 δραχμών, χωρίς να έχει τελειώσει μέχρι σήμερα ούτε ένα από τα μεγάλα έργα. Καμιά κυβέρνηση δεν διέθεσε ποτέ τόσα πολλά, για να παρέξει τόσα λίγα. Και όποιος ρυθμός ανάπτυξης υπάρχει σήμερα, οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στις ευρωπαϊκές εισροές.

Η πραγματική σύγκλιση, την οποία μόλις τώρα δειλά δειλά ορισμένα κυβερνητικά στελέχη αρχίζουν να επικαλούνται, ουδώς υπηρετείται από τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό. Είναι άλλωστε ο πρώτος μετά την ανανέωση της θητείας της Κυβέρνησης και αν τώρα δεν αναλαμβάνονται αυτές οι πρωτοβουλίες, τότε εύλογα θα αναρωτηθεί κανείς, αν και πότε θα αναληφθούν.

Δεν θα ασχοληθώ με το λογιστικό και καθόλου πραγματικό πλεονάσμα, του Προϋπολογισμού, όπου οι μεν επιδοτήσεις των ΔΕΚΟ απ' ενός βαφτίζονται "κεφαλαιακές μεταβιβάσεις", απ' ετέρου τα πλεονάσματα των ασφαλιστικών ταμείων, αυθαίρετως καθορίζονται, μετατρέπουν ως διά μαγείας το πραγματικό έλλειμμα ύψους 1.455 εκατομμυρίων σε πραγματικό πλεονάσμα των 210 δισεκατομμυρίων δραχμών. Έλεος πια! Και η δημιουργική λογιστική έχει τα όριά της. Όλα θα τα βρούμε μπροστά μας. Και μόνο η πρόβλεψη ανόδου του Α.Ε.Π., που προσδιορίζεται στο 5%, αν δεν επαληθευτεί κατά μισή μονάδα, γεγονός πλεόν που επιβεβαιώνεται και από τον ΟΟΣΑ που προβλέπει ανάπτυξη 4% έως 4,5%, συνεπάγεται την εξαφάνιση αυτού του μικρού πλεονάσματος.

Θα ήθελα όμως να δούμε τι συμβαίνει με τα φορολογικά έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού. Εδώ η Κυβέρνηση στη σύναξη του Προϋπολογισμού ξεκινά με μια αρχή "πόσα θέλω να ξεδέψω, τόσα πρέπει να εισπράξω και αγνώω κάθε άλλη παράμετρο".

Όλα αυτά τα χρόνια οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφάρμοσαν φορολογική πολιτική εναρμονισμένη και στενά προσηλωμένη στο στόχο της ονομαστικής σύγκλισης. Όσο διστακτικοί και άτολμοι υπήρξαν στον περιορισμό της σπατάλης και των δαπανών, τόσο με μεγαλύτερη άνεση επέβαλαν νέες φορολογίες και αύξησαν τις υπάρχουσες φορολογικές επιβαρύνσεις, οι οποίες και φέτος, όπως και τα προηγούμενα χρόνια είναι τριπλάσιες της ονομαστικής αύξησης των μισθών.

Έχουμε το μεγαλύτερο ποσοστό φόρων ως προς το ΑΕΠ, μετά τους Σκανδιναβούς με το γνωστό κοινωνικό κράτος. Συνολικά ογδόντα οκτώ νέοι φόροι και νέες φορολογικές επιβαρύνσεις επιβλήθηκαν μέσα σε έξι χρόνια. Η μεγαλύτερη δηλαδή παρατεταμένη φορολογική επιδρομή στη σύγχρονη δημοσιονομική μας ιστορία.

Θύματα; Ποιος άλλος; Η παραγωγική ραχοκοκαλιά της κοινωνίας μας, οι ελεύθεροι επαγγελματίες και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις με την επιβολή αντικειμενικών κριτηρίων του 1994 και τις συνεχείς επαχθείς αναθεωρήσεις τους, αλλά και οι συνταξιούχοι με τη μη -επί σειρά ετών- τιμηριοποίηση της φορολογικής κλίμακας και των αφορολόγητων ποσών.

Ειδικά οι κυβερνήσεις Σημίτη στήριξαν την πολιτική αποκλιμάκωσης των δημοσίων ελλειμμάτων στη φορολογική πολιτική. Δίκαια, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός κέρδισε το χαρακτηρισμό του Πρωθυπουργού των φόρων.

Συνολικά στην περίοδο 1997-2000 τα εισπραχθέντα φορολογικά έσοδα ανήλθαν σε σαράντα εννέα τρισεκατομμύρια (49.000.000.000.000) δραχμών. Στην προηγούμενη πενταετία σωρευτικά ανέρχονταν στα 26,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Ο στόχος για τα έσοδα του 2001 στηρίζεται στην αυξημένη απόδοση των εσόδων από την άμεση και έμμεση φορολογία και τα μη φορολογικά έσοδα. Στο σύνολο προβλέπεται αύξηση φόρων κατά 8,1%. Δηλαδή, 3,1 μονάδες πάνω από την προβλεπόμενη αύξηση του Α.Ε.Π., που είναι 5%. Και κατά συνέπεια έχουμε αύξηση φόρων ως προς το Α.Ε.Π. Αναλυτικά η αύξηση των άμεσων φό-

ρων είναι 7,8%, των έμμεσων κατά 8,3%, στη φορολογία φυσικών προσώπων 6,2% και σ' αυτήν των επιχειρήσεων στο 12,3%. Η αύξηση των έμμεσων έναντι των άμεσων φόρων πιστοποιεί, ακόμη, τη διεύρυνση της φορολογικής αδικίας.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων στα φορολογικά έσοδα είναι αντίστροφη αυτής που ισχύει στη χώρα μας, που οι έμμεσοι φόροι αντιστοιχούν στο 68%, ενώ οι άμεσοι μόλις στο 32%.

Από την άμεση φορολογία προβλέπεται να εισπραχθούν περίπου 4,9 τρισεκατομμύρια δραχμές. Από το ποσόν αυτό το 4,1 τρισεκατομμύρια θα προέλθει από τη φορολογία φυσικών και νομικών προσώπων, απ' αυτούς δηλαδή τους φορολογούμενους και τις επιχειρήσεις που πλήρωσαν το λογαριασμό και τα προηγούμενα χρόνια.

Αναλύοντας τα 4,1 τρισεκατομμύρια διαπιστώνεται πως οι απλοί φορολογούμενοι θα πληρώσουν εκατόν δέκα δισεκατομμύρια δραχμές περισσότερα, δηλαδή έχουμε αύξηση κατά 6,2%. Συνολικά, λοιπόν, η άμεση φορολογία αυξάνεται κατά 7,8% και η μέση ελληνική οικογένεια το 2001 θα πληρώσει σε φόρους τρία εκατομμύρια διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες δραχμές, παρά τις περίφημες εξαγγελίες περί φοροελαφρύνσεων.

Άμεση συνέπεια αυτής της φορολόγησης θα είναι η μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος, άρα και η μείωση της καταναλωτικής δαπάνης που θα φέρει περιορισμό του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων με αποτέλεσμα τελικά τη μείωση του προσωπικού και την αύξηση της ανεργίας.

Ακόμη, από τη φορολογία εισοδήματος επιχειρήσεων του 2001, το δημόσιο εκτιμάται πως θα εισπράξει 1740 δισεκατομμύρια έναντι 1550 δισεκατομμύρια, που εκτιμάται πως θα εισπράξει μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους. Αυξημένα δηλαδή έσοδα κατά 190 δισεκατομμύρια δραχμές ή κατά 12,3% σε σχέση με φέτος. Η αύξηση αυτή θα επιβαρύνει το κόστος προϊόντων και υπηρεσιών που με τη σειρά τους θα επιδεινώσουν την ήδη χαμηλή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας.

Από την έμμεση φορολογία τα προϋπολογιζόμενα έσοδα σε σχέση με το 2000, είναι αυξημένα κατά 8,3%. Προβλέπεται δηλαδή να εισπραχθούν έξι χιλιάδες οκτακόσια ενενήντα δισεκατομμύρια δραχμές, έναντι έξι χιλιάδων τριακοσίων εξήντα τριών δισεκατομμυρίων που αναμένεται ότι θα εισπραχθούν το 2000.

Από τις μεταβιβάσεις, τέλος, κεφαλαίων, στις οποίες εκτός από τις πωλήσεις ακινήτων περιλαμβάνονται και τα έσοδα από τη φορολογία των συναλλαγών 0,6 τοις χιλίοις, που τώρα έγινε 0,3 τοις χιλίοις στο χρηματιστήριο, προσδοκάται η είσπραξη πεντακοσίων εβδομήντα δισεκατομμυρίων δραχμών, έναντι πεντακοσίων εννέα δισεκατομμυρίων δραχμών, που εκτιμάται ότι θα εισπραχθούν φέτος. Καταγράφεται δηλαδή εδώ αύξηση κατά 11,9%, μια άκρως υπεραισιόδοξη εκτίμηση, καθ' όσον ο υποδιπλασιασμός του 0,6 τοις χιλίοις στο 0,3 τοις χιλίοις όσο και να αυξηθεί ο όγκος των χρηματιστηριακών συναλλαγών και όσο και να βελτιωθεί το κλίμα, είναι περίπου βέβαιο ότι ουδέποτε θα φθάσει στα ύψη που παλαιότερα είχαμε γνωρίσει.

Η Κυβέρνηση με περισσή υποκρισία υποστηρίζει ότι η αύξηση των φορολογικών εσόδων προέρχεται από την περιστολή της φοροδιαφυγής. Ωστόσο με βάση τα δικά της στοιχεία, όχι μόνο δεν επιτεύχθηκαν οι στόχοι που είχε θέσει, αλλά αντίθετα στον τομέα αυτόν υπήρξε σημαντική υστέρηση κατά είκοσι οκτώ δισεκατομμύρια δραχμές. Στην πραγματικότητα τα έσοδα από αυτήν την πηγή θα ήταν σημαντικά χαμηλότερα αν δεν είχαν ελεγχθεί οι τράπεζες και μεγάλοι μεγέθους επιχειρήσεις για έξι ή επτά ανέλεγκτες χρήσεις λόγω της κατάθεσης αίτησης για την εισαγωγή τους στο χρηματιστήριο. Συνεπώς σημαντικό μέρος από αυτά τα έσοδα δεν πρόκειται να εισπραχθούν το 2001, παρά την κυβερνητική αισιοδοξία, καθώς είναι έσοδα μιας χρήσης και όχι επαναλαμβανόμενα.

Έτσι ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι υπερεκτιμημένος τουλάχιστον κατά διακόσια δισεκατομμύρια δραχμές στις προβλέψεις του για την πορεία των φορολογικών εσόδων. Για παράδειγμα, ο στόχος του για την αύξηση του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων κατά 12,3% κρίνεται εξωπραγματικός, αν αναλογιστούμε ότι λόγω της χρηματιστηριακής κρίσης, μεγάλου μεγέθους επιχειρήσεις, τράπεζες κλπ., εμφανίζουν στην

τρέχουσα περίοδο μείωση των κερδών τους.

Μια αντίφαση επίσης συναντάται και στην πρόβλεψη για την αύξηση του Φ.Π.Α. καυσίμων, όπου, ενώ η Κυβέρνηση στις παραδοχές κατάρτισης του νέου Προϋπολογισμού εκτιμά τη μέση τιμή πετρελαίου σε είκοσι πέντε δολάρια ανά βαρέλι, δηλαδή 20% χαμηλότερα από τα μόλις προ δύο εβδομάδων επίπεδα, θεωρεί παράλληλα πως δεν θα υπάρξει μείωση των εσόδων.

Καθώς όμως τα έσοδα αποτελούν την αιχμή του δόρατος στην πολιτική της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σ' αυτό το σκέλος δεν μας αρέσουν καθόλου οι εκπλήξεις, κρατάμε πισινή την αύξηση των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων που, ως γνωστόν, θα συμπαρασύρουν έντεκα φόρους και τέλη για τη μείωση των οποίων ουδ'όπως δεσμευόμαστε και αφήνουμε θολή την κατάσταση για να τη διαμορφώσουμε στην πορεία κατά το δοκούν, όπως μας βολεύει, ενώ ακόμη απόκρυφη παραμένει η ιστορία με τις επιστροφές των φόρων μια και δεν εμφανίζονται στον Προϋπολογισμό οι επιστρεφόμενοι φόροι ύψους ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών, προκειμένου να μην επιβαρυνθούν οι δαπάνες και το έλλειμμα, όταν ήδη πληρώνονται κανονικά στους δικαιούχους.

Οι επιστροφές των φόρων δεν μειώνουν τα έσοδα, αλλά καταγράφονται ως δαπάνες. Έτσι εμφανίζονται στα έσοδα ποσά που σύντομα παύουν να είναι έσοδα, ενώ στις δαπάνες δεν γράφονται ποσά που είναι πραγματικές δαπάνες. Όμοια "απόκρυψη" παρατηρείται και στα δάνεια των στρατιωτικών εξοπλισμών, όπου εμφανιζόμαστε σε ετήσια βάση να ξεδεύουμε περί τα 220 με 250 δισεκατομμύρια δραχμές, τη στιγμή που το επίσημο εξοπλιστικό μας πρόγραμμα απαιτεί 1,1 τρισεκατομμύρια δραχμές. Η Κυβέρνηση αδυνατώντας να ελέγξει τις δαπάνες μέσω μίας προώθησης σοβαρών αποκρατικοποιήσεων και απελευθέρωσης των αγορών, επιλέγει ένα μονόδρομο μοναδικό, αυτόν δηλαδή της αύξησης της φορολογικής επιβάρυνσης.

Στις άλλες χώρες, κύριοι συνάδελφοι, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δαπάνες της γενικής κυβέρνησης στο διάστημα της τελευταίας τετραετίας ως ποσοστό επί του ΑΕΠ εμφανίζονται μειωμένες κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες. Στη χώρα μας στην περίοδο 1997-2000 οι δαπάνες εμφανίζονται οριακά αυξημένες, ενώ αν συνυπολογίσουμε ότι υποεκτιμούνται με διάφορα λογιστικά τρικ, μάλλον ουσιαστικά αυξάνονται συνεχώς. Για παράδειγμα, η Ολυμπιακή Αεροπορία, οι συγκοινωνίες, η πολεμική βιομηχανία, οι κομματικοί αγροτικοί συνεταιρισμοί, τα ναυπηγεία Σκαρामαγκά, ο ΟΣΕ, μας έχουν κοστίσει τα τελευταία έξι χρόνια περίπου 3 τρισεκατομμύρια δραχμές, όσο δηλαδή αυξήθηκε η πραγματική φορολογική επιβάρυνση μισθωτών και συνταξιούχων, ελευθέρων επαγγελματιών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην περίοδο αυτή. Την ίδια στιγμή όπου ιδεολογικά συγγενής προς την Κυβέρνηση, οι κυβερνήσεις Γερμανίας, Γαλλίας, Ιταλίας μειώνουν τους συντελεστές φορολόγησης των φυσικών και νομικών προσώπων, ώστε να αντιμετωπίσουν τη νέα οικονομική πραγματικότητα και τον εντεινόμενο διεθνή φορολογικό ανταγωνισμό, εμείς εδώ βαφτίσαμε ως φορολογική μεταρρύθμιση, διατάξεις του πρόσφατου φορολογικού νομοσχεδίου, με τις οποίες γίνεται μία μικρή, ασήμαντη μάλλον καλύτερα θα έλεγα, τιμαριθμοποίηση της κλίμακας φυσικών προσώπων και μία ανεπαίσθητη μείωση του συντελεστή φορολόγησης των ομόρρυθμων εταιρειών και των Α.Ε., που μάλιστα θα ισχύσουν για τα εισοδήματα του 2001 που θα δηλωθούν το 2002. Ένα είναι το γεγονός που αβίαστα προκύπτει μέσα από τις σελίδες του φετινού προϋπολογισμού, ότι δηλαδή αυτοί που μέχρι σήμερα υπέστησαν τις συνέπειες της φορολογικής επιδρομής των τελευταίων ετών και πλήρωσαν το λογαριασμό της ονομαστικής σύγκλισης, θα συνεχίσουν να τις υφίστανται και τα επόμενα χρόνια, επωμιζόμενοι έτσι τα βάρη των λανθασμένων κυβερνητικών χειρισμών με αβέβαια αποτελέσματα. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι ως διά μαγείας ξεχάστηκαν οι υποσχέσεις αυτής της ίδιας της Κυβέρνησης, ότι δηλαδή με την ένταξή μας στην ΟΝΕ τα βάσανά μας θα τελείωναν και ότι μας περίμεναν εύφοροι κάμποι για να δρέψουμε καρπούς. Οι καρποί διά στόματος Πρωθυπουργού έγιναν άλλα δέκα χρόνια θυσιών, με αμφίβολο αποτέλεσμα. Και βέβαια ούτε λόγος για κάποια συνεισφορά του σπάταλου κράτους σε αυτήν την προσπάθεια. Για πολλοστή

φορά οι δαπάνες αυξάνονται και κανείς δεν θέλει να ακουμπήσει αυτό το κεφάλαιο. Ας είναι καλά οι φορολογούμενοι πολίτες. Η Κυβέρνηση τη συνταγή την ξέρει. Τη χορηγεί εδώ και χρόνια με δοκιμασμένα αποτελέσματα. Γιατί να την αλλάξει; Στη διάρκεια της δεκαετίας του '90 είχαμε τριπλασιασμό των εσόδων και σε αυτό στηρίχθηκε κυρίως η πορεία μας προς την ΟΝΕ. Ο Έλληνας φορολογούμενος πλήρωσε με τις πλάτες του αυτό το τίμημα, καθώς κάλυψε επιπλέον πλήρως τις υπερβάσεις δαπανών που δεν ελέγχθηκαν ποτέ. Για το 2000 για παράδειγμα θα υπάρξουν πρόσθετα έξοδα της τάξης των 900 δισεκατομμύρια περίπου που θα καλύψουν τις κατά 400 δισεκατομμύρια υπερβάσεις των δαπανών. Οι αδικίες και οι στρεβλώσεις που προκύπτουν από την ανάλυση των εσόδων που προηγήθηκε οφείλονται κυρίως στο ελλιπές δημοσιονομικό πρόγραμμα και στο πολύπλοκο και άδικο και αναποτελεσματικό φορολογικό σύστημα. Το φορολογικό σύστημα είναι εξαιρετικά περίπλοκο, καθώς εμπλέκονται μία σειρά νόμων, προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων και ερμηνευτικών εγκυκλίων που συχνά συγκρούονται μεταξύ τους και αλληλοαναιρούνται. Συχνά μεταβάλλονται χωρίς προγραμματισμό, με αποτέλεσμα να σταλτικό για τους φορολογούμενους που θα ήθελαν να προγραμματίσουν μακροπρόθεσμα τη δραστηριότητά τους. Έχει εξαιρετικά υψηλό κόστος συλλογής και διαχείρισης φόρων. Για παράδειγμα ο Φόρος Ακίνητης Περιουσίας έχει χαμηλότερη απόδοση από το κόστος διαχείρισής του, ενώ υπάρχουν φόροι που παρ'ότι βεβαιώνονται, δεν μπορούν να εισπραχθούν. Ελέγχεται μόνο το 10% των φορολογικών δηλώσεων με αποτέλεσμα να ακολουθούν οι γνωστές αυτόματες ρυθμίσεις, που μειώνουν την αξιοπιστία και τιμωρούν τους συνεπείς φορολογούμενους. Υπάρχει πλήθος φοροαπαλλαγών, πολλοί φόροι συναλλαγών, διαφορές στη φορολόγηση μεταξύ επαγγελματιών τάξεων, αλλά και των εισοδημάτων από κεφάλαιο και εργασία. Η αλήθεια είναι ότι μας χρειάζεται μία σοβαρή και ευρείας έκτασης φορολογική μεταρρύθμιση, που θα μετατρέψει τα συγκριτικά μας μειονεκτήματα για την προέλευση ξένων επενδύσεων σε συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Γιατί να επενδύσει μια ξένη πολυεθνική εταιρεία στην Ελλάδα, όταν εκτός των άλλων γνωστών ανασχετικών εμποδίων - γραφειοκρατία, στρεβλώσεις στην αγορά εργασίας, υψηλές εργοδοτικές εισφορές, κλπ.- γνωρίζει ότι τα κέρδη της θα φορολογηθούν με συντελεστή υψηλότερο ως και κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση παραδείγματος χάρι με την Ιρλανδία, τις χώρες της διέυρυνσης, όπως Τσεχία, Πολωνία, Ουγγαρία;

Για τη Νέα Δημοκρατία οι βασικές αρχές, οι οποίες θα πρέπει να χαρακτηρίζουν τη νέα φορολογική πολιτική είναι: Πρώτον, κοινωνική ευαισθησία στην κατανομή φορολογικών βαρών μεταξύ των μελών της κοινωνίας. Δεύτερον, ο φιλελεύθερος προσανατολισμός στην ευνοϊκή μεταχείριση της ιδιωτικής αποταμίευσης - επένδυσης στα πλαίσια σταθερών κανόνων και αρχών εφαρμογής.

Η μεγιστοποίηση της ταμειακής απόδοσης, κύριε Υπουργέ, δεν θα πρέπει να αποτελεί βασική αρχή και αυτοσκοπό, διότι αυτή θα έρθει ως παράγωγο αποτέλεσμα της επενδυτικής προώθησης και επιχειρηματικής δράσης του ιδιωτικού τομέα. Όλα αυτά τα χρόνια με συνέπεια η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε τις προτάσεις της και το επεξεργασμένο φορολογικό της πρόγραμμα που ουσιαστικά συνιστά μια πλήρη φορολογική μεταρρύθμιση. Ορισμένες από αυτές σιγά σιγά γίνονται αποδεκτές. Τις σοβαρότερες όμως απ' αυτές, που αντιμετωπίζουν τις στρεβλώσεις και τις αδυναμίες του φορολογικού μας συστήματος, η Κυβέρνηση δείχνει να τις αγνοεί.

Θα αναφερθώ σ' αυτές που όχι μόνο δεν έχουν δημοσιονομικό κόστος, αλλά αντιθέτως συμβάλλουν και στην εκλογίκευση και στην απλοποίηση του φορολογικού μας συστήματος. Επιδίδεται να προωθηθούν άμεσα: Πρώτον, η απλοποίηση και η πλήρης κωδικοποίηση όλων των φορολογικών συντελεστών εισοδήματος, κεφαλαίου, ΦΠΑ και ειδικών φόρων. Δεύτερον, η ταχεία ολοκλήρωση του προγράμματος TAXIS, η πλήρης μηχανογράφηση και αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής όλων των Δ.Ο.Υ. καθώς και η οργανωτική ανασυγκρότηση των υπηρε-

σιών του Υπουργείου Οικονομικών. Τρίτον, η εκλογίκευση του συστήματος υποβολής και του περιεχομένου των περιπτώσεων φορολογικών δηλώσεων που αποτελούν συχνά άλυτο αίνιγμα ακόμη και για ειδικούς. Και, τέταρτον, η κατά το δυνατόν αντικειμενικοποίηση και αυτοπροσωποποίηση των φορολογικών ελέγχων ιδίως επί των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των ελεύθερων επαγγελματιών, ώστε να ενισχυθεί η διαφάνεια και η σχέση εμπιστοσύνης κράτους και φορολογουμένων.

Η μείωση των φορολογικών συντελεστών εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων με στόχο τη θέσπιση φορολογικών κινήτρων θα συμβάλει ουσιαστικά στην ανάληψη επενδυτικών πρωτοβουλιών και στην τόνωση της απασχόλησης. Η φορολογία αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα μέτρα προώθησης της οικονομικής ανάπτυξης. Στο νέο ευρωπαϊκό αλλά και παγκόσμιο περιβάλλον κάθε κράτος έχει κίνητρο να μειώσει τη φορολογική επιβάρυνση με σκοπό να προσελκύσει επενδυτές. Για να ανταπεξέλθουμε στον επερχόμενο φορολογικό ανταγωνισμό πρέπει το ταχύτερο δυνατόν να μεταρρυθμίσουμε το φορολογικό μας σύστημα, κάτι που θα φέρει την αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων και που παραμένει και σήμερα ζητούμενο.

Εν κατακλείδι η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι η φορολογική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση είναι όχι μόνο λανθασμένη, αλλά παράλληλα έχει εξαντλήσει και τα όριά της. Η Νέα Δημοκρατία δεν είναι εναντίον της αύξησης των φορολογικών εσόδων. Εμείς όμως πιστεύουμε ότι τα φορολογικά έσοδα μπορεί να αυξηθούν χωρίς να επιβληθούν νέες φορολογίες, αλλά με την υιοθέτηση πολιτικών για την αύξηση του εθνικού εισοδήματος μέσω των αποκρατικοποιήσεων, της απελευθέρωσης των αγορών, της ενίσχυσης του εγχώριου επιχειρηματικού περιβάλλοντος και της παροχής κινήτρων για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Αυτή η πολιτική είναι μονόδρομος για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας με την ενίσχυση των αναπτυξιακών ρυθμών και την ισόρροπη κοινωνική ανάπτυξη.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 συνεπώς δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να συνεχίζει την προώθηση της κατά Μάαστριχτ τυπικής δημοσιονομικής προσαρμογής των προϋπολογισμών των προηγούμενων χρόνων, ενώ ταυτόχρονα αποτυπώνει την εξάντληση των δυνατοτήτων της εφαρμοζόμενης κυβερνητικής πολιτικής με άμεση συνέπεια το στένεμα των οποίων περιθωρίων για την περαιτέρω βελτίωση των ονομαστικών δεικτών της οικονομίας μας.

Λέω λοιπόν με δυο λέξεις ότι ο φετινός Προϋπολογισμός είναι "εκτός θέματος". Αδυνατεί να παρακολουθήσει τις ανάγκες της κοινωνίας και την προοπτική της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Δεν υπάρχει καμία πρόθεση ρήξης με το παρελθόν. Δεν υπάρχει καμία αλλαγή φιλοσοφίας που θα ανέτρεπε τις σημερινές γραφειοκρατίες και αναποτελεσματικές δομές της ελληνικής οικονομίας. Βρίσκεται ακόμη, στον αντίποδα των κατευθύνσεων που πρόσφατα υποδείχθηκαν από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τον ΟΟΣΑ, αλλά και τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας σε ό,τι αφορά στην οικονομική και διαρθρωτική πολιτική, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, την περικοπή των καταναλωτικών δαπανών και επιχορηγήσεων για την επιτάχυνση των αποκρατικοποιήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό είναι και το σημαντικότερο πρόβλημα της κυβερνητικής πολιτικής, που αντικατοπτρίζεται άλλωστε και στον Προϋπολογισμό, ότι δηλαδή δεν ανοίγονται καινούριοι δρόμοι για την ελληνική οικονομία, αλλά υιοθετούνται συμβιβαστικές, παραπλανητικές και στεγνά επικοινωνιακές λύσεις, που οδηγούν στη μίζερη και συμβατική διαχείριση, σε αυτόν τον τύπο της διαχείρισης, που χρόνια τώρα προσκολλημένη όντας η Κυβέρνηση αδυνατεί να απογειώσει τον τόπο. Συνεχίζεται έτσι μια πολιτική εξωραϊσμού και ωραιοποίησης, που προσπαθεί να συντηρήσει μια εικονική πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας.

Το σκηνικό του θιάσου, όμως, κατέρρευσε όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός σε μια τραγική όσο και κυνική ομολογία του πριν ενάμιση μήνα εδώ στη Βουλή περιέγραψε την πραγματικό-

τητα της Ελλάδας του σήμερα.

Είκοσι χρόνια ο τόπος κυβερνάται με συνεχείς εξαγγελίες πολιτικών που η μία αναιρεί την προηγούμενη. Είκοσι χρόνια προσπαθείτε να ξεφύγετε από το παρόν με άτακτη φυγή στο μέλλον. Είκοσι χρόνια σχεδιάσμων. Σας απαγορεύεται πλέον να σχεδιάζετε. Πρέπει να ασχοληθείτε επιτέλους με το παρόν. Ο τόπος χρειάζεται συγκεκριμένα μέτρα, που θα οδηγήσουν την κοινωνία μας στη νέα εποχή. Αυτό, όμως, δεν μπορείτε να το κάνετε εσείς. Δεν μπορεί να το κάνει ένας οργανισμός με γηρασμένα αντανάκλαστικά, ένας οργανισμός που έχει υποστεί ιδεολογική μετάλλαξη και τα κύτταρά του αδυνατούν να παρακολουθήσουν τη νέα του φύση.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κοσιώνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Πολλοί λένε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η συζήτηση για τον προϋπολογισμό είναι ίσως η κορυφαία στιγμή του Κοινοβουλίου και μάλλον κλείνω και εγώ υπέρ αυτής της άποψης, όχι γιατί στο παρελθόν και σε άλλες συνεδριάσεις δεν συζητήθηκαν θέματα σοβαρότατα -εργασιακές σχέσεις, φορολογικό κλπ., τα οποία ανησύχησαν πάρα πολύ τον κόσμο- αλλά εδώ έχεις την ευχέρεια μέσα σε πέντε μέρες με κριτήρια ιδεολογικά, πολιτικά και οικονομικά να κρίνεις το παρελθόν και την πρακτική της Κυβέρνησης μέχρι χθες, να διερρευνήσεις και να κρίνεις ποιες είναι οι προθέσεις της για το μέλλον. Είναι σημαντικό το να μπορείς να εκφράσεις την αποψη σου για να την ακούσει και ο κόσμος. Διότι το θέμα δεν είναι πόσοι συνάδελφοι θα την ακούσουν μέσα στη Βουλή, γιατί εμείς συνηθίζουμε αυτά που λέμε εδώ να τα βιάζουμε και έξω. Και αυτό είναι και το συγκριτικό μας πλεονέκτημα.

Παρακολουθώντας, λοιπόν, αυτές τις διαδικασίες περισσότερο από δέκα χρόνια, τον τρόπο με τον οποίο έρχεται προς ψήφιση ο Προϋπολογισμός, οι δηλώσεις που γίνονται, τα αποτελέσματα των προϋπολογισμών, βλέπει κανείς μια μονοτονία, με την έννοια ότι εδώ και δεκαπέντε χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν την ίδια συλλογιστική και τον ίδιο ιδεολογικό στόχο. Δηλαδή την εξυπηρέτηση των ολίγων σε βάρος των πολλών και τη μεγαλύτερη εξάρτηση της χώρας μας από ξένα οικονομικά και πολιτικά κέντρα.

Σε αυτό το διάστημα, βέβαια, έχουν γίνει πολλά. Από τα διάφορα "σταθεροποιητικά προγράμματα" της δεκαετίας του '80 μέχρι το πρόγραμμα σύγκλισης για το 2000. Από το κλείσιμο τεράστιων βιομηχανικών μονάδων με βασικό μοχλό αυτόν τον "επαναστατικό" -θα τον θυμόσαστε- Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων, με την ψήφιση πάμπολλων αντεργατικών νόμων, με μαζικές ιδιωτικοποιήσεις και την ανάδειξη των "Νέων Τζακιών". Θα τη θυμόσαστε τη ρήση την ιστορική της δεκαετίας του '80, σε βασικούς εκπροσώπους της πρωτοφανούς συγκέντρωσης κεφαλαίων, πολιτικής επιρροής και επίδρασης στο θέμα της πληροφόρησης.

Διαβάζοντας τον προϋπολογισμό της περασμένης χρονιάς βλέπει κανείς ότι αυτό το πρόγραμμα-σύγκλιση έγινε για να "επιτευχθεί" η ένταξη στην ΟΝΕ που είχε δύο στόχους. Τη σύγκλιση οικονομικών και τη σύγκλιση βιοτικών επιπέδων. Όποιοι ξέρει τα αποτελέσματα αυτού του χρονικού διαστήματος, βλέπει καθαρά ότι δημιουργήθηκε ένας μύθος πάνω στον οποίον πατάει η Κυβέρνηση -το δημιούργησε η ίδια η Κυβέρνηση- για να προπαγανδίσει και την επόμενη οικονομική της και κοινωνική της πολιτική. Διότι στην πραγματικότητα σε αυτό το διάστημα της σύγκλισης έκανε το "θαύμα" της η Κυβέρνηση. Διότι ποτέ άλλοτε δεν είχαμε τόσο μεγάλη συγκέντρωση κεφαλαίων σε τόσο λίγα χέρια.

Ποτέ άλλοτε το χάσμα μεταξύ του μεγάλου κεφαλαίου και των μικρομεσαίων και κάτω δεν ήταν τόσο μεγάλο. Ποτέ άλλοτε τόσο μεγάλο μέρος του ελληνικού πληθυσμού, περίπου 20%, δεν βρισκόταν στα όρια της φτώχειας. Ποτέ άλλοτε η ανεργία δεν είχε φθάσει -αυτά είναι τα επιτεύγματα της Κυβέρνησης- το 12%. Ποτέ άλλοτε δεν έκλεισαν τόσες πολλές μικρομεσαίες αγροτικές επιχειρήσεις και γενικότερα μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Και ποτέ άλλοτε αυτή η ανισόμετρα ανάπτυξη δεν είχε τό-

σο κοινωνικό βάθος και τόσο γεωγραφικό πλάτος όσο τούτη την περίοδο. Είναι γνωστό ότι επτά από τις περιοχές της χώρας μας είναι από τις φτωχότερες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σύμφωνα με μελέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι με μελέτες του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Πάνω λοιπόν σε αυτόν τον πλασματικό μύθο στηρίζεται η Κυβέρνηση για να λείι τι θέλει να κάνει και μ' αυτόν τον τρόπο προδικάζει και τα νούμερα του Προϋπολογισμού για το 2001.

Με μία πρώτη ανάγνωση αυτές οι δηλώσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και της Κυβέρνησης γενικότερα ότι "επί χρόνια ολόκληρα όλοι μαζί υποφέραμε, κάναμε θυσίες και επιτέλους τώρα έχουμε πλεονασματικό Προϋπολογισμό", καταρρίπτονται με την πρώτη ανάγνωση του Προϋπολογισμού. Και αυτές οι υπερβολές δεν είναι καθόλου ασυνήθιστες για την Κυβέρνηση. Λέει "όλοι υποφέραμε". Ποιοι υποφέρανε; Υποφέρανε οι εργαζόμενοι, οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, οι αγρότες ενώ οι άλλοι έκαναν τα λεφτά.

Πολύ μεγαλύτερη σημασία έχουν οι προθέσεις, από τον Προϋπολογισμό, διότι στην ίδια περίοδο προηγήθηκαν και ακολουθούν και τούτο το χρονικό διάστημα που συζητείται ο Προϋπολογισμός. Και θα ακολουθήσουν οι λεγόμενες αναδιανομές σε πολλά επίπεδα και κυρίως στις εργασιακές σχέσεις. Αυτές οι αναδιανομές στόχο έχουν, πέρα από τα γνωστά, πολλή κίνητρα που δίνουν στο μεγάλο κεφάλαιο, να του εξασφαλίσουν και φθηνή εργατική δύναμη.

Πρόκειται λοιπόν για έναν Προϋπολογισμό με σκληρότατο αντιλαϊκό, αντικοινωνικό πρόσωπο, με καθαρά ταξικά χαρακτηριστικά. Και το μόνο που ακούγεται και έχει μία αληθοφάνεια θα έλεγα, είναι ότι αυτό που ακούγεται ότι δηλαδή ανήκουμε στο σκληρό οικονομικό πυρήνα. Ο Υπουργός Εθνικής Λέει ότι ανήκουμε στο σκληρό πυρήνα τον στρατιωτικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πραγματικά είναι σκληρός, διότι είναι αντικοινωνικός, στρέφεται εναντίον των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων και των λαϊκών στρωμάτων. Στην άλλη περίπτωση της στρατιωτικοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία υποτάσσεται τώρα στο νέο δόγμα του ΝΑΤΟ, είναι εναντίον των λαών, που έχουν μία δυνατότητα ή τη θέληση να αντιδράσουν στα σχέδια της νέας τάξης πραγμάτων. Και θέλουμε να αποδείξουμε πόσο αντικοινωνικός και αντιλαϊκός είναι αυτός ο Προϋπολογισμός.

Επιλέξαμε σαν πρώτο τομέα του Προϋπολογισμού τον τομέα Υγείας και Πρόνοιας, γιατί πιστεύουμε ότι αποτελεί τον καθεστώς της κοινωνικής πολιτικής μιας κυβέρνησης, ενός κράτους, λόγω των πολλαπλών στόχων που έχει αυτός ο τομέας, που απαιτούνται όλα τα ιδεολογικά, πολιτικά και οικονομικά κριτήρια, για να αντιμετωπισθεί και να προασπισθεί το πολυτιμότερο αγαθό που έχει ένας άνθρωπος, δηλαδή την υγεία του και τη ζωή του. Και κυρίως για να υπάρχει μια ισότιμη περιθαλψη σε όλον τον ελληνικό λαό και πολύ περισσότερο στα φτωχά λαϊκά στρώματα, τους ανήμπορους, τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, την τρίτη ηλικία, τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, την παραγωγική ηλικία της γυναίκας που τυχαίνει να είναι και η αναπαραγωγική, και άλλους τομείς. Τι προβλέπει λοιπόν ο Προϋπολογισμός;

Προβλέπει περίπου 6,87% του συνόλου των δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού. Για δε την πρόνοια οι τακτικές δαπάνες είναι 1,57%. Και μόνο αυτά τα δύο νούμερα φθάνουν για να φανεί ποιο είναι το κοινωνικό πρόσωπο αυτής της Κυβέρνησης. Εάν υπολογίσει κανείς αυτή την αναδιανομή που σχεδιάζεται στο ΕΣΥ, διαπιστώνει κανείς την τάση που έχει η Κυβέρνηση, δηλαδή τον περιορισμό των ευθυνών της Κυβέρνησης τόσο στη λειτουργία του δημόσιου τομέα όσο και στη χρηματοδότησή του, ανοίγοντας παράθυρα και αγορές για την ιδιωτική πρωτοβουλία. Ορισμένα στοιχεία είναι πολύ χαρακτηριστικά.

Προσωπικά. Σύμφωνα με τους οργανισμούς των νοσοκομείων -που ως σημειωθεί εδώ ότι είναι λίγο απαρχαγμένοι, γιατί έχουν γίνει σε άλλη εποχή, δεν αντιμετωπίζουν τις πραγματικές σημερινές ανάγκες- υπάρχουν περίπου είκοσι χιλιάδες κενές θέσεις.

Η Υφυπουργός σε μια επερώτηση που είχε γίνει για θέματα υγείας, είχε παραδεχτεί ότι είναι είκοσι δύο χιλιάδες. Στην πραγματικότητα είναι περισσότερες.

Ποια είναι η πρόβλεψη; Δεκαεννιά δισεκατομμύρια (19.000.000.000) και εξαγγελία για πέντε χιλιάδες διακόσιες πενήντα (5.250) θέσεις, που σημαίνει υπολειμματικότητα πολλών βασικών τομέων των νοσοκομείων και μη δυνατότητα ανάπτυξης άλλων που δεν έχουν αναπτυχθεί μέχρι τώρα, και μια τάση ιδιωτικοποίησης που έχει αρχίσει σε πολλά μεγάλα νοσοκομεία.

Υλικοτεχνική υποδομή: Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπει εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (125.000.000.000), τα οποία είναι ανεπαρκέστατα. Εάν αναλογιστεί κανείς ότι για τριακόσια κρεβάτια του "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ", που χρειάστηκε να ανακαινισθούν, χρησιμοποιήθηκαν ένα δισεκατομμύριο διακόσια εκατομμύρια (1.200.000.000) δραχμές, ότι για την κατασκευή του Ογκολογικού Νοσοκομείου, το οποίο σχεδιάζει η Κυβέρνηση, χρειάζονται δεκαοκτώ δισεκατομμύρια (18.000.000.000) και αν συνυπολογίσει τα έξοδα που χρειάζονται για να ανακαινισθούν, μετά τους σεισμούς, το νοσοκομείο στο Δαφνί και το "ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ" Βούλας, καταλαβαίνει ότι αυτό το ποσό είναι ανεπαρκέστατο, ακόμα και αν διατεθούν αυτοί οι πόροι, γιατί έχουμε μία απόκλιση της τάξεως του 52% από το 1989 έως το 1999, με εξαίρεση το 1992.

Στο θέμα των εξοπλισμών των νοσοκομείων, τα πράγματα είναι τρομερά. Οι αξονικοί τομογράφοι είναι εξοπλισμός συνηθισμένος, συνηθέστατος και απαραίτητος, λόγω της αύξησης της νοσηρότητας και του είδους της νοσηρότητας που έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια. Πόσοι αξονικοί τομογράφοι υπάρχουν; Ο δημόσιος τομέας έχει σαράντα δύο (42) αξονικούς τομογράφους και ο ιδιωτικός εκατόν δύο (102). Μαγνητικούς τομογράφους το δημόσιο έχει έξι (6) και ο ιδιωτικός τομέας δεκαπέντε (15).

Υπάρχει και μια γεωγραφική κατανομή -δεν είναι ο κ. Μακρυπίδης εδώ- που δεν είναι καθόλου παράξενη, γιατί ταυτίζεται ακριβώς με τις περιοχές που θεωρούνται οι φτωχότερες της Ευρώπης. Για παράδειγμα στη Στερεά Ελλάδα δεν υπάρχει κανένας αξονικός τομογράφος, υπάρχουν όμως τέσσερις ιδιωτικοί. Σε επτά περιφέρειες δεν υπάρχει κανένας μαγνητικός τομογράφος. Μιλάμε για περιοχές δύο εκατομμυρίων επτακοσίων χιλιάδων κατοίκων.

Κρεβάτια εντατικής θεραπείας; Αντί για χίλια που χρειαζόμαστε, έχουμε τριακόσια πενήντα δύο. Τρεις περιφέρειες δεν έχουν ούτε ένα κρεβάτι εντατικής θεραπείας.

Πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας; Στις περισσότερες περιοχές δεν υπάρχει καθόλου.

Υπάρχει και ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα της κυβερνητικής πολιτικής: Το κόστος λειτουργίας των νοσοκομείων μετατίθεται στους ασφαλισμένους, στα ασφαλιστικά ταμεία και στον κοσμάκη που πηγαίνει στα νοσοκομεία. Για παράδειγμα το 1999 οι προϋπολογισμοί γενικών των νοσοκομείων καλύφθηκαν κατά 72,7% από νοσήλια, των δε ειδικών κατά 74,1%!

Αντίστοιχη είναι η μείωση της χρηματοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό για τα έξοδα λειτουργίας των νοσοκομείων. Για παράδειγμα, το 1997 ήταν 59% η κρατική χρηματοδότηση και το 1999 ήταν 4,7%, τεράστια μείωση, που σημαίνει αποστασιοποίηση του κράτους και από τη χρηματοδότηση. Αυτή είναι η φροντίδα του κράτους και αυτή την αναδιανομή του πλούτου κάνει αυτή η Κυβέρνηση, σύμφωνα με αυτά που έλεγε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας.

Φυσικά δεν μπορεί να γίνεται λόγος ούτε για πρόληψη ούτε για την υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς, ούτε για τα προστατευτικά μέτρα για τη γυναικα, την εγκυμοσύνη, για τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Στην πρόνοια τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα, γιατί είναι πιο ευαίσθητος τομέας. Υπάρχουν κατηγορίες ανθρώπων που ζητάνε κάποια βοήθεια από το κοινωνικό κράτος και δεν τη βλέπουν, γιατί τα πράγματα γίνονται από χρόνο σε χρόνο πολύ χειρότερα. Οι δαπάνες, δηλαδή, για την πρόνοια βρίσκονται σε κατάσταση στασιμότητας.

Ένα μεγάλο μέρος αυτής της πολιτικής έχει αντίκτυπο σε ένα θέμα που πολλοί θεωρούν ότι είναι εθνικό πρόβλημα, δηλαδή την υπογεννητικότητα και το δημογραφικό πρόβλημα.

Οι πληρωμές για υπηρεσίες είναι στα ίδια επίπεδα με το 1999. Διάφορες επιχορηγήσεις σε ιδρύματα και οργανισμούς (ΜΗ-

ΤΕΡΑ - ΠΙΚΠΑ), παραμένουν στάσιμες ή και μειώνονται.

Τελείως εξευτελιστικές είναι οι βοήθειες που δίνονται στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Στην τρίτη ηλικία που υπήρχε αυτή η "φροντίδα στο σπίτι", αυτό τώρα μετατίθεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, χωρίς να δίνονται καθόλου πόροι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ένας δεύτερος τομέας, που έχει ενδιαφέρον από την "άσκηση" κοινωνικής πολιτικής από την πλευρά της Κυβέρνησης, είναι ο τομέας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δεν ξέρω αν το ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να λέει ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι το δεύτερο βάθρο της δημοκρατίας, όπως έλεγε στη δεκαετία του 1980. Σε αυτόν τον τομέα συνεχίζεται με όλο και πιο έντονο τρόπο η προσπάθεια ολοκληρωτικής απομάκρυνσης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τον κοινωνικό της ρόλο, για τον οποίον έχει ταχθεί. Και όταν μιλάμε γι' αυτόν τον ρόλο, εννοούμε ότι αυτός αφορά όχι μόνο την Ελλάδα αλλά ολόκληρη την Ευρώπη εδώ και αιώνες.

Ξεκίνησε από τη λαϊκή βάση σαν ένας τρόπος αντίδρασης στους φεουδάρχες και στους βασιλιάδες. Έπειτα οι κυβερνήσεις που δημιουργήθηκαν συμβίβαστηκαν με αυτόν τον ρόλο. Σήμερα όμως υπάρχει στόχος υποβάθμισης αυτού του λαϊκού θεσμού. Θα έλεγα ότι ένα βασικό στοιχείο, από το οποίο μπορεί να δει κανείς τις προθέσεις του ΠΑΣΟΚ για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι αυτό που ετοιμάζει με τη συνταγματική αναθεώρηση. Είναι η κατάργηση της δυνατότητας έστω και μελλοντικής εφαρμογής του Γ' Βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης! Έτσι η περιφέρεια αποτελεί τον κυβερνητικό μηχανισμό καταπίεσης της Τοπικής και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, χωρίς να τους αφήνει περιθώρια ανάμιξης ή διαμαρτυρίας, με την επιβολή ιδιωτικοποιήσεων, ανταποδοτικότητας, πρόσθετης φορολογίας.

Υπάρχει και ο έλεγχος της νομιμότητας πράξεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που δεν γίνεται πλέον από τα διοικητικά δικαστήρια, αλλά θα γίνεται από όργανα, που θα διορίζει η Κυβέρνηση. Καταργείται η δυνατότητα προσφυγής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατά αποφάσεων του γενικού γραμματέα της περιφέρειας. Αναγκαστική ανάθεση αρμοδιοτήτων χωρίς πόρους, τοπικά σύμφωνα απασχόλησης. Ανάλογη είναι και η πίεση στο οικονομικό επίπεδο.

Τα έσοδα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης είναι δύο κατηγοριών. Μία κατηγορία είναι οι "ίδιοι πόροι", δηλαδή η πρόσθετη φορολογία. Δεύτερη κατηγορία είναι οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι (ΚΑΠ), που διατίθενται για να καλύπτουν λειτουργικές δαπάνες, δαπάνες χορήγησης βοηθημάτων υγειονομικής περίθαλψης και επιδομάτων πρόνοιας και για προγράμματα επενδύσεων. Αυτό το τελευταίο είναι ένας από τους τρόπους, με τους οποίους υπερβάλλει η Κυβέρνηση για να γίνεται πειστική.

Υπάρχουν και οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι. Το 1999 ήταν εκατόν τρία δισεκατομμύρια (103.000.000.000). Το 2000 ήταν εκατόν δεκατρία δισεκατομμύρια (113.000.000.000). Το 2001 θα είναι εκατόν τριάντα ένα δισεκατομμύρια (131.000.000.000). Δηλαδή στο σύνολο του Κρατικού Προϋπολογισμού 0,66%! Αυτό το ποσό είναι τελείως ανεπαρκές. Το 1999 όμως παρακρατούνται τριάντα εννιά δισεκατομμύρια (39.000.000.000).

Στην Τοπική Αυτοδιοίκηση υπάρχει περίπου η ίδια αναλογία. Πρώτον, είναι οι "ίδιοι πόροι". Αυτό σημαίνει πρόσθετη φορολογία. Επειδή έχω μια εμπειρία είκοσι πέντε ετών στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα σας πω τι έγινε στο Δήμο της Πάτρας και σε όλους τους Δήμους. Πριν από επτά χρόνια τα ανταποδοτικά τέλη ήταν το 27% του συνόλου του δημοτικού προϋπολογισμού. Στον τελευταίο προϋπολογισμό τα ανταποδοτικά τέλη ήταν στο 60% (!), διότι ελαττώνονται οι επιχορηγήσεις και αναγκάζεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση να αυξάνει το ύψος των ανταποδοτικών τελών.

Το ύψος των κεντρικών αυτοτελών πόρων παραμένει όπως ήταν το 1999. Εδώ πέρα από το ότι φορτώνεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση με αρμοδιότητες, χωρίς αναλόγους πόρους, το κυριότερο είναι ότι από το 1990 παρακρατούνται από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους ένα τρισεκατομμύριο επτακόσια εννήντα δύο δισεκατομμύρια (1.792.000.000.000). Το 2000 θα παρακρατηθούν τριακόσια τριάντα πέντε δισεκατομμύρια (335.000.000.000). Δηλαδή στο όνομα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

εισπράττονται πόροι, αλλά δεν αποδίδονται.

Υπάρχουν όμως και ορισμένες πονηρού τύπου ρυθμίσεις, που γίνονται μέσα στα πλαίσια λειτουργίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όχι από την ίδια την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά από την κυβέρνηση.

Είναι γνωστό ότι υπήρχε ο ΦΑΠ, ο φορος ακίνητης περιουσίας ο οποίος άλλαξε και έγινε ΤΑΠ (Τέλος Ακίνητης Περιουσίας) και κανένας δεν θα πίστευε ότι η αλλαγή μιας λέξης μπορεί να κάνει τόσο σημαντικές οικονομικές αλλαγές. Δηλαδή, για παράδειγμα μια μεγάλη επιχείρηση που έχει ακίνητη περιουσία αντικειμενικής αξίας πεντακοσίων εκατομμυρίων δραχμών, αν ίσχυε ο ΦΑΠ, θα ήταν υποχρεωμένη να πληρώνει έξι εκατομμύρια επτακόσιες πενήντα χιλιάδες (6.750.000) το χρόνο, ενώ τώρα με τον ΤΑΠ πληρώνει εκατόν εβδομήντα χιλιάδες (175.0000) δραχμές. Πολύ σημαντική μείωση για το μεγάλο κεφάλαιο, αλλά το παράξενο είναι ότι αυτό δεν μειώνεται για τους μικρούς ιδιοκτήτες γης ή ακινήτων. Και αυτός είναι ο ρόλος, που επιφυλάσσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στο δεύτερο βάθρο της δημοκρατίας!!

Ένας άλλος πολύ ευαίσθητος κοινωνικός τομέας, που χρειάζεται κοινωνική πολιτική, μια αντίληψη διαφορετική είναι ο τομέας της παιδείας. Και είναι ευαίσθητος τομέας γιατί έχει σχέση με εκείνο το τμήμα της κοινωνίας μας, που αποτελεί επιστημονικά την ελπίδα του σήμερα και τη δύναμη του αύριο. Η νεολαία θέλουμε να αποτελείται από νέους με ώριμη ολοκληρωμένη προσωπικότητα, να μπορούν να βλέπουν ποια είναι τα προβλήματα και να μπορούν ανάλογα να τα αντιμετωπίζουν.

Πάμε τώρα στις δαπάνες. Εδώ υπάρχει μια χαρακτηριστική στασιμότητα, υπάρχουν όμως κάποια προβλήματα που πρέπει κανείς να τα αξιολογήσει διαφορετικά. Η εσωτερική κατανόηση των δαπανών δείχνει ότι η συντριπτική πλειοψηφία κατευθύνεται σε ανελαστικές δαπάνες, δηλαδή καμιά πρόθεση παραπέρα ανάπτυξης. Αυτό που λέμε εμείς, δημόσια δωρεάν παιδεία, δεν υπάρχει. Δεν υπάρχουν περιθώρια οικονομικού χαρακτήρα καθόλου. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης, το περίφημο ΕΠΕΑΚ II, αποσαφηνίζει ότι το 75% των κονδυλίων κατευθύνονται στην "κατάρτιση και αξιολόγηση", σύμφωνα με το πρόγραμμα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, που είχε τα ολέθρια αποτελέσματα. Θα υπενθυμίσω για μια ακόμα φορά τη θέση, που είχε εκφράσει το ΚΚΕ πριν αρχίσουν οι μαθητικές κινητοποιήσεις και η κυβερνητική πολιτική έφερε τα αποτελέσματα ακριβώς, που είχε προδικάσει από τότε το ΚΚΕ.

Όσο για τα ΤΕΕ, τα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια παρ' ότι για μας δεν αποτελούν λύση, εν τούτοις μένουν χωρίς βιβλία, χωρίς καθηγητές, που πολλοί απ' αυτούς είναι απλήρωτοι (όσοι έχουν διοριστεί μέχρι τώρα), χωρίς εργαστήρια, χωρίς κτηριακή υποδομή. Τα λύκεια παραμένουν δεμένα σ' αυτό που λέμε εξετάσεις για τα ΑΕΙ, ο ανταγωνισμός και ο επιλεκτικός χαρακτήρας της εκπαίδευσης εκτινάσσει στα ύψη τη ζήτηση και το κόστος των φροντιστηρίων και υπάρχουν ορισμένα φανταστικά ευρηματα. Από κάποιες κοινωνικές έρευνες φαίνεται ότι ένας στους τρεις (1-3) μαθητές των πρώτων τάξεων του δημοτικού σχολείου παρακολουθεί εξωσχολικά μαθήματα. Το 97% των μαθητών του γυμνασίου του Λεκανοπεδίου παρακολουθούν φροντιστήρια. Περίπου διακόσιες χιλιάδες δραχμές το μήνα είναι το κόστος για μια οικογένεια. Ένα άλλο εντυπωσιακό στοιχείο είναι ότι το 70% των αναλφάβητων είναι γυναίκες. Με αυτήν την κατάσταση θέλει η Κυβέρνηση δήθεν να πετύχει αλλαγή του δημογραφικού προβλήματος;

Ο Προϋπολογισμός κυμαίνεται στο 8,26%. Υπάρχουν ορισμένες έρευνες από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κάποιος συνάδελφος το είπε σήμερα για να υπολογίσει κανείς ποια είναι η αντιστοιχία δαπανών ανά μαθητή-φοιτητή από τη δημόσια εκπαίδευση με τις παροχές του κράτους. Εάν υπολογίσουμε το εκατό, λοιπόν, σαν μέσο όρο, το Λουξεμβούργο είναι πρώτο με 202%, η Ιρλανδία προ τελευταία με 73,6% και τελευταία η Ελλάδα με 43,5%.

Ανάλογη ελάττωση των πιστώσεων έχουμε και στα ΤΕΙ και στο τμήμα των δαπανών που έχει σχέση με τους τακτικούς υπαλλήλους και εκτάκτους. Όσο για το ίδρυμα (Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας) που υποτίθεται ότι φροντίζει για τη στέγαση των φοι-

τητών και τη σύτισή τους, εκεί μειώνονται οι δαπάνες.

Υπάρχουν, όπως φαίνεται από τον Προϋπολογισμό, ορισμένες εντυπωσιακές αυξήσεις, οι τακτικές δαπάνες κατά 35% και οι δαπάνες επενδύσεων κατά 49,6%. Σαν να φαίνεται δηλαδή ότι θα αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο. Δυστυχώς όμως δεν είναι έτσι, διότι σε βασικούς τομείς του πολιτισμού δεν δίνεται καμιά επιδότηση, όπως παραδείγματος χάρι στην Αρχαιολογική Υπηρεσία για τους αρχαιολογικούς χώρους, για αρχαιολόγους, επιστήμονες, άλλο επιστημονικό προσωπικό.

Πού πηγαίνουν οι αυξήσεις; Πηγαίνουν σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου κατά 78,9% και μόνο κατά 21,1% σε δημοσίου δικαίου και για όλα μαζί τα ΔΗΠΕΘΕ της Ελλάδας μόνο ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές. Βέβαια, την συντριπτική πλειοψηφία την παίρνουν τα δύο Μέγαρο Μουσικής, Αθηνών και Θεσσαλονίκης, που ανήκουν, όπως είπα και ο κ. Τζέκης, σε γνωστό συγκρότημα (5 δις.).

Για το περιβάλλον υπάρχει μία γενικότερη ασάφεια, η οποία είναι μελετημένη, μία συγκεκριμένη αναφορά, έλλειψη ανάλυσης για το πού και πόσα χρήματα θα διατεθούν, γιατί δεν υπάρχει κανένα μακροχρόνιο δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα έργων και παρεμβάσεων με καθορισμένα κονδύλια. Κι εδώ ένα χαρακτηριστικό αφετηριακό σημείο των σκέψεων της Κυβέρνησης είναι η προσπάθεια αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος, που έχει σχέση με τα δάση και τη χρήση γης, που είναι ένα καθαρά ιδεολογικό πρόβλημα και θέλει άλλου είδους ιδεολογικά και πολιτικά εφόδια για να λυθεί και να δοθούν ελεύθεροι χώροι στον ελληνικό λαό, γιατί τα πάντα ρημάζονται και οικοπεδοποιούνται όχι μόνο μέσα στην Αθήνα αλλά και μέσα σε ολόκληρο το λεκανοπέδιο της Αττικής και της περιφέρειας.

Επίσης υπάρχει μία σαφέστατη μείωση σε βασικούς τομείς, για τα δάση και την αλιεία κατά -6,8%, στον οικισμό και το περιβάλλον κατά 35%, στην ύδρευση, αποχέτευση κατά 31%. Στα νομαρχιακά έργα υπάρχει μία σχετική αύξηση, η οποία όμως δεν φθάνει για να δημιουργηθεί κάτι το ιδιαίτερο.

Αυτός ήταν ορισμένοι τομείς στους οποίους θα περίμενε κανείς μία μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία της Κυβέρνησης και βλέπει το αντίθετο. Αλλά υπάρχουν και ορισμένοι άλλοι τομείς στους οποίους βλέπουμε μία απλοχερία σημαντική. Ένας από αυτούς είναι τι γίνεται με τα Σώματα Ασφαλείας.

Την τελευταία εξαιτίας οι σχετικές δαπάνες αυξήθηκαν κατά 87%! Την τελευταία διετία κατά 31%! Σήμερα προσεγγίζουν το μισό τρισεκατομμύριο δρχ. περίπου. Πού πηγαίνουν; Δεν πηγαίνουν σε βασικούς τομείς της Αστυνομίας που υπάρχουν ελλείψεις, παραδείγματος χάρι δίωξη ναρκωτικών, έλεγχος τροχαίας κίνησης κλπ, εγκληματικότητα, οργανωμένο έγκλημα, αλλά πηγαίνουν εκεί που χρειάζεται η Κυβέρνηση γρήγορη και αποτελεσματική καταστολή. Αυτό πού το βλέπει κανείς;

Η Κυβέρνηση τώρα, έχει δημιουργήσει συννοριακή Αστυνομία, ειδικούς φρουρούς. Υπάρχουν περίπου πενήντα χιλιάδες αστυφύλακες και προετοιμάζονται να κάνουν και καινούριες προσλήψεις. Υπάρχουν 19,5 δισεκατομμύρια για καινούριες προσλήψεις. Μεταβιβάζονται όμως ευθύνες στην Τ.Α. Για το Πυροσβεστικό Σώμα μόνο δέκα εκατομμύρια (10.000.000), για το Λιμενικό τίποτε.

Πού πηγαίνουν λοιπόν; Δημιουργούνται αυτά τα Σώματα και διάφορες μυστικές υπηρεσίες που έχουν στόχο την καταστολή. Αυτό το βλέπει κανείς καθημερινά ή όποτε δημιουργούνται κάποιες κινητοποιήσεις από μαθητές, φοιτητές, συνταξιούχους, όπου εκεί στο χώρο της συγκέντρωσης μαζεύονται διμοιρίες ολόκληρες με πλήρη εξάρτηση και μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Σφυρίζει "κλέφτικα" το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως και αμέσως μαζεύονται τεράστιες δυνάμεις εκεί, όπως έγινε με την περίφημη επίσκεψη Κλίντον και σε άλλες κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Το ίδιο συμβαίνει περίπου -μιλώ από πλευράς κονδυλίων- και για τις στρατιωτικές δαπάνες.

Σε όλους τους προϋπολογισμούς αποκρύπτονται με διάφορους τρόπους τα πραγματικά ύψη των στρατιωτικών δαπανών, που είναι και υπέρογκα και το μεγαλύτερο μέρος είναι συνεισφορά σε αυτό το στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα.

Αυτές που δεν παρουσιάζονται στον Προϋπολογισμό, αφο-

ρούν κυρίως τα τεράστια εξοπλιστικά προγράμματα που δεν ξέρει ούτε το Κοινοβούλιο καν τι είδους εξοπλιστικά προγράμματα είναι. Πού στοχεύουν, έχουν επιθετικό προσδιορισμό, αμυντικό; Τώρα που βρισκόμαστε και σε αγκαλιές και φιλιά με την Τουρκία, για ποιους κάνουμε αυτά τα τεράστια εξοπλιστικά προγράμματα; Ποιους θα πολεμήσουμε; Εντάσσονται και αυτά μέσα στο πλαίσιο της νέας τάξης πραγμάτων και θα μας βάλουν να γίνουμε και συνένοχοι στην εγκληματική πολιτική που ακολουθούν. Δεν δίνεται, λοιπόν, κανένας λογαριασμός.

Τώρα οι τακτικές δαπάνες και δαπάνες επενδύσεων. Φτάνουν το ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια είκοσι δύο εκατομμύρια (1.000.322.000.000), ενώ προβλέπονται και από δαπάνες άλλων Υπουργείων, άλλα επτακόσια εβδομήντα έξι εκατομμύρια (776.000.000). Σύνολο δηλαδή δύο τρισεκατομμύρια ενενήντα οκτώ δισεκατομμύρια (2.098.000.000.000). Μια αύξηση δηλαδή από το 1997 και 6,83% σε 10,93% το 2000. Και αυτές οι τακτικές δαπάνες, είναι για προσωπικό πολιτικό και στρατιωτικό, βλέπει όμως κανείς ότι οι αυξήσεις που δίνονται, δίνονται για τα ανώτατα κλιμάκια και το προσωπικό το υπόλοιπο, ακόμη κι εκείνοι που είναι στη Βοσνία, Ερζεγοβίνη και στη Γιουγκοσλαβία έχει μισθούς πείνας, θα έλεγε κανείς και μάλιστα με τεράστια προβλήματα.

Αυτή, λοιπόν, είναι η αντίφαση που δείχνει το σκεπτικό της Κυβέρνησης, δηλαδή αλλού, όχι απλά με τσιγκουνιά, αλλά με φοβερή περικοπή εκεί που είναι να κάνει κοινωνικές παραχωρήσεις και απλόχερα εκεί που εξυπηρετεί τα ξένα συμφέροντα και την καταστολή των κινητοποιήσεων που υπάρχουν μέχρι τώρα και προετοιμάζονται να γίνουν και αργότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Θωμάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001, όπως κάθε αριθμός που καταλήγει στο νούμερο 1, σηματοδοτεί μία αρχή, ένα ξεκίνημα, μια νέα φάση για την πορεία της χώρας μας. Το 2000, χρονολογία σταθμός, χρονολογία που σηματοδοτεί το τέλος μιας εποχής και την αρχή μιας νέας, του 21ου αιώνα, έμελλε να ταυτιστεί στη χώρα μας με σημαντικά ουσιαστικά και σημειολογικά οικονομικά γεγονότα.

Το έτος 2000 σηματοδοτεί την επιτυχή ολοκλήρωση μιας επίπονης και επίμονης προσπάθειας για σταθεροποίηση και ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, με κύρια επιδίωξη και επιστέγασμα την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ και όχι μόνο. Το νέο οικονομικό περιβάλλον δίνει τη δυνατότητα στη χώρα μας και τους πολίτες της να απενεργίζουμε με αισιοδοξία και σιγουριά το μέλλον. Έχουμε την πεποίθηση ότι χτίζουμε το αύριο, το δικό μας και των παιδιών μας σε σταθερά θεμέλια.

Με την ενσωμάτωσή της στο σκληρό πυρήνα της Ευρώπης, η χώρα μας αμβλύνει τα μειονεκτήματά, που συνδέονται με το μικρό μέγεθός της και ενισχύει τη θέση της διεθνώς. Η φωνή της Ελλάδας γίνεται ισχυρότερη στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη και τον κόσμο ολόκληρο. Το διαβατήριο για την ισότιμη συμμετοχή στο τραπέζι των ευρωπαϊκών αποφάσεων φέρει τη σφραγίδα της οικονομικής σταθερότητας και ανάπτυξης.

Πετύχαμε για πολλούς το ακατόρθωτο, αλλά και αυτονόητο για μια σοσιαλιστική κυβέρνηση, για μια κυβέρνηση που σέβεται τον πολίτη, που τιμά το μόχθο του εργαζόμενου, μια κυβέρνηση που δεν αποστρέφει το βλέμμα της και το νου της από τον άνεργο νέο και την άνεργη γυναίκα.

Σήμερα δεν μιλάμε για δείκτες και αριθμούς. Σήμερα οι δείκτες και οι αριθμοί μιλούν για μας, μιλούν για το έργο μας. Το 1994 η επιβάρυνση από τόκους του δημοσίου χρέους ανέρχονταν στο 65% των φορολογικών εσόδων. Στις εκατό (100) δρχ. που πλήρωνε ο Έλληνας φορολογούμενος οι εξήντα πέντε (65) δρχ. πήγαιναν για τόκους του δημόσιου χρέους. Δηλαδή, σε ποιους; Σε αυτούς που είχαν χρήματα και δάνειζαν το κράτος. Σήμερα οι εξήντα πέντε (65) δρχ. έγιναν τριάντα δύο (32) δρχ. και το 2001 θα γίνουν είκοσι οκτώ (28) δρχ. Δηλαδή στις εκατό (100) δρχ. οι είκοσι οκτώ (28) δρχ. θα πηγαίνουν για τόκους και οι υπόλοιπες εβδομήντα δύο (72) δρχ. για υγεία, παιδεία, πρόνοια, άμυνα, κοινωνικές παροχές.

Το 1994 τα επιτόκια δανεισμού του δημοσίου ήταν 20% -

22%. Το 2001 τα επιτόκια είναι κάτω από 6%. Μεγάλη προσφορά στον φορολογούμενο που πληρώνει για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, αλλά και σε κάθε δανειζόμενο οικογενειάρχη για σπίτι, επιχειρηματία για επενδύσεις.

Το 1994 ο πληθωρισμός ήταν 13%. Το 2001 ο πληθωρισμός θα είναι 3,5%. Αυτό είναι μια προσφορά στον εργαζόμενο και το συνταξιούχο, αφού το αδηφάγο τέρας του πληθωρισμού δεν θα κατατρώνει πια τα εισοδήματά του.

Στον Προϋπολογισμό, που σήμερα συζητάμε, προβλέπεται για πρώτη φορά, μετά από τριάντα πέντε χρόνια, πλεόνασμα γενικής κυβέρνησης της τάξεως των διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων (210.000.000.000) δραχμών. Το γεγονός αυτό σηματοδοτεί την έναρξη μιας περιόδου δυναμικών πολιτικών παρεμβάσεων με προτεραιότητα την ταχεία αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους, τη διατήρηση υψηλού ρυθμού ανάπτυξης, τη μείωση της ανεργίας και την απελευθέρωση πόρων για την άσκηση μιας πιο άνετης κοινωνικής πολιτικής.

Η Ελλάδα κατάφερε μέσα σε μια επταετία να μειώσει το δημοσιονομικό έλλειμμα κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες του Α-ΕΠ, ενώ την ίδια περίοδο η Ευρωπαϊκή Ένωση μείωσε τη δημοσιονομική της έλλειμμα κατά 5,1 εκατοστιαίες μονάδες. Η χώρα μας δηλαδή πραγματοποίησε σχεδόν διπλάσια δημοσιονομική προσαρμογή σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο. Ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας θα είναι το 2001 5% και θα υπερβεί σημαντικά τον κοινοτικό μέσον όρο, που είναι περίπου στο 3,4%.

Έχοντας επιτύχει τη μακροοικονομική σταθερότητα και την ονομαστική σύγκλιση, επιδίωξή μας είναι τώρα η επιτάχυνση της οικονομικής μεγέθυνσης και της πραγματικής σύγκλισης. Κεντρική επιδίωξή μας είναι ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο για όλους τους Έλληνες και ιδιαίτερα για τις ασθενέστερες κοινωνικές τάξεις.

Κύριο χαρακτηριστικό του Προϋπολογισμού του 2001 είναι η συνέπεια και η υλοποίηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση έναντι του ελληνικού λαού και κυρίως έναντι των εισοδηματικά ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Ο νέος Προϋπολογισμός περιλαμβάνει μια σειρά μέτρων για την ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού και τη δικαιότερη διανομή του εισοδήματος. Τα μέτρα αυτά αποτελούν επίτευγμα αντιπαροχής στις θυσίες και τις προσπάθειες του λαού μας. Είναι ένα ισχυρό μήνυμα προς την ελληνική κοινωνία.

Η διαχείριση των φόρων και των χρημάτων που πληρώνει ο ελληνικός λαός είναι συνετή, υγιής και κοινωνικά δίκαιη. Σήμερα δεν κάνουμε κοινωνική πολιτική με δανεικά, δεν κάνουμε κοινωνική πολιτική με "τραβηχτές" από το αύριο. Σήμερα ξοδεύουμε από αυτά που έχουμε. Και έχουμε αρκετά εξαιτίας της σωστής και αποδοτικής οικονομικής πολιτικής.

Κλείνει σήμερα ένας μεγάλος κύκλος, ένας κύκλος σταθερής και αποφασιστικής προσπάθειας του ελληνικού λαού και της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη για εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, προώθηση της ανάπτυξης και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Με τον Προϋπολογισμό του 2001 η Ελλάδα γυρίζει σελίδα. Και η νέα σελίδα, κυρίως συνάδελφοι, δεν έχει μόνο τον τίτλο "ΟΝΕ", αλλά και τον υπέρτιτλο "Απασχόληση και ευημερία για όλους τους Έλληνες". Η χώρα μας μπαίνει σε μια νέα εποχή, μια εποχή ισχυρής ανάπτυξης, νομισματικής σταθερότητας και δημιουργικής κοινωνικής πολιτικής. Εν τέλει, μπαίνει σε μια εποχή ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής.

Σε αυτό το νέο περιβάλλον οι βασικοί μας στόχοι είναι: Πρώτον, επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης, ώστε την κεκτημένη σήμερα σύγκλιση των οικονομικών δεικτών να ακολουθήσει η πραγματική σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου προς το μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, η εφαρμογή δυναμικών ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης.

Ας δούμε τώρα, κύριοι συνάδελφοι, τις δαπάνες. Ας δούμε πώς η Κυβέρνηση διαχειρίζεται τα χρήματα των φορολογούμενων και τι προτεραιότητες έχει θέσει. Να δούμε ποιες κοινωνικές ομάδες παίρνουν μεγαλύτερο κομμάτι από τη μεγαλύτερη σήμερα -πραγματική και όχι ονομαστική- πίτα.

Πρέπει εδώ να σημειώσω ότι σήμερα μετά από πολλά χρόνια, τα έσοδά μας μας φθάνουν για να καλύψουμε τα τρέχοντα έξοδα του κράτους περιλαμβανομένων και των τόκων του δημόσιου χρέους. Για πρώτη φορά όσα δανειστούμε θα πάνε αποκλειστικά για επενδύσεις, για ανάπτυξη και απασχόληση.

Εάν αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν λέγεται υγιής δημοσιονομική διαχείριση, εάν αυτό δεν λέγεται σωστή και συνετή αναπτυξιακή λειτουργία του κράτους, τότε πραγματικά λυπούμαι αλλά θα πρέπει να μιλήσω για μη συνετή και αξιόπιστη Αντιπολιτευση.

Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του νέου Προϋπολογισμού προκύπτει από το γεγονός ότι αυξάνονται σημαντικά οι πόροι, που διατίθενται άμεσα ή έμμεσα για επενδύσεις σε φυσικό κεφάλαιο, αλλά και σε ανθρώπινο κεφάλαιο.

Ειδικότερα οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων αυξάνονται από δύο τρισεκατομμύρια πεντακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (2.520.000.000.000) δραχμές το 2000 σε δύο τρισεκατομμύρια επτακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (2.780.000.000.000) δραχμές για το 2001, αυξάνονται δηλαδή κατά διακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (260.000.000.000) δραχμές, ποσοστό περίπου 10,3%.

Πρέπει εδώ να τονιστεί ότι το ποσοστό αυτό είναι κατά πολύ υψηλότερο από το ρυθμό αύξησης των δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού και αυτό υποδηλώνει την απόφαση της Κυβέρνησης να κατευθύνει ένα μεγαλύτερο ποσοστό των δαπανών σε αναπτυξιακούς σκοπούς.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι δαπάνες για την εκπαίδευση, οι οποίες θεωρούνται ιδιαίτερα αναπτυξιακές και οι οποίες για το 2001 ανέρχονται περίπου στο ένα τρισεκατομμύριο πεντακόσια ογδόντα επτά δισεκατομμύρια δραχμές (1.587.000.000.000), παρουσιάζοντας μία αύξηση περίπου κατά εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια (130.000.000.000). Επίσης σημειώνεται ιδιαίτερη αύξηση στις δαπάνες, που κατευθύνονται στην προμήθεια τεχνολογικού εξοπλισμού της διοίκησης.

Αυξάνονται οι δαπάνες εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης όλων των εργαζομένων, γιατί σήμερα αυτό που έχει σημασία είναι η γνώση, πέρα από την εργατική δύναμη.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 προβλέπει αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων, που θα υπερβαίνουν τον πληθωρισμό και θα φθάνουν το 3,5% και 5,5% αντίστοιχα. Παράλληλα σημαντική αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος των μισθωτών και των συνταξιούχων θα προσέλθει από την τιμολογία της φορολογικής κλίμακας και την αύξηση των αφορολόγητων ορίων. Επιπλέον μία σειρά μέτρων, που έχουν ληφθεί, επιβεβαιώνουν τη μέριμνα της Κυβέρνησης για τους χαμηλοσυνταξιούχους και τις ασθενέστερες κοινωνικά και οικονομικά ομάδες.

Πιο συγκεκριμένα: Αύξηση του ΕΚΑΣ κατά 17% από 1-1-2000, φθάνοντας περίπου το ποσό των είκοσι ενός χιλιάδων (21.000) δραχμών μηνιαίως και κατά 33,5% για το έτος 2001, φθάνοντας το ποσό των είκοσι οκτώ (28.000) χιλιάδων δραχμών μηνιαίως.

Αύξηση των κατώτερων συντάξεων ΟΓΑ και η διαμόρφωσή τους στις σαράντα οκτώ χιλιάδες δραχμές. Αύξηση των κατώτερων συντάξεων του ΙΚΑ στις εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες δραχμές. Κάλυψη από το κράτος της ασφαλιστικής εισφοράς των εργαζομένων, που αμειβονται με τον εκάστοτε κατώτερο μισθό ή ημερομίσθιο της εθνικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, δέκα χιλιάδες περίπου μηνιαίως. Χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης στους χαμηλόμισθους, χαμηλοσυνταξιούχους και μακροχρονίως ανέργους για την κάλυψη της επιβάρυνσης των δαπανών πετρελαίου θέρμανσης, λόγω της αύξησης των τιμών του πετρελαίου.

Επίσης δόθηκε προτεραιότητα στην αναβάθμιση της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης και των παρεχομένων προς τους πολίτες υπηρεσιών.

Υψηλά στις προτεραιότητές μας είναι οι δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα για την παιδεία, την υγεία, την απασχόληση και γενικά για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Εξάλλου στον Προϋπολογισμό του 2001 δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στις δαπάνες για τον πολιτισμό, όπου ενισχύονται σημαντικά και οι δρα-

στηριότητες για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, για να είμαστε έγκαιρα έτοιμοι και σίγουρα θα είμαστε.

Συγκεκριμένα οι δαπάνες για την παιδεία μέσω τακτικού Προϋπολογισμού αυξάνονται κατά 8,3% και ανέρχονται περίπου στο ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια δισεκατομμύρια δραχμές.

Υγεία, πρόνοια. Για το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας οι δαπάνες στον τακτικό Προϋπολογισμό θα είναι επίσης αυξημένες κατά 8,3% και θα ανέλθουν περίπου στο ένα τρισεκατομμύριο διακόσια δισεκατομμύρια δραχμές. Επίσης οι επενδυτικές δαπάνες θα αυξηθούν κατά εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (125.000.000.000).

Απασχόληση και κοινωνική ασφάλιση. Οι δαπάνες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αυξάνονται περίπου κατά 8,5% και φθάνουν το ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια δισεκατομμύρια (1.300.000.000.000). Επιπλέον οι επενδυτικές δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα με αιχμή τις δαπάνες ενίσχυσης της απασχόλησης παρουσιάζουν για πρώτη φορά αύξηση της τάξης του 78,2%.

Πολιτισμός. Οι δημόσιες επενδύσεις αυξάνονται κατά 37,5% και διαμορφώνονται στα ογδόντα ένα δισεκατομμύρια δραχμές, ενώ μέσω του τακτικού Προϋπολογισμού οι δαπάνες του Υπουργείου Πολιτισμού θα είναι αυξημένες κατά 7,7% και θα διαμορφωθούν στα εξήντα πέντε δισεκατομμύρια. Παράλληλα θα διατεθούν τα πρώτα κονδύλια ύψους είκοσι δισεκατομμυρίων δραχμών περίπου, για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων και για τη διοργάνωση των ειδικών πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, να σας θυμίσω εδώ ότι η αείμνηστη Μελίνα Μερκούρη ζητούσε κάποτε, πριν δεκαπέντε χρόνια, ένα Μιράζ για τον πολιτισμό, λέγοντας ότι η αξία ενός Μιράζ να καλύπτει τις δημόσιες επενδύσεις του Υπουργείου Πολιτισμού. Χρειάστηκε να περάσουν βέβαια χρόνια, αλλά αυτό που βλέπουμε σήμερα είναι ότι για τον πολιτισμό δεν διατίθεται πλέον ένα Μιράζ, αλλά πέντε. Βέβαια οι ανάγκες έχουν αλλάξει και είμαι σίγουρος ότι αν ζούσε σήμερα η Μελίνα δεν θα ζητούσε ένα Μιράζ, αλλά ίσως, κύριε Υπουργέ, ένα Eurofighter.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, ποτέ πραγματικά για τον πολιτισμό τα χρήματα δεν θα φτάσουν. Κι εδώ θα πρέπει να θυμίσω ότι το 1992, όταν είχε επισκεφθεί ο κ. Μητσοτάκης το Υπουργείο Πολιτισμού, είχε δηλώσει ότι ο πολιτισμός δεν χρειάζεται χρήματα. Διαφωνούμε με αυτήν την αντίληψη και πιστεύουμε ότι το κάνουμε πράξη στον Προϋπολογισμό του 2001.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, το κρίσιμο στοιχείο για να κρίνουμε την ποιότητα ανάπτυξης και την πορεία προς το κοινωνικό κράτος, είναι να δούμε αν η πολιτική που εφαρμόζεται, ευνοεί και βελτιώνει συνολικά τη θέση των εργαζομένων, αυξάνει τα επίπεδα ευημερίας, τις υπηρεσίες και τις παροχές ασφάλειας, βελτιώνει εν τέλει την ποιότητα ζωής του Έλληνα πολίτη.

Οι έννοιες που οφείλουν να κατευθύνουν την εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας είναι η ανάπτυξη και η ολοκλήρωση του κοινωνικού κράτους. Πρώτη και κύρια επιδίωξη είναι να ανεβάσουμε το επίπεδο ζωής των Ελλήνων, ώστε να συγκλίνει προς τα επίπεδα ζωής των άλλων λαών της Ευρώπης, να διαμορφώσουμε ένα κοινωνικό κράτος, που θα περιορίζει την ανασφάλεια, θα ενισχύει τη βεβαιότητα για το μέλλον, θα απαντά στα σύγχρονα προβλήματα του κοινωνικού αποκλεισμού. Στόχος μας είναι η προστασία των κοινωνικά αδύναμων, της τρίτης ηλικίας, αυτών που πράγματι έχουν ανάγκη.

Στα χρόνια που πέρασαν, η Ελλάδα εξασφάλισε γενικότερα μια αξιόλογη κοινωνική ισορροπία. Το κοινωνικό κράτος ενίσχυσε την παρουσία του. Οι κοινωνικές δαπάνες, ως ποσοστό του ΑΕΠ, αυξήθηκαν από 22,3% το 1993 σε 24,3% το 1998. Στο διάστημα 1994-1999 η πραγματική σωρευτική αύξηση των συντάξεων έφτασε περίπου το 35%. Η αναθεώρηση και ο ανασχεδιασμός της λειτουργίας και αποτελεσματικότητας της κοινωνικής πολιτικής -και ιδίως της πολιτικής ενάντια στον κοινωνικό αποκλεισμό- αποτελούν πρώτη προτεραιότητα της ελληνικής Κυβέρνησης.

Αντικειμενικός στόχος είναι αφ' ενός μεν η επείγουσα ανακούφιση των πολιτών, που βρίσκονται σε κίνδυνο αποκλεισμού

και αφ' ετέρου η πρόληψη εμφάνισης νέων προβλημάτων στο μέλλον. Η κοινωνική μας πολιτική έχει προτεραιότητες, όπως την οριοθέτηση των κατηγοριών, που χρήζουν υποστήριξης, προστασίας από το κράτος, την αντιμετώπιση των μηχανισμών, που οδηγούν στην περιθωριοποίηση, την αντιμετώπιση κατά το δυνατόν της ρίζας του προβλήματος, που δημιουργεί τον αποκλεισμό, τη διεύρυνση των περιπτώσεων, που πρέπει να καλύπτονται από την κοινωνική πολιτική και τέλος τη συστηματικοποίηση της κάλυψης και το συντονισμό των φορέων.

Η κοινωνική προστασία για μας αποτελεί όχι μόνο αξία, αλλά και αναπτυξιακό μοχλό, επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Σήμερα, μία στις τέσσερις δραχμές που κερδίζουμε διατίθεται για την κοινωνική προστασία, ενώ την περίοδο 2000-2004 το σύνολο των δαπανών για την κοινωνική πολιτική θα ξεπεράσει τα εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000).

Με τα κοινωνικά μας προγράμματα στηρίζουμε τα άτομα με ειδικές ανάγκες και τις κοινωνικές μειονότητες. Βοηθούμε την εργαζόμενη μητέρα με τη δημιουργία νέων βρεφονηπιακών σταθμών και το θεσμό του ολοήμερου σχολείου, που συνεχώς επεκτείνεται και σύντομα θα έχει καλύψει όλο τον ελλαδικό χώρο. Δημιουργήθηκαν ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για την ισότητα των ευκαιριών των δύο φύλων στην απασχόληση με ειδικά κίνητρα και προγράμματα για την υποστήριξη της γυναικείας απασχόλησης και επιχειρηματικότητας.

Όσον αφορά τις εισφορές των εργαζομένων για την κοινωνική ασφάλιση, αυτές καταργήθηκαν, αρχής γενομένης από το 2000 για τους αμειβόμενους με το κατώτατο ημερομίσθιο. Η εφαρμογή του μέτρου άρχισε από την 1η Αυγούστου 2000, αλλά με αναδρομική ισχύ, όπως γνωρίζετε, από την 1η Ιανουαρίου 2000. Τα αναδρομικά θα αποδοθούν στους δικαιούχους με την εκκαθάριση φόρου εισοδήματος για το 2000.

Η τόνωση των εισοδημάτων των ηλικιωμένων μας οδηγεί στη σύνταξη των ανασφαλιστών και τη θέσπιση του ΕΚΑΣ το 1996. Στον αγροτικό τομέα, το σύνολο σχεδόν των συντάξεων χορηγείται με κοινωνικούς όρους, σχετώς εισφορών και έχει αυξηθεί σημαντικά. Τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει να αναπτύσσεται ο τομέας των κοινωνικών υπηρεσιών προς τους ηλικιωμένους.

Εφαρμόστηκαν ειδικά προγράμματα για τις ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού, που απειλούνται περισσότερο από την ανεργία και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Περιλαμβάνονται δράσεις συμβουλευτικής υποστήριξης, ενδυνάμωσης και προετοιμασίας, κατάρτιση και προώθηση στην απασχόληση. Οδήγησαν στην ανάπτυξη προσόντων για την κοινωνική και εργασιακή ένταξη των συμμετεχόντων.

Στον τομέα των πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, ειδικά για την κοινωνική προστασία, υπάρχει πρόγραμμα για την υποστήριξη των ευπαθών ομάδων. Επιδώξη η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών για όλες τις ευπαθείς ομάδες με τη θέσπιση ιδιαίτερων κινήτρων για την απασχόληση και την κοινωνική ενσωμάτωση.

Η πολιτική που ακολουθήσαμε τα τελευταία χρόνια στηρίχθηκε στην εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, στην προώθηση της ανάπτυξης και τη δημιουργία πλεονάσματος, που θα επιτρέψει την υλοποίηση των κοινωνικών μας πολιτικών. Η πολιτική αυτή, κρίνοντας σήμερα από το αποτέλεσμα, αποδεικνύεται ορθή και αποτελεσματική, αφού και στην επίτευξη του στρατηγικού στόχου της ένταξης μας στη Ζώνη του ευρώ μάς οδήγησε και μας έδωσε τη δυνατότητα να αναδείξουμε τον κοινωνικό χαρακτήρα του κράτους με ενίσχυση των κοινωνικά ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού.

Την ίδια αυτή πολιτική εφαρμόζουμε με συνέπεια και στον Προϋπολογισμό του 2001. Ορισμένοι από τους επικριτές της Κυβέρνησης ισχυρίζονται ότι ενδεχομένως θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν επιπλέον δαπάνες, κρίνοντας ότι τα μέτρα της κοινωνικής πολιτικής του Προϋπολογισμού δεν επαρκούν. Οι προτάσεις, παραδείγματος χάρι, για μεγαλύτερη αύξηση των δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού θα έχουν ως αποτέλεσμα είτε την υπερφορολόγηση των εισοδημάτων είτε την αύξηση του δανεισμού, προκειμένου να βρεθούν τα απαραίτητα κονδύλια για τη χρηματοδότηση αυτών των πολιτικών. Προφανώς οι υποστηρικτές τέτοιων λύσεων θα πρέπει να δώσουν

απαντήσεις και για τα αρνητικά αποτελέσματα μιας τέτοιας προτεινόμενης πολιτικής στην ανάπτυξη, την απασχόληση, τις τιμές, το δημόσιο χρέος ευρύτερα.

Από την άλλη πλευρά, η αντίθετη άποψη της δραστικής μείωσης των δημοσίων δαπανών θα έθετε σε κίνδυνο τη χρηματοδότηση βασικών και απαραίτητων λειτουργιών του κράτους με ανόλογες αρνητικές συνέπειες στην ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και την κοινωνική ειρήνη.

Τελικώς, κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να ισορροπήσουμε ανάμεσα στη χρηματοδότηση εκείνων των δαπανών που είναι αναγκαίες για να παίξει το κράτος τον αναπτυξιακό και κοινωνικό του ρόλο και στην άντληση από την κοινωνία εκείνων των πόρων, που είναι απολύτως αναγκαίοι και απαραίτητοι για τη στήριξη του ρόλου αυτού, αφήνοντας παράλληλα στις ζωντανές δυνάμεις του τόπου την πρωτοβουλία για ανάπτυξη και δημιουργία.

Το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων του κρατικού Προϋπολογισμού σήμερα, απορροφάται από τις κοινωνικά χρήσιμες και εθνικά αναγκαίες δαπάνες, ενώ παράλληλα δίνεται η ευχέρεια για τη χρηματοδότηση δαπανών που στοχεύουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και των παρεχομένων προς τους πολίτες υπηρεσιών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής **κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε αισιόδοξοι και βέβαιοι για τη γρήγορη ανάπτυξη της χώρας μας. Ουσιαστικός στόχος για μας δεν είναι ο ρυθμός ανάπτυξης, αλλά η ταυτότητα και η ποιότητα αυτής της ανάπτυξης. Γιατί εμείς δεν μπορούμε να δεχθούμε μία ανάπτυξη, που θα αφήνει στο περιθώριο τους αδύναμους, που θα ενισχύει τον κοινωνικό αποκλεισμό. Θέλουμε η ανάπτυξη να αφορά όλους, ιδιαίτερα όμως τους μακροχρόνια άνεργους, τη νεολαία, τις γυναίκες. Να είναι περιφερειακά ισορροπη, να εμπεδώνει την αίσθηση μιας συνολικής πορείας ανάπτυξης και ευημερίας, κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης. Η νέα τετραετία αποτελεί μια πρόκληση για την Κυβέρνηση. Οι στόχοι μας για πραγματική και κοινωνική σύγκλιση αποτελούν μονόδρομο για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής των Ελλήνων. Βρισκόμαστε σε τροχιά αναπτυξιακής απογείωσης και εργαζόμαστε για να εξασφαλίσουμε όλες τις προϋποθέσεις αυτής της ελπιδοφόρας πορείας. Να εξασφαλίσουμε ένα σταθερό μακροοικονομικό περιβάλλον, τη μεθοδική απελευθέρωση των αγορών, την ενίσχυση των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, τη σωστή εκμετάλλευση των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, την αναβάθμιση της παραγωγικής και κοινωνικής υποδομής, δίνοντας έμφαση στην κοινωνία της πληροφορίας και της γνώσης. Και τέλος, να κάνουμε τη σωστή επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο.

Ο αγώνας μας στην οικονομία δεν γίνεται και δεν μπορεί να γίνει σε βάρος της κοινωνίας, γιατί μακροπρόθεσμα αυτό θα λειτουργούσε σε βάρος της ίδιας της οικονομίας και θα ανακάλυπτε τα προβλήματα.

Δεν αποδεχόμαστε ότι η πολιτική πρέπει να υποτάσσεται στενά στις ανάγκες της οικονομίας, αλλά γενικότερα να υπακούει στις ανάγκες της κοινωνίας.

Σήμερα η Ελλάδα βρίσκεται σε μια εποχή αυξημένων προσδοκιών, γιατί πραγματικά μπορούμε να παραδώσουμε στις επερχόμενες γενεές μια Ελλάδα καλύτερη απ' αυτήν στην οποία ζούμε εμείς.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να υπερψηφίσουμε τον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό του 2001, έναν προϋπολογισμό ανάπτυξης και ελπίδας, έναν προϋπολογισμό αναπτυξιακών έργων. Λέγοντας "ναι" στον προϋπολογισμό αυτό λέμε "ναι" στα έργα τα αναπτυξιακά, "ναι" στα έργα της υπαίθρου.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Ηλίας Καλιώρας, ειδικός εισηγητής εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζω

ότι είσαστε κουρασμένοι αυτήν την ώρα, θα προσπαθήσω να κρατήσω το ενδιαφέρον ζωηρό.

Είναι γεγονός ότι ζούμε μία άκρως ενδιαφέρουσα περίοδο. Σε δέκα μέρες από σήμερα εμφανίζεται το ευρώ ως λογιστική μονάδα. Επίσης σε τριακόσιες εβδομήντα πέντε μέρες από σήμερα το ευρώ εμφανίζεται και σαν νόμισμα ή τραπεζογραμμάτιο. Σιγά-σιγά δηλαδή, βλέπουμε ότι η Ευρώπη αποκτά κοινό νόμισμα και όλοι γνωρίζετε ότι έχει ξεκινήσει και η διαδικασία για τον κοινό ευρωπαϊκό στρατό.

Με άλλα λόγια, ετοιμάζονται οι δύο βασικοί πυλώνες ενός κράτους, κάτι που η ομοσπονδιακή μορφή, που παίρνει αυτήν τη στιγμή η Ευρώπη μας οδηγεί να πιστεύουμε ότι όντως υπάρχουν σοβαρότατες εξελίξεις στον ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο.

Ταυτόχρονα όλοι γνωρίζουμε ότι η παγκοσμιοποίηση είναι εδώ. Υπάρχουν καθηγητές όπως ο Ρότνικ, ο Σάτς και ο Κρούγκμαν, διεθνολόγοι που διαβάζουν, μελετούν και μας εξηγούν το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης. Αλλά βεβαίως δεν χρειάζεται να είμαστε ειδικοί, απλά μπορούμε να δούμε την ομάδα μπάσκετ του Παναθηναϊκού ή του Ολυμπιακού, που αυτήν τη στιγμή έχει περισσότερους ξένους παίκτες και ενώ εμείς θεωρούμε ότι χειροκροτούμε ελληνική ομάδα, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Το ίδιο θα διαπιστώσετε -ότι η παγκοσμιοποίηση έχει έρθει στην πόρτα μας- αν δείτε την ομάδα της ΑΕΚ, που δεν είναι ελληνική ομάδα, αλλά είναι ξένων συμφερόντων, της ENIK αγγλικών συμφερόντων.

Με αυτόν τον Προϋπολογισμό βλέπουμε ότι οι διεθνείς εξελίξεις είναι τόσο γρήγορες, που σήμερα οι επιχειρήσεις και γενικότερα ο κόσμος οδηγεί στη σκέψη να λέμε ότι τα γρήγορα ψάδια τρώνε τα αργά και όχι τα μεγάλα τα μικρά.

Μέσα σε αυτή, λοιπόν, τη συγκυρία έχουμε τρομερές αλλαγές μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο, το χώρο δηλαδή που περιλαμβάνεται και η δική μας χώρα.

Πρώτα απ' όλα δεν υπάρχει πλέον η δυνατότητα να επηρεάσουμε τη νομισματική μας πολιτική. Αυτό είναι συγκλονιστικό. Ούτε για τα επιτόκια θα μπορούμε να κάνουμε κάτι σε δέκα μέρες από σήμερα ούτε και στην προσφορά χρήματος.

Επίσης, η πατρίδα μας μένει χωρίς τη δυνατότητα να εφαρμόσει συναλλαγματική πολιτική. Αντιλαμβάνεστε τη δυσκολία που έχουμε πλέον να υπερκεράσουμε. Δεν θα διαθέτουμε τα βασικά εργαλεία, τα οποία έχει κάθε χώρα, γιατί ανήκουμε σε έναν άλλο οργανισμό, σε ένα άλλο ευρωπαϊκό μόρφωμα.

Ταυτόχρονα περιορίζεται πάρα πολύ, στο ελάχιστο, η δυνατότητα να ξεφεύγουμε από τα στοιχεία τα επικαιροποιημένα, όπως τα λέμε, της δημοσιονομικής πολιτικής, τα οποία με τη σειρά τους σχεδόν προκαθορίζουν και τις δυνατότητες για να εφαρμόσουμε συγκεκριμένη εισοδηματική πολιτική.

Και ενώ αυτήν τη στιγμή συμβαίνουν όλα αυτά στον πλανήτη, έρχεται η Κυβέρνηση και μας φέρνει έναν προϋπολογισμό -δηλαδή, το μοναδικό "όπλο" που έχει απομείνει στα χέρια μας, να εφαρμόσουμε δηλαδή κάποια μείγματα οικονομικής πολιτικής- ο οποίος είναι ούτε πραγματικός ούτε πλεονασματικός. Είναι κάτι άλλο, θα έλεγα μεταλλαγμένος. Να μου επιτρέψετε στη συνέχεια με νούμερα και επιχειρήματα κύριε Υπουργέ, να σας πω τι εννοώ.

Αλλά πριν φθάσω εκεί, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι εδώ και είκοσι χρόνια μας λέτε τα ίδια πράγματα. Διάβαζα τι είχε το 1981 πει ο κ. Δρεττάκης σαν Υπουργός των Οικονομικών τότε.

Και επειδή δεν θέλω να σας πω τι θα γίνει ή τι δε θα γίνει στο μέλλον, θα μου επιτρέψετε να πάω στο παρελθόν, σε ιστορικά στοιχεία για να δείτε τι λέγατε και τι έχετε κάνει για είκοσι χρόνια, για να μην έχουμε δυνατότητα να παρακολουθήσουμε ο ένας τον άλλον με λαθεμένη βεβαίως διαδρομή.

Λέγατε όλα αυτά τα χρόνια ότι θα δημιουργήσετε θέσεις εργασίας με αναπτυξιακούς νόμους. Το 1981 οι θέσεις εργασίας και οι άνεργοι τότε ήταν εκατόν σαράντα οκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι. Σήμερα μετά από είκοσι χρόνια οι άνεργοι ξεπερνούν τις εξακόσιες χιλιάδες. Δηλαδή, κάθε χρόνο προσθέτετε και από είκοσι τρεις χιλιάδες άνεργους.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ναι, αλλά πόσοι ήταν οι εργαζόμενοι τότε και πόσοι είναι τώρα;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Θα δώσω ποσοστά, κύριε Κεδίκογλου.

Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Κεδίκογλου, παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Τα νούμερα μιλάνε από μόνα τους. Αν δεν ξέρετε από οικονομικά, τουλάχιστον μη με ενοχλείτε.

Είπατε, κύριε Κεδίκογλου, και πριν τις εκλογές για τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, αν θέλετε να πάρω και πιο πρόσφατα στοιχεία που σας διαψεύδουν.

Μετά από είκοσι χρόνια -διαβάστε το δημόσιο χρέος, εξακόσια εβδομήντα δύο δισεκατομμύρια (672.000.000.000) δραχμές ήταν το 1981- σήμερα μας το παραδίδετε 47,4 τρισεκατομμύρια δραχμές. Από το 27% το πήγατε στο 115%, που σημαίνει για τους Έλληνες ότι οι τέσσερις μήνες δουλειάς που έπρεπε τότε να χρησιμοποιήσουμε για να αποπληρώσουμε το χρέος, σήμερα έχουν γίνει δεκατέσσερις μήνες δουλειάς. Αυτό το λέω πάλι με ιστορικά στοιχεία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Και τι σημασία έχει αυτό, κύριε Πρόεδρε; Έχει αναπτυχθεί ποτέ καμιά επιχείρηση χωρίς δάνεια;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Στη συνέχεια μας λέτε -το έκανε και πέρις ο κ. Πετσάλνικος- ότι υπήρχαν δύο περίοδοι, η περίοδος της Νέας Δημοκρατίας, το 1990-1993 και η δική σας χρυσόφορα περίοδος από το 1993 μέχρι σήμερα.

Εδώ θα πρέπει να πούμε κάτι γιατί κάθε φορά λέτε την ίδια καρδιά. 'Άλλο είναι το Ιουλιανό Ημερολόγιο, άλλο είναι το οικονομικό ημερολόγιο, άλλο είναι το πολιτικό ημερολόγιο. Αν ρωτήσουμε έναν πρωτοετή φοιτητή, "από τη μέρα που θα ληφθεί μια συγκεκριμένη απόφαση, πόσον καιρό χρειάζεται αυτή η απόφαση για να εμφανισθεί στην οικονομία σαν πραγματικό μέγεθος", θα σας απαντήσει "περίπου ένα χρόνο". Αν ρωτήσουμε έναν φοιτητή των πολιτικών επιστημών "πόσον καιρό θέλει κάποιος Υπουργός να μάθει τη δουλειά του και να φέρει το πρώτο νομοσχέδιο για να αλλάξει την πορεία των πραγμάτων", θα σας πει για τις περίφημες εκατό μέρες που λέμε. Δηλαδή, τρεις ή τέσσερις μήνες. Αν αφαιρέσετε δηλαδή από το Ιουλιανό Ημερολόγιο τον ένα χρόνο συν τους τρεις ή τέσσερις μήνες, μένουν μόνο δύο χρόνια περίπου για να κάνουμε εμείς την ... "καταστροφή" την οποία λέτε συνέχεια και που υποτίθεται ότι μας φέρνετε, θεωρητικά, δήθεν σε δύσκολη θέση.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν μπορούσαμε εμείς της Νέας Δημοκρατίας μέσα σε δύο χρόνια να κάνουμε τόσο μεγάλη καταστροφή.

Μέσα σε είκοσι χρόνια, κύριε Υπουργέ, δημιουργήσατε επίσης μιαν άλλη κοινωνική τάξη, τους περίφημους "ραντιέρηδες". Τριάντα έξι τρισεκατομμύρια (36.000.000.000.000) μας έχουν δανείσει αυτοί οι άνθρωποι σήμερα, οι οποίοι κάθονται σε κάποια γωνιά της Ελλάδας. Έχουν δανείσει σε μας αυτό το τεράστιο, ιλιγγιώδες ποσό και ζουν, όπως γνωρίζετε καλύτερα από όλους, μέσω των λαθών της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Τα είκοσι τελευταία χρόνια, κύριε Υπουργέ, δημιουργήσατε τέσσερις χιλιάδες άχρηστα και επιζήμια νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τύπου ΕΦΕΤ, αν θέλετε -θα θυμάστε το πρόσφατο νομοσχέδιο- με μόνο πρόσωπο την Πρόεδρο κ. Παπανικολάου να διαμαρτύρεται ότι είναι μόνη της και δεν μπορεί να προσφέρει στον τόπο ούτε το στοιχειώδες.

Βεβαίως όλα αυτά τα χρόνια φροντίσατε και βάλατε σε θέσεις περίπου δεκαπέντε χιλιάδες κομματικούς σας φίλους. Και σας λέω εγώ ότι πριν από ενάμιση χρόνο, δύο γενικοί γραμματείς της Δημόσιας Διοίκησης είπαν ότι θα μειώσουν αυτά τα τέσσερις χιλιάδες νομικά πρόσωπα σε δύο χιλιάδες αντίστοιχα. Ποια είναι τα στοιχεία; Δεν μάθαμε τίποτα. Συνεχίζουν να υπάρχουν, γιατί δυστυχώς, αν χάσετε αυτά τα νομικά πρόσωπα, θα χάσετε τους "δικούς" σας και δεν θα πάρετε τις ψήφους για να κερδίσετε τις εκλογές. Αυτό βεβαίως θα ήταν καταστροφικό για μια κυβέρνηση που δε σκέφτεται τίποτα άλλο, παρά να κερδίζει εκλογές.

Στη Δημόσια Διοίκηση τα τελευταία είκοσι χρόνια, κύριε Υπουργέ, είχαμε το 1981 τριακόσιους πενήντα μία χιλιάδες δημοσίων υπαλλήλους. Έρχεσθε και μέχρι το 1989 προστίθενται εκατόν τριάντα χιλιάδες περίπου νέοι δημόσιοι υπάλληλοι. Μιλάω για το στενό δημόσιο τομέα. Δεν περιλαμβάνονται οι στρα-

τιωτικοί, οι εκπαιδευτικοί και οι αστυνομικοί. Από τους τριακόσιους πενήντα μία χιλιάδες τους κάνατε περισσότερους από τετρακόσιες ογδόντα μία χιλιάδες.

Εμείς, η σπάταλη Νέα Δημοκρατία αφαιρεί εβδομήντα οκτώ χιλιάδες και σας παραδίδει, όταν παίρνετε τα ηνία το 1993 τον Οκτώβριο, τετρακόσιες τέσσερις χιλιάδες υπαλλήλους. Αυτά για να δείτε ότι εμείς κάναμε νοικοκύρεμα και όχι εσείς.

Είκοσι χρόνια, κύριε Υπουργέ, η Ολυμπιακή -για να πάρουμε μια περίπτωση- εάν δεν είχε το χρέος του ενός τρισεκατομμυρίου (1.000.000.000.000) με αρνητική καθαρή θέση -που σημαίνει ότι πρέπει να πληρώσουμε σήμερα για να πουλήσουμε την Ολυμπιακή- και εάν αυτό το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) το μοιράζαμε σε άλλες δράσεις, θα μπορούσαμε να έχουμε περίπου πενήντα νοσοκομεία πολυτελείας, ένα σε κάθε νομό ή εάν δεν σας αρέσουν τα νοσοκομεία, εκατόν πενήντα συγκροτήματα σχολείων. Έλεος! Μη μας λέτε ότι προσφέρετε για είκοσι χρόνια, χρόνο με το χρόνο, προκοπή στον τόπο. Στη συνέχεια φθάνουμε στο τελευταίο χρονικό διάστημα των δεκαεσσάρων μηνών. Διεκτραγωδούσαν μερικές εντός εισαγωγικών εφημερίδες στην Ελλάδα το τι συνέβαινε τότε στην Αλβανία. Ότι ο υπόκοσμος της Αλβανίας έστησε πυραμίδες και μάλιστα έφθασε στο σημείο -δήθεν ένας από τους σχετικούς λόγους- να πέσει και η κυβέρνηση Μπερίσα.

Εδώ έχουμε το επίσημο κράτος της Ελλάδας (κάτι που έγραψαν και πάλι επαναλαμβάνω σχετικά δημοσιεύματα), ότι οι ίδιοι οι Υπουργοί γίνονταν "παπαγαλάκια της Σοφοκλέους" και φθάσαμε στο τραγικό: μέσα σε δεκατέσσερις, μήνες να έχουμε περίπου είκοσι τρισεκατομμύρια δραχμές, ως αναδιανομή του εισοδήματος και τριακόσιοι με τετρακόσιοι άνθρωποι να βάλουν στις τσέπες τους, περί τα δεκαπέντε τρισεκατομμύρια δραχμές!

Προβλέπατε στον περσινό προϋπολογισμό ότι οι χρηματιστηριακές συναλλαγές θα σας έφερναν έσοδα εξακόσια επτά δισεκατομμύρια (607.000.000.000) δραχμές. Και εκεί έξω πέσατε πάλι. Πιστεύατε ότι τα τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) θα ήταν ημερήσιες συναλλαγές και ότι μέσα απ' αυτόν τον κορβανά, θα τακτοποιούσατε τους προϋπολογισμούς σας. Δυστυχώς, όμως, πέσατε στο 1/3. Αυτά είναι δικά σας στοιχεία από τον περσινό προϋπολογισμό. Είναι ημερήσιες συναλλαγές του χρηματιστηρίου πέρυσι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Παρακαλώ, μπορείτε να μου πείτε πού βρήκατε αυτά τα στοιχεία;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Θα σας τα δώσω, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν χρειάζεται να με παρακαλείτε, πείτε τα στη Βουλή.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Μα σας λέω, από τον περσινό προϋπολογισμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν μου είπατε, εδώ είναι η εισηγητική έκθεση. Παρακαλώ, πάρτε την εισηγητική έκθεση.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Μη με διακόπτετε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τη θέλετε την εισηγητική έκθεση;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ μη με διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, δεν έχετε το λόγο. Αν θέλετε μετά το τέλος του κ. Καλλιώρα, μπορείτε να πείτε την άποψή σας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να μη με διακόπτει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν μπορείτε να λέτε ό,τι θέλετε, όμως.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Όταν έρθει η ώρα σας, κύριε Υπουργέ, να μιλήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Καλλιώρα.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Κύριε Υπουργέ, για να ξέρετε, γιατί λέτε πολλά και διάφορα, ως Κυβέρνηση, εγώ είμαι θύμα του Χρηματιστηρίου, γιατί μου έχει γίνει και αγωγή δύο δισεκατομμυρίων από μετοχή που από εκατόν τριάντα πέντε (135) δραχμές που ήταν την πρώτη του Γενάρη του 1999, στις 7 Νοεμβρίου έφτασε στις οκτώ χιλιάδες εννιακόσιες (8.900) δραχμές, δηλαδή αύ-

ξηση 6.554%. Έχασε στη συνέχεια αυτή η μετοχή το 80% της αξίας της με τις σημερινές τιμές. Σας ρωτώ: Τι κάνατε για να προστατεύσετε τους μικροεπενδυτές;

Μιλάτε για αναδιάρθρωση της οικονομίας, πάλι στην εικοσαετία και μας λέτε ότι προχωράτε σε ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης της οικονομίας. Με την ΕΑΒ τι έγινε; Τι έγινε με τον Ιππόδρομο, με τον ΟΔΙΕ συγκεκριμένα; Φθάσαμε να έχουμε αδιέξοδα και στις δύο περιπτώσεις και φυσικά έχουμε και δυστοκία απ' ό,τι ξέρετε με τη μετοχοποίηση του ΟΤΕ. Πώς, λοιπόν, προχωρά αυτό το περίφημο πρόγραμμα;

Ας τα αφήσουμε, όμως, αυτά στην εικοσαετία, να πάμε στον Προϋπολογισμό, στο τι ακριβώς γίνεται με το μεταλλαγμένο Προϋπολογισμό, όπως είπα πιο πάνω.

Πρώτον και κύριον λέτε τρία μεγάλα ψέματα. Πρώτα απ' όλα, λέτε ότι ο προϋπολογισμός έχει πλεόνασμα διακόσια δέκα δισεκατομμύρια (210.000.000.000) δραχμές. Αυτό είναι ψευδές. Τι κάνετε: Παίρνετε τη διαφορά των εσόδων με τα έξοδα, τα οποία είναι χίλια τετρακόσια πενήντα πέντε δισεκατομμύρια (1.455.000.000.000) δραχμές και φυσικά για να βγάλετε και τα διακόσια δέκα δισεκατομμύρια (210.000.000.000) υποχρεωτικά πρέπει να βρείτε (χίλια τετρακόσια σαράντα πέντε (1.445.000.000.000) συν διακόσια δέκα (210.000.000.000) ίσον) χίλια εξακόσια εξήντα πέντε δισεκατομμύρια (1.665.000.000.000) δραχμές.

Βρίσκετε, λοιπόν, τα χίλια τριάντα πέντε δισεκατομμύρια (1.035.000.000) μέσα από τους δημόσιους οργανισμούς, χωρίς να λέτε το πώς. Απλά φτιάχνετε μια "άσπρη τρύπα" με άνοδο του πλεονάσματος των δημοσίων οργανισμών και ταυτόχρονα βρίσκετε και άλλα εξακόσια τριάντα δισεκατομμύρια (630.000.000.000) δραχμές μέσα από "βαπτίσεις και αναβαπτίσεις", τα ονομάσατε "κεφαλαιουχικές μεταβιβάσεις" ή "απόκτηση στοιχείων ενεργητικού", που είναι δηλαδή οι επιχορηγήσεις ή τα ανταλλάγματα ή αν το θέλετε και οι επιδοτήσεις που δίνετε στις ΔΕΚΟ, για να κάνουν αυξήσεις μετοχικών κεφαλαίων και αυτές τις επιδοτήσεις τις ονομάζετε κεφαλαιουχικές μεταβιβάσεις.

Έτσι, λοιπόν, βρίσκετε εξακόσια τριάντα δισεκατομμύρια εδώ (630.000.000.000), βρίσκετε και χίλια τριάντα πέντε δισεκατομμύρια (1.035.000.000.000) από τους δημόσιους οργανισμούς στην "άσπρη τρύπα" και να τα χίλια εξακόσια εξήντα πέντε δισεκατομμύρια, εμφανίζοντας ψευδώς την άσπρη τρύπα στον Προϋπολογισμό μας.

Δεύτερο μεγάλο ψέμα. "Εξαφανίζετε" ή "αποκρύπτετε" τους τόκους. Και το ψέμα εδώ ισοδυναμεί οικονομικά με δύο τρισεκατομμύρια δραχμές. Γιατί, με εκλογικές μεθοδεύσεις τους τόκους που το δημόσιο οφείλει στις κρατικές τράπεζες, τους ρυθμίζετε -και αυτό μάλιστα από το 1985, έξιπνα- αναστέλλετε δηλαδή τις σχετικές πληρωμές κάθε χρόνο και έχει φτάσει σήμερα σωρευτικά, (δηλαδή αν γινόταν λογιστική τακτοποίηση τόκων -δαπάνες του δημοσίου) να είναι περίπου -επαναλαμβάνω- δύο τρισεκατομμύρια δραχμές συνολικά. Και μας δείχνετε (στον Προϋπολογισμό βεβαίως) ότι παλιότερα, το 1995, ήταν το 14%, σήμερα είναι το 7,5%. Μειώθηκε βεβαίως. Αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι λογιστικό τέχνασμα, δεν είναι απάντηση με πραγματικά νούμερα.

Το τρίτο μεγάλο ψέμα. Παίζετε με τις "επιστροφές φόρων". Επειδή το κράτος χρησιμοποιεί το μονογραφικό σύστημα και όχι το διπλογραφικό, χρησιμοποιείτε το νέο σύστημα εθνικών λογαριασμών, όπου εμφανίζονται οι επιστροφές φόρων ως δαπάνες και το τέχνασμα αυτό εμφανίζει έσοδα, τα οποία δεν είναι έσοδα και δεν εμφανίζετε δαπάνες που θα γίνουν δαπάνες στη συνέχεια, αφού έτσι κι αλλιώς υποχρεωτικά θα γίνουν οι επιστροφές φόρων. Θέλετε εδώ το σχετικό νούμερο; Δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) δραχμές. Τριακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (320.000.000.000) δραχμές βάζετε για το 2001. Είναι δικά σας νούμερα.

Αυτά, λοιπόν, τα τρία μεγάλα ψέματα ισοδυναμούν αριθμητικά πάνω από 4,5 τρισεκατομμύρια. Μα τώρα σοβαρολογείτε, να μας λέτε ότι έχετε και πλεόνασμα; Με μόνο αυτά τα τρία ψέματα ανατρέπεται όλος ο σκεπτικισμός σας.

Βεβαίως στη συνέχεια χρησιμοποιείτε και μια άλλη σειρά από αναλύσεις ή ψέματα και αρχίζω και αναφέρω μερικές από αυτές. Μιλάτε για φοροελαφρύνσεις. Στην ουσία η μέση ελληνική

οικογένεια φέτος καλείται να πληρώσει διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) παραπάνω κατά μέσο όρο.

Μιλάτε για κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης. Εκπαιδευση. Διατίθενται φέτος λιγότερα χρήματα. Τομέας Υγείας Πρόνοιας. Το ίδιο. Στην πρώτη περίπτωση από το 3,5% το πάτε στο 3,4% στη δεύτερη περίπτωση στο 2,9% από το 3%. Στον αγροτικό τομέα. Σε πραγματικούς αριθμούς μειώνονται οι δαπάνες κατά 5,5% ανάμεσα στο 2000 και 2001. Επίσης, χρησιμοποιείτε άλλα δευτερεύοντα (αλλά μεγάλα ψέματα) με κύριο "παίκτη" την εταιρία ΔΕΚΑ Α.Ε. Το 1998 και 1999 η ΔΕΚΑ, που δημιουργήθηκε για να αγοράσει χρέος, όντως αγόρασε χρέος 1,82 τρισεκατομμύρια. Το 2000 οι αγορές χρέους είναι επτακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (740.000.000.000). Η ΔΕΚΑ θα αγοράσει μόνο εκατόν τέσσερα δισεκατομμύρια (104.000.000.000) του χρόνου. Γιατί, κύριε Υπουργέ, έχουμε τέτοια μεγάλη διαφορά; Μήπως -και όλοι γνωρίζουμε- η "ΔΕΚΑ" αντί να αγοράσει χρέος, που είναι η δουλειά της, αγόραζε ψήφους στις εκλογές, χρησιμοποιώντας το γνωστό σχέδιο "ΣΟΦΟΚΛΗΣ", για να κερδηθούν οι εκλογές της 9ης Απριλίου;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Ψυπουργός Οικονομικών): 'Εχετε διευρυμένη φαντασία.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: 'Εχω διευρυμένη φαντασία... Σας πονάει! Αλλά πρέπει να έρθετε στη συνέχεια, να απαντήσετε, τα είκοσι τρισεκατομμύρια (20.000.000.000.000) των ανθρώπων που κλέψατε -αντί να παραιτηθείτε- έχετε ηθική υποχρέωση να απαντήσετε, γιατί εγκλωβίσατε τον ελληνικό λαό, τους μικροεπενδυτές. Κανένα στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας -βρέστε μου, έστω και έναν- δεν έκανε σχετική πρόταση και όσον αφορά το επίπεδο των τιμών του χρηματιστηρίου, και όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα αυτής της πρόβλεψης. Κανένας δεν έκανε προβλέψεις. Μόνο ο κύριος Υπουργός και στελέχη της παράταξης που κυβερνά.

'Ετσι, λοιπόν, να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Μη ψάχνετε για νούμερα. Ψάξτε για την αλήθεια των ανθρώπων, που έχουν χάσει τα χρήματά τους.

Μιλάτε στη συνέχεια για ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, για διάχυση νέων τεχνολογιών, στον Προϋπολογισμό, για ιδιωτικά πανεπιστήμια. Αν δεν δώσετε χρήματα στην εκπαίδευση, που δίνετε λιγότερα με βάση τον Προϋπολογισμό, είναι δυνατό να αναπτυχθεί αυτός ο τόπος;

Μιλάτε για δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών. Οι άμεσοι φόροι φέτος από 3,4 τρισεκατομμύρια των εισπράξεων οδηγήθηκαν στα τέσσερα τρισεκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι κυρίως θα πληρώσουν περίπου εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές παραπάνω. Αυτή είναι η δικαιότερη φορολογική πολιτική σας.

Αν πάτε στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, που το περιλαμβάνετε και αυτό στον προϋπολογισμό..., τρεις πρόεδρους αλλάξατε, τρεις Υπουργούς αλλάξατε και ψάξτε ακριβώς να δείτε τι γίνεται.

Στη συνέχεια αναφέρεσθε σε πολλά σημεία έμμεσα ή άμεσα στη περιφερειακή πολιτική. Εγώ θα σταθώ στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, που είναι ο μοναδικός μοχλός απ' τον οποίο μπορούμε να αντλήσουμε και συμπεράσματα ταυτόχρονα, για να αναπτυχθεί ο τόπος μέσα από τα 6,5 τρισεκατομμύρια δραχμές, των ποσών δηλ. που εισέρρευσαν από το 1994 μέχρι το 1999.

Η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή έχει επτά από τις είκοσι πέντε φτωχότερες περιφέρειες της Ευρώπης. Η 'Ηπειρος είναι η προ τελευταία, με τελευταία την Γουαδελούπη που δεν ανήκει σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Εφαρμόσατε οικονομικά και πολιτικά το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για να δείτε μόνοι σας τα περί περιφερειακής ανάπτυξης. Είχατε βάλει στόχο χίλια τριάντα τρία χιλιόμετρα αυτοκινητόδρομους. Το 1999, βάσει των στοιχείων του κράτους, παραδόθηκαν κάτω από πεντακόσια χιλιόμετρα. Είχατε βάλει στόχο για ηλεκροκίνητους σιδηρόδρομους πεντακόσια τριάντα χιλιόμετρα και (με δικά σας στοιχεία) παραδόσατε μόνο εβδομήντα εφτά. Για νοικοκυριά συνδεδεμένα με φυσικό αέριο είχατε βάλει στόχο 4% και δεν πραγματοποιήθηκε τίποτα. Η Εγνατία Οδός (με δικά σας πάλι στοιχεία) έπρεπε να είχε γίνει το 1999 το

90,8%. Το 1999 όμως είχε αποπερατωθεί το 25,7%. Το 1994-1999 φτιάχθηκε μόνο το 7,9%, γιατί το 17,8% υπήρχε. Αυτά επαναλαμβάνω είναι δικά σας στοιχεία.

Σύμφωνα με τις εκθέσεις του ΕΣΠΕΛ -ο περίφημος ειδικός σύμβουλος ποιοτικού ελέγχου- για το δεύτερο εξάμηνο του 1998: εκτός προδιαγραφών βρέθηκε το 55,2% των έργων που ελέγχθηκε. Στην ποιότητα των αδρανών υλικών του σκυροδέματος, 77% βρέθηκε μακριά από τις ανάλογες προδιαγραφές. Στο ασφαλτομείγμα εκτός προδιαγραφών -με δικά σας στοιχεία, κύριε Υπουργέ- βρέθηκε το 86%.

Δημιουργήσατε τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης του ΟΑΕΔ. Η Ελλάδα επέτρεπε μέχρι τριακόσια σύμφωνα, με τα στοιχεία της Ευρώπης. Τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης έφθασαν τα εξακόσια δεκατέσσερα, δηλαδή διπλάσιος αριθμός του λογικού. Βάσει του ελέγχου που έκανε η Ευρώπη σε επτά από αυτά τα ΚΕΚ βρίσκει ότι το ένα ήταν σε κτίριο υπό ανέργερση, ένα άλλο ήταν μόνο στα χαρτιά, και το άλλο ήταν νυκτερινό κέντρο διασκέδασης ιδιοκτησίας πολιτευτή του ΠΑΣΟΚ.

Τελειώνω με το θέμα της περιφερειακής ανάπτυξης, όπως το διαβάζουμε μέσα από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και την εφαρμογή του. Για ειδικά προγράμματα, ειδικά ταχυδρομεία κλπ. το ποσοστό απορρόφησης είναι 7,9%. Λεωφορεία ΟΑΣΑ, η απορρόφηση είναι 0%. Μετρό Θεσσαλονίκης, απορρόφηση 0%. Αυτά τα νούμερα επαναλαμβάνω ότι είναι από το ίδιο το κράτος.

Κύριε Υπουργέ, αλλάζω και πάλι ενότητα. Στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης όλοι παραπονούνται, νομάρχες, δήμαρχοι, κοινοτάρχες, δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν ούτε καν του μισθούς. Δηλαδή, τα βασικά πάγια λειτουργικά έξοδα αυτών των οργανισμών Α' και Β' βαθμού.

Πριν λίγο καιρό συζητήθηκε το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης μέσα στην Αίθουσα αυτή. Έντονη ήταν η διαμαρτυρία της ΕΝΑΕ, ότι δεν συμμετέχουν στο δημοκρατικό προγραμματισμό, δηλαδή το κύριο όργανο, που δημιουργήθηκε γι' αυτό το λόγο -Α' και Β' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης- δεν έχει λόγο στη δική τους ανάπτυξη.

Να πω και κάτι άλλο. Αλλά επειδή είναι αργά και δεν θέλω να πω πολλά, θα πω μόνο ένα. Με βάση το ν. 1828/89 υπάρχει διαφορά μεταξύ του συγκεκριμένου νόμου που είναι για να χρηματοδοτούνται οι Ο.Τ.Α. και αυτών που περιέχονται στον Προϋπολογισμό ενός ποσού 229,3 δισεκατομμυρίων δραχμών, δηλαδή αυτά που λέει ο νόμος ότι πρέπει να πάρετε και αυτά που περιλαμβάνει ο Προϋπολογισμός. Έχουμε μια διαφορετική κατεύθυνση στο ίδιο θέμα.

Επειδή δεν θέλω να σας κουράσω με νούμερα, θα δώσω για τα Πρακτικά κάτι πίνακες για να δείτε ακριβώς την ανάλυση όλων αυτών που αναφέρθηκαν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Η. Καλλιώρας καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, αγρότες και υπαίθρος, μία άλλη ενότητα. Τι έχουμε να πούμε μέσα απ' αυτόν τον Προϋπολογισμό για το λάδι και τις ελιές; Πού είναι το "τριαντάρι" που περιμένουν μέσα από τον Προϋπολογισμό, που ήταν άτοκο δάνειο πριν τις εκλογές και που τώρα θα μαζέψετε πίσω από τους καλλιεργητές μαζί με την εισπράξη της κοινοτικής επιδότησης της νέας σοδειάς; Έφθασε σήμερα να αγοράζεται το λάδι από τον παραγωγό πεντακόσιες (500) δραχμές, όσο κοστίζει ένα μπουκάλι νερό στη Μύκονο ή στη Σαντορίνη το καλοκαίρι.

Τι έχουμε να πούμε στους καλλιεργητές για το βαμβάκι; Θα πάρουν πίσω το "σαραντάρι" (40) που δόθηκε προεκλογικά ή όχι;

Προχθές αναφέρθηκε και δημοσιεύθηκε πάλι ότι θα έχουμε οριζόντια μείωση στις καλλιεργούμενες εκτάσεις κατά 5%. Τι προβλέπει για αυτές τις περιπτώσεις ο Προϋπολογισμός; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τους αγρότες;

Αναφορικά με την κτηνοτροφία, παρ' ότι καλύπτουμε μόνο το 30% της εσωτερικής μας κατανάλωσης και χρειαζόμαστε ραγδαία ανάπτυξη για να μπορέσουμε να γίνουμε αυτάρκεις και να εξαγάμε κτηνοτροφικά προϊόντα, τα πράγματα είναι δυσοί-

ωνα. Προχθές επισκέφθηκα το χωριό Δίλοφο στη Φθιώτιδα και μου είπαν οι άνθρωποι ότι από δεκαέξι χιλιάδες πρόβατα που είχαν πριν από επτά χρόνια, έχουν τώρα μόνο πεντακόσια. Αυτή η περιοχή είναι μία από τις καμμένες περιοχές. Είχατε έρθει, κύριε Υπουργέ, τότε στη Λαμία. Οι πυροπαθείς της Φθιώτιδας περιμένουν τις ενισχύσεις. Κάηκαν περίπου τριακόσιες χιλιάδες ελαιόδεντρα και εβδομήντα χιλιάδες άλλα δέντρα. Μάλιστα, κάηκαν ζωντανά, κτιριακά συγκροτήματα, αποθηκευτικοί χώροι κλπ.

Πριν από δέκα ημέρες πήγα στη Μαλεσσία, στο Μαρτίνο και στη Λάρυμνα. Οι άνθρωποι διαμαρτυρήθηκαν και δεν ήξερα τι να τους απαντήσω, όταν μου είπαν ότι η Κυβέρνηση τους έδωσε ως ενίσχυση δεκαπέντε κιλά ρύζι. Και μου είπαν: "Μα, είναι δυνατόν στην Ελλάδα του 2000 οι πυροπαθείς να λαμβάνουν από την Κυβέρνηση ως μέριμνα τσουβάλια ρύζι, τα οποία θα μοιράζει ο συνεταιρισμός και που αντιστοιχούν δεκαπέντε κιλά ρύζι σε κάθε πυροπαθή;" Δεν ήξερα τι να τους απαντήσω. Πάντως ντράπηκα για λογαριασμό μου, όταν μου είπαν: "Μα, επαίτες είμαστε;" Το ίδιο μου είπε κάποιος γέρος, είχε κάνει παλιά κάποτε η βασιλίσσα. Τόσο πίσω γυρίζουμε, λοιπόν;

Τα πανωτόκια. Τι να πούμε στους αγρότες καλλιεργητές, όταν από τις δεκατέσσερις χιλιάδες επτακόσιες μία (14.701) αιτήσεις που κατατέθηκαν για τα πανωτόκια και για ρυθμίσεις, οι δώδεκα χιλιάδες τριακόσιες εξήντα οκτώ (12.368) αφορούν την Α.Τ.Ε., δηλαδή το 90%; Είναι δυνατόν, βλέποντας αυτούς τους αριθμούς, να μην πιστέψει κανείς ότι η Α.Τ.Ε. δεν είναι ο πρώτος ληστής των αγροτών; Δεν το ξέρουν οι ίδιοι; Τι έχουμε να πούμε, λοιπόν; Τα στοιχεία αυτά που αναφέρω είναι σε απάντηση του κ. Πάχτα σε σχετική ερώτηση.

Βεβαίως, αν υπήρχε χρόνος θα μπορούσαμε, κύριε Υπουργέ, να μιλήσουμε για μικρομεσαίες επιχειρήσεις, για βιοτέχνες, για επαγγελματίες. Βεβαίως αυτό θα γίνει από άλλους συναδέλφους. Είναι κατανοητό ότι μέσα σε μισή ώρα δεν είναι δυνατόν να αναπτυχθούν όλα αυτά τα θέματα. Όμως επειδή ο χρόνος πλησιάζει στη λήξη του θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, για να κλείσω, μόνο δύο πράγματα.

Υπάρχουν σήμερα δύο Ελλάδες, υπάρχουν δύο πραγματικότητες. Η μία πραγματικότητα έγκειται στο εξής: Όσοι ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό, θα σας παρακαλέσω να τον πάρετε μαζί σας και να επισκεφθείτε τις φτωχογειτονιές της Αθήνας, αλλά και την επαρχία και να συγκρίνετε τα ποσοστά, τα νούμερα, τα στοιχεία του με τη ζωή που θα βρείτε εκεί πέρα.

Να δείτε ποια σχέση υπάρχει μεταξύ των δύο. Γιατί υπάρχουν δύο πραγματικότητες: Η εικονική, όπως είναι ο Προϋπολογισμός και η πραγματική, όπως είναι αυτή η ζωή των ανθρώπων στην περιφέρεια.

Και θα σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, σε ό,τι αφορά στα νούμερα, που σας είπα πριν, να με καταλάβετε. Θα σας δώσω τα σχετικά νούμερα και να μην θεωρηθεί ότι έγινε κάποια υπεκφυγή.

Κύριε Πρόεδρε, είναι αδύνατον να ψηφίσουμε ένα μεταλλαγμένο, επαναλαμβανών, Προϋπολογισμό. Δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα. Περιλαμβάνει τόσα πολλά ψέματα και αληθείες και μάλιστα σκόπιμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Είναι δικαίωμα σας να ψηφίσετε ή να καταψηφίσετε.

Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο για τριάντα λεπτά ως ειδικός εισηγητής εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΔΙΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Είναι ο τελευταίος, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ναι, συμπληρώνουμε το χρόνο που θα διατεθεί γι' αυτήν τη συνεδρίαση.

Ορίστε, κύριε Σπηλιόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να εισηγούμαι το τμήμα του κρατικού Προϋπολογισμού του 2001, που αφορά στις δημόσιες επενδύσεις.

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό μας δίνει τη δυνατότητα, όπως κάθε χρόνο, να κάνουμε αποτίμηση των πεπραγμένων της Κυβέρνησης και ειδικότερα να διερευνήσουμε τις επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας. Έτσι μπορούμε να βγάλουμε χρήσιμα

συμπεράσματα και να εκτιμήσουμε τις οικονομικές παραμέτρους, που θα μας οδηγήσουν στην ορθή πρόβλεψη για τον Προϋπολογισμό του επόμενου έτους σε συσχετισμό πάντοτε με το διεθνές οικονομικό περιβάλλον και τις συγκυρίες που επικρατούν.

Αν σκεφτούμε με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να πούμε ότι ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι ο καλύτερος των τελευταίων ετών για τους εξής λόγους:

Πρώτον, διότι μετά από τριάντα τρία έτη ο Προϋπολογισμός είναι πλεονασματικός. Αυτό σημαίνει ότι η πορεία που ξεκινήσαμε το 1993 μέχρι σήμερα ήταν επιτυχής και οδήγησε στην εξυγίανση των οικονομικών του κράτους.

Δεύτερον, ο Προϋπολογισμός του 2001 εμπεριέχει όλα εκείνα τα φορολογικά στοιχεία κοινωνικής δικαιοσύνης, τα οποία είχε υποσχεθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον ελληνικό λαό πριν από τις εκλογές του 2000.

Τρίτον, ο Προϋπολογισμός του 2001 θα είναι συνεπής και ειλικρινής, όπως έγινε με όλους τους τελευταίους προϋπολογισμούς της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Είναι γνωστό ότι κάθε χρόνο, στη σχετική συζήτηση, ακούγαμε την αντιπολιτευτική άποψη ότι ο Προϋπολογισμός θα είναι ανεπικρινής και ότι δεν θα εφαρμοστεί. Όμως το αποτέλεσμα κάθε φορά ήταν διαφορετικό. Ο Προϋπολογισμός ήταν σωστός και συνεπής. Αυτή η εμπειρία μας δημιουργεί τη δικαιολογημένη αισιοδοξία ότι και ο Προϋπολογισμός του 2001 θα είναι σύμφωνος με τις αρχικές προβλέψεις.

Τέταρτον, παρατηρούμε μια σημαντική αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το 2001, έτσι ώστε να προχωρήσει ο εκσυγχρονισμός των υποδομών και των λειτουργιών του κράτους. Πιστεύουμε ακόμη ότι ο Προϋπολογισμός που συζητάμε δείχνει την καινούρια πορεία που ξεκίνησε η χώρα μας μέσα από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Κύριοι συνάδελφοι, το έτος 2000 είναι η κατάληξη μιας επταετούς προσπάθειας για τη σταθεροποίηση και ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, με κύριο στόχο την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ. Η επιτυχία αυτού του στόχου οριοθετεί μια νέα εποχή για την Ελλάδα καθώς η ένταξη της στη Ζώνη του Ευρώ θα επηρεάσει σημαντικά τη λειτουργία και τις επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας. Η δεκαετία που έληξε ήταν περίοδος σταθεροποίησης της οικονομίας με κύρια επιτεύγματα το χαμηλό πληθωρισμό, τη μείωση των ελλειμμάτων και των επιτοκίων, καθώς και την επιτάχυνση του ρυθμού ανάπτυξης.

Στο νέο όμως περιβάλλον της ζώνης του ευρώ οι βασικοί στόχοι της ελληνικής οικονομίας είναι:

Πρώτον, η επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης, ώστε να πραγματοποιηθεί η σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου της Ελλάδας προς το μέσο όρο των χωρών της Ενωμένης Ευρώπης. Είναι βέβαια γνωστό ότι έχουμε κάνει σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση αυτή, αλλά ακόμα έχουμε δρόμο να διανύσουμε μέχρι να φτάσουμε στο 100% του μέσου ευρωπαϊκού όρου.

Δεύτερον, να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά την ανεργία.

Για να πετύχουμε όμως αυτούς τους δύο στόχους χρειάζεται μια σαφής αναπτυξιακή στρατηγική με ενθάρρυνση των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων για την ανασυγκρότηση και τον εκσυγχρονισμό των παραγωγικών τομέων της οικονομίας. Με αυτόν τον τρόπο θα αναπτυχθεί ένα υγιές οικονομικό περιβάλλον, το οποίο θα δίνει τη δυνατότητα για αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας με συνεπακόλουθο τη μείωση της ανεργίας μέσα από τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την αύξηση του εισοδήματος των εργαζομένων.

Αποτελεί, λοιπόν, κοινή διαπίστωση ότι για να πετύχει η ελληνική οικονομία τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης απαιτούνται υψηλοί ρυθμοί επενδύσεων, δημόσιων και ιδιωτικών, οι οποίοι σε συνδυασμό με την αποτελεσματικότητα της οικονομίας μας θα δώσουν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Η ουσιαστική αύξηση των δημοσίων επενδύσεων ενισχύει τις υποδομές και συμβάλλει στον εκσυγχρονισμό του παραγωγικού δυναμικού της χώρας. Αυτή είναι η ασφαλέστερη οδός για

την αύξηση της παραγωγικότητας. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2001 ανέρχεται στο ύψος των 2,78 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Οι πληρωμές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2000 εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στο ποσό των 2,52 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Δηλαδή για το έτος 2001 θα έχουμε αύξηση κατά διακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (260.000.000.000) δραχμές σε απόλυτους αριθμούς ή σε ποσοστό 10,3%. Το ποσό των 2,78 τρισεκατομμυρίων δραχμών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2001 κατανέμεται σε 2,1 τρισεκατομμύρια δραχμές για την προώθηση των έργων που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε εξακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (680.000.000.000) για την προώθηση των έργων, που χρηματοδοτούνται μόνο από εθνικούς πόρους. Δηλαδή χωρισμένο σε δύο τμήματα. Το πρώτο περιλαμβάνει έργα συγχρηματοδοτούμενα από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άλλο έργα που χρηματοδοτούνται είτε από εθνικούς πόρους είτε από διεθνείς οργανισμούς, όπως η Τράπεζα του Συμβουλίου της Ευρώπης, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων κλπ.

Η υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2000 πραγματοποιήθηκε με πολύ ικανοποιητικούς ρυθμούς και η εκτέλεσή του ολοκληρώνεται με αύξηση περίπου ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) δραχμές σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις και προβλέπεται ότι θα φθάσει στα 2,52 τρισεκατομμύρια δραχμές, όπως ήδη ανέφερα. Η αύξηση αυτή έγινε για να καλύψει τις ανάγκες που προέκυψαν από τους σεισμούς του Σεπτεμβρίου του 1999 στην Αθήνα, για την αντιμετώπιση των εκτάκτων αναγκών από πλημμύρες και πυρκαγιές, καθώς και για την εξασφάλιση των πιστώσεων για την ένταξη νέων έργων, που αφορούν τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004.

Στο πλαίσιο υλοποίησης του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2000 εξασφαλίστηκε η απρόσκοπτη υλοποίηση και ολοκλήρωση των έργων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τη χρηματοδότηση των οποίων έχει δεσμευτεί ήδη από 31.12.99 το 100% των κοινοτικών πιστώσεων. Οι απορροφήσεις των πιστώσεων αυτών μέχρι το πρώτο επτάμηνο του 2000 ανήλθαν στο 85% των συνολικών εθνικών και κοινοτικών πόρων.

Το 2001 ολοκληρώνεται το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και συνεχίζεται με ταχύτερους ρυθμούς η υλοποίησή του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των λοιπών κοινοτικών προγραμμάτων της περιόδου 2000-2006. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για την Ελλάδα καθώς θα δημιουργήσει τις συνθήκες για μια ισόρροπη ανάπτυξη σε ολόκληρη τη χώρα, επιτρέποντας την επίτευξη του στόχου που είναι η πραγματική σύγκλιση με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την άνοδο του βιοτικού επιπέδου του Έλληνα πολίτη, ώστε να προσεγγίσει το μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Το σύνολο των δημοσίων πόρων, εθνικοί και κοινοτικοί, που θα διατεθούν μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τη χρηματοδότηση του προγράμματος περιφερειακής ανάπτυξης 2000-2006 θα ανέλθει στο ύψος των 13,6 τρισεκατομμυρίων δραχμών, στο πλαίσιο της υλοποίησης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης των κοινοτικών πρωτοβουλιών "URBAN 2" που είναι για την αναζωογόνηση του αστικού χώρου, "INTER-REG 3" για τη διασυνοριακή συνεργασία, "LEADER 2" για την αγροτική ανάπτυξη και "ECUAL" για την απασχόληση και τις ίσες ευκαιρίες καθώς και του Ταμείου Συνοχής 2. Οι συνολικοί δημόσιοι και κοινοτικοί πόροι που θα διατεθούν για την ανάπτυξη θα προσεγγίσουν τα 17,5 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Με τους παραπάνω πόρους ολοκληρώνονται οι παραγωγικές υποδομές, αυτοκινητοδρόμοι, λιμάνια, σιδηροδρομικό δίκτυο, με 5,3 τρισεκατομμύρια δραχμές. Ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα των παραγωγικών τομέων της ελληνικής οικονομίας με 2,1 τρισεκατομμύρια δραχμές. Ενισχύεται η στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης και ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής υπαίθρου με 1,6 τρισεκατομμύρια δραχμές. Εκτός βεβαίως των πόρων, που έχει στη διάθεσή του το Υπουργείο Γεωργίας, ύψους 9,5 τρισεκατομμύρια δραχμών για τα επόμενα έξι χρόνια και με τα οποία θα πληρωθούν και θα εξασφαλιστούν επιδοτήσεις και ενισχύσεις στον αγροτικό τομέα, αλλά και γενικότερες παρεμβάσεις ανασυγκρότησης της υπαίθρου. Γιατί είναι γνωστό ότι η ελληνική

γή γεωργία πρέπει να γίνει ανταγωνιστική και τα ελληνικά προϊόντα να αποκτήσουν τη θέση που τους ταιριάζει.

Στηρίζεται επίσης αποφασιστικά η μετάβαση της χώρας στη νέα οικονομία ενισχύοντας τη διάχυση της κοινωνίας της πληροφορίας με ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές. Διότι στην εποχή της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας και του διαδικτύου, καθώς και της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας, επιβάλλεται οι νέες τεχνολογίες και οι προσβάσεις σε δίκτυα πληροφοριών να γίνουν κτήμα όσο το δυνατόν μεγαλύτερου μέρους του ελληνικού πληθυσμού.

Οι τομείς της παιδείας, της Δημόσιας Διοίκησης, του πολιτισμού κλπ., είναι τομείς που καλούνται να παίξουν σημαντικό ρόλο στη νέα εποχή που έχει ανατείλει.

Με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης επίσης βελτιώνεται η ποιότητα ζωής με την προστασία του περιβάλλοντος, την αναβάθμιση των αστικών κέντρων, την ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, καθώς και τον εκσυγχρονισμό των δομών και των λειτουργιών στους τομείς της υγείας και της πρόνοιας με 1,4 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Αναβαθμίζεται το εργατικό δυναμικό με την υλοποίηση προγραμμάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και απασχόλησης με 1,6 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Ενισχύεται η ανάπτυξη της περιφέρειας. Το 80% των συνολικών πόρων του νέου αναπτυξιακού προγράμματος, δηλαδή δεκατέσσερα τρισεκατομμύρια (14.000.000.000.000) δραχμές θα διατεθούν για έργα και παρεμβάσεις στις περιφέρειες της χώρας. Περίπου το 30% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, δηλαδή 3,7 τρισεκατομμύρια δραχμές, θα διατεθούν στα περιφερειακά προγράμματα που αποτελούν το εξειδικευμένο μέσο άσκησης περιφερειακής πολιτικής.

Στην περίοδο 2000-2006 αναμένεται σημαντική να είναι και η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στη χρηματοδότηση της ανάπτυξης. Η ιδιωτική συμμετοχή υπολογίζεται στα 3,8 τρισεκατομμύρια και θα είναι είτε συγχρηματοδότηση σε έργα υποδομής είτε συμμετοχή σε αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, σε συνδυασμό βεβαίως με τα αναπτυξιακά κίνητρα όλων των μορφών, που θα παρέχονται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Στα πλαίσια της αναβάθμισης και επέκτασης των υφιστάμενων υποδομών της χώρας το ελληνικό δημόσιο έχει κινηθεί τη διαδικασία αξιολόγησης ή και δημοπράτησης έργων για τα οποία θα μπορούσε να αναλάβει την κατασκευή και εκμετάλλευσή ο ιδιωτικός τομέας. Τέτοια έργα είναι τμήματα των αυτοκινητοδρόμων, έργα που αφορούν το σιδηροδρομικό δίκτυο, έργα στα πλαίσια ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων κλπ.

Με τη μέθοδο αυτή, της παραχώρησης και της εκμετάλλευσής, κατασκευάζονται ήδη σημαντικά έργα στη χώρα μας, όπως η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, το αεροδρόμιο των Σπátων κλπ.

Η εμπειρία μέχρι σήμερα δείχνει ότι τα εκτελούμενα με αυτοχρηματοδότηση έργα εκτελούνται με άριστο τρόπο εντός του συμφωνημένου χρονοδιαγράμματος και επιπλέον απελευθερώνουν χρήσιμους πόρους για άλλες δράσεις και άλλους τομείς της ελληνικής οικονομίας.

Όπως ανέφερα προηγουμένως, απορροφήσαμε όλους τους πόρους του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Δεν χάθηκε ούτε μία δραχμή ούτε ένα ευρώ, παρά τα όσα κατά καιρούς έχουν καταγγελλεί από την Αντιπολίτευση και παρά το έλλειμμα των κατάλληλων μηχανισμών και εμπειριών στη Δημόσια Διοίκηση και στους φορείς εκτέλεσης των έργων.

Ήδη τώρα, με την έναρξη του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, η χώρα μας έχει αποκτήσει την εμπειρία και έχει διδαχθεί από τις δυσκολίες, ώστε η απορροφητικότητα των πόρων να είναι πλέον εξασφαλισμένη.

Θα πρέπει, όμως, να τονισθεί ότι η απορροφητικότητα πρέπει να είναι συννυμη και της αποτελεσματικότητας. Τα χρήματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δεν πρέπει να θεωρούνται ως μηχανισμοί μεταφοράς κοινοτικών πόρων με στόχο απλά τη δημιουργία κάποιων υποδομών και τη δημιουργία εισοδημάτων. Πρέπει να είναι το μέσο για την άμεση πολιτική διαρθρωτικής παρέμβασης που σε συνδυασμό με τους εθνικούς πόρους θα δημιουργήσουν αφ'ενός μεν τις συνθήκες και τους μηχανισμούς ενδογενούς ανάπτυξης μέσα από τη διεύρυνση και τη

βελτίωση των παραγωγικών δυνατοτήτων της οικονομίας και απ'ετέρου θα συμβάλουν στην προώθηση της κοινωνικής συνοχής για την καταπολέμηση της ανεργίας, του κοινωνικού αποκλεισμού και την αναβάθμιση του συστήματος κοινωνικής προστασίας.

Η αποτελεσματικότητα των διαρθρωτικών παρεμβάσεων πρέπει να μεγιστοποιηθεί μέσα από τον καλύτερο σχεδιασμό, τη βελτίωση των μηχανισμών και των θεσμών εκτέλεσης των έργων, τη βελτίωση των συστημάτων αξιολόγησης και ελέγχου, καθώς και την αύξηση του ρόλου των κοινωνικών εταίρων.

Η ανάγκη βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, της ποιότητας και της διαφάνειας στη νέα αναπτυξιακή προσπάθεια -ιδιαίτερα αυστηρές απαιτήσεις των νέων κανονισμών- αλλά και οι δυσκολίες που αντιμετωπίστηκαν κατά τη διάρκεια του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, επέβαλαν την υιοθέτηση ενός νέου συστήματος προγραμματισμού, διοίκησης και διαχείρισης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Με το σύστημα αυτό θα έχουμε ποιοτικά καλύτερη χρήση των πόρων μας και ενδυνάμωση της κρατικής μηχανής για την αντιμετώπιση των αδυναμιών της τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Το σύστημα αυτό συμφωνήθηκε με την Ευρωπαϊκή Ένωση και περιλαμβάνει διακριτά συστήματα για τη διαχείριση, τον έλεγχο και τη ροή πληροφοριών. Πρόσφατα ψηφίσθηκε το σχετικό νομοσχέδιο από τη Βουλή των Ελλήνων.

Κύριοι συνάδελφοι, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2001 όπως αναφέραμε ήδη, θα ανέλθει σε 2,78 τρισεκατομμύρια δραχμές. Το ύψος και η κατανομή των επιμέρους κονδυλίων βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις προτεραιότητες που αναφέρθηκαν, αλλά και τις δεσμεύσεις των συγχρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση έργων. Βασικός στόχος βέβαια είναι η ολοκλήρωση όλων των έργων, που έχουν ενταχθεί στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης καθώς και η απρόσκοπτη προώθηση και υλοποίηση των έργων που εντάχθηκαν στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Το μεγαλύτερο μέρος 75,5% των πιστώσεων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, δεσμεύεται για τη χρηματοδότηση των έργων που είναι ενταγμένα στα ευρωπαϊκά προγράμματα και το υπόλοιπο 24,5% θα διατεθεί σε έργα που είναι ενταγμένα μόνο σε εθνικά προγράμματα καθώς και αυτών που δανειοδοτούνται από διεθνείς οργανισμούς ΤΟΤΚΑΣΕ, ΕΤΕ κλπ.

Βασικές επιλογές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2001 αποτελούν η ανάπτυξη των υποδομών, συγκοινωνίες καθώς και τα προγράμματα και έργα, που αφορούν τομείς της γεωργίας, της βιομηχανίας, βιοτεχνίας, του πολιτισμού, της εκπαίδευσης, της έρευνας-τεχνολογίας, της υγείας-πρόνοιας και τέλος της προστασίας του περιβάλλοντος και της αναβάθμισης της ποιότητας ζωής στα αστικά κέντρα.

Ειδικότερα, οι πιστώσεις του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2001 κατανέμονται στους κυριότερους τομείς ως εξής:

Συγκοινωνίες. Προβλέπεται ποσό εξακοσίων δεκαοκτώ (618.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι 552,9 δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000. Δηλαδή έχουμε μία αύξηση 11,8%. Το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων αυτών θα διατεθεί για τη χρηματοδότηση των έργων οδοποιίας, του μετρό, της Εγνατίας Οδού, του περιφερειακού δακτυλίου της Αθήνας, έργων σε λιμάνια και αεροδρόμια καθώς και την προμήθεια λεωφορείων του ΟΑΣΑ, φιλικών βεβαίως προς το περιβάλλον με τη χρήση του φυσικού αερίου.

Γεωργία. Προβλέπεται ποσό εκατόν ογδόντα τριών (183.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι 168,5 δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000, αύξηση δηλαδή 8,6%. Οι πιστώσεις αυτές καλύπτουν έργα και παρεμβάσεις στον αγροτικό τομέα και κυρίως για την κατασκευή και τον εκσυγχρονισμό διάφορων γεωργικών μονάδων και εγκαταστάσεων.

Δάση και αλιεία. Προβλέπεται ποσόν τριάντα τριών δισεκατομμυρίων (33.000.000.000) δραχμών έναντι 27,4 δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000, δηλαδή αύξηση 20,5%. Το ποσό αυτό θα διατεθεί για τη δημιουργία έργων πυροπροστασίας, αναστάσεων, διευθέτησης των χειμάρρων, απόσυρσης εκσυ-

χρονισμού σκαφών, κατασκευής εκσυγχρονισμού ιχθυοσκαλών, ιχθυαγορών κλπ.

Βιομηχανία-βιοτεχνία. Προβλέπεται ποσό διακοσίων είκοσι δισεκατομμυρίων (220.000.000.000) δραχμών έναντι εκατόν ογδόντα δισεκατομμυρίων (180.000.000.000) δραχμών για το 2000, αύξηση δηλαδή 22,1% που θα διατεθούν για την επιχορήγηση ιδιωτικών επενδύσεων, μέσω των αναπτυξιακών νόμων καθώς και για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων του ΕΟΜΜΕΧ.

Ενέργεια. Προβλέπεται ποσό πενήντα έξι (56.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι 19,6 δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000, αύξηση δηλαδή 185,5% που θα διατεθεί για έργα τα οποία εκτελούνται στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων "Ενέργεια" και του φυσικού αερίου της ΔΕΠΑ.

Πολιτισμός. Προβλέπεται ποσό πενήντα ενός (51.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι 45,4 δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000 αύξηση δηλαδή 12,2%. Με τις πιστώσεις αυτές θα χρηματοδοτηθούν έργα του Υπουργείου Πολιτισμού, κατασκευή-επισκευή μουσείων, συντήρηση μνημείων, ανάδειξη αρχαιολογικών χώρων, ανασκαφές, πολιτιστικά έργα για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 κλπ.

Εκπαίδευση. Προβλέπεται ποσό 230,4 δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι διακοσίων είκοσι τεσσάρων (224.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000, αύξηση δηλαδή 2,5%. Οι πιστώσεις αυτές θα χρηματοδοτήσουν την υλοποίηση των δράσεων και ενεργειών του προγράμματος "Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση" καθώς και έργα κατασκευής-συντήρησης σχολικών κτιρίων, αγορά οικοπέδων και προμήθεια εξοπλισμού για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Κατάρτιση. Προβλέπεται ποσό ενενήντα πέντε (95.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι πενήντα ενός (51.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000 αύξηση δηλαδή 86%. Οι πιστώσεις αυτές θα διατεθούν για έργα και δράσεις του επιχειρησιακού προγράμματος "Κατάρτιση" του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Οικισμός και Περιβάλλον. Προβλέπεται ποσό πενήντα δισεκατομμυρίων (50.000.000.000) δραχμών έναντι 49,3 δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000, αύξηση δηλαδή 1,3%. Το ποσό αυτό θα διατεθεί για τη χρηματοδότηση διάφορων οικιστικών έργων όπως διαμορφώσεις, αναπλάσεις κοινοχρήστων χώρων, διαχείριση οικότοπων και κυρίως για τη χρηματοδότηση του Εθνικού Κτηματολογίου.

Υγεία-Πρόνοια. Προβλέπεται ποσό εκατόν είκοσι πέντε (125.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι 116,3 δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000, αύξηση δηλαδή 7,5%. Οι πιστώσεις αυτές θα καλύψουν τις απαιτούμενες δαπάνες για την ολοκλήρωση των έργων των νέων νοσοκομειακών μονάδων και των υποδομών της δημόσιας υγείας.

Νομαρχιακά έργα. Προβλέπεται ποσό τριακοσίων τριάντα δύο (332.000.000.000) δισεκατομμυρίων δραχμών έναντι 338,5 δισεκατομμυρίων δραχμών για το 2000.

Εδώ, δηλαδή, έχουμε μια μείωση 1,9%. Στον τομέα αυτόν περιλαμβάνονται νομαρχιακά προγράμματα συγχρηματοδοτούμενων έργων του Β' και του Γ' Πλαισίου Στήριξης, οι χρηματοδοτούμενες από την ΚΑΠ επενδυτικές δραστηριότητες των ΟΤΑ, το ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ΕΠΤΑ, καθώς και τα ειδικά προγράμματα Μακεδονίας-Θράκης, νήσων Αιγαίου, Εύβοιας, Καρδίτσας, Αιγίου, Φωκίδας, Κόνιτσας και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας.

Περιφερειακά προγράμματα: Εκατόν ογδόντα δισεκατομμύρια (180.000.000.000) δραχμές έναντι εκατόν πενήντα τρία δισεκατομμύρια διακόσια (153.200.000.000) εκατομμύρια δραχμές για το 2000. Αύξηση 17,5%. Το ποσό αυτό είναι ιδιαίτερα αυξημένο για την απρόσκοπτη υλοποίηση και ολοκλήρωση των έργων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τη χρηματοδότηση των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Ειδικά έργα: Εξήντα επτά δισεκατομμύρια τριακόσια εκατομμύρια (67.300.000.000) δραχμές έναντι εξήντα τριών δισεκατομμυρίων εννιακοσίων εκατομμυρίων 63.900.000.000) δραχμών για το 2000. Αύξηση 5,3%. Με το ποσό αυτό θα αντιμετωπιστούν οι δαπάνες των έργων αποκατάστασης των σεισμοπα-

θών της Αττικής και των λοιπών σεισμοπαθών περιοχών της χώρας. Επίσης, θα καλυφθούν δαπάνες έργων οδοποιίας της Αθήνας από εθνικούς πόρους.

Τέλος, για την προετοιμασία της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 έχουν ενταχθεί στο εθνικό σκέλος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων μελέτες, καθώς και έργα αρμοδιότητας του ΥΠΕΧΩΔΕ, τα οποία συνίστανται σε συγκοινωνιακές προσβάσεις των ολυμπιακών εγκαταστάσεων και σε ολυμπιακά έργα όπως είναι: το ολυμπιακό κέντρο κωπηλασίας στο Σχοινιά, το ολυμπιακό κέντρο Κανέι ολάοι στο Ριζάρι Μαραθώνα, το ολυμπιακό κέντρο ιστιοπολίας στον Άγιο Κοσμά, οι εγκαταστάσεις για μπιτς βόλεϊ στο Φάληρο κλπ.

Επίσης, εντάχθηκαν άλλα έργα αρμοδιότητας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. για την αναβάθμιση της Αθήνας και της Αττικής, συνολικού προϋπολογισμού ογδόντα τεσσάρων δισεκατομμυρίων (84.000.000.000) δραχμών.

Συνολικά για το 2001 οι πιστώσεις του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τους Ολυμπιακούς Αγώνες εκτιμάται ότι θα ξεπεράσουν τα εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) δραχμές.

Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην Ελλάδα εκτελούνται χιλιάδες μικρά και μεγάλα έργα, που αλλάζουν τη φυσιογνωμία της χώρας μας και βελτιώνουν τις υποδομές της. Τα μεγάλα έργα πνοής και τα χιλιάδες περιφερειακά έργα, που αποτελούν την κινητήρια δύναμη και την εγγύηση για να πορευθεί η Ελλάδα στον 21ο αιώνα, σχεδιάζονται και υλοποιούνται μέσα από ολοκληρωμένες μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, διότι τα έργα είναι απαραίτητα να πραγματοποιούνται με σεβασμό στη φύση, στο περιβάλλον, στον πολιτισμό και στον άνθρωπο.

Είναι, βεβαίως, γνωστό ότι η Ελλάδα διαθέτει το πλουσιότερο φυσικό περιβάλλον και τη σημαντικότερη πολιτιστική κληρονομιά απ' όλες τις χώρες της Ενωμένης Ευρώπης. Αυτά πρέπει να τα διαφυλάξει, να τα προστατεύσει, ιδιαίτερα μέσα από τις διαδικασίες της ανάπτυξης.

Τα έργα του φυσικού αερίου, η διπλή σιδηροδρομική γραμμή Πάτρα-Αθήνα- Θεσσαλονίκη-Ιδομένη και η ηλεκτροκίνησή της, το αεροδρόμιο των Σπάτων, το μετρό της Αθήνας, ο οδικός άξονας ΠΑΘΕ, η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, ο δυτικός οδικός άξονας, η Εγνατία, ο Αχελώος, το Εθνικό Κτηματολόγιο, τα περιφερειακά λιμάνια και αεροδρόμια, τα άλλα οδικά έργα, τα εγγειοβελτιωτικά δίκτυα, τα δεκάδες δίκτυα αποχέτευσης και οι βιολογικοί καθαρισμοί, τα προγράμματα για τη δημιουργία χώρων υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων, τα έργα των αναπλάσεων και τα σχέδια των οικιστικών παρεμβάσεων αναδεικνύουν, υποδηλώνουν και σηματοδοτούν την πορεία ανάπτυξης της χώρας μας και βοηθούν στην εξάλειψη της υστέρησης των υποδομών, που είχαμε σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ενωμένης Ευρώπης.

Τα έργα και οι παρεμβάσεις αυτές δεν αποτελούν αφηρημένες υποσχέσεις. Είναι η σημερινή ζωντανή πραγματικότητα και όχι βέβαια η εικονική πραγματικότητα, όπως θέλει να λέει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Με συγκεκριμένους δεσμευμένους πόρους, με χρονοδιαγράμματα και με πρωτοφανή κινητοποίηση του επιστημονικού και τεχνικού δυναμικού της χώρας τα έργα υλοποιούνται χωρίς να χαθεί ούτε ένα ευρώ ούτε μια δραχμή α-

πό τις χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην κρίσιμη αυτή περίοδο που διανύουμε, τη στιγμή που η χώρα μας με το σπαθί της έχει ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, έχουν εξασφαλιστεί οι περισσότεροι από κάθε άλλη φορά πολύτιμοι πόροι, οι οποίοι αλλάζουν την όψη της χώρας μας, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη της και διασφαλίζοντας τους όρους και τις προϋποθέσεις για την συνοχή της κοινωνίας μας.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2001 διασφαλίζει την πορεία, που είναι απαραίτητη για την επιτυχία των στόχων μας, που είναι ο εκσυγχρονισμός και η ανάπτυξη των υποδομών, η ουσιαστική σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και η δημιουργία μιας κοινωνίας αλληλεγγύης και συνοχής.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2001 είναι η αρχή μιας εξαστούς πορείας, μιας μοναδικής ευκαιρίας, που πρέπει να την επωφεληθούμε με τον καλύτερο τρόπο. Είναι η αρχή μιας εξαστίας μέσα από την οποία θα πρέπει να καλύψουμε την απόσταση, που μας χωρίζει ακόμη από τις χώρες της Ενωμένης Ευρώπης, ώστε να υπάρξει η πραγματική σύγκλιση. Είναι η ώρα που η χώρα μας κάνει το μεγάλο άλμα προς τα εμπρός. Οι πόροι είναι εξασφαλισμένοι.

Η τεχνογνωσία υπάρχει. Η βούληση είναι δεδομένη. Ας συμβάλουμε, λοιπόν, ο καθένας με το δικό του τρόπο για να πετύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα. Η συζήτηση και η ψήφιση του Προϋπολογισμού του 2001 είναι η καλύτερη ευκαιρία. Μεμψιμοιρίες και αφορισμοί δεν έχουν θέση στη σημερινή εποχή. Η ιστορία θα μας κρίνει όλους. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη συζήτηση της πρώτης ημέρας επί του προϋπολογισμού.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 5 Δεκεμβρίου 2000 και της Τετάρτης 6 Δεκεμβρίου 2000 και ερωτάται το Σώμα εάν επικυρώνεται.

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 5 Δεκεμβρίου 2000 και της Τετάρτης 6 Δεκεμβρίου 2000 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.19' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 19 Δεκεμβρίου 2000 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: α) ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: "Πρόωθηση της απασχόλησης και άλλες διατάξεις" και β) συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2001.

β) Κύρωση του Απόλογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

